

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθμ. 2.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς κατὰ πάντα πολλοῦ λόγου ἀξίας προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δήμων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφ. Α΄.

Χαρακτηρισμὸς τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ προικοδοτήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 1.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ὅρισμοί τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδοτήματα κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐθνικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν προικοδοτήσιν Ἕλληνες,

1. Πᾶς Ἕλληνας αὐτοχθὸν, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆμόν τινα ἢ θέλει καταγράψῃ ἕως οὗ ἐπεξερχάσθῃ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος, ὅστις διατάσσεται εἰς τὸ ἄρθρον 7.

2. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλληνας, ὅστις λαβὼν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἢ κατεγράφη ἤδη εἰς δῆμόν τινα ἢ ἀποκατασταθεὶς καταγράψῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

3. Πᾶς Ἕλληνας γεννηθεὶς εἰς ἕπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, λαβούσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγράψῃ εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιοῦτων Ἑλλήνων εἶναι ἀγαμοὶ, τότε μόνον ἔχουσι δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδοτήματα, ὅταν νομφεθοῦν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας.

4. Πᾶς ξένος, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾦναι, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήτῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, κατοικεῖ ἤδη εἰς αὐτήν, καὶ ἢ ἐγεννηθῇ ἢ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς μέρος δήμου τινός, ἕως οὗ καταστρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος· πρὸς τούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπρέτησαν ἐν δικαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἐλληνικὰς σημαίαι, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγραφῶσιν εἰς δῆμον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τώρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδοτήσιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν· καὶ ἐπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς καμμία ἐξαιρέσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα

ὅλοι οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελιμάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. προικοδοτήσις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μίξ καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὀλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν κατηγοριῶν:

α. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χρεῦων πατὴρ οἰκογενείας·

β. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ. Πᾶς ἀγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικά, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὅρισμοί 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας.

δ. Τὰ πατρός τε καὶ μητρός ὄρφανὰ ἀγαμὰ τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τὰ ὄρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παρπλαθῇ καὶ ἢ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ προικοδοτήσις συνίσταται ὄχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, οἷον μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμπελώνας, φυτευμένας με ἐλαίας συκαμινέας καὶ ἄλλα ὁμοίωτα ἀκίνητα γαίας κτλ. ἐξαιροῦνται ὅμως:

α. Ὅλα τὰ κτήματα, ὅσα εἶναι πενταστῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐθνικαπαίμων·

β. Οἱ ἐλαίωτες, καὶ τὰ ἄλλα συκαμινέων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων.

γ. Ὅλα τὰ δάση καὶ οἱ ὄρυμνοι.

δ. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατῶνται πρὸς προικοδοτήσιν τοῦ Βασιλείου στέμματος·

ε. Πᾶν ἄλλο κτήμα, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει καταλλήλον νὰ κρατήσῃ.

Κεφ. Β΄.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδοτήσις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἐκαστος ἀρχηγέτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος, θέλει λάβει πίστωσιν 2000 δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμματῖα, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμφοῦν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἐὰν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, ἐν ἐνόματι τοῦ ὁποίου ἐγγίνει ἢ πίστωσις, ἀποθάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τότε ἡ πίστωσις μεταβιβάζεται εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστωσις αὕτη πύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθρ. 29.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς δήμους θέλουσιν καταστρωθῆ ὁμοιομόρφως κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδοτήσιν· τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργῆσαι ἢ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματειῶν με ἐξοδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραπέμψει εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἐπάρχους καὶ δήμους ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συνεινοοῦμενοι με

Άρθρον 8.

Τὰ ειδικὰ ὅσα χρεωστοῦν οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι κρατῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 185 καὶ 106 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογῶν, θελοῦν τὰ κρατεῖ οἱ πταισματοδίκαι συμμορφούμενοι τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ μνημονευθέντος Νόμου.

Άρθρον 9.

Αἱ περὶ καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκθέσεις περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τοῖς ἄρθροις 108 καὶ 109 §. 1 τοῦ προαναφερθέντος Νόμου θελοῦν κατὰ τριμηνίαν συντάττεσθαι παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ ἀποστέλλεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους Εἰσαγγελεῖς.

Άρθρον 10.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῆ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 11.

Διατάττεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, συνάμα μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου. (3 Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, I. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἀναπληρώσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἐξαιρέσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ Εἰρηνοδικεῖα, κατὰ τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1834 Διάταγμα, μένουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ὅτι δὲν διωρίσθησαν ἀκόμη παρ' αὐτοῖς οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ κωλύσεως θελοῦν διέπει τὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔργα, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῇ νῆα τοῦ Βασιλείου νομοθεσίᾳ ὠρισμένα, ἀκούσαντες τὴν πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξασιν τὰ ἐφεξῆς:

Άρθρον 1.

Αἱ διατάξεις αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσιν, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν, διατηροῦνται μεχρισῶτου τὰ Εἰρηνοδικεῖα διοργανισθῶσιν ὀριστικῶς ἐπομένως θελοῦν ἀναπληροῦν τὴν θέσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε οἱ Δημογέροντες, ἢ οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, οἵτινες διωρίσθησαν ἢ θελοῦν διορισθῆ ἀντὶ τῶν Δημογερόντων.

Άρθρον 2.

Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν περὶ ἐξαιρέσεως Εἰρηνοδίκου τινος, καὶ παραπομπῆς ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν νέων Δικονομιῶν Πολιτικῆς τε καὶ Ποινικῆς.

Άρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται, συνάμα μὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τοῦ καὶ διὰ τῆς Βασιλ. Ἐφημερίδος γνωστοποιηθησομένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 4.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Νομαρχίαν Μεσσηνίας πραγμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ευλόγησεν καὶ ἐφοδιάσωμεν τὸν ἑκτακτὸν Μας ἐπίτροπον διὰ τὴν Μεσσηνίαν μὲ τὴν πληρεπιπέτην ἐνεργείαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς, καὶ διὰ νὰ καθιστήσωμεν ἀπλήρη καὶ οὐχὶ συμπεπλεγμένην τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον συγχρόνως μὲ τὴν δέουσιν τῶν νομαρχικῶν ἐργασιῶν μέχρι νεωτέρας διατάξεως.

Παύμεν κατὰ συνέπειαν τὸν Νομάρχην μας Χριστίδην ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας ἐπιφυλαττόμενοι νὰ τὸν διορίσωμεν ἐπομένως εἰς νέαν τινὰ ὑπηρεσίαν.

Περιμένομεν περὶ τούτου τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ δὲ μισθοδοτία τοῦ Χριστίδου θελεῖ ἐξακολουθεῖ νὰ τοῦ πληρώνεται τακτικῶς μέχρις ἐκδόσεως δευτέρας ἀποφάσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅθεν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ συνέπειαν, νὰ εἰσαγάγῃ τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Βαλτινὸν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ αὐτὸν εἰς τὰ νομαρχικὰ καθήκοντα τῆς Μεσσηνίας νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τούτου διὰ τῆς Κυβερν. Ἐφημερίδος, καὶ νὰ μᾶς φανερῶσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ταχύτατα ὅλων τούτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ασυνήθιστον βάρος διὰ τὸν προικοδοτούμενον, διότι ἄχρι τοῦδε τὰ δέκατα ἐνοικιάζοντο παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὰς κοινότητας, τοὺς φορολογουμένους, ἢ εἰς κερδοσκόπους ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ λοιποὶ δημόσιοι φόροι καὶ τώρα πληρόνται εἰς χρήματα.

γ'. Τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν φέρεται μὲν εἰς 36 ἔτη δρ. 4320, ἐν ᾧ ἡ προικοδοτικὴ πίστισις ἢ μᾶλλον ἡ τιμὴ τῆς παραχωρήσεως τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων δὲν συνίσταται εἰμὴ εἰς δραχ. 2000· ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολλὰ φυσικόν, διότι εἰς τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμπεριλαμβάνονται οἱ τόκοι τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, τούτεστι τὰ 5 τοῖς ἑκατὸν.

Καθυπὸ δὲν ἀναβαίνει τὸ χρεώλυτρον πρὸς 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς 36 ἔτη εἰμὴ 720 δραχμαί, οἱ δὲ τόκοι πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν φέρουσι τὰς λοιπὰς δραχ. 3600· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς συμπλήρωσιν τῶν 2000 δραχ. τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως λείπουν εἰσέτι δρ. 1200 τὸ ποσὸν τῶν τόκων ἀναβαίνει εἰς μόναν δρ. 2320, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσι βεβαίως κατὰ δίκαιον λόγον εἰς τὸ δημόσιον. Αὐτὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρεώλυτρον δὲν εἶναι νέος, ἀλλ' ἀναγνωρισμένος μαθηματικῶς ὡς ὀρθὸς εἰς ὅλον τὸν περρωτισμένον κόσμον· τὰ περὶ χρεωλυσίας σχέδια τῶν περισσοτέρων χρεῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, αἱ πιστωτικαὶ ἐταιρίαι καὶ λοιπὰ πιστωτικὰ καταστήματα θιμελιούνται εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν. Αὐτὸς γίνεται πλέον εὐκατάληπτος ἐκ τοῦ ἐφεξῆς κοινοῦ παραδείγματος. Δανεῖζει τις κεφάλαιον δρ. 100 πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν τόκον καὶ 1 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος· χρεωστῆ λοιπὸν νὰ πληρῶνῃ 36 ἔτη 6 τοῖς ἑκατὸν διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους, τὸ ὅποιον φέρεται ἐπίσης δραχ. 210. Ὅστις λοιπὸν ἐπὶ τὴν καθαρῶν ὑπολογισμῶν διΐσχυριζεται εἰσέτι, ὅτι τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν ἐν διαστήματι 36 ἔτων εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς μετὰ τὸν τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὅτι ἀγορᾶ τὴν ἀληθῆ ἐνοικίαν τῶν χρεωλυτῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ δημοσίον δὲν ἀπολαμβάνει διὰ τοῦ χρεώλυτρον εἰμὴ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀνήκει νομίμως εἰς αὐτὸ, διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν προικοδοτούμενον τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν ταύτην ἀποδίδων εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ προικοδοτήματος (ἄρθ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

δ'. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδοτήσιν προσδιορισμένων γαιῶν καὶ κτημάτων καλλιεργεῖται ἤδη ἢ ὑπόκειται εἰς ἐπικαρπίαν (*) δι' αὐτὰ πληρόνται ὡς γνωστὸν 25 τοῖς ἑκατὸν ὡς

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(*) Ἡ διαδοθεῖσα ἰδέα ὅτι ὁ καλλιεργῶν ἐπὶ τὸ παρὸν γαίαν ἐθνικὰς δὲν θέλει ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ἐλεύθερον νὰ καλλιεργῇ περισσοτέρας παρὰ τὰς παραχωρουμένας εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως, εἶναι ὅλως λαθησμένη καὶ ἀνίσχυρος νὰ διεγείρῃ ὑπόνοιαν.

α'. Τὸ ἄρθρον 11 § γ'. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου λέγει ῥητῶς· «ὅσοι ἕκαμαν ἀμπελοφυτείας ἢ μεγαλύτερας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμῆσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύναται νὰ τὸ κρατήσωσιν ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόντες τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους» διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προλαμβάνεται πᾶσι ἐπιζήμιος ἀποβολή.

β'. Ἄν τις ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργῇ μέγα μέρος ἐθνικῶν γαιῶν, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἔλλειψις πληθυσμοῦ ἀνθρώπων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα· καὶ ἐπομένως ὅτι ὁ προικοδοτούμενος διὰ τὴν πίστωσίν του τῶν 2000 δραχ. θὰ λάβῃ καὶ μεγαλύτερον μέρος γαιῶν, αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ἦναι ἴσαι μετὰ ὅσας ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργεῖ.

ἐγκτητικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐκτὸς τοῦ διὰ δένδρα φόρου, καὶ τοῦτο φέρει, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β'. ὑπολογισμὸν 40 στρέμματων καὶ 400 δρ. ἐτησίον εἰσοδήματος, δραχμᾶς 100 κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ τωρινοὶ καλλιεργεῖται ἢ ἐπικαρπῶτα· δύναται νὰ λάβωσιν αὐτὰς ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεως τῶν (ἄρθ. 11 καὶ 19 τοῦ νόμου), καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀλικὴ πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμὴ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δρ. δὲν φέρει εἰμὴ δρ. 180, ἐξάγεται ὅτι, ἀφαιρουμένου τοῦ δεκάτου (100 δρ.), δὲν μένουσιν ὡς χρεώλυτρον εἰμὴ 80 δρ. τούτεστι 4 τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ 6 τοῖς ἑκατὸν.

Ἄν λοιπὸν τεθῇ μέτριος μέσος ὄρος τῆς τιμῆς, καὶ ληρθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ στοιχ. β'. ἤδη ἐκτεθέντα, εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ εὐρωίεν ὅτι τὸ ἄχρι τοῦδε πληρόντο δέκατον ἀρκεῖ διὰ νὰ σκεπᾶσθαι αὐτὸ μόνον τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον πληρωμῆς. Τὴν ὠφέλειαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ τις, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δίδονται τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα σχεδὸν δωρεάν.

Τοιαύτη ὠφελεια προσγίνεται καὶ εἰς τοὺς λαυθένοντας εἰς προικοδοτήσιν γαίαν ἀκαλλιεργήτους καὶ ἐρήμους, ἐπειδὴ εἶναι ἐπόμενον ὅτι διὰ τὰς 2000 δρ. θέλει λάβει μεγαλύτεραν ἔκτασιν γῆς παρὰ τὰ 40 στρέμματα, τὰ ὅποια ὑπελογίσθησαν ὡς μέσος ὄρος.

ε'. Θετέον ὅτι ἡ ὑπὸ τὰ στοιχ. β. καὶ δ. ὡς παραδείγματα τεθέντες ὑπολογισμοὶ ἐπιδέχονται τροπολογίας, καὶ ὅτι διὰ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν δρ. 2000 δὲν δύναται νὰ λάβῃ τις 40 στρέμματα, ἀλλ' ὀλιγωτέραν ἔκτασιν, δὲν ἐξάγεται ἐκ τούτου εἰμὴ ὅτι αἱ γαῖαι εἶναι εἰς ἐπιωφελεῖ τρέχουσαν τιμῆν, καὶ τότε ὠφελεῖται ὁ προικοδοτούμενος, διότι ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος τῶν ἐπιτρέπει νὰ τὰς πωλήσῃ ἐν παντὶ καιρῶ εἰς ὅποιον θέλει.

στ'. Ἄν καὶ ἡ ἐτησίαν πληρωμὴ 9 τοῖς ἑκατὸν, ἐπομένως 180 δρ., ἀρχεῖται κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἐν ἔτος μετὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ κτήματος, ἀδιαφόρως ὅποια ἡ κατάστασις αὐτοῦ, τούτεστιν ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι, ἂν καὶ ἡ πληρωμὴ αὕτη πρέπῃ ν' ἀποδοθῇ ἀδιαφόρως ἂν τὸ κτήμα εἴη ἀκαλλιεργήτον, ἢ ἂν τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ ἐξ αἰτίας ἀποτυχίας, ἢ στοιχειῶδους βλάβης κτηνήτησε δυσανάλογον ὡς πρὸς τὸν φόρον, ἢ ἴσως δὲν ἐπαρκῆ οὔτε διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ προικοδοτούμενος δὲν ὑποτέρει κυρίως κάμμιαν ζημίαν, ἐπειδὴ

γ'. Ἡ πείρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀφθονία τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς πηγάζει περισσότερον ἀπὸ τὴν κατάλληλον καλλιεργεῖται παρὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν· ὅθεν ἂν ὁ προικοδοτούμενος καλλιεργῇ καταλλήλως τὸ προικοδοτήμα του, θ' ἀπολαύσῃ βεβαίως ἀπὸ 40 στρέμματα περισσοτέρας προϊόντα παρὰ ἀπὸ 80 κακῶς καλλιεργημέναι· ἀλλὰ κατάλληλος καλλιεργεῖται δύναται τότε μόνον νὰ γενῆ ὅταν ὁ καλλιεργῶν ἦναι ἐλεύθερος καὶ τέλειος ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, καὶ ἐπομένως θ' ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του σώους καὶ τὴν βεβαιότητα ταύτην δίδει εἰς αὐτὸν ὁ Νόμος τῆς προικοδοτήσεως.

δ'. Καθ' ὑπολογισμὸν πολλὰ ἀκριβῆ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς γαίαν ἀναγκαιοῦσιν ὡς προικοδοτήματα τὰ 2/3. Συμφέρει λοιπὸν εἰς τὸ κράτος, ὥστε νὰ καλλιεργῆται καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1/3 μετὰ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ἔως τὴν σήμερον. Ἐκ τούτου ἐπεταί ὅτι ἂν ὁ προικοδοτούμενος δὲν ἔλαβεν ὡς προικοδοτήματα ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ καλλιεργουμένας γαίαν, νὰ δύναται νὰ καλλιεργῇ καὶ τὰς περισσεύουσας λοιπὰς (ἂν θίλῃ) μετὰ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργεῖται καὶ μέχρι τοῦδε.

Άρθρον 8.

Ἄν ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν· εἰς δὲ τὰς δύο ἐτέρας περιπτώσεις (B. Γ.) διδοται ὁδὸς πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ ἔποντα.

Άρθρον 9.

Ὅταν γυνὴ ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χειρουργός, εἶλεται νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ τοιοῦτον ἐνδεγεται νὰ διαμένῃ ἐτι ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἄν δὲ παραμελήσῃ τὸ χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ ἀρθρ. 302 τοῦ Κώδικος ποινῆν.

Άρθρον 10.

Ἄποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἣτις πρέπει νὰ γίνηται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριάκοντα δὲ τὸν χειμῶνα, (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἄν ὅμως ἤδη ἀνεφάνῃ ἡ σήψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διορισμένης ὥρας.

Άρθρον 11.

Ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ἀρθρον 10, ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἷτια ὑπάρχωσι γνωστά, ἢ διατομὴ (ἀνοίγμα) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀρθρα 302 καὶ 646 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 12.

Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τόπον, ὁ νεκροσκόπος ἐξετάζει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιστασιακοὺς αὐτὸν ἐνταφιαστήριον (ἐγγράσιον) συντεταγμένον κατὰ τὸν περικυβερτούμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχεδίου καὶ πρὸς δὲ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἱατροῦ ὅστις ἐθεράπευε τὸν νεκρὸν ἐπιθεωρεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παραπέμπεται ἀπείτα εἰς τὸν ἱερέα.

Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἀδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπίαν.

Άρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ ταφὴ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διορισμένου καιροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφιάσῃ, πρὶν νὰ λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διορισμένου καιροῦ, κολάζεται διὰ ζημίας ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 646, 647 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 14.

Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ ἀπλῶς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλα τὰ πρέπει κατὰ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμελείας καὶ μάλιστα περὶ τῆς ταφῆς· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοῦ νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

Άρθρον 15.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπ' ἑσῆς τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

Άρθρον 16.

Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῖ τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἱατρός ἢ χειρουργός τοῦ καταστήματος.

Άρθρον 17.

Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἕκαστον μῆνα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποβιώσεων γινόμενον κατὰ τὸ δι-

αλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

Άρθρον 18.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλέον παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἀδειαν παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς· ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· εἰ ἐναντίας ὅμως ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθῃ, καὶ ἐν κενρῷ ἀρρώστιας ὁ πλησιέστατος νεκροσκόπος ἢ ἄνθρωπος τις ἄλλος ὀρισμένος εἰς τούτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 19.

Ὁ μισθὸς τοῦ νεκροσκόπου δὲν θέλει ὑπερβῆ ἡμίσειαν ὡς μίαν Δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ ἐν τέταρτον ὡς ἡμισυ Δραχ. διὰ τὰ παιδιά μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν. Γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μετὰ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ· ἀλλ' ὅσάκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πένης, ὁ νεκροσκόπος ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

Άρθρον 20.

Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἱατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκόπους, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Άρθρον 21.

Ὁ παραμελῶν ἢ προδιδοὺς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς χρέη νεκροσκόπος ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται δὲ κατὰ τὰ ἀρθρα 302, 480, 487, 488, 646, 647 τοῦ Κώδικος.

Άρθρον 22.

Ὁ νεκροσκόπος ὀμνῶναι τὸν χρεωστούμενον ὄρκον ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπαρχοῦ, ὅστις ἐγχειρεῖ εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ.

Άρθρον 23.

Ἐκτελεῖται ἱκανῶν πρὸς νεκροσκοπίαν ἀνθρώπων, συγχωρεῖται καὶ νὰ εἰσέλθῃ αὐτῆς ἐκθεωρηθῆ καὶ ὅλας τὰς κοινότητας πρὸς τῆς καὶ θεούρας τάξεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἐμῆ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1835, διὰ τὸ ὅποιον τούτο θέλει ἐκδοθῆ ἀμέσως ἰδιαίτερα ἀρρετίον.

Εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἰσχυθῶσιν ἀφ' οὗ θέλουσι ἐξαπινοῦν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν νεκροσκοπίαν ἄτομα. Ὁ Ἐπίσκοπος προσδιορίζει εἰς πᾶσαν κοινότητα τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ὡς, τελευταίαν δὲ προθεσμίαν δι' ὅλας τοῦ Κράτους τὰς κοινότητας διορίζομεν τὸν δεκεμβρίον τοῦ παρόντος ἔτους· αὐτὴ δὲ δύναται νὰ παραταθῆ μόνον δι' ἐκείνας, ὅπου δὲν εἰσίσκοντο τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἡ ἐγκριστις τῆς παρατάσεως πρέπει νὰ ζητηθῆ ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναφερομένης πρὸς αὐτὴν ἀπολογίας, τὸ πολὺ ἕως πρώτης Ὀκτωβρίου. Ἡ δὲ Γραμματεῖα θέλει δημοσιεύσει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕως 1 Νοεμβρίου τὸ πολὺ τὰ ὀνόματα τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἡ νεκροσκοπία δὲν εἰσάγεται μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Άρθρον 24.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖα ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν

1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΚΩΛΕΙΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

θλίων τῶν πτωχευάντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου θεσπασέως τῶν δανείων.

2. Περὶ τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν, ἀνακοπῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τῆς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συνδιαλλαγῆ καὶ ἀνακοπῆ πρέπει νὰ φανερώη τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος ἄλλως, εἶναι ἄκυρος.

3. Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν αὐτοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ.

4. Περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, κατὰ τ' ἄρθρα 690 καὶ 691 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρίσμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμποροῦ ὑπογραφῆν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικᾶς, κολλυβιστικᾶς, τραπεζικᾶς ἢ μεσιτικᾶς, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστῆ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν, δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων ὡσάντις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζικῶν ἢ μεσιτικῶν.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελοφυτῶν ἀγωγῶν, ἀλλοτρίων ἀλλοτρίων τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων, οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγμάτων ἠγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ γραμμάτια ὅμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἕνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενομένα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ρητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως.

1) Περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 800 δραχμῶν.

2) Περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὡσάντις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελον εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λαμβάνει δὲ κῦρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, I. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ 1830 ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχαν εἰσαχθῆ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψηφίσματος συστηθέντος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὑπάρχουσι τινες, αἱ ὁποῖαι ἐμελλον νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας ὅτι ἡ νέα Δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὅτι ὁ νόμος ὁ χορηγῶν εἰς αὐτὰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀναίρεσιν αἰτήσιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσων ταυτοχρόνως καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποῖας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος καὶ ἐκεῖνας τὰς ὁποῖας ἀποποιεῖται ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, τὰ ὅποια θέλουσιν εἶναι ἐν ἰσχύϊ νόμου.

Ἄρθρον 1

Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γενομένης ἐφέσεις εἰς τὸ Ἀνωτάτον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσιν παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουσιν εἰσάγεσθαι, ἐὰν αἱ δίκαι, τὰς ὁποῖας ἀφορῶσιν, δὲν ἐπεριώθησαν εἰσέτι, εἰς τὰ ἀρμόδια τῶν Ἐφετῶν Δικαστήρια, καὶ θέλουσιν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας Δικονομίας.

Ἄρθρον 2.

Αἰτήσεις πρὸς ἀναίρεσιν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰς αὐτὰς δίκαι, αἵτινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμὸν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, I. ΡΙΖΟΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἀρχίζουσιν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθως (Σεϊτάν), καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, ἀπὸ τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἐξακολουθοῦν τὴν ἤδη γενομένην ὁριοθεσίαν

Άρθρον 13.

Οί κατάλογοι οἱ τοὶ στέλλονται ἀπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Ἐπαρχοὺς, οἱ δὲ τοὺς διευθύνουσιν ἐνωμένους ὅλους πρὸς τοὺς Νομάρχας. Οἱ δὲ Νομάρχαι πέμπουσιν ἓνα γενικὸν κατάλογον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Άρθρον 14.

Διορίζεται εἰς ἴδιος δημόσιος ἐμβολιαστὴς κατὰ Νομὸν.

Άρθρον 15.

Ἐκαστος τούτων τῶν 10 ἐμβολιαστῶν φροντίζει κατὰ χρέος νὰ ἔχη πάντοτε πρόχειρον καλὴν δαμαλίδα, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ ἐμβολιάζη αὐτὸς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας ἰατροὺς τε καὶ χειρουργοὺς.

Άρθρον 16.

Ὁ ἐμβολιαστὴς τοῦ Νομοῦ κατοικεῖ συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τούτου, ὅπου ἐμβολιάζει πάντοτε δημοσίως τοὺς εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποχρεωμένους, ἐκτὸς μόνον ἂν οὔτοι προκρίνωσι νὰ ἐμβολιασθῶσι παρὰ τινος ἄλλου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Άρθρον 17.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του πρὸ 14 τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ἀφοῦ δὲ φθάσῃ, μένει 2—3 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐμβολιάζων ὅλους τοὺς ἀφείλοντας νὰ ἐμβολιασθῶσιν· ἀκολούθως δὲ ὑπάγει κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὰ πλέον κατοικημένα μέρη τῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ ἐκεῖ παρομοίως. Μετὰ παρέλευσιν δὲ 9—10 ἡμερῶν, ἂν τοῦτο φαίνεται ἀδύνατον διὰ τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς διαμονῆς τῶν ἐμβολιασθέντων, μετὰ τῆς 9 καὶ 20 ἡμερῶν μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, ἐπιθεωρεῖ παντοῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντας καὶ τοῖς δίδει ἀποδείξεις κατὰ τὸν ἐπ' ἀριθ. 1 παρακειμένον τύπον.

Ὁ ἐναντὶς τούτοις πράττων ὑποπίπτει εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινὴν.

Άρθρον 18.

Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται παρόντος τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς εἰς τὰ περὶ τούτου παραγγέλματα ὀριζομένους κανόνας.

Άρθρον 19.

Ὁ ἐμβολιαστὴς κρατεῖ κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιασθέντων· εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου χρόνου στέλλει αὐτὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὸν διευθίνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Άρθρον 20.

Ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει νὰ εὑρίσκειται πάντοτε ἔτοιμος, ὥστε ἂν συμβῶ πούποτε εὐλογίας ἀρρώστια, νὰ ἀπέλθῃ εὐθὺς πρὸς ἐμβολιασμὸν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ὅστις ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἔχη πάντοτε εἶδσιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ.

Άρθρον 21.

Τέλος ὁ ἐμβολιαστὴς ἔχει χρέος νὰ στέλλῃ κατ' ἔτος ἓν γενικὸν ὑπόμνημα ὡς σύνοψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, περὶ ἐπιρροῆς αὐτῆς εἰς τὴν τῶν εὐλογιῶν ἀνάψυσιν περὶ ἐπεμβολιασμοῦ, περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῆς δαμαλίδος, καὶ τῶν ἀρμοδιωτάτων τρόπων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης ταύτης, περὶ τῆς συμφοροτάτης ἐμβολιαστικῆς μεθόδου κτλ. πρὸ τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Άρθρον 22.

Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρα-

τείας 1000 Δραχ. κατ' ἔτος. Ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους πρέπει νὰ ζητῆ δύο μόνον δραχμὰς διὰ ἓνα ἐμβολιασμὸν ἐὰν δὲ ὁ πρῶτος ἐμβολιασμὸς ἀποτύχῃ τότε ἐμβολιάζει ἀμισθὶ διὰ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον. Οἱ ἐμβολιαζόμενοι ὀφείλουσι χρεῖας δὲ συμπεσούσας, καὶ ἀναγκάζονται διὰ τῆς βίας, ἂν ἐναντιῶνται, νὰ δίδωσιν ὕλην ἀπὸ τὰς φλυκταίνας τῶν διὰ ἐμβολιασμὸν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνον μόνον ὅστις τοὺς ἐμβολιάσῃ· τοὺς δὲ πτωχοὺς, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἐμβολιάζει ἀμισθὶ ὁ διορισμένος κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιαστὴς.

Άρθρον 23.

Ἐκαστος ἐμβολιαστὴς ὀμνύει πρὸς τὸν Νομάρχην τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τότε λαμβάνει τυπωμένα τινὰ παραγγέλματα.

Άρθρον 24.

Ἐκάστη ὑπηρεσίας παράβασις τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἐπιφέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 636 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινὴν.

Άρθρον 25.

Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ νόμου, εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν καταλόγων τοῦ πλῆθους τῶν κατοίκων, πρέπει ὁ Δημάρχος νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων ἐκείνων, ὅσοι πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνήκουσιν·

Α. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννηθέντα παιδιά, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν γεννήσεων. Εἰς δὲ τὸ μέλλον θέλουσι χρησιμεύσει ἐπὶ τούτῳ οἱ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος διορισθόμενοι κατάλογοι τῶν γεννήσεων καὶ ἀποθνήσκων.

Β. Ὅλα τὰ παιδιά, ὅσα ἐγεννήθησαν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καὶ οὔτε ἐμβολιάσθησαν, οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον (ἐχυσαν). Τοῦτο θέλει εὑρίσκεισθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐμβολιασμὸν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς ἐκάστην κοινότητα ὅλοι οἱ γνωστὶ ἐρχόμενοι, ἄνδρες, γυναῖκες, καὶ παιδιά ἐξετάζονται ἀκριβῶς ἀπὸ ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ, καὶ δίδεται πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν εἰδήσεις περὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι οὔτε ἐμβολιάσθησαν οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον.

Γ. Ὅλα τὰ παιδιά ὅσα ἐμβολιάσθησαν μὲν ἄπαξ ἢ δις, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀποδυνάμειται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποκειμένων στέλλεται περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Δημάρχον πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν συγκεφαλαιωμένην περίληψιν.

Άρθρον 26.

Ὁ Ἐπαρχος ὀφείλει νὰ ἀναγγέλλῃ πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ εἰς τὰ κυριώτατα τῆς χώρας μέρη· τοῦλάχιστον πρὸ 6 ἡμερῶν, καὶ νὰ προσταξῇ ἐπαπειλῶν τὴν 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς ἐμβολιασμὸν, οἵτινες δὲν προκρίνουσι νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀπὸ ἄλλον ἰατροῦ, νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐμβολιάζωνται εἰς τοὺς διορισμένους τόπους ἐν ὅσῳ διατρίβει ἐκεῖ ὁ ἐμβολιαστὴς καὶ νὰ ἐπανέρχωνται πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐμβολιαστοῦ διορισμένας ἡμέρας.

Άρθρον 27.

Ὁ Ἐπαρχος στέλλει τινὰ τῶν ὑπαλλήλων του ἢ ἄλλον ὠρμισμένον καὶ ἀνεπίληπτον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν.

Ὁ ἀποστελλόμενος δὲ οὗτος κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων, ὅστις περιέχει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐπ' ἀριθ. 2 παρακειμένον τύπον.

τούς φαρμακοποιούς εις τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἰκανὴν ἑκάστος πώλησιν νὰ δύνανται νὰ ἔχωσι καλὰ καὶ πρόσφατα ἰατρικὰ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἡ ἄδεια τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ δοθῇ ἔγγραφος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἰατροχειρουργὸς λαβὼν οὕτω τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, μαιευτικὴν, ἀρ' οὐ δεῖξῃ τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ Νομάρχου τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἐπαρχὸν καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως ἢ κώμης, ὅπου θέλει νὰ διαμείνῃ· ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ ὁσάκις εὐρίσκεται φαρμακοπωλεῖον ἢ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἢ μίαν ὥραν μακρὰν.

Ἄρθρ. 5.

Μόνον εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ δόκιμον κατὰ πάντας τοὺς τῆς ἰατρικῆς κλάδους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῇ ὀφθαλμικῶν παθῶν θεραπείαν καὶ χειρουργήματα.

Ἄρθρ. 6.

ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐγκριθεὶς χειρουργὸς νὰ ἐκτελῇ τὰ τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς ἀρ' οὐ δεῖξῃ εἰς τὰς εἰρημένας Ἀρχὰς τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα· ἰατρικὴν δὲ κυρίως λεγομένην ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτηδεύηται ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐλλείπουσιν ἰατροὶ ὡς μιᾶς ὥρας διάστημα δρόμου, ἢ ὅταν ἀπειτῶσι κατεπεύγουσαι ἀνάγκαι. Ἀπαγορεύεται δὲ ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ, ὅπου εὐρίσκονται φαρμακοποιοὶ ἕως εἰς μιᾶς ὥρας περίμετρον.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ δεδοκιμασμένος πρὸς πράξιν ὀδοντιστής, παρουσιάζων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς, ἔχει ἄδειαν νὰ ἐργάζεται τὴν τέχνην του καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἀρμόδια εἰς διαφόρα τῶν ὀδόντων πάθη ἰατρικὰ, ἀπεχόμενος κατὰ χρεὸν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάσῃ ἰδίαν περιουσίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ δόκιμος κτηνιατρός, παρουσιάζων εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς τὸ δίπλωμα καὶ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Νομάρχου, δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ πωλῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσηλευομένων ζώων ἰατρικὰ, ἀποφεύγων ὁμοίως τὸ νὰ ἰατρεύῃ καὶ νὰ χειρουργῇ ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἐγκριτος φαρμακοποιός, ὅστις ἔδειξε τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀνηκούσας Ἀρχὰς τοῦ τόπου, ὅπου διατάχθη νὰ κατασταθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ καὶ νὰ κρατῇ ἐκεῖ φαρμακοπωλεῖον προσέχων νὰ τὸ διατηρῇ πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, φυλάττων αὐστηρῶς τὴν φαρμακοποιίαν καὶ τὴν διορισθεῖσαν διατίμησιν τῶν ἰατρικῶν καὶ ἄλλους ἰατρικοὺς κανόνας, ἔχων ἔτοιμα, εἰς ἰκανὴν ποσότητα καὶ καλῆς ποιότητος, τὰ ἀναγκαῖα ἰατρικὰ, παρασκευάζων πιστῶς τὰ παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταττόμενα ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρουργοῦ, ὁσάκις κατεπεύγει προφανῆς ἀνάγκη ἢ λείπει ἰατρός εἰς μιᾶς ὥρας δρόμον εἰς τὰ πέριξ (κύκλωθεν), ἀποπέμπων τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ὑπογραμμένον ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ ἐγκρίτου ὄνομα, διατηρῶν εἰς ἰδιαιτέρα δοχεῖα καὶ χωριστὰς θέσεις τὰ δηλητήρια, ἀκολουθῶν εἰς τὴν πώλησιν καὶ παράδοσιν τὰ εἰς τὸ περὶ φαρμάκων διάταγμα διαταττόμενα, μὴ κάμνων κατὰ μέρος συμφωνίας μετὰ τοὺς ἰατροὺς ἐπὶ ζήτησιν ἄλλων φαρμακοποιῶν, τέλος μὴ ἀναδεχόμενός ποτε οὔτε ἰατροῦ, οὔτε χειρουργοῦ ἔργα.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλῶνται εἰς χεῖρας, δηλ. ἀδιατάκτως, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἀπλᾶ καὶ ὡς ἀβλαβῆ κοινῶς θεωρούμενα ἰατρικὰ.

Ἄρθρ. 10.

Ἀφοῦ δεῖξουσιν τὰ ῥηθέντα ἔγγραφα αὐτῶν εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς, αἱ μαιεύτριαι συγχωροῦνται νὰ μαιεύωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου διατάχθησαν ἐπὶ τούτου· ἀλλ' ὁσάκις ἡ χειρουργὸς χρειάζεται ἡ βρερολαβίδος (forceps) χρῆσις, ἢ ἀναστροφή ἄκρων (version), καὶ ἐν γένει ὅταν ὁ τόκος δὲν προχωρῇ φυσικῶς, ὀφείλουσι νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως ἰατρὸν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὗτος, χειρουργὸν εἰς βοήθειαν. Ἐχούσιν ὁμοίως χρεὸς νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς (τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Δημαρχίαν) ὅλα τὰ γεννώμενα νόθα, ἀπεχόμενα τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τέλος δὲν ἀρμόζει νὰ ἔχωσιν ἄλλο παρὰ τὴν μαιευτικὴν ἔργον.

Ἄρθρ. 11.

Ἰατροὶ, χειρουργοὶ, ὀδοντισταὶ, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ἀλλογενεῖς ἢ παρεπίδημοι δὲν δύναται νὰ ἐργάζωνται τὰ τῆς ἰδίης τέχνης εἰς κανένα δῆμον εἰμὴ ἐὰν δεῖξωσι τὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου δίπλωμα εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, καὶ λάβωσι παρὰ τούτου γενικὴν δι' ὅλον τὸν Νομὸν ἄδειαν· δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις διαταχθέντα, καὶ παρουσιάζουσιν μάλιστα εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχὸν καὶ Δημογέροντας καὶ τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικὰ, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παράβατης τῶν περιεχομένων τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῆς παρὰ τῶν νόμων ἐπιβλαβέως ποινῆς, κολάζεται, ἐν περιπτώσει (ἐκ νέου) καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ πταίσμα διὰ τῆς προσκαίρου ἢ καὶ παντοτεινῆς τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καταπαύσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἐγκρίθεται δὲ εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τὸ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκδῇ εἰς ἐνέργειαν τὰ παρὰ τὰς διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κομης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθμ. 9.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μισθοδοσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1

Θέλουσι λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1834 Διατάγματος ἐξετάζοντες ἰατροσύνεδροι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπαγγέλλωνται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιίαν καὶ μαιευτικὴν.

Διατάγματος από 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834 εις τους αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και στρατιώτας των στρατευμάτων της ξηράς και της θαλάσσης ως σημείον ότι αναγνωρίζομεν τας διά την απειλευθέρωσιν τῆς πατρίδος εκδουλεύσεις των, ἀντί να σχῆμα νομίσματος θέλει λάβει τὸ σχῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, περιστεμμένου με στέφανον δάφνης.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σταυρὸς τῶν αξιωματικῶν θέλει εἶσθαι ἀργυροῦς, τῶν υπαξιωματικῶν χαλκοῦς, τῶν δὲ στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν σιδηροῦς.

Εἰς τὸ ἐν μέρος τοῦ σταυροῦ θέλουσιν ἐγγραχθῆαι αἱ ἐξῆς:

«Ὅσων Ἀ. Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.»

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο

«Τοῖς ἡρωϊκοῖς προμάχοις τῆς πατρίδος.»

θέλει δὲ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σταυροῦ, κρεμᾶμενος ἀπὸ ταινίαν κυανῆν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διανομὴ τοῦ σταυροῦ τούτου, τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα καὶ τιμὰς, καὶ ἡ ἀφαίρεσις του κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἄριστεϊον θέλει κατασκευασθῆαι τάχιστα κατὰ τὸ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον σχῆμα, καὶ θέλει διανεμηθῆαι ἀνυπερθέτως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆαι διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆαι ἐπὶ ἀμβωνοῦ κατὰ δύο ἀλληλοπαλλήλους κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου ἅμα τελεωμένη ἢ τελετηρομένη.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν ἀνατιθεταὶ ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ὁργανικὸν Διάταγμα περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Β Α Β Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν Ἡμέτερον Θρόνον ἀπὸ ἀνδρῶν ἐξόχους, καὶ νὰ κάμωμεν χρησίμους εἰς τὸ Κράτος τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν των, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἐνταυτῷ εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπηκόους νέον δαίγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ἡμῶν, μετὰ τὴν γνωμοδό-

τησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν τὴν σύστασιν Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Κεφ. Α.

Σχηματισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 1.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀνωτάτη συμβουλευτικὴ Ἀρχή, ἐντὸς τῆς ὁποίας καὶ μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς συζητεῖ τὰς σπουδαιότερας εἰς τοὺς §. 29-46 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐμπεριεχομένας ὑποθέσεις τοῦ Κράτους.

§. 2.

Τὸ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀνωτάτη ἀποφασίζουσα Ἀρχή ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἰδίως εἰς τοὺς §. 47-52.

§. 3.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουσιν εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν.

§. 4.

Ἡ βαθμολογία τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν διπλωμάτων τῶν τῆς ἡμερομηνίας οὗτης τῆς αὐτῆς ἀποφασίζει περὶ τῆς βαθμολογίας ἢ ἡλικίας, ἂν δὲν τὴν προσδιορίζῃ ρητῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται τὰ διπλώματα μόνον, ὅσα ὑπογραφῶσιν ἀπ' ἡμῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ παρόντος ὁργανικοῦ Διατάγματος, ἢ μετ' αὐτό.

§. 5.

Ὁ Βασιλεὺς θέλει διορίζει καὶ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἐκτακτὰς ὑπηρεσίας ἀκολουθούσας κατὰ τὸν ἑαθμὸν τοῦς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους, ἂν τὸ δίπλωμά των δὲν εἴη προηγουμένως ἐκτετακτὸν ἑαθμὸν μετὰ τῶν Συγγήτων ἀπὸ τῶν κατωτέρων ἀμεσῶν μερῶν εἰς τὰς σκευαὶς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 6.

Οἱ ὑπαρχηματεῖς τῆς Ἐπικρατείας συνεδριάζουσι εἰς τὸ Συμβούλιον ἐξακουμένης τῆς εἰς τὸ παρὸν ὁργανικὸν Διάταγμα §. 63 ἰδίως προσδιοριζομένης περιστάσεως. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ §. 3 περιεχόμενον ἀριθμὸν ἐδρεύουσι δὲ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν, ὅθεν δύνανται εὐκόλως νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὅλην τὴν συνέλευσιν.

§. 7.

Ἐκτὸς τούτου δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἀδεία ἢ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως.

§. 8.

Ἀνὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν θέλωμεν διορίζει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα ἢ περισσοτέρους Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου. Οἱ αὐτοὶ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας κατὰ πολλὰς ἀλληπαλλήλους περιόδους ὁμοίως ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τὰς δοκούσας ἀναγκασίας ἀλλαγὰς αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς περιόδου.

§. 9.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δίδονται προσέτι εἰς Γενικὸς Γραμματεῖς, ἀριθμὸς Εἰσηγητῶν ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσι τοὺς ἑξ, καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι κατώτεροι ὑπάλληλοι.

§. 10.

Τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς διορίζει ὁ Βασιλεὺς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄριθ. 1.

1835

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Ἰουνίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι ἡ Α. Μ. ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες!

Ὅτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μεγαλοψύχων μεσιτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας σας, καὶ κατ'ἰδίαν ὑμῶν ἐλευθέραν ἐκλογὴν προσεκλήθη ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, κατέλιπον γονεῖς καὶ πατρίδα, κατέλιπον πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλές, καὶ προτροπόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων Μου, ἔσπευσα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀφιερῶσω εἰς ὑμᾶς τὰς δυνάμεις, τὰς φροντίδας, τὴν πλήρη ἀγάπην Μου. Μ' ἐδέχθητε μὲ ἀγαλλίασιν· μὲ ἀγάπην ἀνταμείψατε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην Μου. Σᾶς παρήγγειλα ὁμόνοιαν· καὶ εἰς ταύτην τὴν παραγγελίαν Μου πάντες ὑπήκουσαν. Ἡ ἀναρχία συνετρίβη· ἀθέμιτα ἐπιχειρήματα ὀλίγων τινῶν διεσκεδάσθησαν χωρὶς ν' ἀφίσουν οὐδὲ ἔχνη ἡσυχία καὶ εὐταξία διεχύθη ἐπὶ τῆς ὡραίας ἡμῶν γῆς· αἱ οἰκογένειά σας, ἡ ἰδιοκτησία σας ἤνυον τὴν ἀπὸ πολλοῦ στερουμένην ὑπεράσπισιν.

ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θρόνου ἐπανεζήθη ἔκτοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν σας· ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια αἱ οἰκίαι σας· συνεδέθησαν μὲ σφικτοτέρους δεσμούς αἱ κοινότητες· κατεστάθησαν τὰ δικαστήρια· ἐσυστήθησαν διάφορα καταστήματα· ἐσυντάχθησαν διάφοροι θεσμοθεσίαι· ἐτέθησαν αἱ βάσεις πολλῶν καλῶν ἐθεραπεύσαν πολλὰι πληγαί. Χάρις εἰς ἐπαγρυπνοῦσαν Θεῖαν πρόνοιαν· χάρις εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐξηκολούθησαν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν καὶ βοήθειάν των· τιμὴ εἰς τὸ εὐγενὲς ὑμῶν φρόνημα, τὸ ὅπλιον μὲ πίστιν καὶ ἀρροσίωσιν ἐδέχετο τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες! Μ' ὄλας τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ χάρις τοῦ Ὑψίστου ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μένου ἐσέτι ἀνοικταὶ

πολυπληθεῖς πληγαὶ τῶν παρελθόντων χρόνων· μ' ὄλας τὰς μεγάλας προσόδους, τὰς ὁποίας ἡ πατρίς ἔκαμεν, ἔχει αὕτη εἰσέτι χρεῖαν ἀπείρων βελτιώσεων, ἄκρας ἐπιμελείας, ὑπομονῆς εἰς πολυεπεῖς στερήσεις, συντονωτάτης σπουδῆς, ἕως οὗ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔχνη τῶν ἀπείρων δυστυχιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τοσούτων αἰῶνων διάστημα κατεργάσθησαν μὲ ἀπαράδειγματιστον καταστροφὴν τὴν ὡραίαν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! Γνωρίζω τὰ παθήματά σας, τὰς ἀνάγκας σας, τὰς εὐχάς σας· γνωρίζω τὰς ἀπαράδειγματίστους θυσίας, ὅσας ἐπροσφερέτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος· τὴν μεγαλοψυχίαν σας, τὴν ἡρωϊκὴν σας ἀνδρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθητε τὴν τὴν δόξαν τῶν ἀθανάτων προγόνων σας· τὴν ἰδίαν ὑμῶν δόξαν· γνωρίζω ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν τῆς ἀξίας σας, καὶ τὰς δικαίας ὑμῶν περὶ λαμπροτέρας τύχης καὶ εὐδαιμονίας ἀξιώσεις.

Ἕλληνες! Σταθερὸς θέλω διαμένει ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ἀμεταστρέπτως θέλω ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά Μου ἐπάνω σας, εἰς τὸ καλὸν σας, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν σας. Δὲν θέλει μὲ ἀπαυθίσει μηδὲ κόποι, μηδὲ δυσκολία κάμναι, ἐν ὑμῖν θέλω ζῆ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν μόνον. Σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀναλαμβάνω ἐγὼ αὐτὸς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, σᾶς ὑπόσχομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ ὑπερασπίζω πάντοτε τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν ὑπηκόων Μου, καὶ νὰ ἦμαι στερεὸν στήριγμα τῆς ἀγίας αὐτῶν ἐκκλησίας· νὰ ἀπονέμω εἰς πάντας δικαιοσύνην· νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους· νὰ διασώζω μὲ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν κατὰ παντὸς ἐναντίου τῆς ἐλευθερίας, τὰ δικαιώματά σας, τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, καὶ δι' ὅλης τῆς Κυβερνήσεώς Μου νὰ ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν ὑμῶν.

Μὲ ἀκλόνητον σταθερότητα θέλω διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ δημοσίον ἡσυχίαν· ἐπεὶδὴ ἄνευ τούτου σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ἡ βασιλικὴ μου χάρις θέλει μὲν δαψιλευθῆ εἰς τινὰς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν στεροῦνται τὸ νῦν τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον τολμήσουσιν νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διότι τοῦτο ὀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ Κράτους.

τερικῶν Γραμματείαν μας μεγαλητέραν δραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν πρωτεύουσαν καὶ καθέδραν τοῦ Βασιλείου μας, καὶ νὰ ἐμψυχώσωμεν διὰ τούτου τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τῆς κοινότητος ταύτης καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, νὰ συνεπιφέρωμεν δὲ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μίαν σκόπιμον καὶ ἀβλαβὴ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν οἰκονομίαν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἔπεται·

1. Ἡ ἐν Ἀθήναις διορισθεῖσα διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας καθὼς ἐπίσης αἱ Ἐπαρχίαι Θηβῶν, Λεβαδίας, Αἰγίνης καὶ Μεγαρίδος τίθενται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διαλύεται.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας ταύτης περνώσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν· αὕτη δὲ θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς «Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις Ἀττικῆς».

2. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀττικῆς ἐκπληροῖ τὰ χρεὴν τοῦ Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀττικῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἰδιαιτέραν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

3. Εἰς τὴν ἰδίαν ἀνατίθεται ἐπίσης, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, καὶ ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Νομαρχῶν ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Νομαρχίαν ἀρμοδιότης τῶν Ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Θηβῶν, Μεγαρίδος καὶ Λεβαδίας, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθ. 11 ἀριθ. 4 ὡς πρὸς τὰς δημοχρεώσεις τοῦ Νομοῦ, ἀρθρ. 11 ἀριθ. 5 ἀρθ. 11 ἀριθ. 13, ὡς πρὸς τὴν συμβίβασιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτόντων βαρῶν, καὶ διὰ τὰ φορολογικὰ βάρη εἰς ὅλον τὸν Νομὸν, ἀρθ. 11 ἀριθ. 61 ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιίαν τοῦ Νομοῦ, ἀρθ. 11 ἀριθ. 68 ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Νομοῦ ἀρθ. 13 τμήμα 4 ὡς πρὸς τὴν παραδόσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Νομοῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος. Εἰς ταύτας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ Ἀρχὴ αὕτη φέρει τὴν ἐπιχώριαν, ἀδιεύθυνσιν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

4. Ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς τὸν Νομάρχην περιουσία εἰς τὰς ἐσωτερικὰς Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ἰδίου Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Τμήματος τῆς τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀνυπερθέτως καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσθῆναι τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπιτρατείας

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 2. (παρελείφθη)

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Φεβρουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἢ ἀπουσία τοῦ Γραμματέως δὲν θέλει εἶναι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν τῶν παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκδιδόμενων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις πράξεων.

Ἐπομένως δὲν θέλει ἔχει πρὸς τὸ παρὸν κῦρος τὸ ἀρθρον 489 §. 1 τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλ. 1834 νέας πολιτικῆς Δικονομίας ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 519 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, καθόσον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὃπου δὲν ὑπάρχει Ἀστυνόμος, Δήμαρχος ἢ Δημαρχικὸς Παρέδρος, τὰ πταίσματα δὲν θέλουν ἀνακρίνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι ἐκτὸς κατ' αἵτησιν τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 135 κ. λ. π. τῆς ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 Ποινικῆς Δικονομίας θέλουν ἔμβει εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰς ἐν τῷ προσηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένους τόπους, ἀμα διορισθῆναι αὐτοῦ Δήμαρχος ἢ Ἀστυνόμος.

Ἄρθρον 4.

Μέχρις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅλα τὰ πταίσματα θέλουν εἰσάγεσθαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πταισματοδικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ, ἀνευ τινὸς προανακρίσεως κατὰ τὰ ἀρθρα 143 §. 1 καὶ 2 καὶ 292 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Πρὸς τούτοις ἀκυρώνονται προσωρινῶς ὅλαι αἱ περὶ τῶν δικαιομάτων καὶ καθηκόντων τῶν δημοσίων κατηγορῶν διατάξεις ὅσαι δὲν ἀποδίδονται διὰ τοῦ ἀρθροῦ 331 §. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῷ ἰδιώτῃ κατηγορῷ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ περὶ πταισμάτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεσθαι ἐν ἐλλείψει Ἀστυνόμου, Δημάρχου ἢ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰς τὰς δικαστικὰς συζητήσεις μὴ παρουσία δημοσίου κατηγοροῦ, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, δὲν θέλει εἶσθαι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου εἶναι δημοσίος κατήγορος, αἱ συζητήσεις πρέπει νὰ γίνωνται παρόντος αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 330 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα· καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 7.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἢ μὴ παρουσία τοῦ Γραμματέως εἰς τὰς κατὰ τὰς περὶ πταισμάτων δίκας συζητήσεις δὲν θέλει προσβάλλει τὸ κῦρος αὐτῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αντίγραφον τῶν συνημμένων ὁμοῦ καταλόγων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἐνωμένην περιληψὶν ὅλων τῶν καταλόγων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ δήμαρχοι, οἱ πύρεδροι, ἢ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀστυνομίας ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην·

Α'. Ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολίασαν τὰ παιδιά ἢ τοὺς ἀφήλικάς των εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ ὅσοι δὲ παρουσίασαν ἀποδεικτικά τινος ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια ἐστάθησαν ἐμπόδια.

Β'. Ὅλους τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργοὺς, οἵτινες ἐμβολίασαντες δὲν ἀπέστειλαν τοὺς καταλόγους αὐτῶν 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐζήτησεν αὐτοὺς ἡ ἀνήκουσα Ἀρχή.

Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖται χρέος τῶν Ἀρχῶν νὰ ἐμβολιάζωσιν ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολιάσθησαν τὸν πρῶτον χρόνον κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 568, § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα.

Ἄρθρον 29.

Οἱ κατάλογοι τῶν δι' ἀσθένειαν μὴ ἐμβολιασθέντων, τῶν ὑποκειμένων εἰς ποινὴν καὶ παιδευθέντων στέλλονται ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Ἐπαρχος δίδει εἰδικὴν ἅμα ἀναφανῶσι πούποτε τῆς ἐπαρχίας εὐλογία διὰ νὰ σταλῆ ἀμέσως ἐκεῖ τὸν ἐμβολιαστὴν ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρον 31.

Τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίζῃ ὁ Ἐπαρχος, ὥστε καθεὶς νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸσον τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅσον καὶ τὰς διὰ παρακλήν ἐπιβαλλομένας ποινάς· οἱ δὲ δήμαρχοι, ἑταῖοι καὶ διδάσκαλοι νὰ συνηθίσωσιν εἰς τὸν λαόν τὸν ἐμβολιασμόν ὡς ἐπωφελεῖ, ἀναγκαῖον καὶ ἀβλαβή, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ καιρὸς.

Οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ προσκαλοῦνται δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου νὰ παραδώσωσι τοὺς καταλόγους, οἱ δὲ ὑποκείμενοι εἰς ἐμβολιασμόν καὶ μὴ ἐμβολιασθέντες, τὰς περὶ τῶν κωλυσάντων αὐτοὺς αἰτίων ἀποδείξουσιν.

Ἄρθρον 32.

Οἱ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνώσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διατάγματος τούτου, νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ζητηθέντα ὑπομνήματα, καὶ ἀμέσως ὅταν ἀναφανῶσιν εὐλογία εἰς τινὰ ἐπαρχίαν, νὰ στέλλωσι τὸν ἐμβολιαστὴν τοῦ Νομοῦ των ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους, ὅσοι δὲν ἔτυχον ἐμβολιασμένοι.

Ἄρθρον 33.

Ὅστις ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 9 ἄρθρον σημειωθέντων ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν ἀνευ ἰδιαίτερης ἀδείας μεταχειρίζεται τὸν ἐμβολιασμόν ὡς τέχνην, ὑπόκειται εἰς 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν.

Ἄρθρον 34.

Ὁ νόμος οὗτος θέλει δημοσιεῦθῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως καὶ ἔχει ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἐκδοθῆ ἡμέρας.

Ἄρθρον 35.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσιν οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαίτερος εἰς ἐκάστην κοινότητα ὁ παρῶν νόμος.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κομης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΤ Πρῶτος, ΚΟΒΒΑ, ΕΙΛΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΙΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α 1.

Ἐμβολιάσεως ἀποδεικτικόν.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὸν μηνὸς 18 ἐμβολίασε μετὰ δαυαλίδα (ὄνομα τοῦ ἐμβολιασθέντος καὶ ἐπάγγελμα εἴτε αὐτοῦ εἴτε τῶν γονέων ἢ καὶ τῶν ἐπιμελητῶν — κηδεμόνων — του) γεννηθ (χρόνος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐμβολιασθέντος) εἰς (τόπος τῆς γεννήσεως) κατὰ (πρώτην, δευτέραν κτλ.) φοράν, καὶ ὅτι τῆς ἡμέρας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐφάνησαν τακτικαί φλύκταιναι εἰς τὸν δεξιὸν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

τῆ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α 2.

Κατάλογος τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 18 ἔτους ἐμβολίασε τὰ ἐξῆς ἄτομα εἰς τὴν κοινότητα

Ἐπαρχ.

Νομαρχ.

Ἀρθρ. ἀριθμ.	Μὴν, ἡμέρα	Ὄνομα, ἡμέρα καὶ τόπος γεννήσεως	Ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασθ. τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του (ἐπιμελητῶν)	Ποσότης ἐμβολιάσθη	Ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως	Ἀριθμὸς τῶν φλυκτ.	Εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα	Εἰς τὴν ἀριστεράν

τῆ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,
 Αριθ. 7.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαρτίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς τιμῆς τῶν Τουρκικῶν, πρώην Ἑλληνικῶν νομισμάτων ὡς πρὸς τὰ νέα Βασιλικά νομίσματα.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1.

Ὅλα τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων παντὸς εἶδους εἰς τὸ Ταμεῖον χρεῖα θέλουσι ἀναλογίζεσθαι εἰς Δραχμάς

καὶ Λεπτὰ ἀναλόγως μὲ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλε νὰ γενῆ ἡ πληρωμὴ, κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν, καὶ κατ' αὐτὴν θέλουσι παραλαμβάνεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον.

§. 2.

Ὁ τόκος τῶν καθυστερούντων τούτων χρεῶν θέλει ἀναλογίζεσθαι πρὸς 8 0/0 ἐπὶ τῆς ἀναλογισθείσης οὕτω ποσότητος.

§. 3.

Οἱ §§. 1 καὶ 2 εἶναι ἐφαρμοστέαι μόνον εἰς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων,

§. 4.

Τὸ ἡμέτερον Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρι.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Παραλληλισμὸς τῆς συναλλακτικῆς τιμῆς τῶν διστήλων ὡς πρὸς τὰ γρόσια, παράδες ἢ παλαιὰ λεπτὰ, τῶν γροσίων καὶ τῶν Φοινίκων ὡς πρὸς τὰ σημερινὰ νομίσματα, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1822 μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ παρόντος νομισματικοῦ συστήματος.

Ἔτος	Μ ἢ ν	Χ ρ ό ν ο ς		Ἄξια τοῦ διστήλου κατὰ τὸν μέσον ὄρον τῆς συναλλαγ.		Ἄξια τοῦ			
		εἰς γρόσια	εἰς παράδες ἢ λεπτὰ	γροσίου		Φοίνικος			
				Δρ.	Λεπ.	Δρ.	Λεπ.		
1822	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	7 20	300	»	80	»	»	»	»
	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	7 20	300	»	80	»	»	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου	8 10	330	»	72 ½	»	»	»	»
1823	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	8 20	340	»	70 ½	»	»	»	»
	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	10 »	400	»	60	»	»	»	»
1824	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου	10 »	400	»	60	»	»	»	»
	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Δεκεμβρίου	10 »	400	»	60	»	»	»	»
1825	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	10 20	420	»	57	»	»	»	»
	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	11 »	440	»	54 ½	»	»	»	»
1826	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	11 20	460	»	52	»	»	»	»
	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	12 »	480	»	58	»	»	»	»
1827	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	12 20	500	»	48	»	»	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	13 »	520	»	46	»	»	»	»
1828	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὐγούστου	14 »	560	»	43	»	»	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	14 20	580	»	41 ½	»	»	»	»
1829	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Δεκέμβριον	15 »	600	»	40	»	»	»	»
	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὐγούστου	15 »	600	»	40	»	»	»	»
1830	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15 »	600	»	»	»	»	»	»
	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15 10	610	»	»	»	»	»	98 ½
1831	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	15 20	620	»	»	»	»	»	97
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15 20	620	»	»	»	»	»	97
1832	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15 20	620	»	»	»	»	»	97
	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	15 30	630	»	»	»	»	»	95
1833	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	16 »	640	»	»	»	»	»	94
	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	16 30	670	»	»	»	»	»	89 ½
1833	» » Μαῖον » » Αὐγούστου	17 25	705	»	»	»	»	»	85
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	17 30	710	»	»	»	»	»	84 ½
1833	Τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον	19 »	760	»	»	»	»	»	80

Άρθρον 5.

Εάν οι προαναφερθέντες δικαστικοί υπάλληλοι απομακρύνωνται της περιφέρειας των δίδονται εις αυτούς ήμισυ τὰ ἀνω ὀρισθέντα δικαιώματα.

Άρθρον 6.

Εάν οὔτοι δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ἑδρας των πλέον τῆς ἑξῆς ὥρας δρόμου (ἡμισσεως μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν ἄναι ναὶ νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλάσματα μικρότερα ἐνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἡτοι ἡμισσίας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἐν τέτταρον μυριαμέτρου καὶ ἐπὶ πρὸς, δίδεται τὸ ἡμισυ δικαίωμα.

Άρθρον 7.

Εάν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀσχοληθῶσιν οἱ υπάλληλοι οἱ εἰς πολλὰς ἐργασίας, καὶ εἰς αὐτὰς εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀσπάζονται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἐν πορείας δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἀκαμοιράζεται προσηκόντως κατὰ μίαν ἐκάστην ὑπόθεσιν καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διαδίκων.

Άρθρον 8.

Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαίωματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλή ἀποζημίωσις ἕνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δὲν ἔχουσι τι κοινὸν μετὰ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων υπαλλήλων.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προσημειοῦνται ἐκάστοτε ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικῶς περὶ τῆς παραλαβῆς των.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δ' καιομένης Γραμματεὺς διατάτταται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΜΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς συσταθεσμένης φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐγκρίνομεν τὸν καθυποβληθέντα εἰς ἡμᾶς κανονισμὸν τῆς συσταθεσμένης φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας ἐπὶ τοῖς ἐξῆς συμφωνίαις.

Άρθρον 1.

Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συσταθῆ ἔθνικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ φυσικοῖστορικὴ ἑταιρεία θέλει συνδεθῆ ἢ συνενωθῆ μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ δέον διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ γίνωσι συντελεστικώτερα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον τὰ πρὸς τὸ παρὸν διεσπαρμένα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα.

Άρθρον 2.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐκδοθεῖσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν ἔχομεν σκοπὸν νὰ συστήσωμεν βοτανικὴν ἑταιρίαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ συμπράττῃ καὶ πρὸς τὴν ὕλικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς τεχνικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἐνώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν φυσικοῖστορικὴν ἑταιρίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν σταθερὰν ὑπαρξίν· ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαίτεραν περὶ τούτου ἀπόφασιν, ἀφοῦ γίνουσι αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί.

Άρθρον 3.

Θεωροῦμεν κατὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸν κατ' ὀλίγον σχηματισμὸν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν. Ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως ῥητῶς ὥστε αἱ τῆς φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ κατὰ τὸ μέλλον συστήθησόμενα ὑψηλότερα διδασκτικὰ καταστήματα, καὶ, ὡς τοῦτο εἰς τὸν κανονισμὸν περιέχεται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας. Διὰ τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο δικαίωμα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπιθεωρῶμεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς συλλογὰς καὶ τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν διὰ τοῦτο διόλου τὴν ἐλευθέρην ἐνεργεῖαν τῆς ἑταιρείας (*).

Ἐπιβάλλομεν δ' ἐνταυτῷ ὡς ἰδιαίτερον χρέος εἰς τὴν ἑταιρίαν, τὸ νὰ προσκαλέσῃ δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην πεπαιδευμένους καὶ τὰς ἑταιρίας εἰς ἐκουσίας συνεισφορὰς διὰ τὴν ἀρτισύστατον συλλογὴν, πρὸς χάριν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδεομένων ἱστορικῶν ἐνθυμήσεων. Θέλομεν δὲ διατάξει ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῶν Ἡμετέρων πρεσβειῶν καὶ προξενείων.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν εἰς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας τὴν ἐξιδιασμένην ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀξίεπαινον ζῆλόν των, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἑταιρεία αὐτὴ θέλει συντελέσει μεγάλως πρὸς ἐπίδωσιν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀύξησιν τῆς εὐτυχίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 (28) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΜΙΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Α'. Γενικὸν μέρος.

Άρθρον 1.

Συνίσταται ἑταιρεία εἰς Ἀθήνας ἐπ' ὀνόματι α' ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις.

Άρθρον 2.

Ἡ ἑταιρεία ἔχει ἰδιαίτεραν σφραγίδα διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς, τὴν ὁποῖαν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 3.

Σχηματίζεται δὲ ἅμα λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἰ. Ἀντιβασιλείας· ἡ δὲ ἡμέρα τῆς πρώτης ἐορτασίου γενικῆς συνελεύσεως θέλει λογιζέσθαι ὡς ἡμέρα τῆς συστάσεως.

Β'. Ἰδιαίτερον μέρος.

1. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

Άρθρον 4.

Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶναι α' ἐπιστημονικαὶ ἐρευνᾶν ἀφορῶσαι τὰ τῆς φύσεως τρία βασίλεια ἰδιαίτερος ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα». Δι' ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πρέπει.

1. Νὰ γίνωσι συλλογαὶ φυσικῶν προϊόντων, ζώων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ

(* Σημ. Ἡ συμφωνία αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος μετεβλήθη οὕτως, ὥστε νὰ εὐχαριστῆται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐπαιδεύσεως Γραμματεία μετὰ τοὺς καθ' ἐξουσίαν παρουσιαζόμενους καταλόγους τῶν συλλογῶν.

δίδεσθαι κατ' ιδιαίτερον Β. διάταγμα, επί τη προτάσει ενός τών Γραμματέων τής Επικρατείας, καί τη γνωμοδοτήσει του Υπουργικού Συμβουλίου μετά την σύστασιν αυτού.

Άρθρον 7.

Έκαστος ξένος ενήλικος δύναται νά καθυποβάλῃ τήν περι πολιτογραφήσεως αίτησίν του εἰς τήν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ νά κατοικήσῃ.

Άρθρον 8.

Ἀρ' τῆς ἡμέρας παραδῶσῃ τήν περι πολιτογραφήσεως αίτησίν του, ἀπολαμβάνει ὁ ξένος ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

Άρθρον 9.

Πληρώσας ὁ ξένος ὅλα τὰ πρὸς ἐπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀπαιτούμενα, λαμβάνει αὐτὴν δίδων ἐνώπιον τοῦ ἀνήκατος Νομάρχου τὸν ὄρκον τῆς πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ὑποταγῆς καί τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πίστεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Άρθρον 10.

Ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας

α'. Ὁ πολιτογραφηθεὶς εἰς ξένον κράτος

β'. Ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς ξένον κράτος, ἀνευ προθεσμίας παλινουσίας

Γὰ ἐμπορικὰ καταστήματα θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς συσταθέντα μετὰ προθεσμίας παλινουσίας

γ'. Ὁ ἀνευ Βασ. ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημοσίον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης Κυβερνήσεως

δ'. Ὁ κατὰ τῆς πατρίδος ὀπλοφορήσας Ἕλληνα.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιφυλλάττονται καὶ αἱ κατὰ περιστάσιν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

Άρθρον 11.

Ὁ ἀποβάλλων τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας Ἕλληνα δύναται ἐπανέλθων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύξας ὅτι θέλει ν' ἀποκατασταθῇ ἐντὸς αὐτῆς, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ αὐθις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἀνωτέρου άρθρου 10 ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα Β. ἐγκρίσις.

Άρθρον 12.

Ἕλληνας, νυμφευθεὶσα ξένον, θεωρεῖται ὡς ὁ σύζυγος αὐτῆς. Χηρεύσασα δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἂν δικιμένη ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανέλθῃ καὶ κηρύξῃ ὅτι θέλει νά μείνῃ καὶ καταστηθῇ ἐντὸς αὐτῆς.

Άρθρον 13.

Εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀναλαβόντα ἢ μέλλοντα νά ἀναλάβῃ στρατιωτικὴν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, δίδεται εἰκοσιπεντάμηνης διορία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ νά ζητήσῃ τήν ἐπὶ τούτω ἀδειαν τοῦ Βασιλέως.

Μὴ συμμορφωθείς μετὰ τὴν παροῦσαν διάταξιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀποβάλλει τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, ὅσα προεκτήσατο διὰ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα.

Ὁ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἐν ἔτος ἔτι παραμείνας ἀνευ Β. ἀδείας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἀναδεχθείς αὐτὴν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ πάλιν, μόνον ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κηρύξῃ ὅτι θέλει νά κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἀκροτελεύτιοι ὀρισμοί.

Άρθρον 14.

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος, περὶ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, περὶ προσωρινῆς ἢ παντελοῦς παύσεως μέρους ἢ ὅλων αὐτῶν, θέλει ἐκδοθῆ

ἐν καιρῷ ἰδιαίτερος νόμος. Μέχρις ἐκείνου ἰσχύουν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες καὶ διὰ προλαβουσῶν διατάξεων μὴ ἀκυρωθέντες νόμοι: παραπέμπομεν δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) περὶ Δήμων, καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 15.

Ὁ παρῶν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Άρθρον 16.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλειξ

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰ ὑποθέσεις.

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωτέα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰ ὑποθέσεις.

Άρθρον 1.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

Πᾶς Εἰρηνοδίκης, Συμβολαιογράφος καὶ γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διαδροφῆς ἔξοδα ἡμισσοῦς μυριαμέτρου (1 ὥρας δρόμου) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 Δραχμῆν.

Άρθρον 2.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἐμποροδίκαι.

Εἰς τοὺς Πρωτοδικὰς, τοὺς Ἐμποροδικὰς, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 63 καὶ 64 τῆς Ποινικῆς διατιμῆσεως ὀρισμένα δικαιώματα.

Άρθρον 3.

Ἐφέται καὶ Ἄρειος Πάγος.

Οἱ Ἐφέται, οἱ Ἄρειοπαγίται οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπαλλήλοι λαμβάνουσι ἡμιόλια τὰ δικαιώματα τῶν παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Ἐμποροδικείοις.

Άρθρον 4.

Κλητῆρες.

Οἱ κλητῆρες, ἀνευ διακρίσεως τῶν Δικαστηρίων παρ' οἷς οὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἡμισυ μυριαμέτρον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 25 Λεπτά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καδοτήσεως νόμον, και μετά την έκδοσιν του διελύθησαν διάφοροι διενέξεις περί ιδιοκτησίας, και περί νέων αποικιών προς ευχαρίστησιν των διαφερομένων μερών.

Ο προσδιορισμός της αξίας των προικοδοτικών κτημάτων, οστις μόνος δύναται να γεννήσῃ τινὰς δυσκολίας, θέλει γενῆ ὡς και εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλουν γενῆ και διάφοροι τάξεις τῶν γαιῶν, και αἱ κοινότητες θέλουν δυναθῆναι να παραστήσουν τὰ συμφέροντά των κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον. Διὰ τὸν διορισμὸν δὲ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον μικρᾶς, ἢ ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλης ἐκτιμήσεως ἐπρόβλεψεν ὁ περί προικοδοτήσεως νόμος ἄρθρ. (10)

Τὰ ἀνωτέρω δύναται ν' ἀρκέσουν πρὸς ἀκριβῆ και ἀληθῆ διασάφησιν τοῦ περί προικοδοτήσεως νόμου. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους και λαοῦ, θέλει συνεισφέρει να τὸ φωτίσῃ θεόντως περί τοῦ νόμου, και ὄχι να τὸ κάμῃ δι' ἀνυποστάτων ἐπιχειρημάτων να γενῆ δὺςπιστον ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά του. Πρὸ πάντων εἶναι χρεὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων να φωτίσουν τὸ ἔθνος περί τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν νόμων και διαταγμάτων, διότι πρέπει να ὑποθέσῃ τις δι' αὐτοὺς, ὅτι τὰ γνωρίζουν καλῆτερα, και χρεωστοῦν ὡς πρὸς τὴν θέσιν των να φροντίζουσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εὐεργετικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐδημοσιεύθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Β. Δ. ὑπ' ἀριθμ. 4059.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί παρατάσεως τῆς διὰ τὴν ἀναέωσιν τῶν ἐγκλητικῶν ἐγγράφων προλαβόντως ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκ τῆς προτάσεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας παρακινούμεθα να παρατείνωμεν τὴν διὰ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 30 (Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 ἄρθ. 1 (Ἐφημ. Κυβερ. Σελ. 80-80 διορισθείσαν προθεσμίαν εἰς ἕξ ἀκόμη μῆνας ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιεύθη τὸ διάταγμα τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιτάττεται συγχρόνως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὰ διατάξῃ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς να γνωστοποιήσουν ἀκόμη ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Δήμους και τὰ δύο αὐτὰ διατάγματα, και να λάβῃ περί τούτων γνώσιν ὁ καθεὶς ὅσον τὸ δυνατόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (11 Δεκεμβρ. 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΝΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περί κυκλοφορίας τῶν ταλλήρων τῶν Πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ΕΠὶ Τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὰς ἀποφάσεις τῆς 9 (21) Νοεμβρίου και 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.), τὰ ταλλήρα τῶν πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, Μεξικῶ, Βολιβίας, Περού, Χιλῆς και Ριό-Δελα-Πλάτες, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, δύναται εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου να κυκλοφορῶσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τιμὴν τῶν ἰσπανικῶν διστηλῶν, τοῦτέστι πρὸς ἕξ δραχμάς, δὲν ἐπιτρέπεται ὁμοῦς ἢ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα παραδοχῆ των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου. 1833

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 21, ΕΤΟΥΣ 1835.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡμεῖς Ὁθων ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, θέλοντες να κανονίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάξαμεν και διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περί τῆς διαρκείας τῶν συνεδριάσεων, και τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ γενικαὶ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους γίνονται τὴν τρίτην ἐκάστης ἐβδομάδος· ἂν δὲν παρουσιασθῇ ἀνάγκη και ἄλλης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα συνεδριάσεως, προσδιορίζεται ἐπ' αὐτῷ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου.

Ὅταν δύο γίνωνται καθ' ἐβδομάδα γενικαὶ συνεδριάσεις, πρέπει να γίνωσι τέσσαρες εἰς τὰ τμήματα, και πέντε, ὅταν δὲν ᾔηται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα, εἰμὴ και μόνη γενικὴ συνεδρίασις.

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρόεδρος, τὰ Μέλη και ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συνέρχονται κατὰ τὴν ῥητὴν τῆς γενικῆς συνεδριάσεως ἡμέραν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περί τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας· ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τὴν 10, και διαρκεῖ συνήθως μέχρι τῆς 3 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Εἰς δὲ τὰ τμήματα, τὰ μέλη συνέρχονται εἰς τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας, και συνεδριάζουσι μέχρι τῆς 3 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Εἰσηγηταὶ και οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων τῆς Γενικῆς Γραμματείας συνέρχονται καθ' ἐκάστην εἰς τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας, και ἀναχωροῦν εἰς τὰς 4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1835

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου Π. Ε Διατάγματος σχηματισθέντα, καὶ διὰ τῆς σήμερον ἀποφάσεώς Μας συστηθέντα δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, θέλουσιν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῶν τῆν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα δικαστήρια Ναυπλίου Χαλκίδος, Μετολογγίου καὶ τὸ ἐμποροδικεῖν Σύρας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς νὰ ἀναγνωθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν περαιοσιν τῆς θείας λειτουργίας,

Ἄρθρον 4.

Ἐπιφορτίζεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐκπληρῶν ἔργα Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβλίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ λαθόντες ἐπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τῶν νομίμων διατάξεων τῶν ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρίου (ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 38) καὶ τὸ ὑπὸ σήμερινὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περί ἐνάρξεως τῶν δικαστηρίων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ὄργανισμός τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου). ὁ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμος ὁ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντος ἔτους λαμβάνουσι κῦρος καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ Διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ρηθέντας νόμους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀνακρίσεις αἰ μὴ τελειωθείσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουσιν διευθυνθῆ κατὰ τὴν νέαν Ποινικὴν Δικονομίαν, ὅλαι δὲ αἰ πολιτικαὶ δίκαι αἰ μὴ ὄριμναι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουσιν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῆ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο συνεχεῖς Κυριακὰς.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνα-

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

κων και την μετακόμισιν προσαρμύζονται οι όροι του 2 παρ. 1 άρθρου στοιχ. Α. Αλλ' ο φορολογούμενος δεν χρεωσται να μετακομίση ειμή μόνον καθαρισμένον καρπόν.

Γ'. Τα όσπρια, καθώς και το όρυζιον, το κίμινον, ο σήσαμνος κτλ. αποδεκατίζονται ζηρά εις είδη μετρούμενα εις το άλωσον ή αποδεκάτωσις του όρυζίου γίνεται εις άκοπάνιστον καρπόν.

Δ'. Τα θαμβάκια και ο καπνός αποδεκατίζονται κατ' άρρεσκιαν του φορολογουμένου, ή ζυγίζόμενα, ή εκτιμώμενα, κατ' αποκοπήν εις τους άγρούς· ή απόδοσις δέ του φόρου του θαμβάκιου γίνεται εις έθγαλμένον από το καρύδι καρπόν.

Ε'. Οι εκ των μπουστάνων και των λαχανικών φόροι, έπει- δέν ώριμάζουσι ταύτοχρόνως, αποδίδονται όχι εις είδη, άλλ' χρήματα δι' εκτιμήσεως.

Σ'. Ο φόρος διά τα ελαιόδένδρα αποδίδεται εις έλαιον, μετρούμενον εις τα ελαιοτριβεία· όταν όμως οι καρποί των ε- λαιοδένδρων χρησιμεύουσι διά φαγι, τότε δίδεται εις ελαίας· τα ελαιοκόκκια δέν υπόκεινται όμως εις αποδεκάτωσιν.

Ζ'. Τα κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, είτε εις τους μαγγάνους, ή όπου άλλου το νομίζει καταλληλότερον ο ένοι- κιαστής.

Η'. Οι φόροι διά τα όπωροφόρα δένδρα αποδίδονται εις χρήματα, κατά την εκτίμησιν, ήτις πρέπει να γενή όλίγον τι πρό της συνάξεως των όπωρικων.

Θ'. Τα θαλανοκικίδια ζυγίζονται και δεκατίζονται εις είδη.

Ι'. Καθ' όμοιον τρόπον δεκατίζονται και αι σταφίδες.

ΙΑ'. Ο οίνος μετράται και φορολογείται εις το λινιστάσιον κατ' άρρεσκιαν του ένοικιαστου, είτε εις μούστον, ή εις χρέμα- τα κατ' εκτίμησιν του μούστου· ότε δέ τα σταφύλια πωλούνται ή μετακομίζονται από έν χωρίον εις άλλο διά να χρησιμεύουσι εις κατασκευήν οίνου, δεκατίζονται ως άνωτέρω εις τους έ- λαιούς όπου μεταπρσιόνται εις οίνου.

ΙΒ'. Η αποδεκάτωσις της ρητίνης γίνεται εις είδος.

ΙΓ'. Όμοίως και του κατραμιού.

Άρθρον 30.

Αί εκτιμήσεις περί των όποιων διαλαμβάνει ο παρών νόμος· και αι όποιαι λαμβάνουσι χώραν ότανκις ο ένοικιαστής δέν δύνα- ται να συμβιβασθή με τον φορολογούμενον, γίνονται παρ' είδη- μόνων, διοριζομένων, του μεν παρ' του φορολογουμένου, του δέ παρ' του φορολογουόντος, και του τρίτου παρ' του Βασιλικού Εφόρου.

Άρθρον 31.

Δέν είναι άπληρωμένον εις τους φορολογουμένους και εις τους ένοικιαστας να κάμωσιν οικεία θειήσει ιδιαίτερας ως προς την αποδεκάτωσιν συμφωνίας· άλλ' εις τοιαύτην περίστασιν ή διάλυσις των τυχων συμφεσουσων διενέξεων απόκειται εις τα τακτικά δικαστήρια.

Άρθρον 32.

Οι ένοικιασταί όφείλουσι ν' αποδώσουσι το προς το ταμείον χρέος των έγκαιρως και άπροφασίστως εις τας δοθείσας προθε- σμίας αφού άπας έμβαίνουσι εις τα αυτά δικαιώματα, τα όποια έχει το δημόσιον, ως προς την καταδίωξιν των όφειλετων του.

Άρθρον 33.

Ο επί των Οικονομικών Γραμματεύς θέλει φροντίσει διά την εκτέλεσιν του παρόντος νόμου, και διά την καταχώρησιν αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 2 (14) Μαΐου 1835.

Έν ονόματι του Βασιλέως

Η Αντιβασίλειά

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οι Γραμμ. της Έπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟ- ΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΔΕΣΟΥΪΡΟΣ.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί της άρμοδιότητος των έμποροδικείων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έπί τη προτάσει του Ημετέρου επί της Δικαιοσύνης Γραμ- ματέως, ακούσαντες την γνώμην του Έπουργικου Συμβουλίου άπερασίσασμεν να διατάξωμεν και διατάττομεν τα έφεξής.

Άρθρον 1.

Τα Έμποροδικεία κρίνουσι

1- Πάσαν διαφοράν άφορώσαν τας μεταξύ έμπόρων και τρα- πεζιτών υποχρεώσεις και συναλλαγάς.

2. Πάσαν μεταξύ όποιων δήποτε διαφοράν άφορώσαν πρά- ξεις έμπορικάς.

Άρθρον 2.

Ο νόμος θεωρεί πράξεις έμπορικάς.

Τας άγοράς προϊόντων γής ή τέχνης, τας όποιας ήθελε κά- μει τις, είτε διά να μεταπωλήση ταύτα άκατέργαστα ως τα άγύρασιν, ή κατεργασμένα και μεταποιημένα εις χειροτεχνή- ματα, είτε επί σκοπώ να μισθώση άπλως την χρήσιν αυτών.

Πάσαν επιχείρησιν χειροτεχνιών, παραγγελίας ή μετακομί- σεως δια γής ή δι' ύδατος.

Πάσαν επιχείρησιν προμηθείας, πρακτορείας, πλειστηριάσεως και δημοσίων θεσμάτων.

Όλας τας κολληδιστικάς, τραπεζιτικάς και μεσιτικάς έργα- σιας.

Όλας τας έργατίας των δημοσίων τραπεζών.

Όλας τας μεταξύ έμπόρων και τραπεζιτών υποχρεώσεις.

Τας συναλλαγματικάς και τας από τόπου εις τόπον άποστο- λας χρημάτων, όποιοιδήποτε και έάν ήναι οι συναλλαττόμενοι.

Άρθρον 3.

Ο νόμος θεωρεί επίσης πράξεις έμπορικάς.

Πάσαν επιχείρησιν κατασκευής και πάσαν άγοράν, πώλησιν ή μεταπώλησιν πλοίων προς την έντός ή εκτός του κράτους ναυτιλίαν χρησίμων·

Όλας τας θαλασσίους άποστολάς.

Πάσαν άγοράν ή πώλησιν άρμένων, έξαρτίων και ζωστρο- φιών.

Πάσαν ναύλωσιν.

Πάν ναυτικόν δάνειον, όλα τα περί ασφαλείων συναλλάγ- ματα και όσα άλλα άφορώσι την ναυτικήν έμπορίαν.

Όλας τας περί μισθώσεως του πληρώματος συμφωνίας και συμβάσεις.

Όλας τας προς ύπηρεσίαν έμπορικων πλοίων μισθώσεις ναυ- τικων.

Άρθ. 4.

Τα Έμποροδικεία κρίνουσι ώσαύτως περί πάσης άγωγής γε- νομένης έναντίον έμπορικων έπιστατών, υπαλλήλων ή ύπηρε- των ένεκα των συναλλαγών του έμπόρου, υπό τον όποιον δια- τελοϋσιν.

Κρίνουσι τελευταίον

1. Περί της παρακαταθήκης του ύπολογισμού και των δι-

Άρθρον 5,

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φλεβοτόμον νὰ ἐπισκέπτεται ἰατρικῶς ἢ χειρουργικῶς ἀσθενεῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐνεργῇ κατὰ διαταγὴν ἰατροῦ τινος ἢ Χειρουργοῦ.

Άρθρον 6.

Εἰς τὸν παραβάτην τούτων τῶν διατάξεων ἀρμόζονται ἀναλόγως τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 231 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 7.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ τρεῖς Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Άρθρον 8.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει φροντίσει τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11) Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχωρήσεως γαιπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οικονομικῶν Γραμματείας, ἀπερὸς ἡμᾶς καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, πρὸς ἀσφάλειαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Άρθρον 1.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Πειραιεὶ ἐθνικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματα δὲν παραχωροῦνται εἰς τοὺς δι' ἀναφορῶν αἰτήσαντας τοιαῦτα εἰμὴ ἐπὶ ταῖς ἐν τοῖς ῥηθείσι δύο Διατάγμασι διαλαμβανόμεναις συμφωνίαις, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαί, διὰ τοῦτο δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη ἡ πώλησις τῶν οἰκοπέδων τούτων, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν (παραχωρητήριον), τὸ ὁποῖον θέλει δίδεσθαι τῷ ἀγοράσαντι τὸ οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, θέλει ἐπιφυλάττεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας (constitutum possessorium) μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. 1834 καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρ.) 1835 Διατάγμασι κανονισμένων συμφωνιῶν.

Άρθρον 3.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα τῆς παραχωρήσεως ἔγγραφα, θέλουσι δίδεσθαι τότε μόνον ἀμέτῳ εἰς τὸν κτηματίαν τοῦ τόπου, ἐὰν αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καταθέτει ἤδη, καὶ διὰ τὰ ἐλευσόμενα τρία τέταρτα δώσῃ ἀξιοχρεὸν ἔγγυητήν· ἀλλῶς πρέπει ν' ὀποθεθῶσι (τ' ἀποδεικτικὰ παραχωρητήρια) εἰς τὸν Ἐφορον, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου τετάρτου, καὶ διὰ τὸν ἔγγυητήν.

Αἱ δὲ ἀποδείξεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρ-

ων ἐβδομάδων, δὲν ἐξοφλίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, θέλουσι ἐπιστραφῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις τὰ μὲν παραχωρητήρια ταῦτα ἀκύροῖ καὶ καθαιρεῖ ὅλως διόλου, τὰ δὲ σχετικὰ οἰκόπεδα θέλει παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ κτίσωσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς σειρᾶς τῶν ἀναφερομένων· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοφλίσωσι τὰ ῥηθέντα παραχωρητήρια ἔγγραφα ἐγκαίρως, γάνουσι πλέον κάθε δικαίωμα ἀπαιτήσεως τοῦ νὰ τοῖς παραχωρηθῇ οἰκόπεδον κατὰ τὰς τεθείσας συμφωνίας εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου). Διατάγματα ὡς πρὸς τὰ μένοντα νὰ παραχωρηθῶσιν ἐτι οἰκόπεδα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραπίμπωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑστερον γενησομένην δημοπρασίαν, ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας γαιῶν καὶ οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Άρθρ. 4.

Εἰς τὰ ἤδη παραδοθέντα τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ, πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀνάλογα ἐπιφυλαχθέντα μέτρα. Ἐὰν δὲ οἱ κτηματῖαι δὲν ἤθελαν καταθέσει τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὰς ἐμπιπτούσας προθεσμίας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Διατάγματι κανονισθέντα (ἴδε ἀριθ. 6. Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως).

Άρθρ. 5.

Ἐὰν, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, τὸ παραχωρηθὲν οἰκόπεδον παραχωρήθῃ ἀπὸ τοῦτον εἰς τρίτον τινὰ, τότε πρέπει ἀμέσως νὰ γείνη ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ταύτης μεταπράξεως (δευτέρως πώλησεως), ἣτις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) διατάγματα, τὸ δὲ οἰκόπεδον νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ οὕτω νὰ παραχωρηθῇ συμφώνως μετὰ τὰ διατάγματα, εἰς τοὺς μετέπειτα παραπροσκησόμενους καὶ θέλοντας νὰ ἀγοράσωσι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίωσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ εἴλῃ εἰς πρᾶξιν.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν Βασ. καθέδραν καὶ πρωτεύουσιν τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ παραδοχῆς τῶν χαρτονομισμάτων εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἐπικρατείας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. εὐρησθήτη νὰ διατάξῃ τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἐπικρατείας παραδοχὴν τῶν χαρτονομισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 Υψηλίσματος τοῦ Κυβερνήτου.

Α'. Τὰ ῥηθέντα χαρτονομίσματα θέλουσι εἶσθαι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἂν πηγά-

καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώνωνται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται.

Τὰ διὰ τοιοῦτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδονται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' αἰτησίν των δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος, εἰάν ἡ διαγωγή τούτων ἐστάθῃ πάντοτε ἀμεμπτος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δείγμα ἐκάστου διαβατηρίου ἐκδιδόμενου παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Νομαρχία
τῆς.....
Ἐπαρχία
τῆς.....
Δῆμος

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον..... τὸ ἐπάγγελμα..... ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου..... ἡλικίας..... ἐτῶν..... ἀναστήματος..... ποδῶν..... καὶ δακτύλων..... τριχῶν..... ὀφρυδίων..... ὀφθαλμῶν..... σώματος..... μύτης..... στόματος..... προσώπου..... ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων..... ν' ἀπέλθῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ..... διέχεται δὲ διὰ τῶν πόλεων..... ἢ χωρίων..... καὶ συνυπέγραψῃ μετ' ἡμᾶς τὸ διαβατήριον ἢ ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἔξυρρει νὰ γράψῃ θέλει δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια καὶ συνδρομή.

Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαβατηρίων ἀριθ..... καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τῆς..... τῆν..... μηνός..... ἔτους.....

Σφραγίς τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία θέλει διατάξῃ τὴν προεπιβλεπόμενάν των ἀντιτύπων τῶν ὀφθέντων διαβατηρίων, καὶ νὰ περὶ ταῦτα θέλει διανεμηθῆ εἰς ὅσας τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, καὶ ὁποιαὶ θέλουν τα παραλάβῃ διδοῦσαι ἀποδείξιν παραλείψῃ.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικῆς Ἀρχῆς διδόμενα διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεώνωνται τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς τοῦ ἔτους· ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ κανένα δασμὸν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἕκαστο διαβατήριον σημαντικὰ δικαιώματα.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν σημαντικῶν τούτων δικαιωμάτων θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν ἡμίση αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς Ἀρχάς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἐξόδα τῶν διαβατηρίων.

Αἱ δὲ διατεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήρια διαφορητικὰ ἀφ' ὅ,τι προσδιορίζει τὸ παρὸν διάταγμα, νὰ ἐφοδιασθῶν μετ' ἀποδείξιν ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τούτον τρόπον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κανέν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος τ' ἀναγκαστικὰ διὰ τριαύτην περὶ στασιν διαβατήρια θέλουν δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογητέῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

Ἄρθρον 15.

Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἀρμοδίιοι Ἐπαρχοὶ νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουν ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γειτνιαζόν βασιλείον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀ ἤκοντος Δημάρχου· ἀλλὰ μόνον δι' ἐν διάστημα 4 ἐβδομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα.

Ἄρθρον 16.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοί μας ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον τοῦ Βασιλείου μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνομὸς χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των ὁδοιπορίαν, ἀποπέλλων τὸ ἐναποτεθέν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ὑπ' ἀπλοῦν κάλυμμα (couvert)

Ἄρθρον 17.

Οἱ εἰς τὸ Βασιλείον μας ἐμβαίνοντες ἀλλοδαποὶ ὀφείλουσι, ἅμα φθάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διενεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων των. Θίλει δὲ ἀπαγορεύεσθαι ἡ εἴσοδος εἰς ἐκεῖνο, ὅστις δὲν εἶναι ἐρωδιασμένος μετ' ἀποδείξιν διαβατηρίου.

Ἄρθρ. 18.

Τὸς γὰρ Ἕλληνας, καθὼς καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁδοιπόροι, ὀφείλουσι ὅταν φθάνουν, εἰς τινὰ κοινότητα πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρουσιάζονται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξίν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διαπορεύωνται ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξυλοκληρωθῶσι τὸ ταξιδίον των.

Ἐκτελεῖται δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐκείνοι οἱ Ἕλληνας ὑπήκοοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονὴν των εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσι φθάσει Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, τῶν ἀλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθεδερεύουν εἰς τὸν ἀρμοδίον Δῆμον.

Δίδεται ἡ ἀδεια εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ Νομάρχους κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχάς των Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουν, δ' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποβάλλωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιθεωρήσιν των Ἐπαρχῶν ἢ τῶν Νομαρχῶν τὰ πρὸς ἐπιθεωρήσιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖ· ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

Ἄρθρον 19.

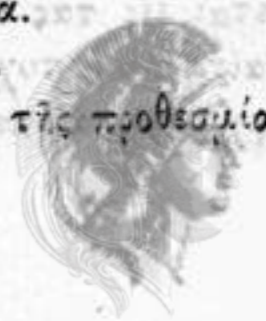
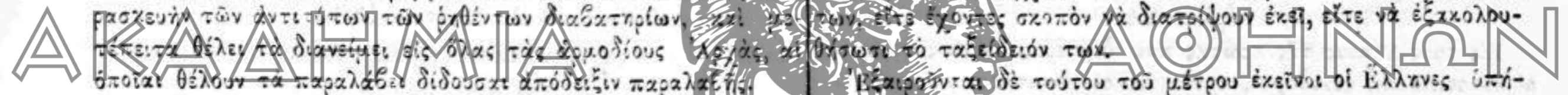
Ὁ μὴ μετ' ἀποδείξιν ἐρωδιασμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀρροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπ' Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, εἰάν δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν κάτοικόν τινα ἐκ τοῦ Δήμου ἐκείνου, ἢ εἰάν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἐκείνου του κατ' ἄλλον τρόπον ἀνύποπτον.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Δήμαρχος δύνανται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου ὁδοιπόρου χρηματικὴν ἐγγύησιν, μεριστότου δώσουν ἐγγυητὴν, ἢ παρουσιάσων ἀτοχρῶσας ἀποδείξει· ἢ εἰάν ἤθελεν ὑπάρχῃ κατ' αὐτῶν βάσιμός τις ὑποψία παραβάσεως ὁμων, θέλει λαμβάνει μετὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥϊον αὐτηρότερα σύμφωνα μετ' οἱς περὶ τούτων ὄρους τῶν γενικῶν διατάγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμενα θεμιτά.

Ἄρθρον 21.

Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλθουσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς

Άρθρον 26.

Εἰς τὰ περίξ καὶ πλησίον χωρὰ μέρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οικονομῶνται περίπατοι καὶ ἀλωαὶ ἀπὸ καρποφόρα ἢ οὐλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

Άρθρον 27.

Οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἕκαστος πολιτικὴν δύναμιν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτεθειμένων ὁρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλαι μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ χωριῶν, ἀφ' ἐνό. ἕν μέρους θέλουσι ἐνεργεῖ συμβουλευόντες καὶ νουθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὀνομαστικῶς κατὰ τὰ ἀρθρα 598, 609 καὶ 697—700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Άρθρον 28.

Τὸ Ἡμέτερον τοῦτο Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 29.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 20.

Ἐν Ἀθήναις, 16 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως δηλητηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ προληθῆ ὅσον δυνατὸν ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων γινομένη βλάβη κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Μόνον εἰς τοὺς τακτικῶς ὠρμισμένους φαρμακοποιούς καὶ φαρμακεμπόρους (droguistes) ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πώλησις τῶν δηλητηρίων φαρμάκων.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) καὶ λοιποὶ πραγματευταὶ ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὰς τέχνας μόνον χρῆσιμα δηλητηρία, καὶ ταῦτα δὲ προηγηθείσης μὲν δοκιμασίας φαρμακοποιοῦ τινος, δοθείσης δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ἐπάρχου, καὶ γενομένου τοῦ ἀναγκαίου ὄρου.

Ὅστις ἄλλος ἢ αὐτὸς ἢ διὰ τρίτου προσώπου πωλήσῃ δηλητηρία, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ οἱ ἔχοντες δὲ ἀδειαν, ἂν πωλοῦντες παραβῶσι τὸν προσδωρισμένον τρόπον τῆς πωλήσεως τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον.

Άρθρον 2.

Θεωροῦνται δὲ ὡς δηλητηρία αἱ ἐξῆς οὐσίαι.

Δηλητηρία Α'. σειράς.

1. Ἀρσενώδες ὄξύ, ὄξειδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικὸν λευκόν, ἄσπρον φαρμάκι· acidum arsenicosum, ποντικοφάρμακον.
2. Θειούχον ἀρσενικὸν ἐρυθρὸν, sulphuretum arsenicirubrum; ἐρυθρὸν ἀρσενικόν· σανδαράχη, realgar.
3. Θειούχον ἀρσενικὸν κίτρινον sulphuretum arsenici flavum; ὠχρὸν ἢ κίτρινον ἀρσενικόν, orpimentum.
4. Ὑπόξειδον ἀρσενικόν, suboxidum arsenici; ἀρσενικὸν μέλαν, τζερνίκι, ποντικοφάρμακον.
5. Ἀρσενώδης πότασσα ἢ σόδα potassa vel soda arsenicosa.
6. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, δευτεροχλωροῦχος ὑδράργυρος, deutochloruretum hydrargyri; murias oxidii hydrargyri ὑψωμένος ὑδράργυρος, sublimatus corrosivus.
7. Νιτρικὸς ὑδράργυρος, nitras hydrargyri.
8. Ὑδροχλωρικὸν στίμιμι πρωτόξειδον, πρωτοχλωροῦχον στίμιμι, βούτυρον στίμιμιως butyrum antimonii, murias oxyduli stibii.
9. Ὄξικὸς μόλυθος, μολυβοσάκχαρον, acetas olumbi
10. Ὄξαλιδικὸν ὄξύ, acidum oxalicum
11. Ὑδροκυανικὸν ὄξύ, Βορωσσιακὸν ὄξύ, acidum hydrocyanicum.
12. Φώσφορος.
13. Κανθαρίδες, χρυσόμυια ἔμβαμμα κανθαρίδων.
14. Μορρίνη, στρυχνίνη, ἐμετίνη καὶ τὰ λοιπὰ ἀλκαλοειδῆ φυτικά.
15. Κρονονέλαιον. oleum crotonis.

Δηλητηρία Β'. σειράς

1. Δευτερόξειδος ὑδράργυρος, ἐρυθρὸν ἀπόκριμα ὑδραργύρου, precipitatum rubrum.
2. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος ἀμμωνιοῦχος, ἀπόκριμα λευκὸν ὑδραργύρου, precipitatum album.
3. Ἰωδοχρὸς ὑδράργυρος, ioduretum hydrargyri.
4. Ὑδροκυανικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, cyanetum hydrargyri
5. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδος, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον, calomelas, murias hydrargyri oxiduli mitis.
6. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος, murias auri.
7. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος σόδα, murias auri et sodae
8. Νιτρικὸς ἄργυρος δευτερόξειδος, lapis infernalis, πέτρα τῆς κολάσεως.
9. Ταρταρική πότασσα στιμιμιούχος tartarus emeticus, ἐμετικόν.
10. Θειούχον στίμιμι πρωτόξειδο, ὕαλος στιμιμιως, vitrum antimonii.
11. Ὑπόξικὸς μόλυθος πρωτόξειδος διαλυτὸς, subacetas plumbi, extractum saturni
12. Ὄξικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, acetae cupri.
13. Θεικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, ἀλογόπετρα, γαλάζια πέτρα, vitriolum cupri sive coeruleum.
14. Ὑδροχλωρικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, murias cupri.
15. Θεικὸς χαλκὸς ἀμμωνιοῦχος cuprum ammoniacale.
16. Θεικὸς χαλκὸς στυπτηριοῦχος, lapis divinus.
17. Θεικὸς ψευδάργυρος δευτερόξειδος, ἄσπρον βιτριόλι, vitriolum album vitriolum zinci.
18. Ὑπονιτρικὸν βισμούθιον δευτερόξειδον, λευκὸν βισμούθιον, magisterium bismuthi.
19. Ὑδροχλωρικὸς κασσίτερος πρωτόξειδος, murias stanni.

Συμβούλιον αμέσως μετά τῆς δημοσίευσιν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ γνωμοδότησιν.

§. 30.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκει ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδοτήσις περὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων.

§. 31.

Ὁμοίως καὶ ἡ περὶ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Κράτος.

§. 32.

Οὐδεὶς δημόσιος φόρος θέλει εἰσάγεσθαι ἢ τροποποιεῖσθαι, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς καὶ καταπειγουσῶν περιστάσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸν § 29, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς μετὰ ταῦτα ἀναθεωρήσεως.

§. 33.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἐκάστου διοικητικοῦ ἔτους θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, νὰ τὸν συζητήσῃ καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις ὁμοίως θέλει τῷ καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ συναρτησόμενος οἰκονομικὸς Νόμος.

§. 34.

Οἱ Νόμοι καὶ τὸ σχέδιον περὶ ἀποσβέσεως τοῦ δημοσίου χρέους καὶ περὶ πληρωμῆς τῶν τόκων αὐτοῦ, πρὶν ἀποφασισθῶν καὶ δημοσιευθῶν, θέλουσιν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἅπαξ ἀποφασισθὲν σχέδιον.

§. 35.

Οἱ νομικοὶ ὅρισμοι περὶ ἐκποίησεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ περὶ τούτου ἐκδοτέα γενικὰ διατάγματα θέλουσιν συζητεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

§. 36.

Ὡσαύτως ἰκθύνεται κατὰ τὰ διατεταγμένα ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου περὶ Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὶν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι ῥητῶς ἢ περιστατικῶς αὐτὴ κατὰ τὴν δημοσίευσιν των.

§. 37.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλλεσθαι ὁ γενικὸς οἰκονομικὸς ἰσολογισμὸς ἐκάστου ἔτους διὰ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρῃ.

§. 38.

Θέλει καθυποβάλλεσθαι ὡσαύτως καὶ ὁ ἐτήσιος προσδιορισμὸς τῶν διὰ τὴν χρεωλυσίαν ἀναγκαίων εἰσοδημάτων.

§. 39.

Μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς κατ' ἔτος τοὺς δύο Ἐφόρους τῆς χρεωλυσίας διὰ τὸν §. 21 ἐδ. ἐ. τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Π. Ε., περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀναφερόμενον σκοπόν. Οἱ Ἐφοροὶ οὗτοι θέλουσιν δίδει τὴν γνώμην των εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀφορώσας τὸν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερόμενον προσδιορισμὸν εἰσοδημάτων.

§. 40.

Περὶ τῶν γενικῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ χρεωστοῦν νὰ καθυποβάλλωσιν κατὰ τὸ ἀρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, θέλει ἀναφέρει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὡσάκις ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ τὴν γνωμοδοτήσιν του περὶ μερῶν τινῶν ἢ περὶ τοῦ ὅλου.

§. 41.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ θεώρησις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον διδομένων ἀναφορῶν κατὰ δημοσίων πράξεων τῶν Ὑπουργείων,

καὶ ὁποῖαι προσέβαλον δῆθεν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ καταδιωχθῶσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, οὔτε εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων τμήματος. Τοῦτο δὲ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς, ἐρωτήσας τὸ ἀνήκον Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνάγεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διοριζομένης ἀπὸ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιταγὴν Του, ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν τὰ ἀναφερόμενα παράπονα ἔχουν τινὰ βάσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις. Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ τὰς τοιαύτας ἀναφορὰς εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

§. 42.

Ἐπιφύλαττα πολιτογραφήσεως δὲν ἐκδίδονται πρὶν περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὸ ψήφισμα.

§. 43.

Τὸ Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ, κατὰ πρόσκλησιν, περὶ τοῦ ἂν πρέπη νὰ εἰσάγωνται εἰς δίκην οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διὰ κκουργήματα ἢ πλημμελήματα ἀφορώντα τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν περίστασιν τοῦ ἄρθ. 28 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχῃ εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀφαιρῇ ἀδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

§. 44.

Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεων, ἀφού ἐκπληρωθῶσιν προηγουμένως οἱ κατὰ τὰ ἀρθ. 565-568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενοι τύποι.

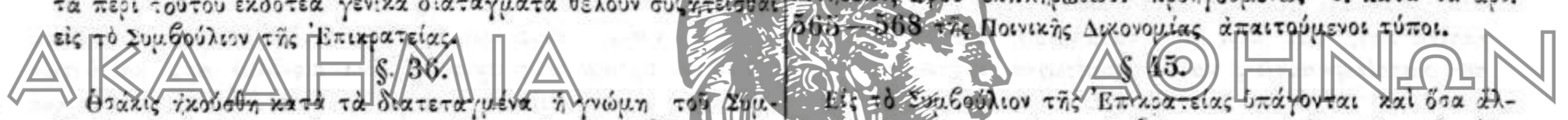
§. 45.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς προλαβόντας παραγράφους ἀριθμηθέντων, σπουδαία ἀντικείμενα ἀπορασίξει ὁ Βασιλεὺς νὰ διακοινοῦν εἰς αὐτὸ ζητῶν τὴν γνώμην του.

§. 46.

Διὰ τὴν περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων σύσκεψιν καὶ γνωμοδοτήσιν ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προτάσεως (initiative) εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἑνὸς τῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

Αἱ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζητήσεις γίνονται εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, συγκαλεστέμενας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του, λαμβάνοντος τὴν ἀδειαν τοῦ Βασιλέως ἢ ἐνεργούντος κατὰ δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν περὶ τούτου διαταγὴν. Εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν ἔχουν εἴσοδον μόνον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Β. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Β. Ἐπιτροποὶ, οἱ εἰς τοὺς §§. 7 καὶ 21 σημειούμενοι (εἰς τὰς ῥητῶς προσδιοριστέμενας περιστάσεις), καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καθυποβαλλομένων τῶν πρωτοκόλλων ὑπ' ὄψιν Του. Ὁ Βασιλεὺς δίδει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις Του, εἴτε δι' ἐπικυρώσεως τῶν ἀνηκόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, εἴτε διὰ ψηφισμάτων καὶ διαταγῶν, εἴτε διὰ κοινοποιήσεων γενομένων διὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν διάφορον τῆς ὑποθέσεως σπουδαιότητα.

τούς παρέδρους και τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένουσιν ἐκτεθειμένοι 4 ἐβδομάδας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνώσιν ἐκάστου, καὶ ἐν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῆ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ νὰ κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅστις καίτοι ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν κατεγράφη εἰς τὸν κατάλογον, θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προσβάλλῃ προφορικῶς τὰς ἀξιώσεις του. Ὁ Ἐπαρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποφασίζουσιν εὐθὺς διὰ πλειοψηφίας, σημειοῦντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἄν ἀπορρίψῃ ἢ αἰτήσεις τοῦ ἀναφερθέντος, ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐγγράφον αἰτήσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου· ἂν καὶ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 8.

Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν κατεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθρον 7), ἀλλ' ἀποκατασταθῶν καὶ καταγραφῶν εἰς ἕνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητῆσαι τὴν προικοδοτήσιν των ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῆν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ἂν τὴν ἀρνηθῆ εἰς αὐτοὺς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καταφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῇ ἐξέταξιν τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάξῃ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐπιβίβησιν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐξέταξιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἐγγράφα (ἄρθρον 6), τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾖναι γεγραμμένα καθ' ὁμοίμορφον τρόπον.

Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατηρήσῃ εἰς τοὺς καταλόγους παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήτῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ γίνεται παρά τῆς πρώτης ἀναφορᾶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων γίνεται δημοπρασίαι εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κῦρος, ἂν δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὄρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλάχιστου ὄρου τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως θέλομεν διατάξαι ἀκολουθῶς τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὀριστικῶς περὶ τῶν παραπάνω ὅσα τυχὸν ἤθελαν γεννηθῆ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλάχιστου ὄρου.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῶν τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐγκρίνομεν μολοντούτο τὰς ἐφεξῆς ἐξαιρέσεις:

α. Ἄν ἡ ὀλομέλεια τοῦ δήμου ζητήσῃ νὰ διανεμῇ εἰς ἑαυτὴν τὰ πρὸς προικοδοτήσιν του προσδιορισμένα κτήματα, τότε

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

τῶ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλάχιστῳ ὄρῳ ἄνευ δημοπρασίας.

β. Ἄν ὅμως εἴη πλειότερα μέλη τοῦ δήμου ἀπαιτήσουν τὴν δημοπρασίαν, αὕτη ἐνεργεῖται καὶ ἡ παραχώρησις ἄνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ καθόσον ἀφορᾷ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα.

γ. Ἄν ὁ ἐνοικιαστῆς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδοτήσιν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἀφίεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότιμον μὲ δραχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων· ἐννοεῖται ὅμως ἂν ἐξτελέσῃ τὰς συμφωνίας.

δ. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας, ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύναται νὰ τὸ κρητήσωσι ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόντες τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύναται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς 9 Ἰαννουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἐθνικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραὶ ἀποδειχθῶν παράνομοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 διατάγματός Μας ἐνεργηθησομένας παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξακριβώσας, τῶν ὁποίων τὰς βάσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος.

ε. Πισίνο: οἱ Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποὶ, περὶ τῶν ὁποίων ὁρίζεται τὸ ἄρθρον 8, ἂν δὲν ἀποκατασταθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐπιβίβησιν καθ' ἣν θέλουν γενῆ αἱ δημοπρασίαι, δύναται νὰ λάβωσιν τὴν προικοδοτήσιν των εἰς ὅποιονδήποτε δῆμον ὑπάρχον διὰ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἄν ἐκτῆθῃ ἀπὸ ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδοτήσις ἀδιαιρέτων κτημάτων, π. χ. μύλος, αἶκος κτλ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ῥηθέντος ὑπὲρ βαινή τὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000, θέλει παραδοσθῆ μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρώνει εἰς 10 ἴσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων

Ἄρθρον 13.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθησόμενα κτήματα θεωροῦνται ὡς πλήρεις ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτουμένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύναται πώποτε καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθῶν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γενοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελῆς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβηρυνθῶν μὲ ἰδιωτικὰς δουλείαις, ἢ ἀνεξἀγοράστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρως ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

Ἄρθρον 14.

Τὰς νομίμους ὑποθήκας, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι τυχὸν βεβαρυνμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις ἥτις θέλει ἀποσβῆσαι αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς κανονισμένους τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμεναι ὑποθήκαι πρέπει νὰ Μᾶς γνωστοποιηθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν· ἂν δὲν γνωστοποιηθῶν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδὲν γινόμεναι.

Ἄρθρον 15.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάδοσιν αὐτῶν

ιδών, κατά τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 περὶ
λοτομίας διατάγματος, νὰ ᾖ ελεύθερα τοῦ ὠρισμένου κατὰ
τὸ ἄρθρ. 9 φόρου τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν τὰ δοχεῖα ταῦτα
ᾖναι προσδιωρισμένα διὰ χρῆσιν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ παρὼν ὀρισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
υβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
τῆς Ἐπικρατείας τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) διατάττομεν,
ὥστε, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 δια-
τάγματος ἐπιβληθεὶς φόρος 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς
ναυπηγησίμου ξυλείας ν' ἀναβῇ εἰς 50 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς
τρεχούσης τιμῆς, εἴτε κατεργασμένα εἶναι τὰ ἐκκοπόμενα εἰς
τὰ δάση ξύλα, εἴτε μὴ.

Τὸ παρὼν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 24.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Κράτους διαβατηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας,
διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν
διαμονὴν του, πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον διδόμενον
ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς.

Τὰ διαβατήρια ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Δήμους, ὅπου ὑπάρχουσιν
ἰδιαιτέροι ἀστυνόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται περ' αὐτῶν, εἰς
δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δημάρχους.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Δήμαρχοι δὲν ἔμποροῦν νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς

ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Δήμου καὶ καταγραμμένους
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου.

Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ᾖναι μέλη οὐδενὸς δήμου, τότε τὰ δια-
βατήρια θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἐπὶ ἐγγυήσει δύο ἀξιοχρέων καὶ
γνωστῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν Δήμον. Τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουσιν σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βι-
βλία, εἰς τὰ ὅποια θέλουσιν προσυπογράφεσθαι καὶ οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρον 3.

Ἐκαστος Δήμαρχος ἢ ἀστυνόμος θέλει κρατεῖ ἰδιαιτέρον βι-
βλίον, ὅπου θέλει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεωρούμενα
διαβατήρια, καὶ ἐν ἑτέρον ἀκόμῃ, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσιν σημειοῦ-
σθαι τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἐκαστοῦ ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ βιβλίον, ὅταν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἐκδοσις τῶν δια-
βατηρίων, ἡ ἀρμόδιος δημοτικὴ Ἀρχὴ οφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ
ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμὸν,
ὑπὸ τὸν ὅποιον εἶναι οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφηται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν
τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειῖται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔξεύ-
ρει νὰ γράψῃ μετὰ ταῦτα θέλει ἐτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον
κατὰ τὸ βιβλίον, καὶ προσυπογράφεσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνον-
τος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ πρὸς διαβατήριον ἐτοιμασμένον φύλλον χαρτίου θέλει γρά-
φεσθαι ἐκατέρωθεν καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ
τοῦ δευτέρου διὰ μιᾶς ἐλικοειδοῦς ἐγκοπῆς παραδίδεται εἰς τὸν
λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του.

Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς σχῆμα στελέχους εἶναι τοῦ διαβα-
τηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα.

Ἄρθρον 6.

Τὰ δὲν τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια θέλουσιν ἐκδίδεσθαι
εἰς ἀνάστητον χαρτὴν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένον καὶ καθ' ἓν
ἓνα ὁμοίωστρον εἰγμά.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ῥητῶς καὶ
κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουσιν παρα-
δίδεσθαι. θέλουσιν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιωρισμένην τινὰ
ὁδοπορίαν, ἢ προσδιωρισμένον τινὰ καιρὸν, σημειουμένου καὶ τοῦ
σκοποῦ τῆς ὁδοπορίας.

Ἄρθρον 8.

Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν
θέλουσιν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα τοῦ λαμβάνοντος
κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

- Ἀνάστημα,
- Τρίχες,
- Ὀφρύδια,
- Ὀφθαλμοί,
- Μέτωπον,
- Στόμα,
- Μύτη,
- Πῶγων,
- Πρόσωπον,
- Ἰδιαιτέρα γνωρίσματα.

Ἄρθρον 9.

Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τό-
πων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τὰς καθ' ὁδὸν
πρωτευούσας, χωρὶς ὁμῶς νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεῖ
ἀφίξεως ἢ διατριβῆς, ἢ τὰς καθ' ὁδὸν ἐπισταθμεύσεις.

Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὅποταν δίδωνται τὰ διαβα-
τήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ
ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειροῦνται συχνὰς ὁδοπορίας,

ἢ ἤδη φθαρμένοι, πρὶν ἢ ξηρανθῶσι, καπνισθῶσι, καὶ ἀλατθῶσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποιῆϊ.

Ἄρθρον 59.

Ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι τίμημα (taxe) εἰς κίνεν ἄλλο εἶδος τροφίμων.

Ἄρθρον 60.

Αἱ διατάξεις τῶν Δημάρχων ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα σημειουμένων εἰδῶν καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπαρχῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφερόμενοι (les interessés) θέλουσι προστρέχει.

Γ'. Περὶ τῆς καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 61.

Ἡ ἄσα καύσιμος ξυλεία, ἢ ὅποια ἐκτίθεται εἰς πώλησιν πρὸς χρεῖσιν τῶν Δήμων Α. καὶ Β'. κλάσεως καὶ εἶναι προσδιορισμένη διὰ πώλησιν, ἐναποτίθεται εἰς τὰς ξυλαποθήκας.

Ἄρθρον 62.

Αἱ ξυλαποθήκαι πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐν γένει ἐκτὸς τῶν ἑρίων τῆς πόλεως, δὲν θέλει δὲ συσταίνεσθαι οὐδεμίαν τοιαύτη ἀποθήκη καυσίμου ξυλείας ἀνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 63.

Αἱ ξυλαποθήκαι θέλουσι τοποθετεῖσθαι μόνον εἰς μέρη, τὰ ὅποια εἶναι εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς οἰκίας· θέλουσι δὲ εἶσθαι ἀρκετὰ εὐρύχωροι διὰ νὰ δύνανται οἱ ξυλεμπόροι νὰ στοιβάξωσι τὰ ξύλα εἰς χωριστοὺς σωρούς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ποιότητα, καὶ νὰ ἦναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῶσι εὐκόλως καὶ ἀνευ τινὸς κινδύνου διὰ τὴν γειτονίαν ἢ ἀποξήρανσιν τῆς ξυλείας.

Ἄρθρον 64.

Ἡ καύσιμος ὕλη θέλει στοιβάζεσθαι εἰς τὰς ξυλαποθήκας κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἐκαστος σωρὸς νὰ θεωρῆται πανταχόθεν εὐκόλως· τὸ δὲ ὕψος τῶν σωρῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 20 πόδας.

Ἄρθρον 65.

Εἰς τὰς ξυλαποθήκας πρέπει ἡ ξυλικὴ νὰ τίθεται τοὐλάχιστον τεσσαρὰς πόδας μακρὰν παντὸς κτιρίου, ὁδοῦ καὶ παρόδων (passages) καὶ δώδεκα πόδας τοὐλάχιστον μακρὰν παντὸς περιφράγματος (clojure).

Ἄρθρον 66.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις περιφραγμάτων ἀπὸ σανίδας εἰς τοὺς τόπους τούτους, καὶ ἡ κατάσχεσις τοῦ τόπου εἰς τὰς πλατείας μὲ ἄλλου εἶδους ἀντικείμενα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ προσενηθῶνται ἐμπόδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόπου διόλου ἢ κατὰ μέρος, ἢ δι' ὀλιγώτερον ἢ περισσώτερον καιρὸν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ ξυλικὴ στοιβάζεται χωριστὰ κατὰ τὰς διαφόρους ποιότητας εἰς διαστήματα τοὐλάχιστον τριῶν ποδῶν.

Ἡ πώλησις διαφόρων ποιότητων δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη ἀπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σωρὸν.

Μεταξὺ τῶν σωρῶν ξυλικῆς τῆς αὐτῆς ποιότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τριῶν τοὐλάχιστον ποδῶν, ἐὰν οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους πωλητάς.

Ἄρθρον 68.

Οἱ ξυλοπῶλαι ὀφείλουσι νὰ στήνουν ἐφ' ἐκάστου σωροῦ εἰς μέρος πασιφανὲς ἐν σημείον, τὸ ὅποιον νὰ φανερόνῃ μὲ εὐανάγνωστα γράμματα τὴν ποιότητα τῆς ξυλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας σύγκριται ὁ σωρὸς.

Ἄρθρον 69.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν ἐν τοῖς προϋφθῆσιν ἄρθροις 59-66 ἐμπεριεχομένων διατάξεων, νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως, περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα, νὰ γνωστοποιῶσι ταῦτα εἰς τὸν Δῆμον, νὰ φωτίζουσι τοὺς δημότας κατὰ τῶν παρεβάσεων, νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας ἀναλόγως μὲ τὰ ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Ποιν. Νόμον, ἰδιαίτερος δὲ νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲν ἤθελαν ὑπάρχει αὐστηρότεροι ποινικοὶ ὀρισμοὶ ἐν τοῖς Νόμοις.

Ἄρθρον 70.

Ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ξυλαποθήκας καὶ νὰ φέρωσιν ἐκεῖ φωτῖαν. Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν οἱ ξυλεμπόρευόμενοι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ πηγαίνωσι νύκτα εἰς τὰς ξυλαποθήκας τῶν δύνανται νὰ φέρωσι φῶς μεθ' ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς καλῶς κλεισμένα φανάρια.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 593 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Δ'. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπόριον δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, εἰς καλὴν κατάστασιν εὐρίσκόμενα, τὰ ὅποια ἐκανονίσθησαν γενικῶς καὶ ἐσημειώθησαν μὲ τὸ ἀνήκον δικιμαστικὸν μέτρον.

Ἄρθρον 72.

Ὡς πρὸς τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ ἰδιαίτερος νόμος θέλει παραγγεῖλαι τοὺς περὶ τούτων κυριωδεστέρους ὀρισμοὺς, καὶ τὰς προσημοσίας κατὰ τὰς ὁποίας αὐτὰ θέλουσιν ἐμβῆ εἰς ἐέργειαν.

Ἔως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μόνον τὰ Βυζαντινὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θεωροῦνται ὡς ἰσχύοντα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 9 παρ. 2 τοῦ ἀνω εἰρημένου Νόμου ὀρισθέντων.

Ἄρθρον 73.

Οἱ ἀρχαῖοι ὀφείλουσι παρὲν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ποτὲ δὲ οἱ βοηθοὶ τῶν, νὰ κάμνωσιν ἐξετάσεις πολλάκις κατ' ἔτος τόσον εἰς τὰς ἀποθήκας, καθὼς καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀγοράς διὰ νὰ ἐσφαλῶνται περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ δικαίας χρήσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἰδιαίτεραν δὲ προσοχὴν θέλουσιν ἐπιστήσει πρὸς τούτους καὶ ὡς πρὸς τὰ μέτρα τῆς ξυλείας

Ἄρθρον 74.

Ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων ἤθελόν ποτε εὐρεθῆ μέτρα ἢ σταθμὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ κανονισμένα, τότε θέλει ἀπαγορευθῆ ἡ χρῆσις τῶν οἱ μεταχειρισθέντες ταῦτα θέλουσι τιμωρεθῆ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 75.

Τὰ αὐτὰ θέλουσι ἐνεργηθῆ κατ' ἐκείνων, πλησίον τῶν ὁποίων ἤθελαν εὐρεθῆ μέτρα καὶ σταθμὰ ἀδοκίμαστα καὶ μὴ ἐρωδιασμένα μὲ τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς γενομένην δοκιμὴν.

Ἄρθρον 76.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσι καταδιωθῆ καὶ ἐκεῖνοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις ἤθελαν εὐρεθῆ μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὅποια ἀνήκουσι μὲν εἰς τὰ κανονισμένα καὶ δεδοκιμασμένα μέτρα, δὲν εὐρίσκονται ὁμως εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἐὰν ὁμως ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις τῆς κανονικῆς καταστάσεως αὐτῶν ἐγένοντο κατὰ συμβεβηκός, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῆ, καθ' ὅσον τοῦτο ἤθελον εἶσθαι δυνατόν, νὰ διορθωθῶσι, καὶ ἀφοῦ δοκιμασθῶσιν ἐκ νέου, νὰ βληθῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρον 77.

Ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγούμενων διατάξεων ἤθελον ἀπαγορευθῆ ἡ χρῆσις μέτρων καὶ σταθμῶν, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψουν

Academy of Athens

Μακράν από σας πᾶν πάθος, πᾶσα πράξις αὐθαίρετος· μακράν ἅσα διχόνοια Ἕλληνες, ὁμονοεῖτε διὰ παντός!

Θέλω λάβει τὴν προσήκουσαν φροντίδα περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἀναπληρώσεως τῶν Νόμων, καὶ μὲ ὅλην Μου τὴν δύναμιν θέλω προστατεύσει τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερασπίζει τὴν ἐπιθυμητὴν ἐλευθερίαν καὶ παγιώσει αὐτὴν διὰ τῆς βαθμηδὸν στενωπῆς θεσμοθεσιῶν καταλλήλων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις θέλω ἀποδείξει τὸ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν βαθύ σέβας Μου, καὶ διὰ τοῦτο θέλω λάβει περὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπογόνους Μου, ἰδιαίτεράν φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θέλω ἐπιστήσει ὅλην Μου τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλω φροντίσει διαφερόντως περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας θέλω χορηγήσει ὅλην τὴν περιθάλψιν, ὅσας ἔχουσι χρεῖαν, διὰ νὰ εὕρωσι πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ δόξαν.

Μὲ πλήρη δραστηριότητα θέλω προσπαθῆσει νὰ ἐπαυξήσω τὴν εὐτυχιάν τοῦ τόπου, νὰ προάξω τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ θεραπεύσω τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως. Ἰδιαίτερός θέλω καταβάλλει τὴν μεγίστην φροντίδα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δημοσίων πόρων, καὶ μὲ ἀκάματον σπουδὴν θέλω προσπαθῆσει νὰ ἀποκαταστήσω ὅσον τάχιστα τὴν ἰσορροπίαν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

Τὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενεχθείσας θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ἐνός ἐκάστου θέλω ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν· ἀλλ' ἡ ἔκτασις τῆς κατὰ τοῦτο προμηθείας Μου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὰ ἐνόητα μέσα.

Ἕλληνες! Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη Μου εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν εὐρίσκω τὴν μεγίστην Μου ἀγαλλίασιν.

Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πολὺπονον, τὸ αἰσθανομαι Ἕλληνες, δὲν πρέπει μὴδὲ σῆς νὰ παρασυρῆτε ἀπὸ ὑπερβολῶν ἐλπίδων. Βαθμηδὸν καὶ κατὰ μικρὸν μόνον εἶναι δυνατόν νὰ φθάσετε εἰς τὸ τέρμα τῶν εὐχῶν σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ εὐχαὶ ἰδικαί Μου.

Μὲ θάρρος ἀναλαμβάνω τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ Ἰψίστου Μ' ἐπέβαλε· μὲ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν θέλω τὰ ἐκπληρώσει.

Ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία σας εἶναι ὁ μόνος Μου σκοπός· ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἡ μόνη μου ἀνταμοιβή.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὰς πολυεῖδεις γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν τοῦ ἄχρι τοῦδε Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας Κόμητος Κυρίου Ἀρμανσπέργου, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην του, παρωμῆθημεν νὰ προσκαλέσωμεν αὐτὸν νὰ διατριψῇ τούλαχιστον ἔτι μερικὸν καιρὸν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν πολὺτιμόν του συμβουλήν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς Ἡμετέρας εὐλογίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς δικαίας ἀναγνωρίσεως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Πρόσωπον καὶ τὸ Βα-

σίλειόν Μας, ἀναθέσαμεν ἤδη αὐτῷ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας σφραγίδος τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κοινοποιηθῆ δι' ἰδιαίτερας ἀποφάσεως.

Γνωστοποιούμεν τοῦτο διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτειος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθήκοντων καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀπεφασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ καθήκοντα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπομένως καθήκον αὐτοῦ πρώτιστον εἶναι, νὰ συνεννοῆται ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ διατηρῆ εἰς πλῆρη ἁρμονίαν τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν συγκρούσεις καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὁμοιοκρίτου διανύσεως τοῦ πρὸς ἡμῶν ὑπεστημένου Κυβερνητικοῦ συστήματος κατὰ τὰς Ἡμετέρας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ὅσῳκις ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει συνήθως τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ· κοινοποιῶν ἡμῖν προσωπικῶς τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, ἐκθέτει προφορικῶς τὰ περὶ τούτων καὶ λαμβάνει τὰς διατάξας ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνει κάμμιναν μετοχὴν, ἐκτός ἐάν ἀναθέσωμεν ταύτην εἰς αὐτὸν δι' ἰδιαίτερας διαταγῆς ἢ πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἡμῶν παρόντων ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς Ἡμετέρας προσωπικὰς διατάξας.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν παρευρισκόμενοι ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἀποφαινόμεθα τὰς Ἡμετέρας διατάξας καὶ ἀποφάσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἐν αὐτῷ ἐξετέθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν αὐταὶ ἐκδίδονται ἀπὸ τοῦ Ἡμετέρου Βουλευτήριον.

Ἄρθρον 6.

Ἄλλως, ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ὅσαι χρήζουσι τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τούτου προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἰδίαν ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡμεῖς δὲ ἢ θέλομεν διατάττει περὶ τοῦ πρακτέου παραχρῆμα, ἢ θέλομεν παραπέμπει τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ὑποβάλλῃ ἐκθεσὶν καὶ νὰ ἐνεργ-

γίση τὴν περαιτέρω αὐτῶν κατεργασίαν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ (καθινέτω)

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὁ ἐγγύτατος Ἡμῶν Βούλαρχος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται πάντοτε ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς.

Καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς, ὅμως τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς παρ' Ἡμῶν προσκληθῶσι.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν διαταγὰς, ὅλας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς Ἐπικρατείας, καὶ φροντίζει, ὥστε νὰ συνθέτωνται αἱ ἀποφάσεις συμφώνως μὲ τὴν θέλησίν Μας.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας φυλάττει τὴν μεγάλην τοῦ Βασιλείου σφραγίδα, φροντίζει νὰ μὴν ἐπιτίθεται αὐτῇ, εἰμὴ εἰς ἐκείνη μόνον τὰ ἔγγραφα, ὅσα καθ' Ἡμετέραν Βασιλικὴν θέλησιν συνετέθησαν καὶ παρ' Ἡμῶν αὐτοχείρως ὑπεγράφησαν· ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὑπὸ τρίτου τινὸς κατάχρησις τῆς σφραγίδος τοῦ Βασιλείου, καὶ ἕνεκα τούτου προσεπιθέτει τὸ ὄνομά του εἰς πᾶσαν αὐτῆς ἐκτύπωσιν καὶ προσυπογράφει ἐπομένως τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμένα ἔγγραφα. Ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας προσυπογράφουσι τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ ἀρμοῖοι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, οἵτινες καὶ ἀναλαμβάνουν οὕτω τὴν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐκτέλεσεως αὐτῶν εὐθύνην.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνουν μὲν ἀνεξαρτήτως τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντας κλάδους τῆς διοικήσεως, ὅντας ἀμέσως ὡς πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπεύθυνοι· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δὲ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς Μας τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον παντὸς κλάδου τῆς διοικήσεως ἀνεξαιρέτως· διὸ καὶ δύναται νὰ ζητῇ λόγον καὶ ἀσφάλειαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου καὶ νὰ διατάτῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Μας.

Ἄρθρον 11.

Παρέχομεν πρὸς τούτοις αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίζῃ προσωρινῶς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων καὶ διαταγμάτων τῶν Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ ζητῇ περὶ τούτων τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ἐπὶ τὸ νόμιμον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν μεταρρυθμίσειν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς, ὡς ἂν ῥητῶς τὸ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτόν· περὶ δὲ τούτου θέλομεν πάντοτε εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Αἱ μὲν Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὰς τὰς διαταγὰς, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς Ἡμῖν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τούτου ἐνώπιόν Μας.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας συνεννοούμενος ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίζει περὶ δραστηρίως καὶ ἐντελοῦς προπαρασκευῆς τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρισὶν ὑποβλητέων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸν πρῶτον με-

ταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βασιλείου βαθμὸν καὶ προηγείται ἐπομένως ἀπάντων.

Ἄρθρον 15.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γενικῆς ἀμνηστείας τῶν λειποτακτησάντων στρατιωτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαμεν ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χαρίσωμεν ἐν τῇ πατρικῇ Ἡμῶν εὐμενοίᾳ, γενικὴν συγχώρησιν εἰς τοὺς λειποτακτῆσαντας στρατιώτας ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Χαρίζομεν πλήρη συγχώρησιν, καὶ ἀπολύομεν κάθε ποινῆς, ὅλους τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὅσοι πρὶν τῆς δημοσίευσεως τῆς παρούσης γενικῆς συγχώρησεως ἐγένον ἔνοχοι λειποταξίας ἢ παύτησαν κατ' ἄλλον τρόπον διὰ πάλιν ἢ ὀλίγον καιρὸν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν μακρὰν ἀπὸ τῶν Ἡμετέρων στρατῶν τῆς ξηρᾶς, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀν' ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1835 ἐπιστρέψωσιν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ σώματά των, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρχηγούς ἢ ἀνωτέρους των καὶ ὑποχρεωθῶσι ἐκ νέου ἐθελούτως εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν, τῶν ὁποίων εἶχον ἀναδεχθῆ χρεῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συγχώρησις αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς, ὅσοι γένωσιν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παύτησιν κατ' ἄλλον τρόπον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὴν διὰ τὴν ἀμνηστειὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ἐπεκτείνεται οὔτε ἡ συγχώρησις αὕτη εἰς ἄλλα στρατιωτικὰ ἢ ἄλλα ἐγκλήματα καὶ ἄλλα σφάλματα, τῶν ὁποίων οἱ φυγόντες ἴσως ἐγένον ἔνοχοι ἢ πρὶν, ἢ ἀφοῦ λειποτακτῆσαν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διακηρυχθῆ ἐξ ἄμβωνος δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν, εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περί τῆς εἰσόδου καὶ τῆς ἔδρας τῶν Συμβούλων εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθ. 4. Ἡ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις αἴθουσα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀνοίγεται, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐκάστης συνεδριάσεως.

Τὰ μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου, συνεργόμενα προηγουμένως εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν συσσωματωμένα, καὶ ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Ἀντιπροέδρους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔδραν των, θέλουσι διατηρεῖν τὰ περὶ τοῦ ἱεραρχικοῦ βαθμοῦ των παρὰ τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὠρισμένα.

Ἄρθ. 5. Τὸ θρονίον τοῦ Προέδρου διακρίνεται τῶν λοιπῶν ἐκ δεξιῶν δὲ αὐτοῦ ἐδρεύουσιν οἱ Ἀντιπρόεδροι, καὶ ἐφεξῆς τὰ μέλη, ἕκαστος κατὰ τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ βαθμὸν.

Ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως ἴσταται πρὸς τὸ μέσον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς αἴθουσης τῶν Γενικῶν συνελεύσεων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ, τὸ θρονίον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διακρινόμενον τῶν διὰ τοὺς ἄλλους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας κατόπιν δὲ τούτων τίθενται τὰ διὰ τοὺς Βασιλικούς Ἐπιτρόπους, καὶ τοὺς Συμβούλους τῶν Ἰπουργείων θρονία.

Ἄρθ. 6. Συνέλευσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γινομένη ἐκτὸς τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιορισθέντος καταστήματος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρας πολιτῶν οἰκίας, θεωρεῖται ἀμέσως παράνομος καὶ δικαιοματικῶς ἄκυρος.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περί τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς γενικὰς

συνελεύσεις.

Ἄρθ. 7. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει τὴν συνεδρίαν ἀνοίγει δὲ αὐτὴ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὅποια, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισίν των, ἀντιγράφονται ἀμέσως διὰ τὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 68 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀργανικοῦ διατάγματος ὠρισμένα.

Ἄρθ. 8. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διατηρεῖται ἡ σειρά τῆς ἡμερουσίου διατάξεως, ἧτις δὲν δύναται νὰ παρασλευθῆ, εἰμὴ εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, καὶ ἂν οὕτως ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 9. Ὅταν κοινοποιήσῃς, ἢ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὁ Πρόεδρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ σῶμα, πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἡμερουσίον διάταξιν.

Καὶ αἱ κοινοποιήσεις, καὶ τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Ἄρθ. 10. Οὐδὲ τὰ Μέλη, οὐδ' ὁ Γεν. Γραμματεὺς δύναται νὰ ἀναλάβῃσιν τὸν λόγον, ἂν προηγουμένως δὲν τὸν ζητήσωσιν, καὶ τὸν λάβωσιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

Ἄρθ. 11. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς κρατεῖ σημείωσιν ὄλων ὅσοι ἤθελαν ζητήσωσιν τὸν λόγον, διὰ νὰ δύνηται καθεὶς νὰ τὸν λαμβάνῃ κατὰ τὴν τάξιν, καθ' ἣν διεύθυνε τὴν αἴτησιν του ἰσχύει δὲ αὐτὴ ἡ σημείωσις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως.

Ἄρθ. 12. Οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ γνωμοδοτοῦντες θέλουσι λαμβάνειν τὸν λόγον ἐναλλάξ.

Ἄρθ. 13. Κάνεις δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον πλέον παρὰ τρεῖς διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, παρεκτός, ἂν εἰς τοιαύτην περίπτωση, ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἄλλως ἢ συνέλευσις.

Ἐφ' ὅσον τις δημηγορεῖ, ἢ γνωμοδοτεῖ, δὲν διακόπτεται.

Ἄρθ. 14. Ὁ λόγος δίδεται πάντοτε εἰς τὸν αἰτοῦντα νὰ πρὸς διορίσῃ τὸ ζητούμενον πρόβλημα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι δύναται νὰ ζητήσωσιν τὸν λόγον εἰς πᾶσαν στιγμὴν.

Ἄρθ. 15. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ τῶν μελῶν πρὸς ἄλληλα ἀποστροφαί πρὸς μόνον δὲ τὸν Πρόεδρον ὀφείλει ὁ ὁμιλῶν ν' ἀποτείνεται.

Ἄρθ. 16. Ἄν τις τῶν Συμβούλων ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν, θέλει ἀνακληθῆ εἰς εὐταξίαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἂν δὲ ἤθελεν ἐπιμένει, ὁ Πρόεδρος θέλει διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς εἰς τὴν εὐταξίαν ἀνακλήσεώς του, καὶ ἐπὶ περιπτώσει ἐπιμονῆς ἐκτενεστέρας, δύναται ἢ συνέλευσις νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν με ἐπιτίμησιν.

Ἄρθ. 17. Αἰδέται ὁ λόγος εἰς ἐκείνον, ὅστις ἀνακληθεὶς εἰς εὐταξίαν ὑπετάγη, καὶ ζητεῖ νὰ δικαιολογηθῇ.

Ἄρθ. 18. Ἄν μέλος τι τῆς συνελεύσεως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν συζητούμενην ὑπόθεσιν ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸ προκείμενον.

Ἄρθ. 19. Ἄν ἡ συνέλευσις γείνη θορυβώδης, ὁ Πρόεδρος προσαγγέλλει ἀμέσως, ὅτι θέλει διακόψῃ τὴν συνεδρίαν ἂν ἡ γαλήνη δὲν ἀποκατασταθῇ, διακόπτει τὴν συνεδρίαν εἰς διάστημα μίαν ὥραν ἢ ἐπαναλαμβάνεται δὲ μετὰ τοῦτο αὐτεπαγγέλτως ἡ συνεδρίασις.

Ἄρθ. 20. Ἐκαστὸν μέλος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθ. 21. Πρὶν ἢ ἤθελεν ἀποπερατωθῆ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἂν ἐφωτίσθῃ ἀποχώρωντως ἢ συνέλευσις ἐκφράξῃ τὴν γνώμην τῆς διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς ψήφου, ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀποφασίζουσι τὸ συναγόμενον τῆς δοκιμῆς ἂν ἡ δοκιμὴ ᾖ ἀμφίβολος, γίνεται ἢ κατ' ὄνομα ἐκφώνησις.

Ἄρθ. 22. Ἀμέσως, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος τίθησι τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων μέλλει νὰ γείνη ψῆφος, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ᾖ δυνατὴ ἢ διὰ τοῦ ναί, ἢ οὐ γνωμοδοτήσεως.

Αἱ γενικαὶ προτάσεις προηγούνται τῶν μερικῶν, ὡς τῶν παραγράφων, τῶν ἐδαφίων.

Ἄρθ. 23. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ζητημάτων ὁ διωρισμένος νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφορτισμένοι τὴν συζήτησιν Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι, κάμνουσιν περίληψιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀπορρίψεως λόγων, καὶ ἀκολούθως ψηφοφορεῖ τὸ Συμβούλιον.

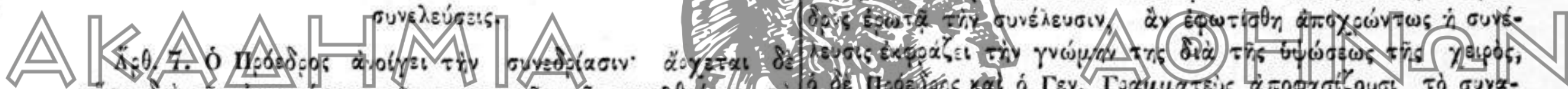
Ἄρθ. 24. Πρῶτοι ψηφοφοροῦσιν οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ ἀκολούθως τὰ μέλη, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν των.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς μετρᾷ τὰς ψήφους, καὶ ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα.

Πᾶσα πρότασις παρελθούσα ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 25. Ἡ τελευταία πράξις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὰς συζητήσεις εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἡμερουσίου διατάξεως ὕστερον ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τὸν πρόεδρον, τὰ Μέλη, καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα περὶ τοῦ ἂν πρόκειται νὰ γείνη καὶ ἔκτακτος συνεδρίασις εἰς τὴν παρὰ τοῦ α. ἄρθρου προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν.

Άρθρον 4.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινὰ περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπίσημως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἔχοντες τὰς ρηθείσας ιδιότητες, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνήκον γενικὸν μητρώον καὶ διορίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢ ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων τῶν.

Άρθρον 5.

Ὁ εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπισταθμεύων λόχος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς ἤδη ἀπὸ ἀξιωματικῶν λόχος τῶν Σουλιωτῶν καὶ Ἡπειρωτῶν θέλουσι καταταχθῆ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα ἀνίσως δὲν παραιτηθῶσι μένοι τῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρον 6.

Οἱ διορισθέντες ἤδη εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡσαύτως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα ἐὰν ἔχωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενας ιδιότητες.

Ὅσοι ἐκ τούτων εὐρίσκονται μέχρι τοῦδε εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ εἶναι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Νομῶν, ἢ ὑπάρχουν κατατεταγμένοι εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὸ ναυτικόν, τὸ στρατεύμα τῆς γραμμῆς ἢ τὰ ἐλαφρὰ τάγματα, ἅμα ἐμβῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μητρώου τῶν, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς ἀναλόγου θέσεως εἰς τὴν Φάλαγγα· παύονται ὁμοίως ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε θέσιν τῶν καὶ ἐξαλείφονται τὰ ὀνόματά τῶν ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος καταλόγου τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅσοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἤδη στρατιωτικὸν βαθμὸν μὴ μισθὸν χωρὶς νὰ διορισθῶσιν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημίων θέσεων, θέλουσιν ἐμῶν ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν ὅποιον ἤθελον ἔχει στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἢ κατὰ τὸν τυχόν ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ μητρώου, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν διατεταγμένον μισθόν. Τοῦτο ἰσχύει, ὅταν δὲν διορισθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τινὰ ἀλλήν ἀνάλογον μὲ τὸν βαθμὸν τῶν θέσιν, ἢ δὲν δώσωσι μόνοι τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Ἄν λαμβάνωσι κατὰ διάταγμα μεγαλύτερον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλει τοῖς δίδεσθαι τὸ πλεόν ὡς προσθήκη ἀπὸ τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε τὸν μισθὸν τῶν. Ὑποχρεοῦνται ὁμοίως νὰ μεταβιῶσιν, ὅποταν ἔθελωμεν διατάξει, εἰς ἄλλην στρατιωτικὴν θέσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ τῶν, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μισθόν, τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον.

Άρθρον 7.

Ὁ θέλων νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν Φάλαγγα ἀξιωματικὸς οφείλει νὰ προειδοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν Φρούραρχον τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔχει τὴν διαμονήν του. Ὁ δὲ Φρούραρχος οφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὑπάρχει Φρούραρχος, ἢ προειδοποιήσις γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν Νομάρχην ἢ Ἐπαρχον.

Άρθρον 8.

Ὅλοι, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὠφελήματα, τὰ ὅποια χορηγοῦνται διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέντας πολεμιστάς, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἔχει προτίμησιν τινὰ ὅταν αἱ περιστάσεις καὶ ἀξιώσεις ὑπάρχωσιν αἱ αὐταί.

Άρθρον 9.

Οἱ μισθοὶ, τοὺς ὁποίους οὗτοι λαμβάνουσιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, δὲν τοῖς ἀφαιροῦσι τὸ δι-

καίωμα τοῦ νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, ἐπειδὴ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς μισθοὺς, οἵτινες ἀναφέρονται ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1 άρθρου.

Άρθρον 10.

Ὁ κργυροῦς σταυρὸς, ὅστις ἐσυστήθη σήμερον δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὡς ἀριστεῖον, θέλει δοθῆ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων εἰς ἐκείνους τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα.

Άρθρον 11.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Διάταγμα διαιρεῖται ἡ Φάλαγγ εἰς Τετραρχίας· ἐπιφυλαττόμεθα ὁμοίως τὸ δικαίωμα, νὰ συγκροτῶμεν ἀπὸ πολλὰς Τετραρχίας, ὅταν συνεκστρατεύωσιν ἢ ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῆ, μεγαλύτερα ἀποσπάσματα.

Άρθρον 12.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Τετραρχιῶν ἀπεφασίσθη ἤδη διὰ τοῦ μνημονευθέντος γενικοῦ Διατάγματος· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο πᾶσα Τετραρχία σύγκειται

α'. Ἀπὸ ἑνα λοχαγὸν (Τετράρχην),

β'. ἑνα ὑπολοχαγόν,

γ'. δύο ἀνθυπολοχαγοὺς,

δ'. ἑνα σημαιοφόρον,

ε'. τέσσαρας ἐπιλοχίας,

ς'. 54 Φαλαγγίταις, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων· εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται εἰς σαλπικτής.

Άρθρον 13.

Οἱ πρόην ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες δὲν ἐμβῆκαν ἀκόμα εἰς ἐνέργειαν, θέλουσι καταταχθῆ εἰς ὅποιανδήποτε τῶν εἰς Ἰόρην, Σπέρτσας, Ἐρέτριαν καὶ Πόρον σχηματισθησάντων τετραρχιῶν προαιροῦνται.

Άρθρον 14.

Οἱ βαθμοὶ τῶν διαφορῶν τάξεων προσδιορίσθησαν εἰς τὸ σημερινὸν Διάταγμα· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο οἱ λοχαγοὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν συνταγματάρχου, οἱ ὑπολοχαγοὶ, ἀντισυνταγματάρχου, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, καὶ οἱ φαλαγγίται ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ὅλοι οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τιμὰς καὶ διακρίσεις ὁμοίας μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς γραμμῆς τῆς αὐτῆς τάξεως.

Άρθρον 15.

Ἡ ἐνδymασία θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ· μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἕκαστος φαλαγγίτης, ὅποιανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φέρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ὅποια ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔφερον ἐνδύματα, ἔχοντα μόνον τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ.

Τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην μὲ τὰ διακριτικὰ σημεῖα δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ νέος ἱματισμὸς τῆς ὑπηρεσίας θέλει συμφωνεῖ μὲ τὴν πρόην ἐνδυμασίαν τόσον, ὅσον τὸ ἐπιτρέπει τὸ ὁμοιόμορφον τῆς στολῆς ἐκάστης Τετραρχίας.

Άρθρον 16.

Ὁ ὄπλισμὸς τῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σημαιοφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος συνίσταται εἰς σπάθην καὶ πιστόλας. Οἱ ἐπιλοχίαι, οἱ δεκανεῖς καὶ οἱ φαλαγγίται θέλουσι φέρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τούτων καὶ τουφέκι.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος θέλουσι φέρεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνα τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας μάχας, ἢ ἤρπασαν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ θριαμβεύοντες· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῆ πᾶσα φροντίς διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ

μίαν, ὥστε νὰ ἐκτελεθῇ ἡ εἰσπραχὶς τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τότε ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατ' αὐτοῦ ληφθησομένων ὑποχρεωτικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ιδιωτικῶν βοσκημάτων εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται:

α. Τὸ ὄνομα τοῦ ιδιοκτῆτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

β. Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ βοσκήματος, εἴν ὁ ἴδιος ιδιοκτῆτης δὲν μεταχειρίζεται τὸ βοσκήμα εἰς ἰδίαν του χρῆσιν.

γ. Ἡ ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ βοσκήματος.

δ. Τὰ ποιμνία κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν.

ε. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον διευθυνθεῖσαν σημείωσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν στέλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 31.

Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκόντων βοσκημάτων πληρόνται, καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἀναγκαιούτων βοσκημάτων παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νομαρχία τὰς προσφερόμεναι εἰς αὐτὴν ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων ποιμνία εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς, αὐτοὶ δὲ ὀφείλου νὰ κοινοποιῶσιν ἀμέσως αὐτὰς εἰς τοὺς ἀρχιεπιτρόπους Βασιλ. Ἐφόρους.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος λογίζονται τότε ἐπ' ἑκάστης τούτων τῶν ἀναφορῶν τὸ φορολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδου εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλου νὰ παριστάνωσιν εἰς τὸν Ἐπαρχοὺς τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμεῖου διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικά, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγχειρίζονται ἀμέσως τὰ ἐγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἰσαχθὴς αὐτῶν εἰς τὰ παραχωρηθέντα βοσκήματα γίνεται, συμπράττοντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 32.

Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν προκύπτοντας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βιβλίον ὁμοιον τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περαιτέρω ὁδηγίας.

Ἄρθρον 33.

Ἐάν τὰ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κτηνοτρόφον παραχωρηθέντα βοσκήματα κείνται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, οἱ φόροι καταγράφονται εἰς κατάστιχα τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ χειμερινὸν βοσκήμα.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παραβάσεων καὶ τῶν δι' αὐτὰς προσίμων.

Ἄρθρον 34.

Πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς ἀληθείας τῶν παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία παραδιδόμενων ἀναφορῶν θέλει γείνει ἀπὸ 1 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. ἀριθμητικῶν τῶν ἐν τοῖς χειμερινοῖς βοσκήμασι νεμομένων ἀγελῶν καὶ ποιμνίων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς θέλου ἐπιβεβαιωθῆ κατὰ τοὺς τύπους.

Ἄρθρον 35.

Ἐάν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπαραριθμήσεως μετὰ τὰς παραδοθείσας ἀναφορὰς προκύπτῃ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ἐσημείωσεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀλιγώτερον ἀριθμὸν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τοὺς δύο φόρους διὰ τὰ ὑποκρυφθέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μετὰ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τῶν δύο φόρων.

Ἄρθρον 36.

Ἐάν τις τῶν κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ διόλου τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 29 διαταχθεῖσαν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ποιμνίου του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρώσει ἐπομένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ἴσον μετὰ τὸ τριπλοῦν τοῦ φορολογικοῦ του χρέους.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλ. Ἐφόρος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἰδιαίτερον περὶ τῶν οὕτω πληρωθησομένων ὑστερον ποσοτήτων τῶν φόρων καθῶς καὶ τῶν προστίμων. Ἀντίγραφον τούτου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαραριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 38.

Ἡ εἰσαχθὴς τῶν ὑστερον πληρωθησομένων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῶν τῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν τεχνητῶν λειμώνων.

Ἄρθρον 39.

Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες, ὅσοι ἀνήκουσιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται, ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερότερον εἰς τὸ τεχνητὸν.

Ἄρθρον 40.

Ἀπὸ τῶν τεχνητῶν ιδιοκτητῶν λειμώνων, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρίζονται ὡς βοσκήματα, λαμβάνεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΙΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΧΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας θέλου συστηθῆ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἶδη.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔνωσις τῶν καταστημάτων αὐτῶν μετὰ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα

αλλος μὴ ἔχων δικαίωμα καὶ ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς ἰατρικῆς παρασκευάζει ἢ πωλεῖ ἰατρικά, ὑπόκειται εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 561 ἐπιβαλλομένην ποινὴν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ φαρμακοποιοὶ πάλιν χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μικρὰς ποσότητας τῶν ἰατρικῶν τότε μόνον, ὅταν τοῖς παρουσιασθῇ γραμμάτιον ἐνυπόγραφον παραδεδεγμένου τινὸς ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀπλά, ἥπια καὶ γενικῶς ὡς ἀβλαβῆ ἀναγνωρισμένα ἰατρικά, τὰ ὅποια συγχωρεῖται νὰ δίδωνται καὶ ἀνεπιτηδεύτου ἰατροῦ. Οἱ ἐναντὶα τοῦ ὁρισμοῦ τούτου πρᾶττοντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν §. 563 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων ὑπάρχει ἰδιαιτέρον διάταγμα.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ τότε μόνον δύνανται νὰ πωλῶσιν ἰατρικά, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φαρμακοποιεῖον μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Οἱ κτηνίατροι ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ παρασκευάζωσι καὶ νὰ πωλῶσι μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζῴων (κτηνῶν) διωρισμένα ἰατρικά. Οἱ ἀντιπρᾶττοντες δὲ παιδεύονται κατὰ τὸν § 533.

Ἄρθρον 7.

Οἱ φλεβοτόμοι, αἱ μαιεύτριαι καὶ ψευδίατροι ἐμποδίζονται ἀπολύτως νὰ πωλῶσιν ἰατρικά. Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἔχοντες ἄνθρωποι. Οἱ ἄλλως πρᾶττοντες παιδεύονται κατὰ τὸν §. 564 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τῶν μυστηρίων ἰατρικῶν καὶ ἡ διάδοσις τῶν ἐφημερίδων κοινοποιήσεως αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἐπι τῶν ἰατρικῶν Γραμματείας.

Ἀλλὰ, καὶ ταύτης ἀδείας, ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνηται μόνον διὰ τινος φαρμακοποιοῦ καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἰατροῦ. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διαταγὴν ταύτην ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

Ἄρθρον 9.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπικυρωπῶσιν εἰς τὴν ἀκρῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διαταγομένων, νὰ φανερώσιν ὅπου ἀνήκει, ὅ,τι μαθῶσι περὶ ἀντιπράξεως εἰς τὰ περιλαμβανόμενα ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς πλανητικούς φαρμακοεμπόρους νὰ ἐπιβιάνωσι τὰ ὅρια τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10.

ὑποχρεοῦνται παρομοίως καὶ οἱ τῶν νομῶν ἰατροὶ νὰ ἐξετάζωσι ἀκριβῶς εἰς τὰς περιουσίας των τὰ καταστήματα τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν, καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς ἀνηκούσας Ἀρχὰς εἰδήσιν τῶν καταχρήσεων, δολιοτήτων καὶ παραβάσεων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβῆ εἰς πρᾶξιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ περιεχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου (10) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΙ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν καὶ λ.π.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπερασάσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καλουμένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

ΤΙΤΛΟΣ 1.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καλούμενος καὶ ἀπαιτῶμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτεχνητὴς, ἐμπειρὸς ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον δικαστηρίων, συμβουλαστικῶν Ἀρχῶν ἢ τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὄρειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν τινὴν λόγω χρονολογῆς καὶ ἐξόδων ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἀπὸ τῶν συμβουλαστικῶν νομικῶν προσαρῶμενοὶ μάρτυρες.

Ἄρθρ. 2.

Ἀποζημιῶσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται:

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

2. Ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, ἐὰν παρομοίως ἢ ἀκρόασίς των γίνεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τοῦλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσωσιν ἕνεκα τούτου πλεῖστον τοῦ ἡμισσεως μισθομέτρου (μῆς ὥρας δρόμον).

3. Οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατὰ τὰς περὶ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, π.χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσαγόμενοι Δήμαρχοι ἢ Δημάρχων πᾶρεδροι.

Ἄρθρ. 3.

Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἀπὸ τινος φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξόδα καταλογίζονται καὶ πληρόνται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς μάρτυρας θήλειος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν δίδεται πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς προσδιωρισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ κατὰ τὴν διαμονὴν των ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα· ὁ συνοδεύσας, ὑποτιθε-

Β΄.

Ο σκοπός του περί προικοδοτήσεως Νόμου είναι τὸ νὰ κατορθώσῃ ἐλευθέραν τελείαν ἰδιοκτησίαν, ἣτις λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἣτις κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκουμενικῆς ἱστορίας εἶναι ἡ μόνη βάσις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ παντός εὐδιοργανίστου Κράτους, καὶ τοῦτο ἦτον ὁ σκοπός, εἰς τὸν ὅποιον ἔτειναν καταπαύστως ὅλα τὰ πεφωτισμένα ἔθνη καὶ Κυβερνήσεις. Διὰ ἀναγκασθῆναι τὸ ἀρτιπαγὲς Ἑλληνικὸν Κράτος, εἶ.αι ἀναπόφευκτον νὰ συγκεντρωθῶν αἱ οἰκογένειαι εἰς δήμους, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ κατορθωθῆ ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ μόνος φρόνιμος, καὶ ἐπομένως ὁ μόνος ἀληθής· ἡ οἰκονομικαὶ εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτος διὰ νὰ γεννηθῶν δήμοι καὶ ὅπου σήμερον δὲν ὑπάρχουν, καὶ διὰ νὰ στερεωθῶν ἐκεῖνοι ἃς ἤδη ὑπάρχουν.

Ἐκτός τοῦ ὅτι κατορθοῦται τελεία καὶ ἐλευτέρα ἰδιοκτησία, ὡς τὴν σκοπεῖ ὁ περί προικοδοτήσεως Νόμος, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οὐσιώδεις δευτερεύοντες σκοποὶ, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχουν μεγίστην ἐπιφύρα εἰς τὴν βαθμηδὸν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρῶτον δίδεται γενικὴ περίστασις εἰς ὅλους, δηλ. καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας· καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν κτηματικὴν ἰκανὴν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενείας, καὶ ἐκ τούτου κρέμεται κυρίως ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία, καὶ ἡ σημαντικὴ ἐθνικὴ περιουσία· δεύτερον παύει ἡ εἰς εἶδη ἀποδέκτωσις, ἣτις φανερώτατα παρεμποδίζει διὰ πολλοὺς λόγους τὴν πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ ἀντικατασταίνεται διὰ μιᾶς μετρίως χρηματικῆς δόσεως· ἔπειτα κατορθοῦται ἡ προικοδοτήσις τῶν Δήμων, καὶ σχηματιζομένης τοιοῦτοτρόπως κατὰ πρῶτον δημοτικῆς κτηματικῆς περιουσίας, ἀνακουφίζονται τὰ μέλη τοῦ Δήμου, καὶ δὲν παρεμβαίνονται μετὰ δημοτικὰ ἔθνη· καταπαύσονται ἀπὸ προηγουμένης ἐποχῆς ὑπάρχοντα περιουσιακὰ διενέξιν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν, ἐνισχύεται τοιοῦτοτρόπως ἡ κτηματικὴ ἰδιοκτησία, καὶ ἀπομακρύνονται ὅσον τὸ δυνατόν ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου, συσταίνονται ἀποικίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἑλλήνων παρεπιδημούντων ἐκτός τοῦ Κράτους, καὶ ἀπὸ φιλέλληνας λαβόντας μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, καὶ ἐπομένως προσκτισθέντες τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, συμμετέχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνεξαιρέτως τῶν καρπῶν τῆς πατρίδος γῆς, τὴν ὅποιαν ὑπερακρίσθησαν μετὰ σπανίαν ἀφροσύνην καὶ ἡρωϊσμόν εἰς ἀγῶνα δαρκῆ καὶ φινικόν. Χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρηματικὰ μέσα διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν χρειαζομένην καὶ τοκωλυσίαν τῶν ὄχι ἀσημάντων χρεῶν τοῦ Κράτους, ἐπομένως ἐκπληροῦται χρεὸς ἱερὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Γ΄.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σκοπῶν τοῦ περί προικοδοτήσεως νόμου ὑπόκειται καὶ ἄλλος σημαντικὸς, τοῦτεστι νὰ ἀναγνωρισθῆ καὶ βραβευθῆ κατὰ τὸ δίκαιον ἡ ἡρωϊκὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεράσπισις τοῦ πατρίδος ἐδάφους, διδομένου εἰς αὐτοὺς εἰς ἐλευθέραν καὶ τελείαν ἰδιοκτησίαν τὸσον σημαντικοῦ μέρους τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τοῦτο ἂν, ὡς ἐρόβηθη, δὲν ἐβραβεύθησαν ἄλλως πως. Ὁ σκοπὸς οὗτος γίνεται ὀρθολογικῶς ἀπὸ σκεφθῶμεν ὡρίμως τὰ ἐφεξῆς·

α. Κατὰ τοὺς καθιερωμένους Νόμους περί ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὴ δὲν ἐνεργεῖται εἰμὴ ἀπὸ ἐκτιμηθῶν καὶ δημοπρατηθῶν τὰ κτήματα καὶ ἀποτιθῆ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἴτε εὐθὺς εἴτε μετὰ βραχύχρονον πίστωσιν τοκισμένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατόν· πληρόνεται δὲ ὡς δημόσιος φόρος τὸ ἀπλοῦν δέκατον. Κατὰ τὸν περί προικοδοτήσεως Νόμον ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἢ μᾶλλον ἢ κατ' ἐκτίμησιν τιμὴ τῶν πρὸς προικοδοτήσιν διωρισμένων κτημάτων δὲν ἐπι-

τίθεται οὔτε εὐθὺς, οὔτε μετὰ βραχύχρονον πίστωσιν τοκισμένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατόν, ἀλλ' ἀποσβύνεται ἐπὶ πληρωμῇ 1 τοῖς ἑκατόν μόνον, ἐπομένως 20 δραχμῶν διὰ δύο χιλιάδας προικοδοτικῆν πίστωσιν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν μετὰ τὸν βεβαίως μετρίον τόκον 5 τοῖς ἑκατόν. Ὁ περιπλέον ἐγκτητικὸς φόρος 3 τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν κατ' ἔτος, δὲν εἶναι εἰμὴ μία μετρία ἀντικατάστασις τοῦ ἀπλοῦ δέκατου καὶ ὁ προικοδοτούμενος ἔχει καὶ αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη τοῦ φόρου δὲν αὐξάνει ὡς τὸ ἀπλοῦν δέκατον μετὰ τὴν αὐξήσιν τῆς καλλιέργειας, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος μέχρι τῆς εἰσάξεως ἐνὸς ὁμοιομορφοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Αἱ ὠφελεῖαι λοιπὸν, τὰς ὁποίας ὁ προικοδοτούμενος ἀπολαμβάνει ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀγοραστῶν ἐθνικῶν κτημάτων εἶναι ἀναντίρρητοι, καὶ τόσῳ μᾶλλον παρατηρητέαι, καθόσον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις νὰ ἐκποιηθῶν ἐθνικαὶ γαῖαι κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὅποιον ἀνερέσαμεν τρόπον. Ἄν συλλογισθῶμεν ὅτι ὁ προικοδοτούμενος πληρόνεται διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τόκον 5 τοῖς ἑκατόν μόνον, ἐνῶ ὁ ἀγοραστὴς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων πληρόνεται 8 τοῖς ἑκατόν, ἐπομένως ὅτι ὁ πρῶτος ἔχει ὄφελος 3 τοῖς ἑκατόν ἀπέναντι τοῦ δευτέρου· ἂν σκεφθῶμεν ἔπειτα ὅτι ὁ δεύτερος πληρόνεται φόρον εἰς εἶδη ἐνῶ ὁ πρῶτος ἀποδίδει χρήματα (3 τοῖς ἑκατόν) ἐλέπομεν ὀρθολογικῶς ὅτι ὁ προικοδοτούμενος ὠφελεῖται ὀλοκλήρως τὸ ἀπλοῦν δέκατον ἀπέναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ἐθνικῶν κτημάτων, ὅτι ἐπομένως διὰ τῆς χρηγομένης εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὠφελείας ὡς πρὸς τοὺς τόκους ἀπολαμβάνει ἀτέλειαν τῶν δέκατων, καὶ ἄλλας πολλὰς ὠφελείας προσγινομένης εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς προσκτιθῆσῃ γαίῳν πλησίον τῆς κατικίας τοῦ κε μένων, καὶ ἐκ τῆς ἀπαρνοχλήτου χρήσεως αὐτῶν κ.τ.λ.

β. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν 2000 δραχμῶν ὡς προικοδοτικῆς πιστώσεως δι' ἐκάστην Ἑλληνικὴν οἰκουμένην ὑπολογισθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὄρου, ὅτι διὰ τὴν ποσότητα αὐτὴν ὁ προικοδοτούμενος δύναται νὰ λάβῃ τοῦλάχιστον 40 στρεμμάτα. Τὸ εὐτελεστερον ἐτήσιον εἰσοδήμα τῆς γῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν ὑπολογισθέντα μέσον ὄρον εἶναι τὸ ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τὸν κατωτέρω (δρα στοιχ. θ΄.) σημειούμενον ὑπολογισμὸν τὸ λεγόμενον διπλοδέκατον (25 τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τοῦ ἀκτιθρίστου εἰσοδήματος) 40 στρεμμάτων σπαρμένων δημητριακοῦς καρποῦς ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 280, ἐπομένως τὸ ἀπλοῦν δέκατον εἰς δραχ. 112· εἰς δένδροφυτείας, ἀμπελωνίας καὶ φυτείας ἐμπορικῶν προϊόντων τῆς γῆς ὁ φόρος οὗτος ἀναβαίνειν περισσότερον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν περί προικοδοτήσεως Νόμον δὲν πληρόνεται κατ' ἔτος ἀντὶ ἀπλοῦ δέκατου εἰμὴ 3 τοῖς ἑκατόν ἐπομένως 60 δραχμαὶ κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς τὸ πρῶτον τῆς γῆς αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῆς πρὸς τὴν καλλιέργειαν, ἀφ' ἑτέρου ὁμοίως ὁ φόρος 3 τοῖς ἑκατόν δὲν συνεπαυξάνεται, ὡς ἀκολουθεῖ τοῦτο εἰς τὸν εἰς εἶδη διδόμενον ἐγγειον φόρον, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος, καὶ ἐπεὶ δὲ εἶναι πολλὰ πιθανὸν εἰς τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν νὰ προσκτιθῆ τις ἀπέναντι τῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν γαίας μεγαλητέρας τῶν ὑπολογισθέντων 40 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῆ, νὰ προσκτιθῆ γαίας, καλλιεργημένης ἢ εἰς καλὴν θέσιν κειμένης, καὶ καλλίστης ποιότητος οὕσας, ἐπομένως ν' ἀπολαμβάνῃ μεγαλήτερον ἐτήσιον εἰσοδήμα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ ἀντὶ τοῦ δέκατου φόρος 3 τοῖς ἑκατόν εἰμὴ ὡς φόρος μετριώτατος καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὸν προικοδοτούμενον, ἐνῶ μάλιστα δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς ἐνοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸν ἀποδίδοντα τὰ εἰς εἶδη δέκατα. Ὁ εἰς χρήματα φόρος ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη δὲν εἶναι νέον εἰσέτι

Άρθρον 2.

Αί περί τούτων εκδοθησόμενοι διατάξεις πρέπει να περιέχωσι τόν τον τρόπον και τόν καιρόν, καθώς και τούς ιδιαίτερούς όρισμούς, κατά τούς όποιους θέλουν γίνεσθαι αί αγοραί. Πρέπει δε να γνωστοποιώνται αύται άνηκόντως εις τόν Δήμον επί της αγοράς και τών αποθηκών διά μιας αναλόγου αγορονομικής διατάξεως τοιχοκολλημένης πάντοτε προς γνώσιν και οδηγίαν του κοινού.

Άρθρον 3.

Αί δημοτικά Αρχά όφείλουν να έχωσι πάντοτε πρό οφθαλμών τόν εις τας δημοσίους αγοράς πάντη έλευθερον συναγωνισμόν, τόν ως προς τούς αγοραστάς, όσον και ως προς τούς πωλητάς, και τούτου ένεκεν ό συναγωνισμός ούτος πρέπει να περιορισθῆ κατά τσοούτον μόνον, καθόσον επιτάττουσι τούτο ιδιαίτεροι νόμοι και διατάγματα.

Άρθρον 4.

Μήτε οί αγορασταί, μήτε οί πωληταί δέν πρέπει ν' αποβάλλωνται αυθαίρετως από τας αγοράς και πλατείας.

Άρθρον 5.

Εις κανένα δέν επιτρέπεται να έμποδίζη τινά, ύφ' όποιανδήποτε πρόφασιν, από τó να φέρη και αύτός επί τών αγορών προς πώλησιν πράγματα.

Άρθρον 6.

Απαγορεύεται εις τούς έμπόρους τó να κάμνουν ιδιαίτερας τινάς συμφωνίας διά να έμποδίζουσιν τήν έλευθεράν πώλησιν και κυκλοφορίαν τών τροφίμων.

Άρθρον 7.

Έμποροι τροφίμων (όψοπώλαι) δέν έχουσι τήν άδειαν εις τó εξής ν' αγοράζωσι καθ' όδόν τά διά τήν αγοράν προσδιορισμένα τρόφιμα.

Άρθρον 8.

Δέν πρέπει εις πωληταί καί ούδένά τρόπον να κρύπτωσι τó τρόφιμα εις τούς προσερχομένους ν' αγοράζωσι και έρωτώντας έάν έχωσι.

Άρθρον 9.

Δέν πρέπει οί πωληταί ν' απαρνώνται τήν πώλησιν τών εις τήν αγοράν τροφίμων ή καύσιμου και οικοδομησίμου ύλης εις κανένα αγοραστήν όπόταν πληρόνη.

Άρθρον 10.

Δέν δύναται κανείς να αναβιάζη εις τας αγοράς τήν τιμήν, τήν όποιαν οί πωληταί αίτουσιν.

Άρθρον 11.

Απαγορεύεται εις τούς πωλητάς τó να κάμνουν συμφωνίας, διά τών όποιων να πωλώσι τά εις τήν αγοράν εκτεθειμένα τρόφιμα, ή καύσιμον και οικοδομησίμον ύλην, μόνον εις ώρας τινάς ή εις τινά συνεχῆ σειράν, καθ' όσον οί αγορονομικοί κανονισμοί δέν ήθελαν δικαιολογεί ρηρώς τó τοιοούτον μέτρον.

Άρθρον 12.

Αί αγορονομικά διατάξεις δέν πρέπει να περιέχωσιν ούδένά όρισμόν άντιβαίνοντα εις τά ένταύθα διαταττόμενα. Και τούτου ένεκεν θέλουν καθυποβάλλεσθαι αύται εις τήν επιθεώρησιν τών επαρχιακών Αρχών.

Άρθρον 13.

Αί διατάξεις αύται πρέπει να διαλαμβάνωσι νουθετήσεις κατά τών παραβάσεων, και ιδιαίτερώς θέλει έφελκύεσθαι ή προσοχή του κοινού εις τά άρθρα 584, 585, 586, 587 και 674 του Ποιν. Κώδικος τών Νόμων.

Άρθρον 14.

Αί δημοτικά Αρχά πρέπει να έχωσιν ιδιαίτεράν φροντίδα περί της διατηρήσεως της ήσυχίας, και εύταξίας εις τας αγοράς λαμβάνουσαι έγκαίρως τά προς τούτο άρμόδια μέτρα. Θέ-

λου δέ προσκαλεί διά τούτο τήν προσοχήν του κοινού εις τας αγορονομικάς διατάξεις, προειδοποιούσαι και νουθετούσαι αύτό κατά τών διαταράξεων της ήσυχίας, σύρουσαι τήν προσοχήν του εις τούς ύπάρχοντας ποινικούς όρισμούς, ιδιαίτερώς δε εις τó άρθρ. 697. και προκαλούσαι κατά τών παραβάτων τήν χρησιν τών ποινικών όρισμών.

Άρθρον 15.

Όχι όλιγώτερον πρέπει να φροντίζωσιν αί δημοτικά Αρχά να διατηρηται ή καθαριότης επί τών αγορών και πλατειών, και ν' απομακρύνεται από αύτάς πάν ό,τι ήθελεν είσθαι βλαβερόν ή επικύνδυνον εις τήν υγείαν.

Τούτου ένεκεν όφείλουσιν αύται να λαμβάνωσι τ' άνήκοντα μέτρα εκδίδουσαι τας άπαιτούμενας διατάξεις, φωτίζουσαι τó κοινόν κατά της παραβάσεως, και έν τούτο δέν ώφελεί, να έπεμβαίνωσι τότε κατά τούς όρισμούς τών Ποινικών Νόμων.

Β'. Περί τών έδωδίμων.

1. Περί άρτου.

Άρθρον 16.

Κάνεις δέν δύναται να μετέρχεται τó επάγγελμα του αρτοποιού άνευ ιδιαίτερας προηγουμένης άδειας του Δημάρχου. ή δε άδεια θέλει δίδεσθαι εις μόνους εκείνους, οίτινες δύναται ν' αποδείξωσιν άποχρώντως τήν καλήν των διαγωγών και τήν ικανότητά των.

Άρθρον 17.

Έάν ό Δημάρχος ήθελεν απαρνηθῆ τήν άδειαν εις τινά αρτοποιόν, ούτος θέλει προστρέχει εις τόν προϊστάμενον Έπαρχον, αναφέρον εις αύτόν τήν άπόφασιν του Δημάρχου.

Άρθρον 18.

Εις ούδεμίαν περίπτωσιν και επ' ούδεμιᾷ προφάσει δέν πρέπει να περιορίζεται ό αριθμός τών αρτοποιών.

Άρθρον 19.

Η άδεια θέλει εκδίδεσθαι με τας ακόλουθους συμφωνίας: Έκαστος αρτοποιός ύποχρεούται να έχη παντοτεινά εις τήν άποθήκην του προμηθειαν έναποταμιευμένην σιταλιτών πρώτης ποιότητος.

Η προμηθεια αύτη πρέπει να ήναι τσαούτη κατά τó ποσόν όση ήθελεν επαρκέσει εις τó κατάστημά του έν διαστήματι ένός μηνός.

Άρθρον 20.

Έκαστος αρτοποιός θέλει ύποχρεωθῆ έγγραφως να εκπληρώση όλας τας συμφωνίας, τας όποιας επιβάλλει εις αύτό ή διάσκησις του επαγγέλματός του. προς βεβαίωσιν έχέγγυον της εκπληρώσεως τών ύποχρεώσεών του θέλει δώσει τήν περί τούτου διομολόγησιν (declaration) κατά τούς νομίμους τύπους, επί τη έγγησει όλης της προμηθείας του εργαστηρίου του. θέλει δε ύπόκεισθαι εις όλα τά επακόλουθα τά όποια ήθελαν πηγάσει από τήν μη εκπλήρωσιν τών ύποχρεώσεών του.

Άρθρον 21.

Η παρά του Δημάρχου δοθείσα άδεια χρησιμεύει ως απόδειξις του ότι οί αρτοποιοί ύπόκεινται κατά τήν έγγραφόν των διομολόγησιν τόν ως προς τήν ύποχρέωσιν ταύτην, καθώς και ως προς τó ποσόν της άποταμιευμένης προμηθείας. Προσέτι όφείλει να φανερώση τήν συνοικίαν (quartier μαχαλάν), έντός της όποιος ό αρτοποιός μετέρχεται τó επάγγελμά του, ή σκοπεύει να τó μετέλθῃ. Έάν αρτοποιός τις θελήσῃ ν' αφήσῃ τó πρώτόν του κατάστημα διά να τó μεταθέσῃ εις άλλην τινά συνοικίαν, τότε ύποχρεούται να φανερώση τούτο έντός 24 ώρων εις τόν Δημάρχον.

Άλλ' εις ούδεμίαν περίπτωσιν δέν δύναται ή Αρχή να προ-

να συντάξη οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθ. 3) ὡς ἢ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἔγγραφῆ· ἢ παρακαταθεσίς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἐπὶ ἀποτυχία προστίμου ἔγγραφῶν ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 Λεπ.

Ἄρθρον 3.

Ἐἰς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσιν αὐτοπρόσωπον τρίτων παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πρᾶξιν, εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψία, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῆ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἢ ἔγγραφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ. Δραχ. 2.

Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἴμπορεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαίωμα τῆς ὁποίας προσδωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρ. 2, ἐδάφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἤθελε κάμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἕκαστον μυριάμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1½ Δραχ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἄνεν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ἐν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἄρθρον 4.

Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον εἰς ἕκαστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ Λεπ. 15.

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν Ἐφετῶν Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν Ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουσιν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, ἐδάφ. 6, προσδιωριζομένων δικαιομάτων διὰ τὰ ἔγγραφα τῶν, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας τῶν, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νομοθετημένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντιγράφα.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν εἰς ποικίλας δίκας γεννηθῇ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγούμενου ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται ν' ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατιμήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρεώζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσεν συμβιβασμὸν τινα ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ δαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, ἐδάφ. 2, εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαίωματ'· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας (prorogation) ἀνθ' ἐνόχου ἀνωτέρου δικαστηρίου δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιωρισμένα δικαίωματα.

Ἄρθρον 9.

Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα ἢ ἀνκλαθῶν τὰ ἔγγραφα διάδικος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαίωματα ἕνεκα τῶν ὧσων ἐπράξεν ἢ ἔγγραψε καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἐξόδα· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἢ ἦ ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύνα-

ται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιοῦματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ὁ δικηγόρος ἔμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξόδα, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαίωματα πρόκειται νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρά τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαβεν ἤδη ὁ δικαστ. ὀργανισμὸς καὶ ἡ Πολιτ. Δικονομία.

Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιομάτων τῶν πρέπει παρ' ἕκαστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφρον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ.Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοτοῦ, τῶν δήμων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολιογράφων Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα, 2, 17, 75, 145 καὶ 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοτοῦ, τῶν δήμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

Ἄρθρον 1.

Θέλουν ἐνάγεσθαι·

α.) Τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

β.) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς·

γ.) Οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων.

δ.) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεία διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκριημένης διοικήσεως τῶν.

Ἐπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημόνοιοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρεός ἔχουσι νὰ ὑπογράψωσι τὸ φανερόν τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὴν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀρισμένα.

Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγερομένη κλήσις δεῖ θέλει

Akadēmia Athinōn Academy of Athens

μβάνεσθαι υπό τῶν εἰρημένων παρά ἐάν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπι-
νημμένη, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονο-
μίας διατάσσει ἢ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως
τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιω-
πῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς δύναται νὰ
ἀπορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλ-
λον τοῦ κλάδου του ἐπιτηδεῖον καὶ ἰκανῶς τὸν νόμον κατέ-
χοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευ-
σεως, νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἢ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ-
του παρρηγοῦντα τοῦ ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς
Πολιτικῆς Δικονομίας ὁπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἐάν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ β, γ, δ, ἀναφερόμενοι ἢ μέ-
λος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγω-
γὴν τῆς δίκης ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις
πρέπει νὰ γνωστοποιῆται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχὴν ὅταν
ζητῆται ἢ πρὸς ἐπιχειρήσιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἐγκρίσις· αὕτη
θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξου-
σιότης κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐάν τὸ δημόσιον, δῆμος φιλάθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια κα-
ταστήματα καὶ σωματεῖα ἦναι ἐνάγοντες, ἢ ἐν δικαστηρίῳ πα-
ράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου
3 καὶ 4 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν
δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 19.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Γ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ-
ματείας, διατάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πό-
λεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς
δημοσίου ὑγείας ἀστυνομίαν.

Ἄρθρον 1.

Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείρονται μόνον εἰς τόπους,
ὅπου εὐρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει
συστημένη ἢ μετὰ τῶν πέριξ συγκοινωνία ἢ δύναται τοῦλάχισ-
τον νὰ κατορθωθῇ διὰ μετρίως δαπάνης. Ἐντεῦθεν συνάγεται
ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκο-
δομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσβατον καὶ ἀκαρπον.

Ἄρθρον 2.

Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ ὑγιῆς ἀήρ συγχωρεῖται νὰ κτίζωνται

πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελεμάτων ἢ ἀπλῶς εἰς τό-
πους νοσιώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπὸ πλημμύρας, ἠφαιστείου
ἐκρήξεις κλπ., ἐκτός ἂν φαίνεται δυνατόν νὰ ἀπομακρυνθῶσι
τὰ τοιαῦτα κακὰ δι' ἐπιτηδεῖων τρόπων ἢ νὰ κατασταθῶσι
τοῦλάχιστον ἀβλαβῆ.

Ἄρθρον 3.

Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὅπου ἢ ἤ-
δη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ
ὑγιεινοῦ ὕδατος ἰκανὴ ποσότης· τὴν δὲ ποιότητα ταύτην ἐξε-
τάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄν-
θρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρά τὰ
λοιπὰ ταῦτα τὰ φρέγχα δὲ καὶ δεξαμενοὶ (κιστέρναι) πρέπει νὰ
ἀνοίγωνται καὶ κατασκευάζωνται εἰς ἀρμόδιον καὶ ἄνοσον τόπον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ
ἐκλέγηται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολ-
λὴν ψυχρίαν καὶ θερμὴν, οὔτε ἀπὸ ὀρμεις καὶ νοσηροὺς ἀνέ-
μους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἡ κατάλ-
λος γειτονία λόφων, λειμώνων, ποταμῶν καὶ θαλάσσης. Κατὰ
πᾶσαν ὁμῶς περιστάσιν συμφέρει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν διόδον ὁ ἀνε-
μος διὰ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἀναθυμιάσεις ἐπιβλαβεῖς.

Ἐν γένει ἡ ἀνοικτὴ, ἐλευθέρα καὶ ὀπισθοῦν ὑψηλὴ θέσις προ-
τιμᾶται ἀπὸ τὴν περιλειστον καὶ περιστοιχισμένην ἀπὸ ὑψη-
λὰ ὄρη, καθὼς ἢ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς κλίσις προκρί-
νεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἀρκτον καὶ δύσιν.

Ἄρθρον 5.

Προτεινόμενα, τοῖχοι πόλεων, βάραθρα, προχώματα καὶ
τὰ ὅμοια ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέραν τῶν ἀνέμων πνοήν· ὅθεν
ὀφελουμένον δυνατόν νὰ τὰ ἀποφύγωμεν.

Ἄρθρον 6.

Θέλει μάλιστα κατασταθῆ σκοπιοκάπη τῶν πόλεων ἢ θέ-
σις, ἐν αἷ ὁδοὶ ὑπάρχουσιν εὐβατα καὶ κόπτονται ὀρθογωνίως·
ἀλλ' ἡ διεύθυνσις πρέπει νὰ διατεθῇ πλαγίᾳ (ἐγκαρσία) πρὸς
τὰ τεσσαρὰ σέμια τοῦ κόσμου διὰ νὰ φωτίζη ὅλα τὰ μέρη τῆς
πόλεως ὁ ἥλιος.

Οὐδὲν πρέπει νὰ γίνωνται δυσαναλόγως καὶ ὑπερβολι-
κῶς πλατεῖαι διὰ νὰ μὴ αὐξάνῃ ὁ κύσων ἀπὸ ἔλλειψιν σκιᾶς·
ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάλιν οὔτε πολλὰ στεναὶ νὰ γίνωνται·
καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μικρῶν ὁδῶν τὸ πλάτος δὲν θέλει εἶναι ὀλι-
γώτερον τῶν 6 μέτρων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ πλατεῖαι θέλουσι διορισθῆ ἰκαναὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ
εἰς ἀνάλογον συμμετρίαν διηρημέναι, οὐχὶ ὁμῶς ὑπερβολικοῦ
μεγέθους.

Ἄρθρον 8.

Καὶ αἱ ὁδοὶ δὲ καὶ αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τῶν πόλεων πρέπει
νὰ στρωθῶσι μὲ στερεὰς πέτρας, αἱ δὲ μεγάλαι ἐκ τούτων θέ-
λουσιν ἔχει καὶ λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι καὶ δεδροστοιχίαι δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ εἰς τὰς
μεγάλαις πλατεῖαι καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροτάτας ῥύμας τῶν πό-
λεων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων θέλουσι κα-
τασκευασθῆ αὐλακες καὶ ὄχετοὶ πρὸς ἔξροην τῶν ὑδάτων καὶ ἀ-
καθαρσιῶν. Ἐνεκα δὲ τούτου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ
ἀναγκαῖα κλίσις τοῦλάχιστον 1/10 τοῦ μέτρου εἰς 30 μέτρα
διὰ νὰ φέρωνται τὰ ὕδατα καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι δι' αὐλάκων καὶ
διωρύγων ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ ἐκχέωνται εἰς ῥύακας, πο-
ταμοὺς ἢ θάλασσαν.

Ἄρθρον 10.

Θέλει μάλιστα ἐπιτύχει τὸν προκείμενον σκοπὸν ἡ θέσις τῶν

τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ὀφείλει εἰς πᾶσαν ἐξίτησιν νὰ ζητῇ τὴν ἡμετέραν ἰδιαιτέραν διαταγὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

N. Γ. ΘΕΟΧΑΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

NOMOS

Περὶ τῶν γενομένων πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834 κακούργημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεως, θεωρήσαντες ὅτι τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) καὶ 10 (22) Μαρτίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας νόμων κατασταθέντα ποινικὰ Δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Κακούργιοδικῶν, ὅσακις πρόκειται νὰ δικάσωσι πράξεις γενομένας πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834, καὶ ἐπομένως τιμωρητέας κατὰ τοὺς προγενεστέρους νόμους, οἵτινες δὲν διαπέλλουσι τὰς κολασίμους πράξεις εἰς πλημμελήματα καὶ κακούργηματα, οὐδ' ἀναγνωρίζουσι κυρίως ἄλλην περιοριστικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν παρά τὴν φυλάκισιν, δὲν θέλουσι δυναθῆναι ἐφαρμόσασθαι προσηκόντως τοὺς περὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν κανόνας, θεωρήσαντες, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἀνέθηκεν εἰς τοὺς πλημμελειοδικὰς εἰς τὰς πράξεις ἐκεῖνας, ὅσαι ὑποφέρουσι πενταετὴ τὸ πολὺ φυλάκισιν, τὰς δὲ ἐπαγομένας ποινὰς περαιτέρω ταύτης ἀνέθεσαν εἰς τὰ Κακούργιοδικαία, τὰ ὅποια παρέχουσι πλειότερας ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐγγυήσεις, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς συστάσεως τῶν νῦν Δικαστηρίων κακούργησαντας ὅλας τὰς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐνόρκων ὀφειλάς, καὶ νὰ δώσωμεν ἐν ταύτῳ εἰς τὰ ποινικὰ ἡμῶν Δικαστήρια ἀκριβεῖς κανόνας τῆς περὶ τὰς τοιαύτας πράξεις ἀρμοδιότητος τῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834 πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μείνασαι κολασίμοι πράξεις θέλουσι δικάζεσθαι παρά τῶν Κακούργιοδικῶν μὲν, ἂν ἢ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέγονται ποινὴ ἦναι βαρύτερα τῆς πενταετοῦς φυλάκισως, παρά τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲ ὅταν αὕτη ἦναι πενταετὴς τὸ πλεον φυλάκισις, ἢ ζημία χρηματικὴ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, I. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, ΣΜΑΔΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διατιμῆσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα διατιμῆσις τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων ὑπάρχει κατὰ πολλοὺς λόγους ἐλλειπῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

A'. Τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Διὰ τὸ νέον πιστοποιητικὸν
 α. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἑκάστον τόνον Λεπ. 2
 β. Πλοίων χωρητικότητος 5 τόνων ἢ ὀλιγοτέρων, δι' ὅλους » 10

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ
 α. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἑκάστον τόνον Λεπ. 1
 β. Πλοίων 5 ἢ ὀλιγοτέρων τόνων εἶναι ἐλευθέρως πάσης πληρωμῆς.....

3. Δι' ἑκάστον ἐπιβάτην μὴ περιεχόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου..... Λεπ. 10

4. Δι' ἑκάστον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπιστήμου ἐγγράφου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιοάρχου ἢ ἐπιβάτου τινός..... Δρ. 2

Πλοία μικροτέρας τῶν 25 τόνων χωρητικότητος, τὰ ὅποια πλέουσι παρά τὰς ἀκτὰς ἀπὸ ἑνα λιμένα εἰς ἄλλον, μὴ ἀπέχοντα ὑπὲρ τὰ 30 θαλάσσια μίλια, δὲν ἔχουσι χρεῖαν πιστοποιητικοῦ. Ταῦτα τὰ πλοία λαμβάνουσι ἀπὸ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς μόνον ἀπόδειξιν ἀδείας κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον, καὶ πληρόνουσι 10 λεπτά, ἂν ἢ χωρητικότης τῶν ἦναι μικροτέρα τῶν 5 τόνων, ἢ 20 λεπτά ἂν ἦναι μεγαλητέρα.

Ἡ ἀπόδειξις δὲ αὕτη τῆς ἀδείας ἰσχύει μόνον δι' ἑνα πλοῦν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἔρχεται ἢ ἀπέρχεται πολλάκις τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόδειξις ἰσχύει τότε καθ' ὅλην ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν.

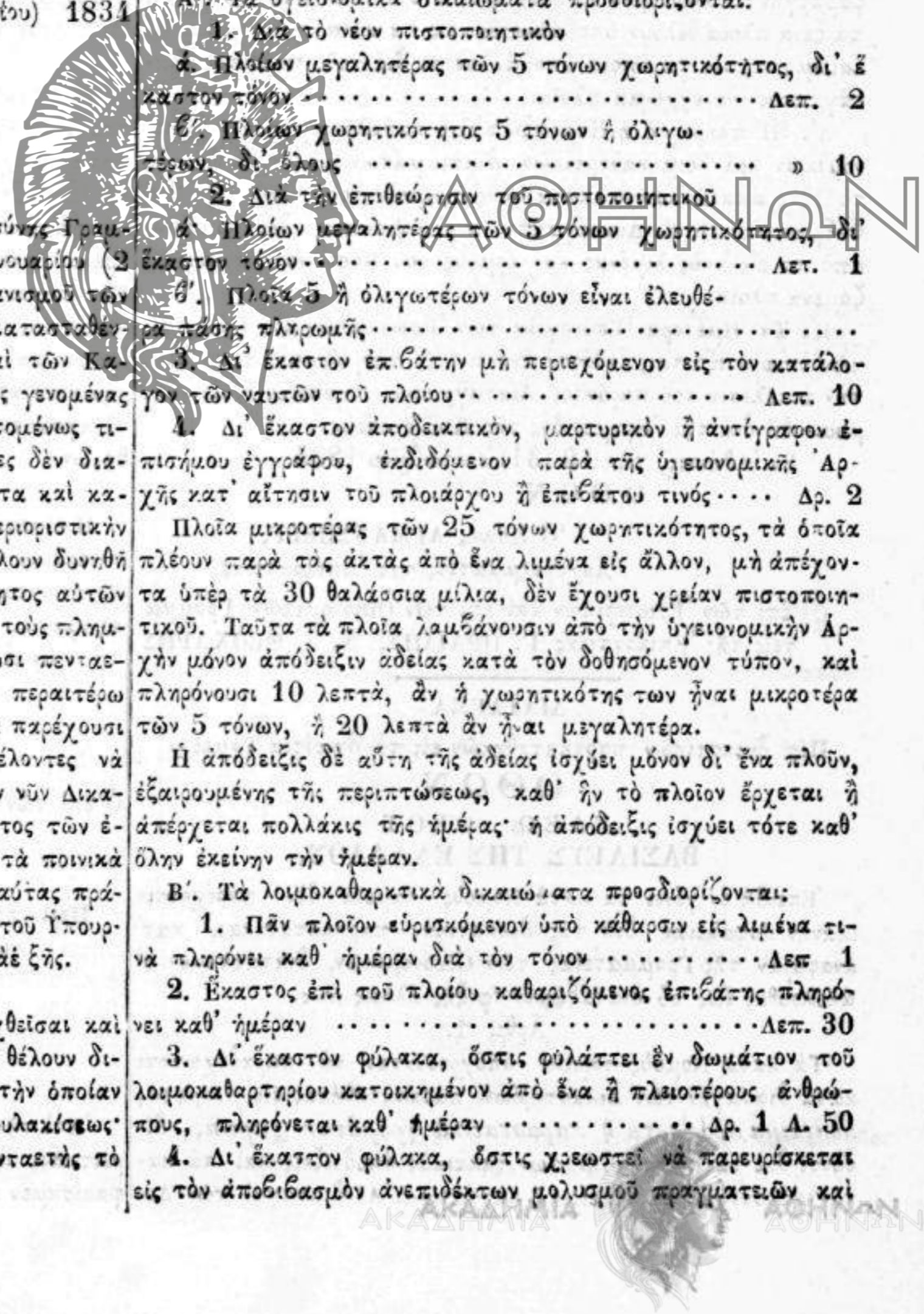
B'. Τὰ λοιμοκαθαρκτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Πᾶν πλοῖον εὑρισκόμενον ὑπὸ κάθαρσιν εἰς λιμένα τινα πληρόνει καθ' ἡμέραν διὰ τὸν τόνον Λεπ. 1

2. Ἐκάστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης πληρόνει καθ' ἡμέραν Λεπ. 30

3. Δι' ἑκάστον φύλακα, ὅστις φυλάττει ἐν δωμάτιον τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου κατοικημένον ἀπὸ ἑνα ἢ πλειότερους ἀνθρώπους, πληρόνεται καθ' ἡμέραν Δρ. 1 Λ. 50

4. Δι' ἑκάστον φύλακα, ὅστις χρεωστὴ νὰ παρευρίσκαται εἰς τὸν ἀποβίβασμόν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγματικῶν καὶ

αταγράφει πρό πάντων τήν εκπλήρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανόμενων εἰς τὸν §. 3 ὁρισμῶν, τὰς συμφωνίας, τὰς ἐγγράφους προσφορὰς, αἵτινες συγχωροῦνται, καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων συναγωνιστῶν ἀφοῦ παρέλθῃ ἡμίσεια ὥρα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, κλείεται τὸ πρωτόκολλον καὶ υπογράφεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ ζητήσαντος ὀλιγωτέραν τιμὴν διὰ τὴν ἐργολαβίαν. Ὡς τελευταία δὲ προσφορὰ θεωρεῖται μόνον ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐρωτηθῶν οἱ παρευρισκόμενοι τρεῖς πάντοτε μετὰ 5 λεπτῶν τῆς ὥρας παύσαν, ἐὰν ἤθελον κάμει κάμμίαν περαιτέρω προσφορὰν. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου παραδίδεται πρὸς ἀνήκουσαν χρῆσιν τὸν ἀπεσταλμένον ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ οὗτου γίνεται ἡ παραχώρησις, σημειῖται δ' εἰς αὐτὸ, ἂν ἡ τελεσθεῖσα παραχώρησις φανῇ δεκτὴ ὡς γενομένη κατὰ τὸν λογισμὸν καὶ τὰς συμφωνίας, ἀμέσως ἢ ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, εἰς ἕαρος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐργολαβία, καὶ τότε τὸ πρωτόκολλον λαμβάνει ἰσχὺν ἐπισήμου ἐγγράφου, καὶ γίνεται ἐκτελεστόν.

Ἐνίσως τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα ἦναι πολλὰ, δύναται νὰ σχηματίσῃ παραρτήματα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὅποιον γίνεται μόνον συνοπτικὴ σημείωσις τῶν περιεχομένων, συρράπτονται ὁμοῦ εἰς αὐτὸ καὶ συνάπτονται διὰ τῆς σφραγίδος διὰ νὰ ἦναι ἀναπόσπαστα, καὶ υπογράφεται προσέτι ἕκαστον φύλλον αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, τὸν ἀπεσταλμένον, καὶ τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν ἐργολαβίαν.

§. 5.

Οἱ ἐργολάβοι οφείλουσι νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἢ παρακαταθήκην δεκτὴν, ἂν τοῦτο φανῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἂν δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς χρηματικαὶ προκαταβολαὶ. εἴτε ὕλαι περὶ τούτου, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως ἢ ἀνήκουσῃ σημείωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων συμφωνιῶν. Ὁ Ἐπαρχὸς καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ἀνήκοντος κλάδου χρεωστοῦν νὰ κάμνωσιν ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἂν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀξιοῦχοι, ὥστε, ἀνεῖσαι δὲν ὑπάρχῃ ἰκανὴ ἀσφάλεια διὰ τὸ δημόσιον, νὰ ζητῶσι τὸ νὰ δοθῇ παρακαταθήκη εἰς τὸ ἀνήκον Ταμεῖον τοῦ Νόμου. Τὸ ἐγγράφον τῆς παραχωρήσεως δὲν δύναται νὰ ἐγκριθῇ πρὶν γένῃ ἢ παράδοσις αὐτῆ.

§. 6.

Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένης προκαταβολῆς, δὲν δύναται νὰ γείνη κάμμία πληρωμὴ δι' ἐργασίας, προμηθείας ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν, πρὶν καταστρωθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἀνήκοντος κλάδου δηλωτικόν, ὅτι ἡ ἐργασία, εἴτε ἡ οἰκοδομὴ κτλ. ἐξετελέσθη κατὰ τὰς γενομένας συμφωνίας.

§. 7.

Ὅταν μέλη νὰ γένων παραχωρήσεις ἐργολαβιῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους αἱ Πρεσβείαι καὶ τὰ Προξενεῖά Μας ἐπιχειροῦν αὐτὰς κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν τρόπον. Ἐνίσως δὲν ἦναι δυνατόν νὰ παρευρεθῇ ἀπεσταλμένος τις τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, τότε αἱ Πρεσβείαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἐνεργοῦν ν' ἀναλάβῃ τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν ἢ ἐκεῖ ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς, στελλοῦσιν ἀπεσταλμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν, καὶ πληρόνουσι τὰ γενομένα ἐξοδα, τὰ ὅποια ἀνήκουσι ὡσάυτως εἰς ἕαρος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ οὗτου γίνεται ἡ παραχωρουμένη ἐργολαβία.

§. 8.

Ὁ Ἐπαρχὸς καὶ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν λαμβάνουσι οὐδεμίαν ντιμισθίαν διὰ τὴν διαφρόντισιν τῆς παραχωρήσεως, μόνον

ὅταν ὑπάγωσιν εἰς μέρη ἀπέχοντα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν (1/2 μυριόμετρον), λαμβάνουσι τὰ τακτικὰ ἐξοδα τοῦ δρόμου, τὰ ὅποια πληρόνουται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου.

§. 9.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ δέχεται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μόνον ἐκεῖνα τὰ ἐξοδα, τὰ ὅποια δικαιολογοῦνται καὶ ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα περιεχομένους ὁρισμοὺς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς ἁλτος ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ κανονίσωμεν καὶ εὐκολύνωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐγκρίτου ἁλτος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Πρεσβείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐγκρίτου ἁλτος εἶναι ἐλευθέρη παντὸς τελωνίου καὶ συγχωρεῖται εἰς καθένα φυλαττομένων τῶν ἀποθηκῶν ἁλτος.

§. 2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰ ἐκτὸς ἐκπορευμένου ἁλτος προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, δηλ. εἰς ἕαρος ὑπάρχει συγχρόνως ἁλικαί, πρὸς δύο λεπτὰ ἡμίση.

Τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως ἀφ' ὁποιανδήποτε ἀποθήκης ἁλτος καὶ ἂν γίνετα αὐτῆ, εἶναι εἰς ἕαρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

§. 3. Χάριν πιστοποιήσεως εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς, δίδουσι οἱ ἀποθηκάριοι ἐν ἰδιαιτέρον διαβατήριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὅποιον γράφεται εἰς διπλότυπον βιβλίον, υπογράφεται παρὰ τοῦ λαμβάνοντος τὸ ἅλας, καὶ δίδεται εἰς αὐτόν, ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν κορμὸν.

§. 4. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ οὗτου τὴν διεύθυνσιν μέλλει νὰ γένῃ τῶν ἐξαγωγῆ, τὸ ῥηθὲν διαβατήριον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἁλτος, καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ σαφέστατα καὶ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως. Ἄν ἦναι πλοῖον, σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἢ ὁ ἀριθμὸς τοῦ μητρώου, ἢ χωρητικότης τόνων, καὶ τὰ τοιαῦτα ἂν ἦναι ἄμαζαι, φορτηγὰ ζῶα κτλ. σημειοῦται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, καὶ οὐσιωδέστερα αὐτῶν χαρακτηριστικὰ, σημεία κτλ.

§. 5. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀπαγορεύεται, καὶ συγχωρεῖται μόνον ἐνώπιον δημοσίου τινὸς Ἀρχῆς, ἣτις οφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ἐγγράφον περιέχον τὰς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεις, ἢ εἰς περιπτώσεις ἀναπορεύτου ἀνάγκης, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀποδειχθῶν ὅσον τὸ δυνατόν ἀξίαι πίστεως.

§. 6. Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους πώλησις τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν φορτωθέντος ἁλτος, προσδιορίζονται τ' ἀκόλουθα.

παρά του έγγυητού του, και επικυρούνται παρά του Έπαρχου και του έφορου.

Άρθρον 19.

Αί κοινότητες έχουν να στείλουν εις την δημοπρασίαν ένα ή πλειότερους αντιπροσώπους των πρώτοκωλλων των δημοπρασιών, μη υπογεγραμμένα παρά των αρμοδίων αντιπροσώπων των κοινοτήτων, λογίζονται άκυρα, εκτός μόνον αν συμβή ή διά του άρθρου 20 προβλεπομένη περίπτωσης.

Άρθρον 20.

Οί αρμόδιοι Νομάρχαι και Έπαρχοι έχουν απαραίτητον χρέος να προσκαλέσουν όκτώ ημέρας πριν της δημοπρασίας τας κοινότητας να στείλουν τους αντιπροσώπους των άνω αναβο- λης εις την δημοπρασίαν.

Η πρόσκλησις γίνεται έγγραφως και επί αποδείξει παρα- λαβής.

Αν ή κοινότης δεν στείλη τους αντιπροσώπους της εις την προσδιορισμένην ημέραν, γίνεται μνεία περί τούτου εις τὰ πρακτικά παρά του αρμοδίου Έπαρχου, και ενεργείται ή δη- μοπρασία.

Άρθρον 21.

Το αποτέλεσμα της δημοπρασίας λογίζεται υποχρεωτικόν ως προς το δημόσιον, άμα φθάση ή υπερβή τον παρά της επί των Οικονομικών Γραμματείας τεθέντα ελάχιστον όρον. Έάν δε δεν φθάση τον ελάχιστον όρον, απόκειται εις την επί των Οικονομικών Γραμματείαν να το έγκρίνη ή μή.

Άρθρ. 22.

Όλοι οι ένοικιασταί. εκτός των αντιπροσώπων των κοινοτή- των, οφείλουν να δώσουν αξιόχρεον έγγυητήν και πληρωτήν.

Άρθρ. 23.

Έκαστος ένοικιαστής οφείλει να παραδώση εις τον αρμόδιον έφορον τας χρεωστικὰς άπολογίνας διά τὰ αρμόδιον Χρηματι- κόν Ταμείον εώς μετά το τέλος της δημοπρασίας· οι άπολο- γίαι αύται πρέπει να ήναι προσυπογεγραμμένοι και από τους έγγυητάς.

Οί αντιπρόσωποι των κοινοτήτων δίδουν τας άπολογίνας επί ονόματος της κοινότητός των· αλλά όλα τὰ μέλη της κοινότη- τος ταύτης είναι αλληλεγγύως ύπόχρεα διά την πληρωμήν.

Άρθρον 24.

Η ένοικίασις των από τους λεμονώνης, όρυζώνης, σταφιθώνης από τὰ ελαιόδενδρα, κοκκούλια και βλαναοκίδικα έγγείων φό- ρων θέλει ενεργηθή ιδιαιτέρως· επομένως οι φόροι ούτοι δεν ένο- νοούνται συνενοικιασμένοι με τους εκ των λοιπών προϊόντων, εκτός μόνον όπου τούτο βητικώς αναφερθή εις τὰ πρακτικά κατά διαταγήν της επί των Οικονομικών Γραμματείας.

Άρθρον 25.

Έπίσης θέλουν ένοικιασθή ιδιαιτέρως και οι δύο έγγειοι φό- ροι των κτημάτων των δικτηρουμένων μοναστηριών, ότε δη- μόσιος και ό εκκλησιαστικός. Τά δια κολίγων καλλιεργούμενα χωράφια των δεν θέλουν όμως πληρώνει τον εκκλησιαστικόν έγγειον φόρον, ειμή επί του καθρού εισοδήματος· το εισόδημα του δημοσίου φόρου έμβαίνει εις το δημόσιον ταμείον, το του εκκλησιαστικού εις το εκκλησιαστικόν.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περί της πληρωμής του ένοικίου διά τους έγκτητικούς φόρους.

Άρθρον 26.

Οί ένοικιαστί του εξ έγκτητικών φόρων εισοδήματος θέλουν πληρώνει το ένοίκιον εις τρεις ίσας δόσεις, τούτέστι την ά. 'Ιουλίου, ά. Σεπτεμβρίου και την ά. Νοεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Άρθρον 27.

Αί κοινότητες, όσαι ένοικιάζουν διά ιδίων των λογαριασμόν τους έγκτητικούς φόρους των, πληρώνουν το ένοίκιον επίσης εις τρεις ίσας δόσεις, την ά. Αυγούστου, την ά. 'Οκτωβρίου και την ά. Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ.

Περί εισπράξεως των έγκτητικών φόρων παρά του ένοικιαστού.

Άρθρον 28.

Όταν ό φορολογούμενος θερίζη, συλλέγη, ή συγκομίζη κρυ- φίως τὰ εις φορολογίαν υποκείμενα προϊόντα και ζητή όπωσδή- ποτε ν' άποφύγη την πληρωμήν του φόρου, τότε υποχρεούται να πληρώση το τριπλάσιον του νομίμου φόρου· εξ έναντίας ο- φείλει και ό ένοικιαστής να πειρευρεθή έπιτοπίως εν καιρώ, άλλ' ό φορολογούμενος υποχρεούται να τον ειδοποιήση τρεις ημέρας πριν της έναρξεως του θερους, ή της καρπολογίας.

Άρθρον 29.

Οί έγκτητικοί φόροι αποδίδονται εις τον ένοικιαστήν ως ακόλουθως:

Α'. Αστειχυφόρα γεννήματα.

1. Ο φορολογούμενος διαιρεί τὰ γεννήματα εις κατ' άρέ- σκειαν ίσομεγέθεις θημωνίας· όταν υπόκειται μόνον εις τον έγγ- υειον φόρον, τότε τὰ σχηματίζει εις δέκα θημωνίας ή εις πε- ρισσοτέρας δεκάδας θημωνιών· από κάθε δεκάδα θημωνιών εις την σειράν έχει το δικαίωμα ό ένοικιαστής να εκλέγη μίαν θη- μωνίαν, ως έγγειον φόρον.

2. Ο φορολογούμενος υπόκειται ταυτόχροτως εις έγγειον και επικαρπίας φόρον, τότε σχηματίζει τέσσαρας θημωνίας, είτε περισσότερας τετράδας θημωνιών (τεσσαριχίς)· από κάθε τέσ- σαρας θημωνίας εις την σειράν έχει το δικαίωμα ό ένοικιαστής να εκλέγη μίαν ως έγγειον και επικαρπίας φόρον.

3. Ο φορολογούμενος οφείλει προς τούτους να άλωνίτη, κοπανάση και ληνίση δι' ιδίων του έξόδων τον εις τον ένοι- κιαστήν εις είδη αποδιδόμενον φόρον, τον όποιον του τον παρα- σκεύη εις αποθήκην, την όποιαν ή κοινότης χρεωστέι να προμη- θεύσθ εις τον ένοικιαστήν με εύλογον ένοίκιον εντός της περιφε- ρείας της κοινότητος. Ο φορολογούμενος οφείλει να μεταφέρη από την αποθήκην ταύτην τους φόρους, άδιαφόρως είτε εντός είτε εκτός της επικαρπίας, πέντε ώρα· μακράν με ίδια του έξοδα, όταν ό ένοικιαστής το άπαιτήση· διά την περαιτέρω μετακόμισιν πληρώνεται προς δέκα λεπτά το κοιλόν ανά εκάστην ώραν· έχει όμως το δικαίωμα να εκφορτώση τον φόρον του εις την πρώτην πρωτεύουσαν του Νομού, ή Έπαρχίας, την όποιαν ήθελεν άπαν- τήσει μετά τας πρώτας πέντε ώρας, και ν' άποποιήθ την περαι- τέρω μετακόμισιν.

4. Ο φορολογούμενος οφείλει να μετακομίση τον φόρον από την αποθήκην του χωρίου το πολύ εντός 30 ημερών μετά την εις την αποθήκην παράδοσιν· εάν δε ό φορολογούμενος προσκλη- θείς παρά του ένοικιαστού, δεν ήθελε μετακομίσει τους φόρους του εντός της άνωτέρω προθεσμίας, τότε ό ένοικιαστής μετακο- μίζει τους φόρους, και αποζημιούται από τον φορολογούμενον διά τὰ τὰ έξοδα της άνωτέρω μετακομίσεως.

5. Οί έγκτητικοί φόροι των καλλιεργημένων άκατοικητών νήσων μετακομίζονται άμισθι από τους φορολογουμένους εις το παράλιον αυτών των νήσων, όπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοία, και εκεί παραδίδονται εις τον ένοικιαστήν.

6. Ο άραβόσιτος και το καλάμβόκιον μετρούνται με το μέτρον, και αποδεκατίζεται εις κόνους (κουκουνάρις λοπούκια, κρηπούζια, ρόκιας), οφείλουν δε οι φορολογούμενοι να κοπα- νίσουν αυτά εντός του Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου κατ' αίτησιν του ένοικιαστού. Ως προς την προμήθευσιν των αναγκαίων απο-

καταστήματα της διαμετακομίσεως εις Σύραν και Πειραιά, και της απόμνη και μετά τον ελεύθερον λιμένα της Ύδρας είναι ε-
 ύθερα υπό τα διατεταγμένα ασφαλιστικά μέτρα.

Άρθρον 3.

Οί διά τὰ υπάρχοντα καταστήματα της διαμετακομίσεως
 οι ίδιοι θέλουν εφαρμοσθῆ ἀπαραλλάκτως και εις τὰ ἐν Ναυ-
 λίου και Πάτρας καταστήματα της διαμετακομίσεως.

Άρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εις ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰου-
 λιοῦ τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 ἑκτελέσει τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευ-
 σιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΛΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν πρὸ μηνῶν ἀναφανείσαν ἐκ
 τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανο-
 νικὴν τῶν ἐβδομήκοντα μετάφρασιν, καὶ εὑροῦσα αὐτὴν διαφέ-
 ρουσαν ἐκείνης·

Ὁφείλουσα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκ-
 κλησίας παραδεδεγμένα γὰρ διαπύρητα ὡς τὰ παρέλαθε καὶ
 τοὺς χριστιανοὺς γὰρ παραυλαίη ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν
 ἀνέκαθεν παραδεδεγμένων·

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐ-
 γούστου) τοῦ 1833 βασιλ. Διατάγματος. Κατ' ἐγκρισιν τῆς
 Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

ΔΙΑΚΗΡΥΓΓΕΙ.

α. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται
 ἡ ἀνέκαθεν παρὰ τῆ Ἀνατολικῆ Ἐκκλησίᾳ μόνῃ μετάφρασις
 τῶν ἐβδομήκοντα, καὶ αὐτὴ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας,
 καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κλήρου, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν
 γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδα-
 σκαλίαν.

β. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑ-
 βραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνω-
 τέρῳ χρῆσιν, καὶ κηρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος
 εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·

Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,

Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
 Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 235
 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καὶ ἐν τῷ
 ἄρθρῳ 101 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀναφερόμενα δικαιώματα
 τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατεῖαν·

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν·

Άρθρον 1.

1) Διὰ πᾶσαν κλήσιν 25 Λεπ.

2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου,
 ἀδιαφόρως ἂν αὐτὴ ἐξεδόθη ὀριστικῶς ἢ ὄχι . . . 50 »

Ἐὰν δὲ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν 1 Δραχ.

3) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς 50 Λεπ.

4) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως . . . 1 Δραχ.

5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον 50 Λεπ.

Β'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ
 Ἐπαρχιακῶν.

Άρθρον 2.

1) Διὰ πρῶτην κυρίαν συμβούλευσιν (consultative) 5 Δραχ.
 Διὰ τᾶσαν ἐπομένην συμβούλευσιν 2 »

2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι
 τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν καὶ τὰς
 προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις 3 »
 Ἐπὶ ἔγγραφου δὲ διαδικασίας 5—10 »

3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μεταξὺ τῶν δικδίκων ἀλ-
 ληλογραφίας ἔγγραφα,

Ἐὰν ταῦτα χρῆζωσι περαιτέρῳ τινὸς διαπράξεως 2 »

Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπλᾶ ὡς προσκλήσεις καὶ μνηύσεις . . . 1 »

Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν
 διαδικασίαν τὴν ἀφρωσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα
 ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ.

4) Δι' ἀναφοράς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις ὑπο-
 βαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικούς τινας
 ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητὰς (juges com-
 missaires) 1 »

Ἐὰν δὲ χρῆζωσι περαιτέρῳ διαπράξεως 2—3 »

5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς 2 »

6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως . . . 3—5 »

7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς
 ὑποθέσεις, αἰτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται 5 »

Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν 7 ½ - 10 »

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἢ τε ἐνώπιον
 τοῦ Πριέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ· εἴτε δὲ
 καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, δίδεται μό-
 νον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγ-
 γράφου διαδικασίας δίδεται ἡμίσιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ
 ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει

κῶν λιθαρίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀντικατασταθ-
σόμενος φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης, περὶ τοῦ ὁποίου πραγ-
ματεύεται τὸ ἀρθ. 20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ
ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδοτήσιν τοῦ δήμου δοθησόμενα.

Ἄρθρον 26.

Διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ προικοδοτήσις τῶν Δήμων, προσκαλοῦν-
ται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δήμοι, οἵτινες πρὸ τῆς
ἐπαναστάσεως εἶχον δημοτικὴν περιουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προ-
ηγουμένως κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ ἰδιοκτησίας τίτλους των.
Ἄν ἡ νέα προικοδοτήσις τοῦ δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω
κτημάτων, καὶ αὐτὰ εἶναι βεβαρυνμένα μὲ παλαιὰ χρέη, οἱ δα-
νεισταὶ τῆς κοινότητος χρεωστοῦν νὰ κάμουν εὐθὺς τὴν ὑπ' Ἀρ.
14 διαταχθεῖσαν κοινοποίησιν καὶ νὰ καθάρισουν τὸ χρέος· αὐτὸ
τοῦτο ἐννοεῖται καὶ διὰ τοὺς δανειστάς ἐπὶ ἐκείνων τῶν κτη-
μάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῆ εἰς τὸν δήμον περιπλέον τῶν
ὅσων προηγούμεως εἶχεν.

Ἄρθρον 27.

Ἐκτὸς τῆς ὑπ' Ἀρ. 23, 24 προικοδοτήσεως τῶν δήμων,
θέλει δοθῆ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀνά-
γκης ὡς ἰδιαιτερον εἰνοῖας δείγμα, καὶ ἐπομένως ἀνευ πληρω-
μῆς τοῦ χρεωλυτοῦ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ
κατὰ τοὺς ὑπ' Ἀρ. 24 διαλαμβανόμενους τύπους.

α. Νεκροταφείον, ἂν δὲν ἔμπροσθὴ νὰ δοθῆ ἀπὸ τὰ γήπεδα
τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων θέλουν
χρησιμεύσει εἰς τοῦτο.

β. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τόπος.

γ. Ἔως 15 στρέμματα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς
κοινότητος καὶ διὰ κήπον αὐτοῦ καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον
καὶ διὰ κήπον αὐτοῦ· καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῆ ἀπὸ
τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

δ. 3000—6000 πήχεις διὰ δημοσίαν πλατείαν, ἥτις πρέ-
πει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα.

ε. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κήπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος.

ς. Ἡ διὰ δημοσία καταστήματα, π. χ. δρόμους, ὑδραγω-
γεῖα, φορέατα, φυταλιὰς, κ.τ.λ. ἀναγκαῖα ἔκτασις γῆς.

Ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθ. 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' Ἀρθ. 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν
πληρῶνεται ὁμῶς εἰμὴ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους καὶ διδασκάλους
ὡς ἐπικαρπωτάς τῶν ὑπὸ στοιχείον Γ. κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 28.

Ἄν ὁ ἀρχηγέτης μιᾶς ἐλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνήθῃ εἰς
τὴν γενησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην
τοὺ τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, εἰμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ
εἰς ἄλλον δήμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέ-
ρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίστις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ'
Ἀρθ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία
ἢ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν κοινότητα· διὰ
τοὺς ὑπ' Ἀρθ. 28 ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν,
καὶ διὰ τοὺς ὑπ' Ἀρθ. 8, 11, στοιχείον Α, ἐν ἔτος μετὰ τὴν
ἐκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρα-
τείας εὑρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τε-

λειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλο-
μεν διατάξῃ τὰς ἀναγκαῖας προεργασίας.

Ἄρθρον 31.

Ὅστις ἀρχηγέτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας ζητήσῃ καὶ λάβῃ δι-
πλοῦν πιστωτικὸν ἐγγράφον, ἢ καὶ τὸ ἐπραγματοποίησεν ἤδη,
χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀνάξιος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῆ εἰς τὰς Πρεσβείας
καὶ τὰ Προξενεῖα Μας διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσίευσίν του
εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι
θέλουν ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ἀρχιγραμματεὺς.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΤΡΟΣ Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως ἀναφορῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών των.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπη-
κόμους ἕνα δείγμα τῶν φιλοδικαίων αἰσθημάτων Μας, διὰ νὰ
διαφαινωμεν εἰς αὐτοὺς τὰ μέσθ, διὰ τῶν ὁποίων νὰ θεραπεύω-
σι πάντοτε ὀγλήγωρα τὰς τυχόν δικαίας προσκλαύσεις των καὶ
παραπονα, διὰ νὰ ἐνεργῆται προσέτι ἀπροσβλήτως ἡ ἐννομος
ἀρμοδιότης τῶν συστηθεισῶν δημοσίων ἀρχῶν, καὶ διὰ νὰ εἰ-
σαχθῇ ἐντελὴς τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ
ἐμπαύσωμεν τὴν πρὸς Ἡμᾶς φέρουσαν ὁδὸν, προτάσσομεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

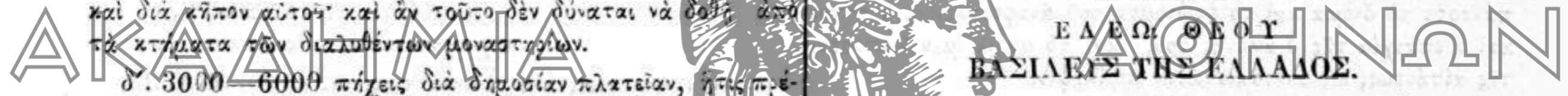
Α'.

Πᾶσα ἀναφορὰ περὶ πραγμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιο-
δοσίαν, ἢτοι ἀπαιτούντων ἀπλὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς τινος
τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ διευθύνεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν πρὸς ἀ-
ποφυγὴν ἀνωρελοῦς πολυγραφίας καὶ πρὸς ταχεῖαν τῆς ὑποθέ-
σεως διεκπεραίωσιν.

Β'.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν ν' ἀποφασίζωσι τάχι-
στα περὶ ἐκάστης ἀναφερομένης ὑποθέσεως· εἰδὲ μὴ, ὁ ἀναφερό-
μενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν ἀμέλειαν ταύτην καὶ
ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀνωτέραν ἀρχὴν, ὅταν πα-
ρέλθουν 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς παραδοθῇ ἡ ἀναφορὰ, ἢτοι, ἀνίσως
πρόκειται κίνδυνος ἐξ αἰτίας τῆς ἀργοπορίας, ὅταν παρέλθῃ ὁ
διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπολύτως ἀναγκαῖος καιρὸς.

Περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων διὰ διορισμοὺς καὶ διὰ προβιβασμοὺς
δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδεμίαν ἀρχὴν νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν τινὰ
ἀπόφασιν, πρὶν ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ διάταγμα· ἀλλ' ὀφείλει
μόνον νὰ ὑποβάλλῃ ἔλθεσιν τῆ· αἰτήσεως κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑ-
πηρεσίας, ἀναφέρουσα εἰς τὰς προτάσεις τῆς πάντοτε τὰ ὀνό-

κῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μὲ κερτερίαν ἀδιάκοπον καὶ ἀκαμπτον τόλμην, ἀπεφασίσμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκείνους τῶν πρώτων ὀπλαρχηγῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν ἐν-τίμως καὶ μὴ ἀδιάκοπον κερτερίαν τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ παρὰ τῆς διορισθείσης τῆν 13 (25) Μαρτίου 1833 Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον καὶ κατετάχθησαν εἰς μίαν τῶν ἐπτά τάξεων, θέλομεν ἤδη, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις των, νὰ διορίσωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ῥηθέντος μητρώου ἀνωτέρους καὶ ὑποδεστέρους ἀξιωματικούς τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 2.

Ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ μητρώου οἵτινες διορίσθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρ.) 1833 εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι, ἢ ἀνέλαβον ὑψηλότερας πολιτικὰς θέσεις· εἰς ἅπαντας τούτους θέλομεν δοθῆ τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διορισμοῦ των διπλώματα, εἰς τὰ ὅποια θέλομεν ἐπιβάλλει τὴν Β. Ἡμῶν ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 3.

Τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πέντε τάξεις τοῦ μητρώου ἀνήκοντας ὀπλαρχηγούς, οἵτινες ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 οὔτε διορίσθησαν οὔτε ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, διορίζομεν ὡς ἀκολούθως·

α.	Τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς 3 τάξεως,	Ἀντισυνταγματάρχας,
β.	» » τῆς 4 »	Ταγματάρχας,
γ.	» » τῆς 5 »	Λοχαγούς,
δ.	» » τῆς 6 »	ὑπολοχαγούς,
ε.	» » τῆς 7 »	ἀνθυπολοχαγούς.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων θέλομεν κοινοπραχθῆ εἰς ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ στρατοῦ ἣτις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλομεν δοθῆ εἰς τούτους τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν διορισμὸν των διπλώματα, τὰ ὅποια θέλομεν καθυποβληθῆ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ὑπογραφήν Ἡμῶν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν πέντε τούτων τάξεων διορίσθησαν ἤδη, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, καὶ μέχρι τούδε δὲν ἔλαβαν διπλώματα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰς τὸ 3 ἄρθρον διατεταγμένα δὲν ἐφαρμίζονται εἰς ἐκείνους τῶν πρώτων ὀπλαρχηγῶν, ὅσοι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἡμῶν ἀνάβασιν ἀποκατετάθησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἔλαβον ξένην ὑπηρεσίαν, ἢ διέμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων πλέον παρ' ἓν ἔτος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐργασίαι, οἱ βαθμοὶ, τὰ ὑπουργήματα, ὁ μισθός, αἱ στολαὶ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν εἰς τὸ 2 ἄρθρον διαληφθέντων ἀτόμων, μένουσιν καθὼς προσδιορίζονται παρὰ τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων· ὡσαύτως δὲν γίνεται οὐδὲμία τροποποίησις εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους διορίσθησαν ἤδη, ἢ μὲ τοὺς ὁποίους ἐχαρακτηρίσθησαν οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῶν ἄλλων πέντε τάξεων, οὔτε εἰς τὴν κατάταξιν των, οὔτε εἰς τὰς ἐργασίας καὶ ἀποδοχάς, οὔτε εἰς τὴν στολὴν καὶ εἰς τὸν ὀπλισμὸν των.

Ἄρθρον 6.

Τὴν στολὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. διορισθησομένων ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν θέλομεν προσδιορίσει ἐπομένως.

Μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου θέλομεν φέρει τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαμίου τῆς ἐνδυμασίας ταύτης θέλομεν ἔχει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν βαθμὸν των, καὶ ἐξαρτήσῃ εἰς τὴν σπάθην των σπαθιστήρα, ὅμοιον μὲ ἐκείνον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θέλομεν προσδιορισθῆ ὅταν λάβουν ἐνεργητικὴν θέσιν εἰς τὰ μόνιμα στρατεύματα ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυλακίαν. Ὅταν καταταχθῶσιν εἰς τὴν φάλαγγα τῆς ὁποίας διατάσσεται σήμερον ὁ διοργανισμὸς, αἱ ἀποδοχαὶ των θέλομεν κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τούτου ἐκδοθέντος διατάγματος.

Ὅσοι κατέχουν ἤδη πολιτικὰς θέσεις, κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 Ἄρθρον καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθυποβληθέντων τῶν τὴν πολιτικὴν στολὴν, μέχρις ὅτου ἔμβουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φάλαγγα, ἢ διορισθῶν ἄλλως εἰς ἐνεργὸν τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 7.

Πρέπει νὰ συστηθῆ ἄνευ ἀναβολῆς μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστρατήγον Τσόρτσ, ὡς Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἑξὶ μέλη, ἐπὶ σκοπῶ

α) Νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα τῶν Κρητῶν καὶ Σπαρτιατῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον παρὰ τῆς πρώτης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βαθμολογίαν.

β) Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μητρώα τῶν 148 πρώτων ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἶχον καταταχθῆ πρὸς καιρὸν εἰς τὸ ἔθρικόν στρατεύμα, νὰ κρίνῃ τοὺς λόγους των, νὰ ἐξετάσῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των, καὶ νὰ προβάλλῃ εἰς ἡμᾶς αἰτιολογημένως ὅσους νομίζει ἀξίους τῆς Ἡμετέρας χάριτος καὶ νὰ προτείνῃ τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρμόζει νὰ καταταχθῶσιν.

Τὰ ἑξὶ μέλη πρέπει νὰ προταθῶν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤδη ὑπηρετήσαν εἰς τὰ ἀτάκτα στρατεύματα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀριστείου διὰ τοὺς πολεμήσαντας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἀριστεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσσαμεν νὰ δώσωμεν διὰ τοῦ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου γενησομένη παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ Νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως, δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδότη, νὰ γενῆ

1. Διὰ μετρητῶν,
2. Δι' ἐνεχύρου,

8. Δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων δεδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότη αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα Συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς Συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐντέλεξις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Φεβρουαρίου. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πολιτικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ πολιτικοὶ Νόμοι τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων οἱ περιεχόμενοι εἰς τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου θέλουσι ἰσχύει μετριοῦ δημοσιευθῆ ὁ Πολιτικὸς Κώδικς, τοῦ ὁποίου τὴν σύνταξιν διατάξαμεν.

Τὰ ἔθιμα ὁμῶς, ὅσα πολυχρόνιος καὶ ἀδιάκοπος συνήθεια ἢ ἀποφάσεις δικαστικαὶ καθιέρωσαν, ὑπερισχύουσι ὅπου ἐπεκράτησαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐντέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ὅστις θέλει γνωστοποιηθῆ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου. (7 Μαρτ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἰατρικὴν, χειρουργικὴν φαρμακοποιαν, κτηνιατρικὴν, ὀδοντικὴν καὶ μαιευτικὴν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργικὴν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιαν καὶ μαιευτικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἐρωτησθῶσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας μὲ δὶπλωμα τοῦ ἰατροσυνεδρίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν τῶν ἐξημένων τεχνῶν ἡ ἐξάσκησις.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔχων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δὶπλωμα δύναται δικαιωματικῶς νὰ ἐπαγγέλλεται ὅποιονδήποτε γνωρίζῃ ἐκ τῶν ἰατρικῶν τούτων κλάδων, καὶ βοηθεῖται ὁμοίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν μὴ ἔχόντων τοιαύτην ἀδειαν. Ἄλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθῆ ἀκριβῶς ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπάρχοντας ἰατρικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ διατάγματα, νὰ ὑπηρετῆ εὐχαρίστως εἰς ἰατροαστυνομικὰς καὶ ἰατροδικαστικὰς ὑποθέσεις, ὡσάντις προσκληθῆ εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς, ἀνταμειβόμενος κατ' ἄξιν διὰ τοὺς κόπους· νὰ μὴ μεταχειρισθῆ ποτὲ τὴν ἐπιστήμην πρὸς βλάβην ὑγείας ἢ πρὸς ἀθεμλήτους σκοποὺς, νὰ διαπρέπῃ κατὰ τὴν τιμιότητα εἰς τὴν ἐχεμυθίαν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰατρικῶν βοηθημάτων πρὸς εὐπόρους καὶ ἀπόρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις ἐπιθυμῆ νὰ μετέρχηται ὅποιονδήποτε μέρος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν ἀδειαν, ὡς ἐφωδιασμένος μὲ δὶπλωμα, πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὸ διοικητήριον τοῦ Νομοῦ, ὅπου σκοπεύει νὰ κατασταθῆ, νὰ ζητήσῃ σημείωσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἔχόντων δικαίωμα εἰς πρᾶξιν ἰατρῶν καὶ νὰ τῷ δοθῆ ἡ ἀδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ κοινότητα, τὴν ὁποίαν ἐκλεξεν. Ὁ Νομάρχης ὁμοίως ἔχει δικαίωμα ἐνταυτῷ καὶ χρέος, ἐξετάζων τὴν τοιαύτην αἴτησιν, νὰ φροντίσῃ, ὥστε οἱ ἐγκρινόμενοι οὗτοι νὰ εὐρίσκωνται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς διαφόρους ἐπαρχίας μὲ τὰς χρεῖας τῶν διαφόρων τύπων. Θέλει δὲ κατὰ μέρος διαμοιράσει

Άρθρον 1.

Ἡ Τυπογραφία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀμρότεραι αἱ λιθογραφίαι ἢ τε παρὰ τῆ Ἀντιβασιλείας καὶ ἢ παρὰ τῆ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλουσιν συνενωθῆ ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐφορείαν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἐφορον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις καὶ ἡ φροντίς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν τὸ κατάστημα ἐφορώντων ὀρισμῶν.

Άρθρον 3.

Παύει ἢ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν τμήμα διαίρεσις τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε εἰς δύο πρώτους ἀνατεθειμένη φροντίς αὐτῆς ἀνατίθεται ἤδη εἰς ἓνα Διευθυντήν.

Άρθρον 4.

Τῆς Λιθογραφίας προϊστάται ἐπίσης εἰς Διευθυντής.

Άρθρον 5.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος θέλει συσταθῆ ἰδιαιτέρον ταμεῖον καὶ ἰδιαιτέρα οἰκονομία τοῦ ὕλικου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα Καθ' ἐξαρκηνίαν δίδεται λογαριασμὸς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Άρθρον 6.

Συμφωνίαι διὰ ἰδιωτικὰ ἔργα γίνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Διευθυντοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τυπογραφικὰ κατ' ἐκδοθισομένην διατίμησιν, καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

Ὁ συμφωνῶν Διευθυντής εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν συμφωνιῶν.

Άρθρον 7.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πρωτεύουσας ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν ἐπίγραμμα αὐτῶν ἔγγραφα.

Άρθρον 8.

Εἰς τὸν Ἐφορον ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν, ὅθεν ὅλη ἡ δι' ἑκάστησαν αὐτῶν ὕλη θέλει πέμπεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

Άρθρον 9.

Αἱ συνδρομαὶ δι' ἑκάστην τῶν ῥηθειςῶν ἐφημερίδων θέλουσιν γίνεσθαι εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου, ἧτις διεύθνηται τὸν καιάλογον τῶν συνδρομητῶν πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος, διὰ νὰ φροντίζῃ αὐτὸς περὶ τῆς συνάξεως καὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν χρημάτων.

Άρθρον 10.

Ἰδιαιτέρας ὁδηγίαι θέλουσιν κανονίσαι τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐφόρου, τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Άρθρον 11.

Τοῦ καταστήματος προϊστάται, ὡς ἀνωτάτη ἐφορεύουσα ἀρχὴ, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία.

Άρθρον 12.

Τὸ ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. 1833 διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τυπογραφείου ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νεκροσκοπίας

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἀπερίσκεπτον ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπων νεκρῶν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐν ταύτῃ τὴν διάδοσιν λοιμωδῶν ἀρρώσθημάτων, δίδοντες ἀφορμὴν νὰ ἀνακαλύπτωνται δικαστικῶς λαθραῖοι ἢ βίαιοι θάνατοι, ἐκρίναμεν ἀρμόδιον ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συστήσωμεν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν νεκροσκοπίαν ὅθεν διατάττομεν περὶ ταύτης τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Θέλουσι διορισθῆ εἰς ἡ ἀνάγκης τυχούσης πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἑκάστον Δῆμον τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 2.

Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρησιμεύσει χειρουργοὶ, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι καὶ τούτων ἐλλειπόντων ὁποιοσδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγκινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

Άρθρον 3.

Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἶτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους, ἢ ἀπὸ τῆς προσηγομένης, καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεγμένον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του.

Άρθρ. 4.

Εἴθως ἀφ' ὧν φανῆ ὅτι ἀπέθανε τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτόν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχεν τὸν νεκρὸν κείμενον, θέλουσιν ὁμοίως νὰ μετακινήσωσιν εὐθὺς τὸν νεκρὸν κῆπον, ἢ τοῦλάχιστον ἀπὸ πρῶτης τῆς ἐπιτάφης ἡμέρας, ἀν εἴ τι τῆς νύκτος, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἀνθρώπον.

Ἐπιτρέπονται αἱ περιστάσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφοτέρωθεν, καθὼς αἰφνίδιος ἢ βίαιος θάνατος, καὶ ἐξ ἀπλῆς μόνης ὑπερίας, ἢ θάνατος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυφορίας μῆνας ἔπειδὴ τότε πρέπει νὰ μετακλήθῃ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀποκείται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ θρέψη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 614 τοῦ Κώδικος φερομένη ποινή.

Άρθρον 5.

Εὐθὺς ἀφ' ὧν λάβῃ θανάτου εἰδῆσιν ὁ νεκροσκόπος χρεωστῆται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πτώμα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν.

Άρθρον 6.

Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης ἢ τοῦ τόπου δικου εὐρέθη, ἢ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἐμφραξίς τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωθῶνων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

Άρθρον 7.

Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα

Α'. Ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν;

Β'. Συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν;

Γ'. Ὁ ἀνθρώπος ἀπέθανε ἀπὸ διαδύσιμόν τινα νόσον, ἢ μετ' αὐτὴν;

Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὐρίσκονται τὰ σημεῖα, ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιορίσαμεν τὰ περί δωρεᾶς διὰ σύλληψιν λειποτακτῶν ἐπειδὴ ὁμῶς συνέπεσε πολλάκις ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι πολλοὶ τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν δὲν ἦσαν τῶ ὄντι λειποτάκται, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐπόμενα κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 1.

Διὰ σύλληψιν ὁποῦοι δῆποτε στρατιώτου μὴ λειποτάκτου, ἐξεργουμένου αὐθαίρετως τῆς διὰ τῆς ὑπηρεσίας προσδιορισμένης ἀκτίας, ἢ ὑπερβάτος τὴν ἀδείαν του, δίδεται δωρεὰ πέντε Δραχμῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρ. 1833 προσδιορισθέντα τρόπον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Δικαστικὴ πρᾶξις, ἣτις ἀποφασίζει περὶ ἐγκλημάτων, καὶ ποινῶν διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀφορώντων τὴν λειποταξίαν αὐθαίρετον ἀπουσίαν, ἢ ὑπερβάσιν ἀδείας, στρατιωτικῶν νόμων, θέλει ἀποφασίσει ἐνταυτῶ ποῖα δωρεὰ νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύλληψιν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ στρατιωτικὰ ταμεία θέλουσιν κάμνει τὰς τοιαύτας πληρωμὰς μόνον, ὅταν συλληφθῇ τις παρὰ τῆς Ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, χρεωστῆ ἢ στρατιωτικῆ Ἀρχῆ τοῦ συλληφθέντος νὰ πρόσκαλέσῃ τὸ ἀνωμόδιον Ἐπαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ἀντίγραφον ἐπιχρυσωμένον τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ τὴν απαιτούμενην πληρωμὴν, τὸ δὲ Ἐπαρχεῖον τὸ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλην ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθησομένου διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς πειρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ καταπάσεως τῆς πειρατείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, κατὰ τοὺς κόλπους τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λαμίας καὶ εἰς τὰς Σποράδας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, ἐρχόμενον ἀπὸ Τρί-

κει, Βῶλον καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀνευ κατεπειγούσης καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης προσομιζεται ἢ ῥίπτει ἄγκυραν εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀταλάντης καὶ Λαμίας ἢ εἰς τὰς Σποράδας, εἰς τόπους καὶ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένη Ἀρχή, θεωρεῖται ὡς ὑποπτον πειρατείας, θέλει καταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ Βασιλ. πλοῖα τῆς μοίρας ἐκείνης, καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὰ ἀνήκοντα ἐγκληματικά Δικαστήρια.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει θεωρεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην θέλει ἔχει ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, πλέον κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἔχη τακτικὰ τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων εἶναι ἐφαρμοστέοι καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 12 (24) Ἀπριλίου θέλει δὲ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῆ διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὸ Αἰγαῖον εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς Τρικερῶν καὶ Βῶλου, καὶ εἰς τὰ γειτνιαζόντα Τουρκικὰ παράλια.

Ἄρθρον 5.

Πρὶν τῆς παρελεύσεως τῆς διορίας ταύτης θέλουσιν εἰδοποιηθῆ ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀνήκοντα καὶ εἰς τὰς εἰς τὰ ἄρθρα ἀναφερομένους λιμένας ἢ ἀκτὰς προσωρευμένα πλοῖα.

Ἄλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ὑπόπτα ὅτι μετέλθον πειρατεῖαν ἢ ἐπραξαν ἄλλην τινὰ κατάχρησιν, θέλουσιν καταδιωχθῆ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀναπίπτει ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, συνεργεία τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα ἐκατέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ ἐλευθέρου λιμένος Ὑδρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ μὴ στερήσωμεν τὴν κοινότητα τῆς Ὑδρας τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποῖαν ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1830 Ψηφίσματος ἐγκριθεὶς ἐλεύθερος λιμὴν, καὶ ἀπεναντίας διὰ ν' ἀπομακρύνωμεν τὴν προξενηθεῖσαν ἐλάβην εἰς τὸ δημόσιον ἕνεκα τῆς κακῆς χρήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χάριτος.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος παύει ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 20.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως δημοσίου βιβλιοθήκης εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων σχολείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων Σχολείων τοῦ Κράτους θέλει συστηθῆ βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων. Αἱ βιβλιοθήκαι αὗται θέλουν διευθύνεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τοῦς ἀνήκοντας Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας.

β.) Ἐκ τῶν βιβλίων, ὅσων ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εὐρίσκειται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, μέρος θέλει διανεμηθῆ, ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας, καὶ μέρος θέλει μείνει εἰς τὴν Γεν. Βιβλιοθήκην διὰ νὰ διανεμηθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὰς συστηθησόμενα ἔτι Σχολεῖα.

γ.) Ὡς πρὸς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα ἡ φροντίς τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νεοσυστάτων τούτων βιβλιοθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους.

Θέλει δὲ κανονισθῆ τοῦτο δι' ἐνὸς ἐντελοῦς σχεδίου καὶ δι' ἑνὸς ἀποδείξεως, τὰς ὁποίας θέλει συντάξῃ καὶ καθοποθέσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ.) Τὰ εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας ἐναποτεθειμένα βιβλία θέλουν δίδεσθαι ἕκαστοτε πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι μεταχειρισθέντες αὐτὰ θέλουν τὸ ἐπιστρέφει.

ε.) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημοπρασίας τῶν δημοσίων ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀποφασίσαντες νὰ παραχωρῶνται αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γινόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμηθεῖαι διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα τιμὴν ὀλιγωτέραν διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§ 1.

Ὅλαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ μισθοῦ γε-

νόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμηθεῖαι ἀναγκαίων παραχωρῶνται συνήθως διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων συνταττομένων ὑπολογισμῶν καὶ κατὰ τὰς προσδιοριζόμενας συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκρίνωνται πρότερον ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Ἀρχάς. Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐργολαβία ἢ προμηθεῖα ᾖναι πολλὰ μεγάλη, δύναται ἂν συμφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον, νὰ διαιρεθῆ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἕκαστον μέρος χωριστὰ, καὶ νὰ γένη ἢ παραχώρησις εἰς πλειοτέρους ἐργολάβους.

Ἐξαιρέσις τῆς γενικῆς ταύτης διοικητικῆς ἀρχῆς γίνεται μόνον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α.) Ὅταν αἱ ἐργασίαι προϋποθέτουν ἰδιαίτεραν τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ κατορθωθῆ καλὸς συναγωνισμὸς.

β.) Ὅταν πρόκειται περὶ διόλου ἀσημάντων ἐργασιῶν.

γ.) Ὅταν ἡ ἔλλειψις καιροῦ, ἡ ἀποφυγὴ κινδύνου καὶ ἄλλα ἐμπόδια ἀκατανίκητα κάμνουν τὸν συναγωνισμὸν ἀδύνατον.

δ.) Ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον μάς προτρέπουν νὰ μὴ συγχωρήσωμεν τὴν χρῆσιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ γένη ἢ παραχώρησις ἐλευθέρως, ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ κατάλληλον τρόπον, μολοντούτο πρέπει νὰ ἐπιστηρίζεται ὅσον τὸ δυνατόν πάντοτε εἰς ὑπολογισμοὺς, νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς αἱ συμφωνίαι, καὶ νὰ σημειώνωνται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης παραχώρησεως, τὰ ὁποῖα, ἂν τὸ ἀντικείμενον ᾖναι σημαντικόν, πρέπει ν' ἀποδεικνύωνται τακτικῶς. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδ. α. περιεχόμενας περιπτώσεις πρέπει νὰ ζητηθῆ διὰ τὴν ἐξαιρέσιν ἢ Ἡμετέρα ἄδεια· εἰς δὲ τὰς περιεχομένας εἰς τὸ ἐδ. γ' νὰ μάς φανερώνωνται τὰ δικαιολογητικὰ αἴτια.

Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὸν § 1 διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρήσεως κοινοποιῶνται εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνονται τοῦλάχιστον 8 ἡμέρας πρότερον διὰ τοιχοκολλήτων προσιδοποιήσεων καὶ διὰ τοῦ κήρυκος ἢ κήρυξις γίνεται προσέτι καὶ ἀμέσως πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πρᾶξις· ἂν τὸ ἀντικείμενον ᾖναι σημαντικόν ἢ κοινοποιήσις καταχωρίζεται εἰς τὰ δημόσια φύλλα, μάλιστα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Νομοῦ· ἀλλὰ τότε ἡ κοινοποίησις προηγῆται τῆς πράξεως τοῦλάχιστον 14 ἡμέρας. Τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν προσιδοποιήσεων διαφροντίζουσι οἱ ὑπέρτατοι τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Νομαρχῶν χωρὶς τινὰ ἀντιμισθίαν· δι' ἕκαστην ὁμοῦ εἰς τοὺς δρόμους κήρυξις γίνεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ἰδίων, λαμβάνουσαν πενήντα λεπτά, τὰ ὁποῖα πληρόνεται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑποίου γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐργολαβίας, καὶ τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς παραχωρουμένης ἐργασίας, οἰκοδομῆς ἢ προμηθείας. Ἄμα γένη ἢ κοινοποίησις, παραδίδονται τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα (§ 1) εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅπου δύναται ἕκαστος νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

§ 4.

Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διὰ πᾶσαν παραχώρησιν ἐργολαβίας γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχου, ἢ εἰς τὸ κατάστημά του, ἢ εἰς ἄλλο κατάλληλον μέρος, καὶ ἀρχίζει τὸν προσδιορισθέντα καιρὸν. Εἰς ἀπεσταλμένους ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, πρέπει νὰ παρευρίσκειται εἰς τὸν συναγωνισμὸν προσωπικῶς, οἱ δὲ ἐργολάβοι καὶ συνεπιθυμηταὶ ἢ παρευρίσκονται κα' αὐτοὶ προσωπικῶς, ἢ στέλλουσιν ἐπιτρόπους μὲ τὴν ἀπαιτουμένην πληρεξουσιότητα. Ὁ Ἐπαρχος διευθύνει τὴν πρᾶξιν καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μέχρις οὐ ἐκδώσωμεν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἐπιφορτιζομεν προσωρινῶς ταύτην εἰς τὸν στρατηγὸν Σμάλτε, διευθύνοντα ἤδη τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περί μεταφράσεως τοῦ ἑλλ. κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὰς διορθώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὅσας ἔκαμεν ἡ ἐπιφορτισθεῖσα μὲ τὴν ἀνωθέρην τῆς μεταφράσεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νομοθεσίας ἐπιτροπὴ, καὶ αἱ ὅποιαι περιέχονται εἰς τὰς καθυποβληθείσας εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν ἐπικύρωσιν ἐκθέσεις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον, ἀφοῦ ἐπιδιορθωθῆ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε διορθώσεις, θέλει καταχωρισθῆ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτὸ μόνον θέλει ἔχει ἰσχύον νόμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1835

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐπιτηδεύσεως τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι Εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἰατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν.

Τὸ ἄρθρον 177 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας Εἰρηνοδικαί. Δὲν πρέπει ὁμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ ἐραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περί τῆς στολῆς τῶν ὑπαξιπιστῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Μαΐου προσδιορίζομεν τὴν ἀκόλουθον στολὴν διὰ τοὺς ἡμετέρους ὑπαξιπιστάς.

Διὰ τοὺς Συνταγματάρχας Σαπόρταν καὶ Κῆτσον Τσαβέλλαν —

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μὲ χρυσὰ διακριτικὰ σημεῖα βαθμοῦ, χρυσὰ σειρήνια ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, κίτρινα ἀπλὰ κουμβία, χρυσοφάντους πτερωτὰς γρανάτας ἐπὶ τῶν περιουραίων, καὶ ἐπωμίδας ὁμοίας μὲ τὰς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, πλὴν μὲ ἴσγινον τσόχαν.

Διὰ τὸν συνταγματάρχην Λύδερ, πλοίαρχον Μιαούλην καὶ λοχαγὸν Σούτσον.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν τῶν σωμάτων, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει ἕκαστος.

Διὰ τὸν ταγματάρχην Μαυρομιγάλην.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰς πομπὰς, τὰς κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπαξιπιστάι θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀκόλουθων διακριτικῶν σημείων :

1. Δίπτυχος πῖλος μὲ χρυσοῦν ἀστεροειδῆ ὄγκον, τὰ συνήθη, κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πτερὰ. Διὰ τὸν ταγματάρ-

Άρθρον 2.

Διά μὲν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν ἰατροῦ, ὅ-
που ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ εἰδήμονες τῶν ἰατρι-
κῶν ἐπιστημῶν ἰατροσύεδροι θέλουσι δίδεσθαι

- 10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
- 25 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέδρους,
- 10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα ἐνταυτῷ καὶ μέλος τοῦ ἰα-
τροσυνεδρίου, ἐπὶ τὴν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ φροντίς τῆς προετοιμα-
σῆς καὶ ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Άρθρον 3.

Διά δὲ τὴν ἐξέτασιν χειρουργοῦ, ὅπου παρευρίσκονται χρεω-
τικῶς ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο Συνέδροι ἰατροχει-
ρουργοὶ, δίδονται

- 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
- 10 Δραχμαὶ εἰς τοὺς δύο Συνέδρους,
- 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 4.

Διά τὴν ἐξέτασιν φαρμακοποιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται
ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο φαρμακολογίας ἐμπειροὶ
Συνέδροι, λαμβάνουσι

- 10 Δραχμαὶ ὁ Πρόεδρος,
- 20 Δραχμαὶ οἱ Συνέδροι,
- 10 Δραχμαὶ ὁ Γραμματεὺς.

Άρθρον 5.

Διά τὴν ἐξέτασιν μαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρευρί-
σκωνται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο μέλη, θέλουσι δι-
δασθαι.

- 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
- 10 Δραχ. εἰς τὰ δύο μέλη,
- 5 Δραχ. εἰς τὸν Γραμματέα.

Άρθρον 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκ-
τελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς Κυβερνητι-
κῆς Ἐφημερίδος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰαννουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς τὰ Ταμ. τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ κηρύξωμεν δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεία τοῦ
Κράτους, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ
8 (20) Φεβρουαρίου 1833 (Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως 1833,
σελὶς 11) ἐνδιαλαμβανομένων ξένων νομισμάτων, καὶ τὰ ἀκό-
λουθα ἀκόμη κατὰ τὰς σημειωμένας τιμὰς.

Ἀργυρᾶ νομίσματα.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κορώνη 5 σελιγγίων ἀπὸ 1816 διὰ		
	Δραχ.	Λεπ. 40.
Τὸ Ἀγγλικὸν σελίγγιον ἀπὸ 1816 »	1	» 28.
Τὸ Ἀγγλικὸν ἡμισέλιγγον ἀπὸ 1816 »	—	» 64.

Χρυσᾶ νομίσματα.

Τὸ Ἀγ. σουφερίνον (λίρα σερλ) 20 σελιγγίων »	28	» 12.
Τὸ ἡμισυ αὐτοῦ »	14	» 6.
Τὸ Ἰσπανικὸν τετραπλοῦν ἀπὸ 1772-1786 »	92	» 60.
Τὸ ἡμισυ αὐτοῦ »	46	» 30.
Τὸ τέταρτον αὐτοῦ, ἧτοι Πιστόλα »	23	» 15.
Ἡ Δόπια Πορτογαλλίας τῶν 12800 ρέις »	100	» 50.
Ἡ ἡμίσεια αὐτῆς »	50	» 25.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διατάξῃ
τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν φλεβοτόμων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς
Ἐπικρατείας, ἀποφασίσασμεν καὶ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς

Άρθρον 1.

Ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ φλεβοτόμου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἄδειαν τοῦ
κατὰ τόπον Ἐπαρχοῦ, τὴν ὁποίαν οὗτος θέλει δώσει μετὰ
προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψήφιου ἀπὸ τινος παραδεδεγμέ-
νον ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ, καὶ κατὰ τῆς περὶ τούτων δοθείσαν
ἀπόφασιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ ὑποψήφιός εἶναι ὑπόχρεος νὰ πα-
ρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἐνὸς καὶ ἡμίτερος χρόνου πράξεως, ὑπὸ
τῆς ἐπιστάσια ἀναγνωρισμένου ἐνὸς ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Άρθρον 2.

Ἡ παρά τινος ἀναγνωρισμένου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ γενη-
σομένη ἐξέτασις πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ φλε-
βοτόμου ἐπιτηδειότητα εἰς φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις ὀδελλῶν συ-
κυῶν (Βεντυζῶν) καὶ Ἐκδορείων (Βεζικητορίων), εἰς τὴν με-
ταχείρισιν τῶν κλυστηρίων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τῆς μι-
κρᾶς χειρουργίας.

Άρθρον 3.

Ὁ ὑποψήφιός ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ
ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκ-
τελέσῃ ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐπάγγελμα του ἀνικνούσας ἐργασίας.

Άρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν ἐργασιῶν του, ὁ φλεβοτόμος
ὑποχρεοῦται εἰς τὰς ὀδηγίας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ
τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ, ἀρχόμενος τῆς πράξεώς του. Ἐκτὸς
τούτου χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις σικυῶν,
ὀδελλῶν καὶ ἐξασκῇ τὰ τῆς μικρᾶς χειρουργίας, προηγηθεῖσης
μόνον τῆς διαταγῆς ἰατροῦ τινος ἢ χειρουργοῦ εἰς ἐκάστην πε-
ρίστασιν.

Άρθρον τελειωτικόν.

Όταν ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲν εὕρηθῃ παρὼν εἰς τὰ τμήματα διὰ νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων, ἐπιφορτίζονται τοῦτο οἱ ἀρμόδιοι Εἰσηγηταί.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρόντα προσωρινὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν

πρέπει ν' ἀναθεωρηθῇ, καὶ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὀριστικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

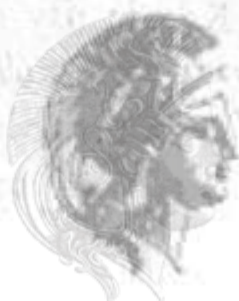
Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1835.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κεντρικόν συντηρητήριον τοῦ τῆς εταιρείας καταστήματος εἰς Ἀθήνας.

2. Τὰς συλλογὰς ταύτας δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἡ εταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας θέλουσι συντηρεῖσθαι δὲ εἰς ἰδιαιτέρον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστημα.

3. Ἡ εταιρεία εἰς διωρισμένας συνελεύσεις θέλει σπουδάζει νὰ λάβῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ συντείνῃ πρὸς τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τόσον διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων λόγων τε καὶ ἐκθέσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς αὐτοψίας.

4. Θέλει δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου τὰς σημαντικώτερας τῆς ἐργασίας κατὰ ἀπόρασιν τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τῆς συστάσεως.

II. Διαίρεσις τῆς εταιρείας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ εταιρεία διαίρεται εἰς τρεῖς κλάσεις, κατὰ τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως, εἰς τὰ ὅποια καταγίνεται ἕκαστη δὲ τούτων παριστάνεται δι' ἐνὸς ἰδικιτέρου ἐπιτηρητοῦ, καὶ ἐνὸς βοηθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέλη τῆς εταιρείας διαιροῦνται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τακτικά, εἰς ἔκτακτα καὶ εἰς ἀνεπιστέλλοντα μέλη.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τακτικά μέλη ἐκλέγουσι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴν συνιστάμενην ἀπὸ ἑνα Προέδρου, ἑνα γραμματέα, ἑνα ταμίαν ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ βιβλιοθηκῆριος, καὶ τρεῖς ἐπιτηρητάς· ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἐκλέγεται καὶ ἑνας τοποτηρητής.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι καὶ ἐπιθεωρητής τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 9.

Ἐάν τυχὸν ἐμπροσθὴ κληθῇ τὸν κλάδον τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων του, τότε ὁ Πρόεδρος παραδίδει τὴν προσωρινὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου του εἰς τὸν τοποτηρητὴν του.

III. Ἐκλογή τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς εταιρείας, πρέπει νὰ προβληθῇ ἀπὸ ἕν τακτικὸν μέλος· καὶ ἀφοῦ τοιχοκολληθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προβαλλομένου ἐπὶ δύο γενικῶν συνελεύσεων εἰς τὸ τῆς εταιρείας κατάστημα, τότε θέλει γίνῃ ψηφοφορία περὶ τῆς ἀποδοχῆς του, καθὼς διορίζουσιν οἱ νόμοι.

Ἄρθρον 11.

Τακτικά μέλη ἢμποροῦν νὰ ἦναι μόνον ὅσοι διατρέβουσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 12.

Ὅς ἔκτακτα δὲ μέλη ἢμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσιν ὅσοι ἔχουσιν ἐκδουλεύσει εἰς τὴν εταιρείαν, ἢ ἐν γένει δύνανται νὰ εὐκολύνωσι τὸν σκοπὸν τῆς εταιρείας.

Ἄρθρον 13.

Ἄνεπιστέλλοντα δὲ μέλη ἢμποροῦν νὰ γίνωσιν ὅσοι δὲν διατρέβουσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι μετὰ τῆς εταιρείας ἐγγράφους τὴν ἐπιστήμην ἀφορούσας σχέσεις, καὶ νὰ τὰς ἐξακολουθῶσι.

IV. Χ ρ έ η.

Α', Ὅλιον, ὡς μελῶν τῆς εταιρείας.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ κάθε τρεῖς μῆνας χρηματικὴν συνεισφοράν 9 δραχμῶν καὶ 20 δραχμ. διὰ τὴν ἀποδοχὴν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουσι χρησιμεύει εἰς ἀγορὰν βιβλίων, εργαλείων, φυσικῶν προϊόντων, εἰς τὸ κατάστημα, ὑπηρετίας καὶ ἄλλους τοιοῦτους σκοπούς.

Ἄρθρον 16.

Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συγνάξῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν ἀναφέρει κατωτέρω συνελεύσεις.

Ἄρθρον 17.

Κάνεν μέλος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ ἀποδοθῇ πάλιν ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε προσφέρει ἀπαξ εἰς τὴν εταιρείαν.

Β'. Τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος χρεωτεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς προόδους ὅλης τῆς εταιρείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐνδυναμόνῃ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των.

Ἄρθρον 19.

Ἔναι ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητής ὅλων τῶν τῆς εταιρείας ἀνηκόντων ἀντικειμένων, οἷον βιβλίων, περιγραφῶν, διατριβῶν, συλλογῶν κ.τ.λ.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν ἐπιτηρητῶν ἀποφασίζει περὶ ποίων πρέπει νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς κοινὰς καὶ περὶ ποίων εἰς τὰς μερικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιθεωρεῖ τὴν γνηστοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐπιθεωρεῖ εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς συνελεύσεις τὴν ἀποδοχὴν, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

Ἄρθρον 23.

Διευθύνει τὰς ψηφοφορίας περὶ χρήσεως τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων, ὡς γραμμάτων, βιβλίων, εργαλείων κ.λ.π. (ἴδε ἀρθ. 15), καὶ περὶ ἀποδοχῆς νέων μελῶν.

Ἄρθρον 24.

Ἐπιθεωρεῖ τὴν γνήστοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων. Ἐπιθεωρεῖ τὴν ἀποδοχὴν, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

Γ'. Τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 25.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς εταιρείας, καὶ χρεωτεῖ κατ' αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ ἐμβῇ εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τινος.

Ἄρθρον 26.

Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται ἡ δικτήρησις τούτων τῶν δι' ἀλληλογραφίας ληθθεισῶν εἰδήσεων.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις χρεωτεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαπραγματεύσεις του καὶ ὅλην του τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ κατάλογοι, τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ ἐπιτηρηταὶ περὶ ὅλων τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς αὐτόν.

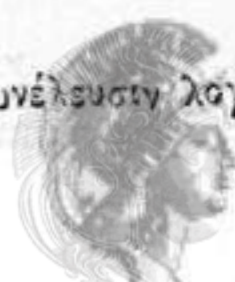
Δ'. Τοῦ ταμίαι.

Ἄρθρον 29.

Ὁ ταμίαι παραλαμβάνει τὰς τριμηνιαίας συνεισφορὰς καὶ τὰ τῆς εταιρείας τυχόν γινόμενα δῶρα.

Ἄρθρον 30.

Χρεωτεῖ νὰ δίδῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν λογαριασμὸν εἰς

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν.

Ἄρθρον 1.

Συσταίνεται κατάστημα διαμετακομίσεως ἐν Πειραιεὶ διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας ἀτελωνίστους πραγματείας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατάστημα τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκεί Τελωνείου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Μαρτ. (6 Ἀπριλ.) 1830 περὶ Τελωνίου Ψήφισμα ἀναφερόμενοι προσδιορισμοὶ διὰ τὸ ἐν Σύρα Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Συγχωρεῖται ἡ μετακόμισις ἀτελωνίστων ξένης Ἐπικρατείας πραγματειῶν ἀπὸ τὸ ἐν Πειραιεὶ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως εἰς τὸ ἐν Σύρα, καθὼς καὶ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ἰδρας, καὶ τὸ ἀνάπλιον, προϋποθετομένου ὁμῶς, ὅτι δὲν παρήλθεν ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ῥηθὲν Ψήφισμα προθεσμία, καθ' ἣν ἐμποροῦν αἱ πραγματεῖαι νὰ διαμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομίσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ.

Ὁ δὲ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ τῶν χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελουμένων γάμων.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικρατείαν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 805, 432 ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς προλαβοῦσα ἡ Σύνοδος διέταξε τὰ κατὰ τὸν γάμον, κανονίσασα τὸν τρόπον τῆς παρὰ τῶν Ἐπισκόπων διδομένης περὶ τούτου ἀδείας, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις πρεσβυτέρων ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ πρεσβύτεροι παρεκτρεπόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διατεταγμένα, εὐλογοῦσι γάμους χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνόδου, προσηπαθούσης νὰ εἰσάξῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸν κλήρον, καὶ νὰ προάξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Θέλουσα δὲ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιοῦτους πρεσβυτέρους εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

Κατ' ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

Διατάσσει.

1. Πᾶς πρεσβύτερος, εὐλογῶν γάμον χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, καθαιρεῖται.

2. Πᾶς γάμος, γινόμενος παρὰ τοιαύτην ἀδειαν, εἶναι ἄκυρος.

3. Ἐὰν δὲ τις τῶν πρεσβυτέρων ἀναγκασθῆ ποτε διὰ βίας νὰ εὐλογήσῃ γάμον παρ' ἀδειαν Ἐπισκοπικὴν, αὐτὸς μὲν ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἀμέσως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποφεύγῃ οὕτω τὴν ποινὴν, ὃ δὲ τοιοῦτος γάμος λογίζεται ἄκυρος.

Ταῦτα διατάσσουσα ἡ Σύνοδος προσκαλεῖ ἕκαστον ὑμῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρεσβυτέρους, καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς χριστιανούς, πρὸς γινῶσιν ἐνὸς ἐκάστου εἰς ἀποφυγὴν πάσης καὶ ὁποιασδήποτε προφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,

Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως ἰατρικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προβλέποντες τὴν ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν ἰατρικῶν προερχομένην βλάβην, διατάττομεν, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι (droguistes) ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ πωλῶσιν ἰατρικά· οἱ δεῦτεροι χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μεγάλας ποσότητας (en gros) καὶ ἀπαρασκευάστα ἰατρικά (ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ προϊόντα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων)· οἱ δὲ πρῶτοι μόνον μικρὰς ποσότητας (en detail), ἀπλᾶ ἢ σύνθετα, παρεσκευατμένα καὶ ἀπαρασκευάστα ἰατρικά, ἐκτὸς ἀνχορηγῶσιν εἰς ἄλλους φαρμακοποιούς ἢ φαρμακέμφορους, καθ' ἣν περίστασιν δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ πωλήσωσι μεγάλας ποσότητας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρήσιμα ἰατρικά.

Ὅθεν δὲν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλῶσι σιναμικὴν, μάναν, τρυγίαν (κρεμόρι, θεικὴν μαγνησίαν (ἄλας τῆς Ἰγγιλιτέρας) κ.τ.λ., καθὼς τοῦτο ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοι τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν παραβῶσι τὰ ἐν τοῖς προλαβοῦσι δύο ἄρθροις θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὅστις δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ 3 ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 72.

Οί Εισηγηταί έχουν χρέος νά συντάττουν, όσάκις ή περιστάσις τό κκεϊ, έκθέσει περί τών εις τήν άρμοδιότητα του Συμβουλίου τής Έπικρατείας άναγομένων αντικειμένων. Είς τοιαύτας περιστάσεις τās άναγινώσκουν άμέσως εις τās συνεδριάσεις τών τμημάτων, δίδουν όσάκις προσκληθούν τās άναγκείας διασαφίσεις εκ τών έγγράφων, όμιλούν εις τό τέλος τών συζητήσεων προς άνακεφλαίωσιν, και έγγυώνται περί τής άκριθείας τής περιπτώσεως του πράγματος.

Η ψήφος των δέν ισχύει ούτε εις τās γενικās, ούτε εις τās τμηματικās συνελεύσεις.

Οί Εισηγηταί δύνανται νά εργάζωνται και εις τό Άνακτοβούλιον και εις τās Υπουργεία, και συνήθως θέλουν εκλέγεσθαι μεταξύ τών μισθουμένων και εις τήν πρωτεύουσαν διαμενοντων ύπαλλήλων

Καθόσον δέν είναι σταθερώς προσκολλημένοι εις τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας, θέλουν ενεργεί έκθέσεις δι' αυτό δι' άδείας μόνον του προϊσταμένου τής Αρχής, εις τήν όποιαν ύπηρετούσι.

§. 73.

Η τάξις τής έσωτερικής ύπηρεσίας του Συμβουλίου θέλει προσδιορισθι δι' ιδιαιτέρου κανονισμού, όστις θέλει καθυποβληθι εις τήν Ημετέραν Έγκρισιν.

Κεφ. Δ'.

Τελειωτικοί όρισμοί.

§. 74.

Διά τών άνω όρισμών τροπολογούνται τά παρά τών άρθρων α', β', γ', δ', του 6 άρθρου του Διατάγματος περί τροποποιήσεως των Διαταγμάτων από 3 (15) Απριλίου 1833 άναγκαζόμενα τοιαύτα τροπώσιν, ώστε ήμπερσι νέν νά έρωτηθι και εις τό έξής άκόμη περί τών εκει άναφερομένων αντικειμένων, τό Υπουργικόν Συμβούλιον άλλ' ή γνωμοδότησις του δέν είναι έπιτεταγμένη.

§. 75.

Τό παρόν όργανικόν Διάταγμα θέλει δημοσιευθι διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ισχύει δε από του μηνός Οκτωβρίου, από τήν ήμέραν, καθ' ήν θέλει δημοσιευθι του Συμβουλίου ή καθίδρυσις.

§. 76.

Είς τόν επί του Β. Οίκου Γραμματέα τής Έπικρατείας άνατίθεται ή δημοσίευσις και εκτέλεσις αυτού.

Έν Αθήναις, τήν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Αρχιγραμματεύς τής Έπικρατείας.

Οί Γραμματείς τής Έπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 9.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διανομής νομισμάτων εις τās μέλη τās συγκροτήσαντα τήν εν Έπιδαύρω συνέλευσιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ύπ' όψιν τό ύπ' αριθ. 5 ψήφισμα τής εν Έπιδαύρω Α' Εθνικής Συνελεύσεως από 5 Μαρτίου 1822 άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Α'. Θέλουν εκτυπωθι άργυρά νομίσματα, άπαντα ίσοβαρή, ίσομεγέθη και ίσοτιμα εξ άργύρου καθαρου, τών όποιων ή διάμετρος νά ήναι ήμίσεος δακτύλου και τό πάχος μιας γραμμής γεωμετρικής, φέροντα επί μέν του ένός μέρους τό σύμβολον τής Έπιδαύρου με τήν έπιγραφήν

« Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ »

από δε του έτέρου

« ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ α ω κ β ».

Β'. Νά διανεμηθώσιν ανά εν εις εάστον τών μελών, τά όποια συνελέγησαν τήν εν Έπιδαύρω Εθνικην συνέλευσιν. Αντι τών άποθανόντων μελών θέλουν δοθι εις τās οικογενείας αυτών.

Γ'. Τα μέλη τής Εθνικής Συνελεύσεως θέλουν φέροι αυτό έπι τού ήμισυ εις τό άριστερόν του στήθους προσκρητημένον μετ' ήμισυ πλάτους.

Δ'. Θέλουν εκτυπωθι τρία νομίσματα πλείοτερα, τας όσα ύπάρχουσι τά μέλη τής Συνελεύσεως.

Ε'. Μετά τόν θάνατον του φέροντος ό κληρονόμος δέν δύναται νά πολιυθι αυτό, άλλά θέλει τό έχει ως κειμήλιον, καθώς και άλλος γενέσθαι τών αποθανόντων μελών.

Σ'. Αί επί τών έσωτερικών και Οικονομικών Γραμματείας νά εκτελέστωσι τό παρόν Διάταγμα.

Έν Αθήναις, τήν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Αρχιγραμματεύς τής Έπικρατείας.

Οί επί τών Έσωτερικών και επί τών Οικονομικών Γραμματείας τής Έπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 10.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Οκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί δημοπρασίας τών εθνικών οικόπέδων Ορφάνων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έπί τή προτάσει του Η' έτέρου επί τών Οίκων μελών Γραμ.

δίδη τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες καὶ νὰ ὑπερσπίζηται δημοσίον συμφέρον.

Ἐάν τυχόν δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοπικαὶ γνώσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου, θέλουν προσκαλεῖσθαι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Νομαρχεῖον.

Ἄρθρον 19.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διανομή, εἰδοποιῦνται διὰ τῶν Ἐπαρχῶν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι βοσκήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ δημοσίον, ὅτι ὀφείλουν νὰ διευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Νομαρχίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναφορὰν νὰ φανερόνουν τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ποιμνίων τῶν, καθ' ὅλα τὰ ἐξ ὧν σύγκειται μέρη, καθὼς καὶ τὰ βοσκήματα, ὅποια ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν· ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει ἄλλως κινῆν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ὅτι θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι κατορθωτόν.

Αἱ ἀναφοραὶ τῶν κτηνοτρόφων πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ λιβάδια, κατ' ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου μηνός, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἐξεδόθησαν ἤδη διοικητικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Τότε ἀμέσως ἀρχίζει ἡ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν διαμοίρασιν τῶν βοσκῶν καὶ προετοιμάζει ἐπὶ τούτῳ ἕνα πίνακα μοιρασίας, ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δίδεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Βασ. Ἐφορον, ὥστε κατὰ τοῦτον νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς τὰ διορισθέντα λιβάδια· δεῦτερον ἀντίγραφον αὐτοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχεῖον, καὶ τρίτον φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας. Τὸ δὲ πρωτότυπον ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθρον 21.

Πρὸς ἀνακάλυψιν παντὸς ὁλοῦ, δυνάμενου νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀρθρασίαν τῶν ποιμνίων, δίδεται ἀδεία εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν νὰ λαμβάνη τὰ καταλληλότερα μέτρα ἀποστέλλων ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, ἐξ ἀπροόπτου ἐκτάκτους ἐπιθεωρητάς.

Ἄρθρον 22.

Παράπονα ἐναντίον τῆς διαμοίρασεως τοῦ Βασ. Ἐφόρου πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Νομαρχὴν ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν γενομένην εἰδοποίησιν, αὐτὸς δὲ ὀφείλει ν' ἀποφασίζῃ χωρὶς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων δὲν θέλει παραμεληθῇ τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξῆς περιστάσεις:

α'. Ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὅσοι εἶναι ἀποκαταστημένοι εἰς τινὰ δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντα λιβάδια, ὅσον ἐνεστί πλησιέστερον τοῦ δήμου, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένοι.

β'. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ Διανομῆς ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ βασιλείου, ἀλλὰ διατρέβουσιν ἐν αὐτῷ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν πρὸς τροφὴν τῶν ποιμνίων τῶν. Οἱ τοιοῦτοι καθ' ὅσον εἶναι ἐπικτόν, πρέπει νὰ τοπιθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων.

γ'. Λαμβάνονται ὕστερον ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἔχουσι μὲν τὴν διανομὴν τῶν εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὐρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διανεμόμενα τμήματα.

δ'. Ἐάν, ἀφοῦ ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα διαθέσι-

μα, τότε δύναται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

Ἄρθρον 24.

Οἱ ἐξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασιλεῖον Μας ποιμένες διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποιμνία τῶν, ὑπόκεινται ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τούτοις πληρῶνει καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἐξῆς:

α'. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα, αἴγας κτλ. κατὰ κεφαλὴν,	Λεπ.	20
β'. Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, ἕως δηλ. ταύρους δαμάλεις καὶ βουβάλια	Λεπ.	65
γ'. Διὰ τοὺς ἵππους	»	80
δ'. » » ἡμιόνους	»	65
ε'. » » ὄνους	»	50
ς'. » » χοίρους	»	55
ζ'. » » καμήλους	Δραχ.	1,20

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὁποῖον διενεμήθη βόσκημα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημοσίον, λαμβάνει ἐγγραφοὺν ἀδείας, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλὴν, καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος.

Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὄχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος τμήματος. Ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλον μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος βοσκησίου τμήματος. Ὁ παραβάτων τὴν διάταξιν ταύτην ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἕκαστον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βοσκῶσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους, καὶ νὰ προξενώσι βλάβην διαβιβαζόντες ἐκεῖθεν τὰ ποιμνία τῶν. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου καταδικάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τεμάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητέρων χωριστῶν βοσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίσῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τεμάχια, χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἀδεία τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 29.

Ὅστις τρέφει τὰ ποιμνία του εἰς ἰδιόκτητα βοσκήματα, εἴτε ἰδιοκτῆτης τοῦ βοσκήματος ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐνοικιαστής, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τὴν 1 Αὐγούστου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγγράφεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν, περιέχονται δὲ καὶ τὰ περιστατικά τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ βοσκήματος. Ἡ σημείωσις αὕτη θέλει φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐάν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ᾔηται συγχρόνως καὶ ἰδιοκτῆτης τοῦ βοσκήματος, τότε χρεωστῆται οὗτος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἰδιοχείρως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ σημείωσει περιεχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημειώσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸν Βασ. Ἐφορον, λογαριάζει καὶ σημειώνει οὗτος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Τα-

Άρθρον 1.

Απαγορεύεται καθ' όλον τὸ Κράτος ν' ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἑορτὰς τὰ ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐθνικῆς λειτουργίας.

Άρθρον 2.

Απαγορεύεται πρὸς τούτοις νὰ γίνωνται δημόσιοι ἀγοραὶ (παζάρια) καὶ ν' ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τῆς Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγεννῶν, τὴν 6 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. I. ΡΙΖΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΛΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς θέλει περιέχει ἐκτὸς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς ἀκολουθοῦσους ἀκόμη Δήμους:

- 1) Τὸν Δήμον Ἀχαρνῶν,
- 2) Ἀμαρουσίου,
- 3) Μαραθῶνος,
- 4) Περαιῆς,
- 5) Μυρβίνουντος,
- 6) Ἀραφῆνος,
- 7) Λαυρίου.

Άρθρον 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως πόλεως εἰς Κυλλήνην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) Γ. Ε. ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῆ νέα πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τὸν περιφέρειαν θέλει ἐμπεριληφθῆ, ἀνάγκης οὐσης, καὶ τὸ χωρίον.

Άρθρον 2.

Ἄμα τελειώσῃ τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλει τεθῆ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμὸς τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενεῖας.

Άρθρον 3.

Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουν οἱ ὅρισμοί τῶν ἀρθρῶν 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Γ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἐκδοθείσης ἀπεφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θεῶν, ἧτις ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν παρακειμένων κήπων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀμυγδαλιῶν θέλει γίνεαι ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημορευθείσης ἀπεφάσεως.

Άρθρον 5.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιφυλάξῃ εἰς ἑαυτὴν ἀριθμὸν τινὰ οἰκοπέδων, ἀμυγδαλιῶν καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὁποῖα θέλει χαρακτῆρῆσαι.

Άρθρον 6.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ἀποφασίσθῃ ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ συνεννοούμενον μετὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς
τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων Λεβαδείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Άρθρον 35.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 75 τοῦ Ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσθη καὶ διατάσσεται τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῆ τὴν 28 Ὀκτωβρίου Τ. Ε. παλ. χρον. λ.

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμβλὴ εἰ εἰς ἐνέργειαν τὸ Ἡμέτερον ὀργανικὸν Διατάγμα ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἣτις θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ πληρωμῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ χορηγίσωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ δύνανται νὰ πληρῶσιν εἰς τὰς προθε-

σμίας τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, διατάττομεν, νὰ δέχεται ἕκαστος Ταμίας Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας τὰς εἰς αὐτὸν προσφερομένας ἀπὸ ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ποσότητες, τὰς ὁποίας οὗτοι ἠθελον χρεωστῆ εἰς ἄλλο Ταμεῖον Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας· θέλει δὲ δίδει δι' αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου Ταμεῖου τακτικὸν γραμματίον παραλαβῆς εἰς τὸν πληρωτὴν ὅστις, παρουσιαζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θέλει λαμβάνει, ἀφοῦ γενῶσιν οἱ ἀναγκαῖαι λογιστικαὶ πράξεις καὶ ἐγχειρισθῆ τὸ εἰρημένον γραμματίον, τὴν ὁμολογίαν του ἐξωφλημένην.

Τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τοιαύτη πληρωμὴ, περὶ τὰς ποσότητας μόνον ὡς ἔσοδα εἰς λογαριασμὸν καὶ πίστωσιν τοῦ προϊσταμένου Ταμεῖου· τὸ δὲ Ταμεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ πληρωμὴ, τὰς περὶ ὡς ἔσοδα καὶ ἐνταῦτ' ὡς ἔσοδα πιστοποιούμενα διὰ τοῦ ληφθέντος γραμματίου τοῦ ἄλλου Ταμεῖου.

Τὸ παρὸν Διατάγμα, τροπολογοῦν τὸν §. 35 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων εἰσθημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν αἰτήσεων περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλουμένων Μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ διατάξωμεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐδόθη προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ τις ἐγγύησις διὰ τὴν ἐγκαιρον πληρωμὴν τῶν ὀφειλουμένων, πρέπει τοῦ λοιποῦ, ἀμα παρέλθῃ ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμία, νὰ ἐκτελεσθῆ χωρὶς τινὰ συγκατάβασιν ἢ ἐγγύησις αὐτῇ, ἀνίσως ἐγείνων ἤδη κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τὰ ἀναγκαῖα βήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πληρωμῆς. Μόνον ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαιτέροι λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ, πρέπει νὰ γίνηται πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορά.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη κάμμια ἐγγύησις, δίδομεν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξουσίαν νὰ χορηγῇ προθεσμίας ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναλογίζηται τὸ χρέος, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαιτέρα ἢ ἀποδεδειγμένα ἢ ἀξιόπιστα περιστατικά, καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν ἐπαπειλῆται μὲ ζῆμίαν, δηλ. ἂν παρουσιαζῶνται ἀσφαλεῖς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ἂν οὗτοι ᾖναι περιττοὶ διὰ τῆς γνωστῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου συγχωρῇ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν χωρὶς ζῆμίαν.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

ην Κατσάκον Μαυρομιχάλην προσδιορίζομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ ἔσκιον τῶν ταγμάτων τῶν ἐλαφρῶν πεζικῶν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα τοῦ δεξιοῦ ὤμου χρυσοῦ ὠμοβελονίς, ἢ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ζώνη, ὡς ἡ τῶν ὑπασπιστῶν τῶν στρατηγῶν, ἀργυροῦ-αντος με κυανόχροα μετάξια· φέρεται δὲ περὶ τὸ σῶμα καὶ ἀνυμνῶνται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν.

Οἱ ἵπποι τῶν Ἡμετέρων ὑπασπιστῶν θέλουσι ἔχειν χαλινούς, ἵππιον, σάγματα καὶ ὑποσάγματα ὅμοια μετὰ τοὺς ὁμοί-θμους ἀξιωματικούς εἰς τὰ διάφορα σώματα προσδιορισμένα· ἐκτὸς τοῦ ταγματάρχου Κατσάκου Μαυρομιχάλη, ὅστις θέλει καταχειρίζεται τὰ εἰς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον προσδιορισμένα ἵππια.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θέλουσι κατατάττεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὅποια ἕκαστος ἀνήκει.

Αἱ ἀρμόδιαι Γραμματεῖαι νὰ κοινοποιήσωσι τὸ παρὸν διά-ταγμα εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπασπιστάς οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μετὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

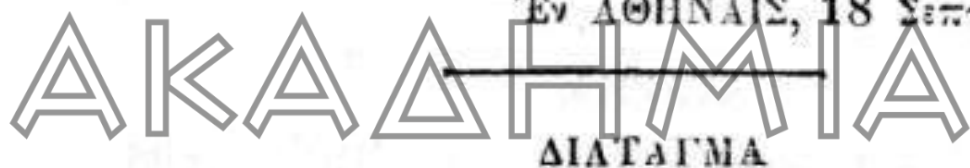
Ὁ Κόμης ARMANSPERG,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

Περὶ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτι-νες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρατιωτῶν τῶν εἰς τὸν ὑ-πὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐνδοξόν ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βα-σιλέως τῶν διὰ νέων ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν οἰκο-νομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει σχηματισθῆ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

Ἄρθρον 2

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Φάλαγξ αὕτη θέλει διαίρεθῆ εἰς τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν θέλει προσδιορισθῆ βαθμηδόν, προβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα Τετραρχία σύγκειται.

α. Ἀπὸ ἑνα λοχαγόν,

β. Ἐνα ἀξιωματικὸν πρώτης τάξεως,

γ. Ἐνα ἀξιωματικὸν δευτέρας τάξεως,

δ. Ἐνα σημαιοφόρον,

ε. Ἐνα ἐπιλοχίαν,
ς. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων
Εἰς πᾶσαν Τετραρχίαν διορίζεται εἰς σαλπικτῆς.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πρώτης τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δὲ φαλαγγίται εἶναι ὁμοίοβαθμοὶ μετὰ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν στρατευμάτων.

Ἐκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμ-βάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μετὰ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην τακτικῶν σωμάτων, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν, καὶ ἐδείξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀμεμπτον δια-γωγὴν.

Εἰς τὸ σῶμα τούτου ἀνήκουσι χωρὶς τινὰ περαιτέραν ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξιταστι-κῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείας ιδιότητες, ἐσημειώ-θησαν εἰς τὸ ἀνήκον γενικὸν μητρῶν καὶ διορίσθησαν ἤδη παρὰ Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢτοι ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς τοιοῦ-τοι. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων τῶν.

Ἄρθρον 7.

Περὶ τούτων ἀπάντων ὠρίσθη ἀκριβέστερον δι' ἰδιαιτέρας ἐπιτροπῆς, ἣ ἅποια θέλει γνωστοποιηθῆ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερ-βατῶς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγ-ματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANSPERG,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

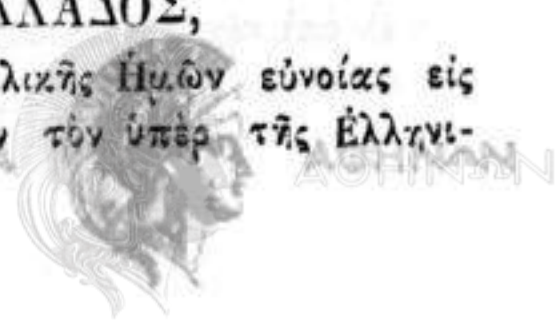
Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς, ὅσοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνι-

κωμών, ἂν τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, τὸ πρεσβυτερεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ δημαρχεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα εὐρίσκονται περὶ τὸ μέσον τῆς κώμης, αἱ δὲ οἰκίαι τῶν χωρικῶν, περίξ αὐτῶν εἰς τετραγωνικὸν ἢ κυκλοειδὲς σχῆμα, φυλαττομένων τῶν ἀναγκλιῶν ἐμβαδῶν (διαστημάτων) πρὸς κατασκευὴν κήπων καὶ μικρῶν ὁδῶν ἢ δὲ μεγάλῃ τῆς κώμης ὁδὸς θέλει εἶναι λιθόστρωτος.

Ἄρθρον 11.

Καθ' ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας θέλει γένει φροντίς περὶ τῆς ἀναγκαιᾶς ποσότητος ποτίμου ὕδατος δι' ὑδραγωγείων, δεξαμενῶν καὶ φρεάτων. Τὰ πρῶτα ἀρμόζει μάλιστα νὰ γίνωνται διὰ σωλῆνων ὑπογείων· ἀπαιτεῖται ὅμως προσοχὴ διὰ νὰ μὴ μολύνωνται ἢ βλάπτωνται κατὰ τι οὔτε τῶν πηγῶν αἱ δεξαμεναὶ (τὰ δοχεῖα), οὔτε ἡ καθ' ὁδὸν διεύθυνσις τοῦ ὑδραγωγείου· ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ ἀέρος δὲν θέλει ἐμποδισθῆ παντελῶς. Τὰ δὲ φρέατα καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἔχοντα τὸ ἀναγκαῖον βάθος, θέλουσι προφυλάττεσθαι ἐξαιρέτως ἀπὸ τὰς ἐμπιπτούσας ἀκαθαρσίας ἢ ἐπιβλαβῆ ἄλλα πράγματα, ὅποια ζῶντα ἢ θνησιμαῖα ζῶα, πτώματα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄρθρον 12.

Παραγγέλλομεν δὲ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴ εὐρίσκονται πλησίον δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ρυάκων, τέματα, ἀπόπατοι ἢ ὄχετοι ἀποπάτων, θνησιμαίων καὶ νεκροταφείων, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ βυρσοδεψεῖα δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπιβλαβεῖς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρον 13.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχειρήσεις οἰκοδομῆς εἰς δῆμους πρῶτης καὶ δευτέρας κλάσεως εἰμὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῆ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειροτέχνων ἀνδρῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κανονισμόν ὑπάγονται ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δῆμοι ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ὁποιῶν εὐρίσκονται ἐμπειροτέχνων ἀνδρῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῆ τοιαύτην προνοίαν κατὰ τὴν εὐλογιστὴν γνώμην περὶ τούτου τῶν ἐπιτοπιῶν Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δύο ὀροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουσι σεισμοί, ἀπαγορεύεται αὐστέρως τὸ νὰ ἔχωσι πλειότερας. Ἀξίαι μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρῶτον μὲν ἡ ἀρμοδιὰ τοποθεσίας τῆς καπνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκριβὴς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅσῳ δυνατόν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊῆς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζεται μὲ κεραμιδίδια, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῆ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἀκωλύτως.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὄλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὁποῖον τὸ κόκκινον, τὸ βαθύ κίτρινον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλασιομικτῶν βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τοῦ βερενικεῖου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν υγιάν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσῳ δυνατόν οὔτε εἰς τὰ ἐνδον τῶν οἰκιῶν.

Ἄρθρον 15.

Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῆ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῆ διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὄλων τῶν διειλημμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι κατατάττεσθαι ἀρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὅσον ἐνεστὶν ἐλευθέρους (ἀναπεπταμένους) τόπους.

Ἄρθρον 17.

Οἱ σταῦλοι συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρω-

πίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας πρέπει τοῦλάχιστον νὰ διαχωρίζωνται ἀπ' αὐτὰς μὲ ἐν διάφραγμα (μεσότοιχον)· ἀς κτίζωνται ὅμως πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὐκόλον τῶν ὑγρασιῶν ἀπορροήν.

Ἄρθρον 18.

Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαβεῖα (hôpitaux des aliénés) εἰρκαὶ καὶ ἐργατικαὶ φυλακαὶ ἀς ἀνεγείρωνται ὅσον δυνατόν ἐξω τῆς πόλεως ἢ τοῦλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀερίζομενα χωρία.

Ἄρθρον 19.

Βιομηχανικὰ εἴτε τεχνικὰ καταστήματα, ἔχοντα βλαβερὰν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιρροήν εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρωνται ἀνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην:

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἄμυλον, τὸ βουρυσιακὸν κυκνοῦν, (bleu de prusse), αἱ μουσικαὶ χορδαὶ, τὸ στιλβωτικὸν διὰ τὰς τραπέζας μίγμα, τὸ νιτρικὸν ὄξύ (eau-forte,) ἡ μίλτος (minium), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, τὰ κηρόπαστα διαφόρου εἴδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικὰ χαρτῶνισα, τὸ ἀρσενικόν, τὸ βερενικεῖον καὶ τὸ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πυροτεχνεῖα, τὰ ῥακοςυλλεκτήρια, οἱ κοπρῶνες τὰ κανναβοβρεκτήρια τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (tourbe), αἱ κάμινοι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ στεατοχωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶσιν ὅμως ἀναγκαῖαν τῆς ἀστυνομίας τὴν ἀδειάν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτόνων. Τὰ ψιμυθιοιουργεῖα, καὶ ἐν γένει ἅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, ἀλειμματοκηρεῖα, βυρσοδεψεῖα, βαρεῖα, χειροστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (cal-fatures).

Αἱ ἀλικαὶ θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἀγέμους τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης.

Ἄρθρον 20.

Τὰ στραγεῖα θάλλονται ἐξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν πεταμῶν ἢ ρυάκων, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παντελῶς ἢ τοῦλάχιστον συχνὰ οἱ ἀνεμοὶ πρὸς τὴν πόλιν· διατηροῦνται δὲ πάντοτε καθάρια.

Ἄρθρον 21.

Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὅμως τῶν αὐλῶν· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ πεταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγάλων πλατειῶν.

Ἄρθρον 22.

Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὅσμην δυσώδη ἢ βαρεῖα ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξενούντα, τοπίζονται εἰς ἀποκέντρους συνοικίας (μαχαλέδες) τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων ἀς μακρύνωνται τοῦλάχιστον ἡμισίαν ὥραν τῆς πόλεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σύδενδρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκδαρέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοῦλάχιστον 6 πόδας ἐαθέως εἰς τὴν γῆν.

Ἄρθρον 24.

Τὰ κοινοταφεῖα ἀς θάλλωνται ὁμοίως εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κώμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα,

Ἄρθρον 25.

Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιαβατοὶ, ἐμφραττόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς κατεδαφίσεως ἐρειπίων, οὔτε ὅταν ἐπιφορτίζωνται καὶ ἀποφορτίζονται οἰαδήποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως, ἢ διασκορπίσεως πραγματικῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

μάσθαι από τὰς μὴ σημειωθείσας. Ἡ δὲ πρὸς ἀλλήλας προτίμησις θέλει ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβον ὑπαρξιν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Εἰρηνοδίκου δι' ἐκάστην σημείωσιν ὑποθήκης εἶναι 60 λεπτά· ὅσοι τῶν Εἰρηνοδικῶν λαμβάνουν ἀντίγραφον σημειώσεως ὑποθηκῶν κατὰ τὸν 2 παράγραφον τοῦ 2 ἄρθρου, θέλουν καταχωρίζει τὴν σημείωσιν ἀμισθί.

Ἄρθρον 7.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει τοιχοκολληθῆ, πρὸς γνῶσιν ἀπάντων, παρ' ἐκάστου Ἐπαρχοῦ, Δημάρχου καὶ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πύλην τοῦ καταστήματος αὐτοῦ· θέλει δὲ ἐκτὸς τούτου ἀναγνωσθῆ εἰς τρεῖς συνεχεῖς κυριακὰς καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἡ ταχεία ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1835,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΠΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐπακιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν ὑποστατικῶν καὶ οἰκοδομημάτων αὐτῶν.

2. Ἡ κλεῖς τοῦ ναοῦ θέλει παραδοθῆ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῆ εἰς ὅποιον ἐγκρίνη, καὶ εἰς αὐτὸν προσέτι τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, διὰ νὰ τὴν φυλάττη.

3. Ὅσάκις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν, θέλει γίνεσθαι δις τοῦ μηνός, ἐγχειρίζεται ἡ κλεῖς εἰς τὸν πλησιόχωρον ἱερέα, ὅστις ὀφείλει, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, νὰ τὴν ἐπιστρέφῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει ἄδειαν ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας κἀνὲν ἐμπόδιον· καὶ ἀπαγορεύεται παντάπασιν εἰς τοῦτον ἐπὶ ὅποιᾳδήποτε προφάσει ἢ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀργυρολογία.

4. Ἡ φροντίς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἑορτάς, καὶ ἐν γένει ὅσάκις ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία, ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ ἐκκλησία.

5. Ὅσα συναχθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκτὸς τῶν προσφορῶν, τῶν μερικῶν λειτουργιῶν καὶ ἐνὸς ἰδιαίτερου δίσκου, τὰ ὅποια ἀνήκουν εἰς τὸν ἱερέα, εἶνε τοῦ δήμου, ὅστις θέλει λαμβάνει ὁμοίως καὶ τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν

γινόμενα ἀφιερώματα· ὑποχρεῖται δὲ ὁ δῆμος νὰ φροντίζῃ ἐξ ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν, φωταγωγίαν καὶ λοιπὴν τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίαν.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ·

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Τελωνείου ἐπὶ ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπιῶν ἐργαστηρίων ἢ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ τελωνία ἐπὶ τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπιῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, παύει ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ε. Ε.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἑπόμενης ἡμέρας παύει καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρ. 1830 ὑπ' ἀριθ. 2572 (Κ') Ψηφίσματος, καθόσον ἀπαλείβεται τὰ φηθέντα εἶδη.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἐπιφορτίζε τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1835.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν ἀμεταθέτως νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἀντὶ τῶν δεκάτων ἄλλην εἰς ὀρθότερας ἀρχὰς στηριζομένην φορολογίαν, καὶ νὰ καθαιρέσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ σύστημα.

Διωρίσαμεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας προεργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη συνέχεται σφικτότατα μετὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν Δήμων καὶ μετὰ τὰς νομοθετικὰς διατάξεις περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, δὲν ἔφθασαν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην

καὶ συγχρόνως ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τύποι (καλούπια), διὰ τῶν ὁποίων ἐκατασκευάζοντο παρόμοια μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρον 78.

Ὡς εἰς χρῆσιν εὐρισκόμενα θεωροῦνται ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ὅσα εἶναι εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπου πωλοῦσιν, ἢ τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πωληταὶ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ ἀποθήκας.

Εἰς ταῦτα συναριθμοῦνται καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπέφερον τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 76 προσημειωθείσαν ἀλλοίωσιν τοῦ σχήματος.

Ἄρθρον 79.

Τὰ κίβδηλα μέτρα καὶ σταθμά θέλουν δημεύεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Ποιν. Κώδικος τῶν Νόμων, οἱ δὲ μεταχειριζόμενοι ταῦτα θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς περαιτέρω ὁρισμοὺς τοῦ μνησθέντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 80.

Ὅριζεται ῥητῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς κίβδηλον πᾶν μέτρον ζιλευίας, τοῦ ὁποῖου ἡ βᾶσις εἶναι κινητὴ καὶ ἢ ἡ ὁποῖα δύναται νὰ κινηθῆται κατὰ θέλησιν, ἢ τοῦ ὁποῖου ἡ βᾶσις εἶναι ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖται ὡς κίβδηλον τὸ ἐκ κασσιτέρου μέτρον, τοῦ ὁποῖου ἡ βᾶσις εἶναι ὑψωμένη, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα ἀπεκόπη τι, διὰ νὰ καταστηθῶν τὰ μέρη αὐτοῦ συμφωνότερα μεταξύ των.

Ἄρθρον 81.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ ἑσθητοὶ των ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουσι ἐὰν τὰ ζύγια ᾖναι σωστά, καὶ νὰ θεβαιώνονται περὶ τῆς ἐλευθέρας κινήσεώς των. Τὰ ἐλλειπῆ ζύγια πρέπει νὰ ἐμποδισθῶσιν ἐωσαὺ διορθωθῶσιν ἐντελῶς, καὶ ἐὰν ἡ ἐντελής διορθώσις δὲν ᾖ καὶ κατορθωτὴ, τότε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῆ ὅλως διόλου ἢ ῥητῶς εἰς των.

Ἄρθρον 82.

Οὐδεὶς πωλητὴς δὲν δύναται εἰς τὴν ἐμποίησιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται διὰ μέτρον ἢ σταθμοῦ, ν' ἀπαρῆται ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὴν μέτροσιν ἢ στάθμευσιν αὐτῶν. Ἡ διατάξις αὕτη ἰσχύει ὡσαύτως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πώλησιν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἤδη προετοιμασμένοι εἰς δεμάτια καὶ διανεμημένοι εἰς μερίδας, μετρημένοι ἢ ζυγισμένοι καὶ τοιοῦτοτρόπως προδιατεθειμένοι εἰς πώλησιν. Οἱ δὲ Δήμαρχοι εἶναι εἰς τοιαύτην περίστασιν μᾶλλον ὑπόχρεοι νὰ ἐπιχειροῦνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξελεγκτικὴν τούτων καταμέτρησιν καὶ στάθμευσιν, ἢ νὰ διενεργήσωσι τοῦτο διὰ τινος ἄλλου ὑπαλλήλου των.

Οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 83.

Ἐὰν μὲ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις σημειωθείσας νομικὰς παραβάσεις συνδέωνται καὶ ἄλλαι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι

τιμωροῦνται εἰς τὸν Ποιν. Νόμον μὲ μεγαλητέρας ποινὰς, ἀφ' ὅσας ὀρίζουσι τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, τότε πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ ἐνοχοὶ τοιούτων παραβάσεων σύμφωνα μὲ τοὺς αὐστηροτέρους τούτους ὁρισμοὺς.

Ἄρθρον 84.

Πρώτιστον χρέος τῶν Δημάρχων εἶναι, ὁπόταν ὁ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμος ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν, νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν.

Θέλουμεν δὲ ἐκδώσει ἔτι ἰδιαίτερα διατάγματα περὶ τῆς εἰσάξεως τούτου τοῦ νόμου καὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τούτου ἀπαιτούμενων προσωρινῶν μέτρων.

Ε'. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 85.

Ἐχομεν δὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ λοιποὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους των, ὅτι θέλουσιν ἀφιερῶσειν ὅλην των τὴν προσοχὴν εἰς τὴν πλείστου λόγου ἀξίον τοῦτον κλάδον τῶν ἀγορονομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν περὶ τροφίμων διατάξεων διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῶν συμπολιτῶν των, μεταχειριζόμενοι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατεθείσαν ἐξουσίαν μὲ μεγίστην ἀμεροληψίαν καὶ μέριμναν.

Ἄρθρον 86.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀνάλογον εὐθύτητα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των Νομάρχων καὶ ἐπαρχίας. Ὅφείλουσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν καιρὸν τῆς περιόδου των νὰ πληροφῶνται ἀκριβῶς καὶ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς κτηρὰς, καὶ ζυλαπιθῆκας ἐνεργοῦντες ταχέως τὴν κατάπαισιν τῶν γινομένων παραβάσεων ὀφείλουν πρὸς ταῦτοις νὰ ἐξετάσωσι βασιμῶς πᾶ εἰς αὐτοὺς ἀναφερθέντα παράπονα, ἀποφασίζοντες περὶ τούτων ταχέως καὶ ἀμεροληπτῶς.

Ἄρθρον 87.

Τὸ παρὸν διάταγμα θελεῖ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 88.

Ἡ δὲ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΒΙΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ελλιότητα, διά να πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην με-
αβολὴν διὰ τὸ ἔτος 1835

Διετάξαμεν ἐν τούτοις, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1835, τὴν ἀκόλουθον φορο-
λογίαν.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθῆσομενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1835
ναὶ ὡς καὶ πρότερον

1. Ὁ ἐγγειος, καὶ

2. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐγγειος φόρος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδή-
ματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅποιοσδήποτε κ' ἐὰν ᾔθελεν
εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ
ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
καὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι 1) τ' ἄχυρα, 2) τὸ πρινοκόκκι, 3) ἡ-
μισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπων διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ ἂν ᾔναι
διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ πώλησιν, 4) τὰ ἀστα-
χολόγια, ὅταν τὸ συναζόμενον ποσὸν ἀφ' ἐκάστου ἀγροῦ δὲν ὑ-
περβαίῃ τὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου προϊόντος τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ,
καὶ ὅταν οἱ συνάζοντες αὐτὰ ᾔναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς ἀκτι-
μονες.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικῶν κτημάτων
μακροπρόθεσμοι, ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἐγγραφοὶ μεταξὺ
τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαιτέρως
ἀδείας ἐγγραφαὶ τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ
ιδιώτης πληρῶναι τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους
εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἐγγραφαὶ ὄρου.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περὶ ἐγγείου φόρου

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἐγγειος φόρος προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐφ' ὅλων
τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρῶν νόμος δὲν
ὄρισεν ἄλλως πως.

Ἄρθρον 7.

Εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν ἐγγειον φόρον ὑπόκειται τὸ ἐκ τῶν ἀμ-
πέλων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.
Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτόν τὴν ὀκτὴν,
ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσι, καὶ ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσω-
σιν εἰς κατασκευὴν οἴνου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ κατράμι καὶ ἡ ἐξ ἰδιωτικῶν πευγῶν ρητίνη ὑπόκεινται
εἰς τὸν ἐγγειον φόρον 10 τοῖς ἑκατὸν· ἀλλ' εἶναι αὐστηρῶς
ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ρητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας·

Ἄρθρον 9.

Ἡ φορολογία τῶν ἐσοκισίμων γαιῶν καὶ λιβαθίων, μελισ-
σίων, ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόντος
νόμου· ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν περὶ τούτων κατόπιν τὰ
δέοντα.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς
α. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων
τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν·

β. 12 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μούστον ἐκείνων τῶν ἀμπε-
λίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφύτεύθησαν ἐπὶ
ἐθνικῆς γῆς ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ. 2 λεπτὰ τὴν ὀκτὴν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. ε'. ἀμ-
πέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὄχι διὰ κα-
τασκευὴν οἴνου.

δ. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ δια-
φόρου ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν σταφι-
δαμπέλων.

ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπε-
λώνας, μωρέας, ἐλαιόδένδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια
ᾔσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελεί-
φθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατό-
χους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἐγγειον διὰ τὰ
ἐθνικοῖδιοκτητὰ κτήματα (ἀμπέλους, σταφίδαμπέλους, ὀπωρο-
φόρα δένδρα, κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια
ἐπὶ τὸ ἀκαθάριστον εἰσοδήματι μετὰ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς
γῆς ὀφείλουσιν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶ-
νος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτη-
τῶν ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτόν τὴν
ὀκτὴν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὰς ἐξ τῶν Κρήτας, τῶν νεοφωτιστῶν, καὶ ἄλλους
παλιὰς διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας
γαιὰς δὲν πληρῶνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐκτὸς μόνον, ἂν ὄρισθη
ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν τὸ κτήμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως
καὶ ιδιώτου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρῶνεται
πάντοτε ἀπὸ τὸν διακατόχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δη-
μόσιον Ταμεῖον, ἕως οὗ νὰ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ κατὰ-
στασις.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐρετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοι-
κισθῆ ἐπὶ δημοπρασίας, καθ' ὅσον τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν
διορίζει ἄλλως πως διὰ τινὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ κοινότητα, ἐκτὸς μόνον ὅπου
τοπικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἑνωσιν διαφόρων κοινοτήτων,
καὶ τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ῥητὴ διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐφόρων, ἐπὶ παρουσίᾳ
καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπαρχῶν· τὰ πρακτικὰ τῆς δη-
μοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ.

1. Το να καλλιεργη τὰς γαίας είναι ὄφελος ἐδικόν του· ἂν παραμελήσῃ τοῦτο, θέλει βέβαια λάβει ὀλιγώτερας ἀπὸ αὐτὰς ὄφελείας, (μολονότι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ ἀκαλλιεργητοὶ γαῖαι χρησιμεύουσι διὰ βοσκὴν δὲν εἶναι ἀνωφελεῖς)· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀνάξιος τῆς συγκαταβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἔπρεπε νὰ τὰς πωλήτῃ, τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶναι καταλληλότερον·

2. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδοτήτιν προσδιορισμένων γαιῶν καλλιεργεῖται ἤδη, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον· ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παύει ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ προσδιορισθῇ ἀντικατάστασις αὐτῆς. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα μὲν κτήματα, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ φυτευθῶν εἰς τὸ μέλλον, ἐπεφυλάχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ συγκαταβάσεις διὰ τὸν ἐγκτητικὸν φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν (ἄρθρ. 21 τοῦ Νόμου) ἂν ζητηθῶν. Ἡ πληρωμὴ ὅμως τοῦ χρεωλύτρου δὲν δύναται νὰ διακοπῇ· διότι ἄλλως ἤθελεν ἀνατραπῆ ὅλον τὸ σχέδιον τῆς χρεωλυσίας. Μολοντοῦτο καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ δύνανται νὰ γενῶν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἐξαιρέσεις τινές, ὅτε πρόκειται λόγος περὶ κτημάτων φυτευθησομένων εἰς τὸ μέλλον, διότι τότε ἀντὶ νὰ γενῆ ἡ ἐναρξίς τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλύτρων τὸ πρῶτον ἔτος, δύναται νὰ παραταθῇ μακρότερον·

3. Καὶ ὁ ἀγοραστὴς ἐθνικῶν κτημάτων ὀφείλει νὰ πληρῶν ἄνευ διακοπῆς τὰς δόσεις τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς μὲ τοὺς τόκους 8 τοῖς ἑκατὸν (τοὺς ὁποίους βέβαια πρέπει νὰ πορίζεται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος), ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος καὶ ὡς πρὸς ἄλλας περιπτώσεις. Ἐκεῖνα λοιπὸν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἀγοραστὴς, δύναται βέβαια νὰ πράξῃ καὶ ὁ προικοδοτιθεὶς, ὅστις προσεκτίησάτο τὰ κτήματα ἐπὶ ἐπωφελεστέροις συμφωνίαις· ἄλλως, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χρεωστὴς πληρῶν ἄνευ διακοπῆς τόκους διὰ τὸ καταναλωθῆν εἰς τὴν γῆν κεφάλαιον, καὶ διακινδυνεύει μάλιστα νὰ χάσῃ τὸ κεφάλαιον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους·

4. Ἄν καὶ ἡ γῆ μείνῃ ἀκαλλιεργητος, παρέχει μολοντοῦτο εἰσόδημα, διότι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο χρησιμεύει εἰς βοσκὴν, καὶ ὁ προικοδοτιθεὶς ἀπολαμβάνει ἔτι πλέον καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν δένδρων καὶ λοιπὰ, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ ἀνώτερον παρὰ τὰ λοιπὰ δημητριακὰ προϊόντα τῆς γῆς·

5. Τελεία ἀποτυχία καὶ στοιχειώδεις θλίψεις εἶναι σπάνια φαινόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πίπτουν συνήθως εἰς θάρος καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄν ᾖναι σημαντικὴ, τότε γίνεται κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε συνθήκην ἀνάλογος βοήθεια ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ θλασθέντα πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους του εἰς λογαριασμὸν τῶν παραλειμμάτων (non valeurs) τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν γένει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας ὅσον ἐνεργεῖ συγκαταβάσεις.

Ζ'. Μολονότι λοιπὸν ὁ προικοδοτούμενος πληρῶν χρεώλυτρον 6 0/0 εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὅποιον χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, δύναται μολοντοῦτο ὁ προικοδοτιθεὶς νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν ὅσον οὐπω συστηθισομένην ἐθνικὴν Τράπεζαν χρήματα μὲ τὸν ὡς νόμιμον ἀνεγνωρισμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα τόκον πρὸς 8 0/0 διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τοῦ κτήματός του, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ παύσῃ τὴν πίστωσιν τῶν 2000 δρ. ἢ μᾶλλον τὸ χρεώλυτρον, ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει περὶ τοῦτου φροντίδα εἰς τὸ περὶ Τραπεζῆς διάταγμα. Ἀποῦ λοιπὸν κατὰ τὰς πληροφορίες τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἄχρι τοῦδε πρὸς 15—20 0/0 δανειζόμενος χωρικός ὑφίσταται, καὶ δύναται νὰ ὑφίσταται βέβαια διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς ἐλληνικῆς γῆς, ἥτις διαφέρει

μεγάλως ἀπὸ τὰς λοιπὰς τῶν δυτικῶν καὶ βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης, θέλει δυνηθῆ ἔτι εὐκολώτερον νὰ πληρῶσῃ τὰ ρηθέντα 14 0/0 καὶ ν' ἀποσβῆσῃ μὲ αὐτὰ καὶ τὴν τιμὴν τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, καὶ μεταχειριζόμενος καταλλήλως τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον νὰ καλλιετερεύσῃ τάχιστα κατὰ τὸ διπλοῦν τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ χωρὶς ἄλλην τινὰ θυσίαν ἐκ μέρους τοῦ κτηματικῆν περιουσίαν ἴσπην μὲ τὰ κεφάλαια, τὰ ὅπλα τῷ χρηγείῃ ἡ προικοδοτήσις του, καὶ ἡ τράπεζα.

Η'. Ὡς εἶπαμεν ἀνωτέρω, ὁ χωρικός πληρῶνι τῶρα διὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ὅποιον δανείζεται διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τῆς γῆς 15—20 0/0 τόκον, καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ κεφάλαιον. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ πληρῶσῃ 9 0/0 διὰ ἐγγεῖον φόρον καὶ διὰ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν;

Θ'. Εἶπαμεν ὑπ' ἄ.θ. Β καὶ δ' ὅτι ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις 25 0/0 ἂν δὲν ὑπερβαίῃ τοῦλάχιστον φθάσει τὰ 9 0/0 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τούτέστι τὰς δραχμὰς 180. Διὰ νὰ διασκηνησθῇ τοῦτο, ὅς ἀναφέρωμεν ἓνα συνήθη χωρικὸν λογαριασμὸν. Ἡ σπορὰ ἀναβαίνει κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς δι' ἓν στρέμμα ὄρεινὸν 12, διὰ στρέμμα πεδινὸν 25 ὀκάδες· ὡς μέσο ὄρον παρουσιάζονται οἱ ἀριθμοὶ 12, 15, 18, 20 καὶ 25 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἐπομένως μέσος ὄρος ἀληθῆς 18 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἐπομένως 720 ὀκάδες διὰ 40 στρέμματα· τὸ προϊόν δὲν δύναται νὰ ᾖναι ὀλιγώτερον τοῦ τριπλοῦ τῆς σπορᾶς, ἀναβαίνει συχνὰ καὶ εἰς τὸ 12 πλοῦν καὶ παραιτέρω. Ὡς μέσος ὄρος ἔχομεν τοὺς ἀριθμοὺς 3, 6, 8, 10 καὶ 12, ἐπομένως ἀληθῆς μέσος ὄρος τοῦ εἰσοδήματος μιᾶς ὀκάς σπόρου τῶν ἀριθμῶν 7 4/5 ὀκ. ἐπομένως ὁ μέσος ὄρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν 720 ὀκ. ἀλῶν σπόρου ἀναβαίνει εἰς 5616 ὀκάδας προϊόν. Ὁ καλλιεργῶν ἐθνικὰς γαίας, πληρῶνων 25 0/0 ἀποδίδει λοιπὸν ὀκάδας 1404. Μέσοι ὄροι τῶν τιμῶν εἶναι 15, 18, 20, 22 καὶ 25 λεπτὰ, ἐπομένως ἀληθῆς μέσος ὄρος 20, τιμὴ βέβαια εἰστέλης ἥτις θέλει ἀναστῆ ἀνατρεφῆτως προβαλόντας τὸ πληθυσμὸν καὶ τὸ ἐμπόριον. Αἱ ἀνωτέρω 1404 ὀκάδες φέρουν λοιπὸν ἐγγεῖον φόρον δρ. 280 80/100 ἐν ᾧ ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως πληρωμὴ 9 0/0 τούτέστι χρεωλύτρον καὶ ἐγγεῖου φόρου ἀναβαίνει εἰς μόνως 180 δρ. Μεταξὺ τῶν δρ. 280 καὶ τῶν 180 εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορά, καὶ ἂν ὁ ὑπολογισμὸς εἰς τινὰ μερῇ ἢ περιστάσει εἰδικὰς δύναται νὰ ἐκπεσθῇ μὲ 30 0/0, πάλιν ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρῶνι εἰμὴ ἀντικατάστασιν τοῦ ἐγγεῖου φόρου, τούτέστι καὶ οὕτως ὀλιγώτερον τοῦ ἀπλοῦ γεωργοῦ. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὄχι ἀνυπόστατον, ἀλλ' ἀληθῆ λογαριασμὸν βλέπομεν ὀρθολοφανῶς ὅτι τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα δίδονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς πολλὰ μετρίας συμφωνίας, ὅτι ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρῶνι κατ' ἔτος ὅσα ἐπλήρουν ἄχρι τοῦδε ἐν εἶδει ἐνοικίου καλλιεργῶν ἀπλῶς τὰς γαίας, καὶ ὅτι μετὰ 36 ἔτη ἀπαλλάττεται τῶν 2/3 τοῦλάχιστον αὐτοῦ τοῦ θάρους, καὶ γίνεται ἀντὶ ἐνοικιαστῆς, ἰδιοκτῆτης. Ἐμπορεῖ τις ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ, διατί ἡ Κυβέρνησις δίδει εἰς προικοδοτήσιν τὰ κτήματα, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν ἂν ᾖναι ἀληθινός, γίνεται μεγάλη ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐν ᾧ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι σκοπὸς κύριος τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκεπάσῃ τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατοῦς ἑλλεῖπον (deficit), καὶ ἐπομένως μᾶλλον νὰ αὐξήσῃ παρὰ νὰ μειώσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ Κράτους; ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλῆ. Ὅλον τὸ εἰσόδημα τῶν ἐλγείων φόρων, δὲν ἐμβαίνει ἐπὶ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἔχουν τὸ κέρδος των, τὸ ὅποιον ἀναβαίνει εἰς 20—25 30 0/0 καὶ περιπλέον. Αὐτὸ τὸ κέρδος τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι ζημία τοῦ Δημοσίου, τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ἤδη καὶ ἥτις ἀπομακρύνεται εὐθὺς ἀποῦ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις μεταβληθῇ εἰς φόρον χρηματικὸν καὶ ἀνταλλαχ

Άρθρον 1,

Η έπαρχία τής Λεβαδείας θέλει περιέχει τούς εξής δήμους:

- 1) Λεβαδείας,
- 2) Κορωνείας,
- 3) Αλιάρτου,
- 4) Άσκης,
- 5) Θίσβης,
- 6) Άραχόβης,
- 7) Διστόμου,
- 8) Δαυλίδος,
- 9) Χαιρωνείας,
- 10) Όρχομενοῦ,
- 11) Τιθωραίας,
- 12) Δρυμίας.

Άρθρον 2.

Ο σχηματισμός τών δήμων τούτων κανονίζεται κατά τόν ένταῦθα έπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τό παρόν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Η έκτέλεσις και δημοσίευσις αὐτοῦ ανατίθεται εἰς τήν Γραμματείαν τών Έσωτερικῶν.

Ες Αθήναις, τήν 1 (13) Όκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Άρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Έσωτερικῶν Γραμμ. τής Έπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τής κυκλοφορίας τών τάλληρων τής μεσημβρινῆς Αμερικῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῆ προτάσει τοῦ Ημετέρου Ὑπουργείου τών Οικονομικῶν διατάττομεν πρὸς εύκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δύνανται εἰς τὸ εξής νά κυκλοφορῶσι τὰ τάλληρα τών μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τής Αμερικῆς, δηλ. Μεξικῶ, Βολιβίας, Περου, Χιλῆς και Ρίο Δελαπλάτας έντός τοῦ Βασιλείου Μας, εξαιρουμένων τών τής Κολομβίας, κατά τήν τιμήν τών Ισπανικῶν διστήλων, δηλαδή ἐξ δραχμῶν: ἐπομένως πρέπει νά περιληφθοῦν εἰς τήν διατίμψιν τών ζένων νομισμάτων ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833, και νά δημοσιευθῆ τοῦτο διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις, τήν 9 (21) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Άρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Οικονομικῶν Γραμματεὺς τής Έπικρατείας

N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί σχηματισμοῦ τών Δήμων εἰς τὰς έπαρχίας Ναυπάκτου, Μεσολογγίου και Άγρινίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῆ προτάσει τής Γραμματείας τών Έσωτερικῶν άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ εξής.

Άρθρον 1.

Αἱ κατά τόν Νομόν Ακαρνανίας και Αἰτωλίας έπαρχίαι Ναυπάκτου, Μεσολογγίου και Άγρινίου έμπεριέχουσι τούς εξής Δήμους:

Α'. Η έπαρχία Ναυπάκτου τούς Δήμους

- 1) Ναυπάκτου,
- 2) Καλυδῶνος.
- 3) Ποτιδαμίας,
- 4) Αποδοτίας,
- 5) Πρασίου,
- 6) Αραχόβας,
- 7) Οσιόνας,
- 8) Κουρήτιδος.

Β. Η έπαρχία Μεσολογγίου, τούς Δήμους

- 1) Μεσολογγίου,
- 2) Αἰτωλικῶ,
- 3) Παραγαλιωτιδος,
- 4) Ωλεῶ,
- 5) Καρασίας,
- 6) Μάκρονζίας.

Γ'. Η έπαρχία Άγρινίου, τούς Δήμους

- 1) Άγρινίου,
- 2) Θερωῦ,
- 3) Ζακονίας,
- 4) Έφύρας,
- 5) Ταζιαρχίδος,
- 6) Παμφίας,
- 7) Αμβρακίας.

Άρθρον 2.

Ο σχηματισμός τών Δήμων τούτων κανονίζεται κατά τόν έπισυναπτόμενον πίνακα.

Άρθρον 3.

Τό παρόν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Η έκτέλεσις και δημοσίευσις αὐτοῦ ανατίθεται εἰς τήν Γραμματείαν τών Έσωτερικῶν.

Εν Αθήναις, τήν 1 (13) Όκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Άρχιγραμματεὺς τής Έπικρατείας.

Ο επί τών Έσωτερικῶν Γραμματεὺς τής Έπικρατείας

Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

σφοδρική τὰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀρτοποιὸς τις ἔχει ὑποχρεοῦσθαι νὰ μετέρχεται τὸ ἐμπόριόν του.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ θεβαιωθῆ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε ἀπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων του, ἐὰν οἱ ἀρτοποιοὶ ἔχωσι παντοῦ νὰ ἐναποταμιευμένην εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν τὴν ποσότητα ἀ-
ρτου, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένοι.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἀρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευάζωσι καλὸν καὶ εἰς τὴν ὑγίαν ὠφέλιμον ἄρτον· οἱ δὲ παραβαίνοντες τὴν διατα-
γὴν ταύτην, θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρ-
θρων 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἐπιφυλαττομένων καὶ
σπουτέρων ποινῶν διὰ μεγαλητέρας παραβάσεως.

Ἄρθρον 24.

Δὲν δύνανται οἱ ἀρτοποιοὶ ν' ἀπαρηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προ-
φάσει τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθηκῶν τῶν ὁσάκις ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ
ἤθελε νομίζει ἀναγκαῖον νὰ τὴν κάμῃ.

Οἱ δὲ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο, θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 581 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίξῃ τὸν ἄρτον του ἐὰν
ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχη
εἰς τὸν πασιφανέστερον τόπον τοῦ ἐργαστηρίου του τὸ ζύγι,
καὶ προσέτι τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ (poids) ἀνηκόντως
σεσημασμένα (timbrés).

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἄρτος ὑπόκειται εἰς τὸ παρά τῆς Ἀρχῆς προσδιορισμένον
τίμημα (taxe), ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται κανεὶς νὰ πωλῆ
πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 584 καὶ 586 τοῦ Ποιν.
Νομοῦ ἐνδιαλαμβανομένων ποινῶν.

Ἐν ἄλλειπῇ ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸ διαταχθὲν ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν
ἐκτός, ἀπό τινος ἐπροσώπων ἡ τιμὴ (la taxe), τότε ἡ τιμὴ
τοῦ ἄρτου πρέπει νὰ καταβῆ, καὶ ἐπομένως νὰ πωλῆται ὁ ἄρτος
σὺν τῇ ἀξίᾳ ἣν ὁ ἀρτοποιὸς θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς
τοῦ ἄρθρ. 671 τοῦ Ποιν. Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀρτοποιοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ μετέρχων-
ται τὸ ἐπάγγελμα τῶν, καὶ ἤρχισαν ἤδη τὴν ἐξάσκισιν αὐτοῦ,
δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κατὰσθημὰ τῶν ἀλλέως,
εἰμὴ ἀφοῦ φανερώσωσι τοῦτο ἐξ μῆνας πρότερον εἰς τὸν Δήμαρ-
χον, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῆ τὴν παραίτησιν τῶν.

Ἄρθρον 28.

Κατ' ἀδειαν τοῦ Δημάρχου ἀπολύεται ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτι-
κὴν ἐναποταμιεύσιν αλευροῦ ὁ ἀρτοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνήγ-
γειλεν ἐξ μῆνας πρότερον ὅτι θέλει νὰ ἀφήσῃ τὸ ἐπάγγελ-
μὰ του.

Ἄρθρον 29.

Ὅστις παραιτεῖ τὸ ἐργαστήριόν του ἐν καιρῷ ὑπερβολικῆς
σιτοδείας, δύναται εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀποκλεισθῆ ἀπὸ τὸ νὰ
ἐπιχειρηθῆ ἐκ νέου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, καὶ ἐὰν αὐ-
τὸς ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς προσδιορισθείσας εἰς τὰ προηγου-
μένα ἄρθρα διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ἀπαγορεύεται διὰ τινος καιρὸν ἢ διὰ πάντοτε ἡ ἐξάσκισις
τῆς ἀρτοποιίας εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Δημάρχου,
εἰς δὲ τὸν ἀρτοποιὸν ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ προστρέξῃ
εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχὴν.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἀρτοποιοὶ, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ κατὰσθημὰ τῶν ἐναν-
τίον τοῦ ἄρθρου 27, χωρὶς νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο ὡς διετάχθη

ἀνωτέρω, ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατακλίσκουν τὸ ὅλον ἢ μέρος
τῆς προμηθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχουν ἐναποταμιευμέ-
νην, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ἐφείλκυ-
σαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξάσκισεως τοῦ ἐπαγ-
γέλματός των οἱ τοιοῦτοι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς μὴ ἐκπληρώ-
σαντες τὰς ὑποχρεώσεις των.

Αἱ ἐναποταμιευμένοι προμήθειαι ἢ μέρος αὐτῶν, τὸ ὁποῖον
ἤθελεν εὑρεθῆ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν θέλει κατασχεθῆ καὶ πω-
ληθῆ δημοσίως· ἐκ δὲ τοῦ ποσοῦ τῆς πωλήσεως τὸ μὲν θέλει
χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπι ἀνεκτελέστων ὑπο-
χρεώσεων των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἤθελε προ-
κύψει ἔλλειψις ὡς πρὸς τὰς χρεῖας τοῦ κοινοῦ, τότε θέλει γείνει
ἡ ἀναγκαῖα πρόβλεψις μετ' ἐξοδα τοῦ ἐλλείποντος ἀπὸ τὸ χρέος
τοῦ ἀρτοποιοῦ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι ἀρτοποιοὶ θέλουν ἐναχθῆ ἐνώπιον τοῦ
ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἰτήσιν τοῦ Δημάρχου.

2. Περί κρεωπωλείων.

Ἄρθρον 32.

Ἐκαστος κρεωπώλης ὀφείλει, πρὶν ἢ μεταλθῆ τὸ ἐμπόριον
τοῦτο, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δηλοποιήσιν εἰς τὸν Δήμαρχον,
ὁ ὁποῖος θέλει πληροφορηθῆ ἐὰν τὸ σπουδαῖον μέρος διὰ κρεω-
πωλείων δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν κακὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν
κοινὴν εὐναξίαν καὶ τὴν ὑγίαν.

Ἀφοῦ λάβῃ εὐχαρίστους πληροφορίας περὶ τούτου, τότε πρέ-
πει ὁ Δήμαρχος νὰ ἐκδώῃ τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας ἄνευ τοῦ
ὁποῖου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεωπώλου δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῆ.

Ἄρθρον 33.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας εἰς ἀνθρώ-
που κατὰ διαγωγὴν ἢ μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιτούμενην ἱκανό-
τητα πρὸς ἐξάσκισιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Δύνανται δὲ
αὐτοὶ νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχὴν
καὶ νὰ παρατηρηθῶσι κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 34.

Εἰς καμμίαν περιπτῶσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέ-
πει νὰ περιηρισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρεωπωλῶν,

Ἄρθρον 35.

Εἰς κανένα δὲν ἀπαγορεύεται τὸ νὰ σφάζῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀ-
νήκοντα ζῶα, ἢ τὰ πρὸς οἰκιακὴν τοῦ χρέτιν ἀναγκαῖοντα,
ὀφείλει ὅμως αὐτὸς νὰ ὑπόκειται εἰς ὅλους τοὺς περὶ καθαριότη-
τος καὶ ὑγείας ἀστυνομικοὺς ὁρισμοὺς.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τοὺς Δήμους Α' καὶ Β' κλάσεως θέλουν προσδιορίζεσθαι
ἰδιαίτεροι τόποι διὰ τὰ σφαγεῖα.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσι ἐπομένως νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν ἀ-
νέγκισιν κρεωπωλείων ἰδιαίτερων εἰς μέρη, ὅπου δὲν δύνανται
νὰ ἔχωσι τὴν κηκούσαν ἐπαγρύπμισιν.

Ἄρθρον 37.

Πρέπει οἱ Δήμαρχοι νὰ προσδιορίζωσι τοὺς τόπους, ὅπου τὸ
αἷμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν σφάζομένων ζῶων θέλουν ἐκφέρε-
σθαι.

Ἄρθρον 38.

Θέλουν ἐμποδίζεσθαι τὴν πώλησιν κρέατος πολλὰ νέων ζῶων·
προσέτι δὲ καὶ τοιούτων, τὰ ὁποῖα ἐβόφησαν ἀπὸ ἐπιζωοτίαν
τινὴν ἢ ἀπὸ γῆρας.

Ἄρθρον 39.

Τὰ πρὸς τροφήν ζῶα πρέπει νὰ σφάζονται καὶ ὄχι νὰ πνί-
γωνται, τὸ δὲ κρέας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῆται ζεστόν.

Ἄρθρον 40.

Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται πρὸς εἰς πώλησιν χοῖρος πάσχων
ἀπὸ λέπραν ἢ ψώραν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ παραχωρήσεως οικοπέδων κατὰ τὸν Πειραιᾶ εἰς τοὺς Χίους ἀεζῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι οἱ κείμενοι εἰς ἐκεῖνο τῆς νεοκατασκευασθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, τὸ μέρος τὸ ὁποῖον διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιᾶν ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν πλευρᾶς, παραχωροῦνται αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ 1825 ἐξ ἀνα μίαν δραχμὴν ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς, ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦ κατασκευασθημένου κτιρίου ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἢ πρὸς μεγάλην τινὰ ὁδὸν ἢ πρὸς δημοσίαν πλατείαν καὶ ἀνὰ πενήντα λεπτὰ ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς ἐὰν τὸ πρόσωπον τούτων βλέπῃ εἰς πλατείαν ὁδόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς θέλει καταλογίζεσθαι ὄχι μόνον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ δι' οἰκοδομὴν τόπου, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν παρακειμένων αὐτῷ χώρων, δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν κατὰ τὸ ἕμισυ αὐτῶν πλάτος καὶ κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν τιμὴν.

Ἐὰν ἡ παρακειμένη δημοσία πλατεία δὲν ἦναι ὀρθογώνια, τὸ ἐμβαδὸν ἀπάσης τῆς πλατείας θέλει διαμερίζεσθαι μεταξὺ ὁλῶν τῶν παρακειμένων τόπων, ἀναλόγως μὲ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου τῆς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῆς καὶ θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῆ ὡς βᾶσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν δοθησομένων ἀποζημιώσεων δι' ἐκεῖνα τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα θέλουν παραχωρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐν Πειραιεὶ ιδιοκτῆτας εἴτε διὰ δημοσίους πλατείας καὶ ὁδοὺς, εἴτε δι' οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

Ἡ ἀποζημιώσις πληρῶνται διὰ μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ τοὺς παρακειμένους κτήτορας, διὰ δὲ τὰ δεύτερα ἀπὸ τὰς νεοσυστηθησομένης κοινότητος· ἐὰν δὲ ταῦτα χρησιμεύσωσι διὰ καταστήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· Αὕτη ὁμοίως ἐπιφυλάττεται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ διὰ γηπέδων καὶ γαιῶν.

Πᾶς τοιοῦτος ιδιώτης θέλει λαμβάνει κατ' αἵτησίν του ἀντὶ τῆς προμνημονευθείσης τιμῆς οἰκοδομῆς τόπον 600 τετραγωνικῶν πηχῶν ἀπὸ τὰ δημοσία ἢ τὰ μοναστηριακά γήπεδα, ἐὰν δὲν τὸν ἔμεινε πλέον εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ τμήμα οἰκοδομῆς τόπος τοιοῦτου μεγέθους.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τῶν δι' οἰκοδομῆς τόπων θέλει γίνεσθαι εἰς τέσσαρας προθεσμίας.

Τὸ πρῶτον τεταρτημόριον θέλει πληρῶνεσθαι τρεῖς ἡμέρας μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀναγνωρισθῆ, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως.

Τὸ δεύτερον τεταρτημόριον μετὰ τρεῖς μῆνας, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς διαλύσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 5.

Ὅλαι αἱ ἀρχαιότητες, ὅσαι ἤθελον ἀνευρεθῆ εἴτε ἐπὶ, εἴτε ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθησομένων τόπων, μένουσι πλήρως ἰδιοκτησία αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀποκτήσαντες τόπους θέλουν συμμορφωθῆ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκῶν των μὲ τοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. ἡμετέρας ἀποφάσεως προδιαγραμμένους ὁρισμούς. Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας μεταβῆ εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀναλόγως δίδεται μόνον τότε ὅταν ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκοδομῆς ἠκολούθησεν ἄνευ ἐνοχῆς τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διανομὴ τῶν δι' οἰκοδομὴν τόπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν ἅμα συστηθῆ αὕτη· ἀλλὰ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἰδιοκτησία θέλει ἐπιδίδεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἐνδιαλαμβανόμενα παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς νέας πόλεως Πειραιῶς διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐγκαίρου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τὰ ἔτη 1835, 36, 37. Παρελθόντος τοῦ χρόνου πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκτήσῃ τόπον δι' οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς.

Ἀκολουθῶς θέλομεν προσδιορίσει τὰς συμφωνίας καθ' ἃς θὰ παραχωρῶνται κατὰ τὰ ἔτη 1806, 1807, εἰς τοὺς Χίους, μετὰ δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ εἰς ἅπαντας, οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι.

Ἄρθρον 9.

Οἱ προσδιορισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχουσι πλήρη ἀρχὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς δι' οἰκοδομὴν τόπους, οἱ ὁποῖοι θέλουν παραχωρηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. διατάγματος ἐπὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς κατὰ τὴν ἐπιπροσέχουσαν εἰς τὸ μνημονευθὲν διατάγμα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διατάγμα νὰ κοινοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ γνωστοποιηθῆ ἰδιαίτερος εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Διατάσσεται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτελέσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰαννουαρίου (5 Φεβρ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς νέας διατιμῆσεως τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπιβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐμπορικὰ

Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικῆ Συμβουλίου, διατάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Πληροφορηθέντες ὅτι τὰ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπιβληθέντα δικαιώματα εἶναι ἀνίστα ἢ δυσά-

άλλως βλαπτική φύσις απαιτεί αστυνομικές προφυλάξεις. Είς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ἡ πανώλης, ἡ χολέρα, ὁ ἄνθραξ, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ἡ ἀφροδισιάς. Τὰς ἀρρώστιας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὄχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουτε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ ἢ ἀπλῶς τῶν περιεστῶτων καὶ τοῦ ἱατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παθολογικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ. γ. διακρίνονται ἡ μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τῶν βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος καὶ τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν καὶ συστολὴν ἢ ρυτίσιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἄνθραξ ἀπὸ τοὺς γαγγραινώδεις δοθιῆνας, (σπειρία) τὴν κελάνωσιν τοῦ δέρματος, ἰδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στήθος καὶ τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς πασιδήλους φλυκταίνας τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἴδημα καὶ τὴν σκλήρυνσιν τοῦ κυψελλώδους ἰστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ κῶλα, τὴν πτώσιν τῶν ὀνύχων, τὴν πιλωσιν τῶν ὀφρύων καὶ τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ φολιδωτὰ (Squammeux) ἐξανθήματα.

Ὁ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰς κηλίδας τοῦ δέρματος καὶ συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ὁ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάξρωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ ἀφροδισιάς ἀπὸ τὰ ἔλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς ῥινός, τὰ παρασκαρώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν διὰ τῶν σημείων τούτων ἢ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὰ λεγόμενα τῶν περιεστῶτων συμπεραίνῃ ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀρρώστιαν, χρεώσται νὰ μετρώσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀρρώστιας ἔμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ἡ φθίσις, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμὸν, τὴν γαμνωσυλίαν καὶ τὴν ἀλωπεκίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Ὅφειλε τέλος ὁ νεκροσκόπος καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι κρίνει ἀρμόδιον

περὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ κηδεείας τοῦ πτώματος· οὕτω παρ. γ. ἕως οὗ ἔλθῃ τῆς ταφῆς ἢ ὥρα, τὸ πτώμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δωμάτιον μετρίως θερμότητος, μένουσιν ὀπισθοῦν ὑψωμένα ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ στήθος, διατηροῦνται ἀνοικτὰ τὸ στόμα καὶ οἱ μυκτῆρες (τὰ ῥωθῶνια), τὸ πρόσωπον διόλου ἀσκεπές, ἡ δὲ κοιλία καὶ τὸ στήθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα ἀπαγορευομένου νὰ μὴ τολμηθῇ ὁποιαδήποτε πράξις δυναμένη νὰ σβέσῃ τὴν ζωὴν ἤδη ἔσως κινδυνεύουσαν ὁ νεκροσκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνηται καὶ νὰ ἐνδύηται τὸ πτώμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ δημοσίους ὑπερέτας.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγγέλλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσε τὸν νεκρὸν ἱατρὸν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν διατάξεων τούτων ἐγγειρίζεται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδεείας.

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1835.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἱατροσυνέδριον

ΒΙΗΜΕΡ Πρόεδρος, ΠΕΖΕΡ,
 ΤΡΑΙΒΕΡ, ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
 ΗΠΙΤΗΣ, ΛΕΥΚΙΑΣ,
 Ν. ΛΕΒΑΔΙΕΥΣ.

ΤΜΗΜΑ Σ΄.

Ἐνταφιαστήριον.

Ὄνομα,
 Ἐπάγγελμα,
 Πλίκια,
 Θρησκεία,
 Διαμονή,
 Γάμος, ἢ ἀγαμία,
 Εἶδος ἀρρώστιας, ἢ αἰτία τοῦ θανάτου,
 Μῆν, ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς τελευτῆς,
 Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς νεκροσκοπίας,
 Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ταφῆς,
 Παρατηρήσεις.

Ἐν τῇ 183

Ἰπογραφή τοῦ νεκροσκόπου,
 » τοῦ ἱατροῦ,
 » τοῦ ὑπερέτου τῆς ἀστυνομίας.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Νεκρολόγιον (κατάλογος νεκρῶν ἢ ἀποβιώσεων).

Κοτὰ τὸν μῆνα		τοῦ ἔτους		τῆς κοινότητος		ἐπαρχίας		Νομαρχίας	
Ἀριθ.	Ὄνομα	Ἐπάγγελμα	Θρησκεία	Διαμονή	Γάμος ἢ ἀγαμία	Νόσος ἢ αἰτία τοῦ θανάτου	Ὄνομα ἱατροῦ	Ἡμέρα καὶ ὥρα τελευτῆς, νεκροψίας, ταφῆς	Παρατηρήσεις

Ὁ νεκροσκόπος

ὅτι ἐσχάρα (κάκαλον) ὑπαιθος, ἥτις πίπτει μετὰ 3 ἐβδομά-
 τας ἀφίνουσα εἰς τὸν τόπον γλαυκάς καὶ βαθυλωτάς κηλίδας.
 Ἄλλ' εἰς τὰς βοῦς, ὅσαι ἔχουσιν αἰθὴν ἢ μέλαιναν ἐκ φύσεως
 τὴν θηλὴν, τὸ σῆμα τῆς φλυκταίνης χρῶμα δὲν διακρίνεται
 ἔσπον· πάσχουσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀσθένειαν συγχρόνως τὸ τρί-
 ον, πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἥμισυ μάλιστα μέρος τῶν βοῶν. Πα-
 τηρεῖται δὲ συνήθως ὅταν οἱ ἀμέλγοντες τὰ ζῶα ταῦτα ὑ-
 πέρταται ἔχωσι φλογισμένας καὶ γεμάτας ἀπὸ φλυκταίνης τὰς
 εἰς, ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀληθι-
 νὴν ὕλην δὲν πρέπει νὰ συγγένηται μὲ ἄλλα ἐξανθήματα, ἀ-
 νοχορδῶνας φλυκταίνης καὶ φύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχουσι
 ἀλλάκις αἱ θηλαὶ τῶν βοῶν.

Ἐν Ναπλῳ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1834.

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλ. Ἱατροσυμπόδιον

Βίμπερ Πρόεδρος,
 Ρέζερ
 Τράυβερ,
 Δ. Μαυροκορδάτος,
 Γ. Λευκίας,
 Π. Ἡπίτης,
 Ν. Λεβαδιεύς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτης τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου,
 τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου. (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27)
 Φεβρουαρίου, ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσυμβουλευτι-
 κὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρὰ τὴν
 μεγάλην ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις
 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ
 περὶ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπί-
 στημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν πρὸς πιστοῦς ἡμῶν ὑπη-
 κούς ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειὰς τῆς τοιαύτης καταστά-
 σεως τῶν πραγμάτων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
 ματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβου-
 λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Γραμματεῖᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, πα-
 ρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπίτηδες συστηθείσης ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ
 παρ' ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων
 τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς
 Γαλλίας, θέλει τυπωθῆ ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι
 ὡς ἐπίσημον κείμενον Νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προ-
 παρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῆ ἀνε-
 περβέτως ἰδιαιτέρος Νόμος.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρῶν Νόμος θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
 Κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
 παρ' ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ
 Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ

τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
 δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪ-
 ΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΤΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σημειώσεως ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐκδοθησο-
 μένου περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμ-
 βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστὸς Εἰρηνοδίκης θέλει ἀνοίξει βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον
 θέλει σημειῶναι, κατ' αἴτησιν τοῦ πιστωτοῦ (créancier) ἢ ἄλ-
 λου τοῦτου παρυσιαζομένου εἰς ὄνομα αὐτοῦ, τὰς ὑποθήκας
 τὰς παρ' αὐτοῦ ἤδη ἀποκτημένας, ἢ ἀποκτηθησομένας μετὰ
 τὴν ἐκδόσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ σημειώσεως αἰτήσις θέλει γίνεσθαι πρὸς τὸν Εἰρηνο-
 δίκην, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ ἐναπόθηκον
 κτῆμα.

Ἐν τῇ ὑποθήκῃ συμπεριλαμβάνη κτῆματα περισσότερα τοῦ
 ἐνός, κείμενα εἰς περιφέρειας διαφόρων Εἰρηνοδικῶν, ὁ πιστω-
 τῆς δύναται νὰ κάμῃ τὴν περὶ σημειώσεως αἴτησιν τοῦ πρὸς ἑ-
 να ἐξ αὐτῶν, ὅστις τὴν καταχωρίζει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀν-
 τίγραφον τῆς σημειώσεως ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν
 Εἰρηνοδίκην ἢ τοὺς Εἰρηνοδικὰς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέ-
 ρειαν εὐρίσκονται τὰ λοιπὰ κτῆματα οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ
 καταχωρήσουν ἀνευ ἀναβολῆς, ἕκαστος εἰς τὸ βιβλίον τοῦ, τὴν
 πεμφθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς σημείωσιν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλουν σημειώ-
 νεσθαι εἰς εἴς στήλας.

1. Ἡ χρονολογία τῆς αἰτήσεως.

2. Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ πιστωτοῦ.

3. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ χρεώστου,

4. Σύντομος περιγραφή τοῦ ἐναποθηκικοῦ πράγματος.

5. Ἡ χρονολογία τοῦ τίτλου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου στηρίζεται τὸ
 τῆς ὑποθήκης δικαίωμα,

6. Ἡ ποσότης τοῦ τίτλου, ἂν λαμβάνεται εἰς τὸν τίτλον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀνοιχθῆ
 τὴν 18 (30) Μαΐου καὶ θέλει κλεισθῆ τὴν 18 (30) Ὀκτω-
 βρίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας
 σημειωθεῖσαι ὑποθήκαι, καθόσον ἢ ἐγγραφῆ τῶν θέλει γίνεαι
 εἰς τὸ διαταχθησόμενον τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον, θέλουν πρῶτι-

20. Θεϊκόν ὄξύ, oleum vitrioli, σπείριον βιτριολίου, acidum sulphuricum.
21. Νιτρικόν ὄξύ, aqua fortis, ἀσημόνερον, acidum nitricum.
22. Ὑδροχλωρινόν ὄξύ, ἄλυκόν ὄξύ, acidum muriaticum.
23. Φωσφορικόν ὄξύ, acidum phosphoricum.
24. Ὑδροχλωρικόν ὄξύ ὀξυγονωμένον, acidum muriaticum oxygenatum χλωρινόνερον, χλωρὸν.
25. Πότασσα καυστική, πέτρα καυστική χειρουργῶν, kali causticum.
26. Σόδα καυστική, natrum causticum.
27. Ἀμμώνιον καθαρὸν ἢ καυστικόν, ammonia pura liquida.
28. Ὑπανθρακική πότασσα καθαρισμένη, subcarbonas potassae deduratus, sal tartari purum.
29. Ὑπανθρακική σόδα καθαρισμένη, subcarbonas sodae depuratus.
30. Ὑπανθρακικόν ἀμμώνιον καθαρισμένον, subcarbonas ammoniae depuratus, alcali volatilissimum.
31. Ὑπανθρακική βαρεία, subcarbonas barytae.
32. Ὑδροχλωρική βαρεία, murias barytae.
33. Ὑδροχλωρική τίτανος, murias calcariae.
34. Ὑδροχλωρική πότασσα ὀξυγονωμένη, murias potassae oxygenatus.
35. Θειοῦχος πότασσα, hepar sulphuris.
36. Θειοῦχος σόδα, hepar sulphuris minerale.
37. Θειοῦχον ἀμμώνιον, sulphuretum ammoniae.
38. Ἰώδες καὶ ἔμβαμμα ἰώδους, jodium.
39. Θειοῦχον ἰώδες, ioduretum sulphuris.
40. Ὑδροϊωδική πότασσα, kali hydriodicum.
41. Ὑδροκυανική σιδηροῦχος πότασσα, Borussias potassae et oxydum ferri.
42. Δαρνακεράσον ἀπόσταγμα, aq. lauro cerasi.
43. Πικραμυγδάλων ἀπόσταγμα, aq. amararum amygdalarum.
44. Ὄπιον καὶ ἔμβαμμα ὀπίου, tinctura opii, laudanum liquidum sydenhami.
45. Εὐιόρδιον, ῥητίνη εὐφορβίου.
46. Ἐλατήριον.
47. Σκαμμωνία (μαμουτία.)
48. Στρογγύλοσπορος, pix vomia (φόλις).
49. Κόκκος Ἰγνατίου, faba Ignatii.
50. Κοκουλόσπορος, sem. coeuli indicii.
51. Σαβαδίλλα, sem. sabadillae.
52. Σταφίς ἀγρία sem. staphis agriae.
53. Βεδαλίη ἢ μανδραγόρας, belladonna.
54. Ὑοσκύαμος, hyoscyamus niger.
55. Κώνειον ὑδροχαρές, conium aquaticum, ἢ μαγγούρι, cicuta aquatica.
56. Κώνειον κατάστικτον, conium maculatum.
57. Στραμμώνιον, datura stramonium.
58. Δακτυλίτις, digitalis purpurea.
59. Δακόνιτον, aconitum.
60. Βράθυ, σαβίνας χόρτον, sabina.
61. Κερατώδης σικαλίς, secale cornutum.
62. Ἑλλέβορος λευκός, veratrum album, helleborus albus.
63. Ἑλλέβορος μελαί, σκάρρη, helleborus niger.
64. Κολοκυνθίς.

Καὶ τὰ τούτων πάντων παρασκευαστά.

Ἄρθρον 3.

Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι καθὼς καὶ οἱ ἐξετα-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

σθέντες καὶ ὠρτισμένοι πραγματευταὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάξωσι τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις, ὅταν πωλῶσι δηλητήρια.

Α'. Ὅλα τὰ διαληφθέντα δηλητήρια πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ἰδιαίτερα χωρίσματα τοῦ ἐργαστηρίου καὶ εἰς ἰδίαις θέσεις ἢ ἀγγεῖα καλῶς χωρισμένα καὶ σφραλισμένα. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ δηλητήρια τῆς πρώτης σειρᾶς θέλουσι φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαίτερον συρτάριον, τὸ ὁποῖον νὰ κλειδώνεται μὲ χωριστὴν κλειδαρίαν.

Β'. Τὸ κλειδίον τοῦ συρταρίου τούτου νὰ κρατῇ αὐτὸς ὁ φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος ἢ ὁ πρῶτος αὐτῶν βοηθός.

Γ'. Ἐκαστον δηλητηρίου εἶδος νὰ ἔχη ἰδίαν εὐληπτον ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ τῆς θέσεως.

Δ'. Διὰ τὰ δηλητήρια θέλουσιν εὐρίσκεισθαι εἰς τὸ κατάστημα ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα, οἷον ζύγια (σταθμά), ἔγδια, τριβήδια κτλ. Κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν δηλητηρίων τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑδραργύρου χρήσιμα πρέπει νὰ κλειδώνονται μετὰ τῶν εἰρημένων φαρμάκων εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον.

Ε'. Τὰ δηλητήρια νὰ ζυγίζωνται εἰς χωριστὸν τοῦ ἐργαστηρίου τραπέζιον.

Ὅστις παραβῇ τὰς ἀνωτέρω παραγγελίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Σ'. Τὰ δηλητήρια νὰ πωλῶνται πάντοτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιὸν αὐτὸν καὶ φαρμακέμπορον ἢ τὸν πρῶτον τούτων βοηθὸν καὶ ὄχι ἀπὸ μαθητιῶντας παῖδας ἢ ἄλλους ἀνθρώπους. Εἰς τὸ ἐνοχον παραβάσει, θέλει ἐπιβιάλλεσθαι ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 560 προσδιορισμένη ποινή.

Ζ'. Ἐκαστὸς φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος νὰ κρατῇ ἰδιαίτερον βιβλίον διὰ νὰ σημειοῖ ἐκεῖ κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον τὰ πωλούμενα δηλητήρια.

Χρῆσις τῆς πωλήσεως, εἶδος, ποσότης, σκοπὸς χρήσεως τοῦ δηλητηρίου, ὄνομα, ἐπάγγελμα, διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Η'. Ἄνευ ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς τοῦ ἀνομήτου τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ βιβλίον ἂν θέλει διδοῦνται κανέν δηλητήριον οὔτε τῆς πρώτης οὔτε τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Θ'. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς δηλητήρια θέλουσι δοῦνθαι μόνον εἰς τὸν παρουσιαζόντα ἀποδεικτικὸν τῆς ἀστυνομίας, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀποδεικτικὸν δὲ τούτο προστίθεται μετὰ τὴν πώλησιν εἰς τὸ βιβλίον.

Ι'. Ὁ πωλητὴς ἔχει δικαίωμα καὶ χρεὸς νὰ μὴ δίδῃ οὔτε ἀπὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς δηλητήρια, ἄνευ ἀδείας τινὸς Ἀρχῆς, εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους, ἢ ὑπόπτους καὶ ὅταν φοβῆται ἐλαττοῦσαν χρῆσιν τοῦ δηλητηρίου.

Κ'. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ποτε δηλητήρια εἰς παῖδας, μαθητιῶντας, δούλους καὶ μωροὺς, οὔτε ὅταν παρουσιάωσιν ἀδειαν ἐγγραφὸν τινος Ἀρχῆς.

Δὲν συγχωρεῖται μάλιστα νὰ δίδωται κανέν δηλητήριον, ἂν ὑπάρχῃ ὑπόψια ὅτι δὲν θέλει χρησιμεύσει εἰς ὅ,τι λέγει τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀστυνομίας.

Λ'. Τὰ πρὸς ἰατρικὸν σκοπὸν δηλητήρια πρέπει νὰ δίδωνται μόνον ἀπὸ τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ μόνον ὅταν παρουσιασθῇ εἰς αὐτοὺς γραμματίον ὑπογραμμένον παρὰ τινος ἀνεγνωμένου ἰατροῦ. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἂν τὸ εἶδος, ἡ ποσότης καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου δίδῃ ὑπόψιαν παραδρομῆς, κηλητῆς ἢ κακοβουλίας, ὁ φαρμακοποιὸς ἔχει δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐρωτήσῃ ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου τινὸς τὸν ἰατρὸν κατ' ἰδίαν.

Ὅταν τὸ δηλητήριον δίδωται κατὰ ἰατρικὴν συνταγὴν, γίνονται περὶ τὰ ἢ καταγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀστυνομίας.

Οικονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἀ-
κολούθως,

Ἄρθρ. 1.

Τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ἰδρας παραχωρηθὲν δικαίωμα
τοῦ ἐλευθέρου λιμένος ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου
1835.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835 παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο,
καὶ ἀπεναντίας συσταίνεται εἰς τὴν Ἰδραν κατάστημα Διαμε-
τακομίσεως διὰ τὰς ἀτελωνίστους ξένης ἐπικρατείας πραγ-
ματείας.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως τῆς Ἰδρας ὑποβάλλει-
ται εἰς τοὺς αὐτοὺς προσδιορισμοὺς ὡς καὶ τὸ τῆς Σύρας, καὶ
εἰς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες τυχὲν ἤθελον γίνεαι διὰ τοῦ νέου
ἐπιτελωνίων ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀμοιβαία μετακόμισις τῶν εἰς τὰ καταστήματα τῆς Δια-
μετακομίσεως Σύρας καὶ Ἰδρας ἀτελωνίστων ξένης ἐπικρατείας
πραγματειῶν συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀποστολὴ δὲ τοιούτων πραγματειῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ
Βασιλείου συγχωρεῖται τότε μόνον ἐὰν πληρωθῇ τὸ δι' αὐτὰς
εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρας, ἢ Ἰδρας.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως
δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δέκα Ἑλληνικῶν σχολείων.

Ο Ο Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) καὶ 14 (26)
Μαρτίου προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμα-
τείας, ἀποφασίζομεν

Ἄρθρον 1.

Θέλουν συστηθῆ ἀνυπερθέτως 10 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐκ τῶν
αὐτῶν θέλουν διατηρηθῆ καὶ τὰ ἤδη εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ
Σύραν ὑπάρχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν
συνδεδεμένα γυμνάσια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν συστηθῆ εἰς τὰς ἀκολούθους πόλεις:

- α. εἰς Ναύπλιον,
- β. εἰς Σπάρτην,
- γ. εἰς Καλάμας,
- δ. εἰς Πάτρας,
- ε. εἰς Μεσολόγγι,

ς. εἰς Ἄμφισσαν,

ζ. εἰς Λαμίαν,

η. εἰς Χαλκίδα

θ. εἰς Ἰδραν,

ι. εἰς Τήνον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐν Σύρα Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει λά-
βει αὐξήσιν μετὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐξομοιωθῆ μετὰ τὸ ἐν Ναυπλίῳ
γυμνάσιον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξοδα τοῦ ἐν Τήνῳ σχολείου θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τῶν εἰ-
σοδήματα τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ τῶν λοιπῶν ὑπ'
ἀριθ. 2 σημειουμένων ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὸ ἐκκλησιαστι-
κὸν ταμεῖον, εἰς ἕαρος τοῦ ὁποίου μένου καὶ τὰ Ἑλληνικὰ
σχολεῖα καὶ γυμνάσια Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας. Τὸ αὐτὸ ταμεῖον
θέλει ἀναλάβει καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀναφερομένης
ἐπαυξήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ γυμνασίου τῆς
Σύρας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ καταστήματα διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν προμηθεύσει
αἱ ἀνήκουσαι κοινότητες, ἐκάστη εἰς τὴν ἰδίαν πρωτεύουσαν.
Ὅπου διαθέσιμοι οἰκοδομαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐγκρίνομεν, διὰ νὰ
εὐκολυνθῆ καὶ ἐπιταχυνθῆ ἡ ἐναρξίς τῶν σχολείων, νὰ πληρωθῆ
διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον,
ἐξαιρέσει τῆς Τήνου, ὅπου θέλει γίνεαι φροντίς περὶ καταστήμα-
τος ἀπὸ τὰ προϋκθέντα ἐπιτόπια ἔσοδα.

Ἐἰς Σύραν, Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μένου προσωρινῶς τὰ αὐτὰ
καταστήματα, τὰ ὅποια μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευαν ὡς γυμνάσια.

Ἄρθρον 6.

Ἐἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀποφασίζεται νὰ ὑπάρχουν
τρὴς τάξεις ἄλλ' εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Πάτρας, Ἄμφισσαν
καὶ Ἀσπίαν, θέλουν ὑφίστασθαι διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 2 μόνον.

Ἄρθρον 7.

Ἐἰς Σύρον θέλει συστηθῆ προσωρινῶς ἡ κατωτάτω τάξις
τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς νήσου ἐκείνης.
Καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐπαρκῶσι, θέλει γίνεαι περὶ αὐτῆς φροντίς
ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 8.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν κάμει ἐναρξιν τὴν 1 (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως
Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει ἀνυπερθέτως, συνεννοουμένη μετὰ
τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅλα τὰ προπαρασκευαστικὰ μέτρα,
καὶ ἰδίως θέλει διατάξει τὰ δέοντα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ
ἀπαρτισμὸν τῶν οἰκημάτων.

Ἄρθρον 10.

Περὶ διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ
ἑσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τούτων θέλουν ἐκδοθῆ
ἰδιαίτερα διατάγματα.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν. Θέλει δὲ ἀναγνω-
σθῆ καὶ δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπ' ἐκκλησίας. Ἡ εὐθύνη
τῆς ἐκτελέσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
κτλ. Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

Άρθρον 6.

Ανίσως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρέη ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύνανται τὴ δικαιογράφῃ ν' ἀνανεωθῶν προτιότερα, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἔννομον βεβαίω-
ωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρώσει τὸ χρέος του ὁμοῦ μὲ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοὺς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ πληρωθῶν τὰ χρέη. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακα-
λύψεις.

Άρθρον 7.

Ανίσως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 5, φανερός σφετερισμὸς εἰς τῆς κατοχῆς τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μὲ καλὴν πίστιν, ἢ ἀνίσως ἐγίνε παράνομος τις αὐτῶν ἀντιπρῆσις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συνωδευμένην μὲ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν Ἡμῶν.

Ἐὰν δὲ παρακινήθῃεν ἀπὸ εὐλόγους αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιογράφων διὰ συμβιβασμῶν, θέλομεν δώσει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολου-
θῶντες ὡς παντοτεινὸν καὶ ὄνα τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικειᾶς. Ἀλλ' ὁ ἀπολογιζόμενος τῶν κτημάτων διακάτο-
χος πρέπει τότε νὰ παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἕν δι' ἰδίων του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συνταταγμένον ἔγγρα-
φον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Άρθρον 8.

Ανίσως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πα-
ραδοθὲν δικαιογράφον δὲν συμφωνῇ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ κη-
ρυχθῇ ὡς ἄκυρον παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἀνίσως ὁ ἀπολογιζόμενος δὲν δεχθῇ ἐντὸς τῆς διορισθείσης προθεσμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 7 ἀναφερόμενον συμβιβασμὸν, ἢ ἐὰν Ἡμεῖς δι-
ἀποφυγὴν μεγάλων καταχρήσεων δὲν ἀναδεχθῶμεν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἀνανέωσιν, τότε ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικο-
νομίας, νὰ ἐκδώτῃ τὴν ἀναγκαίαν διοικητικὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν διακοινώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἢ ὁποία χρεωστῆ νὰ καταδιώξῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ ἀρμόδια Πρωτοδικεῖα κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγ-
ματος σημειωθέντας νόμους καὶ διατάγματα, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφίρσιν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 852 καὶ 853 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν καὶ εἰς τὸ Ἐ-
λεγκτικὸν Συνέδριον ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΕΣΙΑΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἑπισημικοῦ Συμ-
βουλίου ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ Δή-
μων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Οἱ μοναχοὶ καὶ ἱερομόναχοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, μῆτε τοῦ ἐκλέγειν, μῆτε τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Άρθρον 2.

Οἱ δὲ κοσμιῖερεις (κοσμοπαπάδες) ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Άρθρον 3.

Οἱ παρόντες ὄρισμοὶ ἔχουσι κῦρος καὶ ἰσχὺν νόμου, καὶ πρέ-
πει νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν παραγγέλλεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐξεδίθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτ. (12 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Ἑπισημικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἑπισημικοῦ Μικρ. Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Δύνανται νὰ παρευρεθῶσι καὶ συμπαραληρθῶσι καὶ ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας συγκαλεῖται τὸ Ἑπισημικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ῥηθέντος Διατάγ-
ματος διαλαχθαινομένων.

Άρθρον 2.

Ἡ παύσεις αὐτῶν δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἀμετὸν Ἡμῶν διάταξιν, ἢ καθ' Ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

Άρθρον 3.

Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθισομένης Ἡμετέρας ἀποφάσεις θέλουσιν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τ' ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἢ αἱ ἰδιαιτέραι συνεδρᾶσεις, διὰ τὰς ὁποίας θέλουσιν συγκαλεῖσθαι.

Άρθρον 4.

Αἱ ψῆφοι τῶν παρέδρων τούτων δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰμὴ συμβουλευτικαὶ (consultatives) σημειῶνται ὅμως ξεχωριστὰ αἱ γνώμαί των πάντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αὐταὶ ἀπέχῃσι τῆς πλειοψηφίας, θέλουσιν τότε σημειῦσθαι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

όπλισμού των τετραρχιών, καθόσον δύναται να γένη χωρίς βλάβην της τεθείσης αρχής.

Όσοι δὲν ἔχουσι πλέον τὰ ὄπλα των, δύναται να μεταχειρισθῶσι τὰ ὅποια οἱ συναγωνισταὶ των ἔφερον εἰς τοὺς τοιούτους πολέμους ὄπλα, καὶ τὰ ὅποια μετέβησαν ἀπὸ τούτους εἰς τὰς ἰδικὰς των χεῖρας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· ἐν ἐλλείψει τούτων θέλουσι λάβει, κατ' αἰτησίαν των παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὄπλα, ὅμοια μὲ τὰ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 17.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολουθῶς.

α. Δι' ἕκαστον τῶν ἐξ ἀρχαιοτέρων λοχαγῶν	Δραχ.	300
β. Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν	»	250
γ. Διὰ τὸν ὑπολοχαγόν	»	180
δ. Διὰ τὸν ἀνθυπολοχαγόν	»	140
ε. Διὰ τὸν σημαιοφόρον καὶ ἐπιλοχίαν	»	90
ς. Διὰ τὸν δεκανέα	»	60
ζ. Δι' ἕκαστον φαλαγγίτην	»	48

Ἡ ἀρχαιότης τῶν λοχαγῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον· ἀντίτως παρενέβησαν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον πολλοὶ λοχαγοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ ἡλικία ἀποφασίζει τὴν ἀρχαιότητα των.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθοὺς θέλουσι συμπεριλαμβανέσθαι οἱ λοιποὶ μισθοὶ τῆς ἐνεργείας, αἱ συντάξεις οἱ μισθοὶ διαθεσίμων, αἱ πρὸς διατροφήν χορηγήσεις καὶ ἄλλαι διὰ προσωπικὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου γινόμεναι χρηματικαὶ πληρωμαί.

Οἱ μισθοὶ ὄλων τῶν θέσεων τῆς Φάλαγγος διακρίνονται εἰς μισθὸν καθήκοντος καὶ εἰς μισθὸν ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς τοῦ καθήκοντος τοῦ λοχαγοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν μισθὸν συναγματάρχου τῆς γαλιμαῆς, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἴσος μὲ τὸν μισθὸν ταγματάρχου τῆς γραμμῆς· ὁ μισθὸς τῶν βαθμίων τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας κανονίζεται κατὰ τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρὰ τμήματος τοῦ διατάγματος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833 (ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως 1833 ἀριθ. 8). Τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ σημαιοφόροι, ἐπιλοχίαι, δεκανεῖς καὶ φαλαγγίται λαμβάνουσι προσέτι μίαν μερίδα ἀλεύρου, συνισταμένην εἰς 200 ἑλληνικά, ἢτοι 703 γαλλικά, δράμια (grammes), ὅταν εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας.

Ἀπὸ τὰς ἀποδοχὰς ταύτας θέλουσιν ἐξοικονομεῖ τὰ ἐξοδα τῆς κατοικίας τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς τροφῆς των· λαμβάνουσι δὲ κατοικίαν ἀμισθί, ὡσάντις ὑπηρετοῦν κατὰ διαταγὴν ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των.

Ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὴν Τετραρχίαν ἀσθενοῦντες, λαμβάνουσι ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἰατρικά κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅλαι αἱ ἀποδοχαὶ αὗται δίδονται εἰς αὐτοὺς ἐνόσω παρευρίσκονται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἢ καθόσον ἤθελον ἀποπέμψθῃ εἰς ἄλλην τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ μισθοὶ ὄλων τῶν θέσεων τῆς Τετραρχίας πληρόντοσι ἀπὸ τοῦ ταμείου αὐτῆς τὴν 16 ἑκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ κατέχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὅποιανδήποτε θέσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἀδειαν ἀπουσίας εἰς πάσῃν περίστασιν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Τετραρχία, εἰς τὴν ἀνήκει, εὑρίσκεται ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατεύει ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θέλει δίδεσθαι, ὅταν ζη-

τηθῇ, ἀδεια ἀπουσίας, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τετραρχίας. Πρέπει δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωνται πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν οἱ ἔχοντες κτήματα καὶ οἱ νυμφευμένοι.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμψωμεν εἰς ἀδειαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τὰς Τετραρχίας, εἴτε ὀλικῶς εἴτε ἐν μέρει, καὶ νὰ διατάσωμεν, ὥστε τὰ μέλη ἐκάστης Τετραρχίας νὰ καταγράφωνται ὡς ἀπόντα, καὶ χωρὶς προηγουμένης αὐτῶν αἰτήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμως περίπτωσιν πρέπει συνήθως νὰ μένωσι παρόντες οἱ λοχαγοὶ καὶ τὸ ἦμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐπιλοχιῶν. Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτην ἀδειαν ἀπουσίας πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἅμα προσκληθῶσιν.

Ἄρθρον 19.

Ὅσοι μένουσιν εἰς ἀπουσίαν ἐπέκεινα τῶν δέκα ἡμερῶν, δὲν λαμβάνουσι συνήθως μισθὸν εὔτε ἄλλην τινὰ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ 17 ἄρθρον σημειωθείσας ἀποδοχὰς.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται ὅσοι τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν τῶν σφριτευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νομοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ δὲν ἀπήλαυσαν ἐτι αὐτάς. Ἡ δὲν παρῆθεν ὀλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπήλαυσαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπονται εἰς ἀδειαν κατὰ διαταγὴν, λαμβάνουσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ, ὅσοι δὲ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσῃ, τὸ ἦμισυ τοῦ μισθοῦ. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει ἀφεθῆ εἰς τοὺς ἀποσπασθέντας εἰς ἀδειαν νυμφευμένους καὶ ἀπόρους στρατιωτικοὺς, εἰς τὰς συζύγους καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἢ μέρος τοῦ μισθοῦ ἢ ἐν μέρος αὐτῆς, θέλουσι προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι τὸ δικαίωμα, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις εἰς ἡμᾶς καταστάσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντος στρατοῦ, νὰ προσδοτήσωμεν, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰ οἰκονομικά μέσα τοῦ Κράτους, καὶ ἄλλας περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται νὰ γένη ἐξαιρέσις τοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου τεθέντος κανόνος.

Ὅσοι ἐν ἀπουσίᾳ θέλουσι λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς των ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ταμείου.

Ἄρθρον 20.

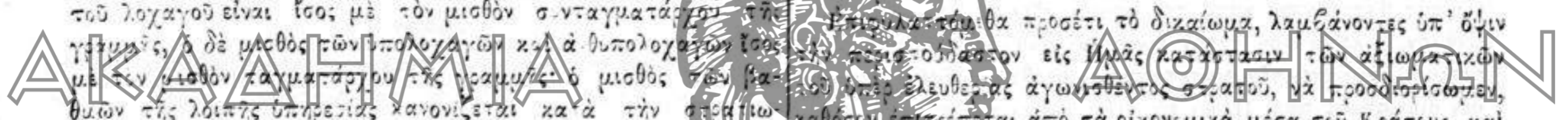
Ὅσοι τῶν ἐν ἀδείᾳ λαμβάνουσι τὰς εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσας ἀποδοχὰς, ὑποχρεοῦνται, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὄντες, νὰ συνδράμωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅταν προσκαλῶνται ἀπὸ τὴν ἀρμυδιαν Ἀρχὴν συνδράμωσι δὲ ἢ συγκροτοῦντες ἰδιαιτέρον ἀπόσπασμα, ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ὀδηγοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς καταταττόμενοι κατὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν των· ἀντίτως κατὰ συνέπειαν τοιαύτης προσκλήσεως διουσιεθῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς διαμονῆς των ἐπέκεινα τῶν 5 ὡρῶν, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν γένει ἐκτὸς τῆς διαμονῆς των ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ἀδικόπως, λαμβάνουσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν των πλήρη εἰς ἕκρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἔχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὅποιανδήποτε θέσιν, δύναται νὰ διαμείη εἰς αὐτὴν μέχρι τέλους ζωῆς ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσῃ, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τινὸς ἀπιφάσεως στρατοδικείου, ἢ κατὰ συνέπειαν καταδίκης εἰς ποινὴν κοινῶν ἐγκλήματος ἀνήκοτος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νομοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ἐκάστος δύναται νὰ παραιτηθῇ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φάλαγγος, ὅταν θελήσῃ, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Φάλαγγὴ ἢ τὸ ἀ-

θούν αι γαίαι εις χρήματα δύναμι τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεω-
λύτρων κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Πρέπει νὰ προ-
σθέσωμεν εἰσέτι ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν
βέβαια συνεισφέρει ἡ ἀπόκτησις ἰδιοκτησίας καὶ ἡ καλλιτέρευσις
τῆς γεωργίας, κάμνει καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους νὰ αὐ-
ξήσουν, καὶ ὅτι ὅπου ὑπάρχουν ἀνώτεροι πολιτικοὶ λόγοι, καὶ
τοιαύτη εἶναι ἡ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανομὴ
τῆς γῆς, ἐκεῖ ὑποχωροῦν οἱ οικονομικοὶ λόγοι.

Δ'.

Πρὸ πάντων ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ τάσις τοῦ περὶ προ-
ικοδοτήσεως νόμου νὰ μεταβάλλῃ τὴν εἰς εἶδη ἀποδεκατώσιν εἰς
χρηματικὸν φόρον καὶ νὰ εὐκολύνῃ τοιοῦτοτρόπως τὴν εἰσαγω-
γὴν δικαίου φορολογικοῦ συστήματος. Περὶ τῆς μεγάλης ὠ-
φελείας, ἣτις προκύπτει ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταλλαγὴν διὰ τὸν
γεωργόν, ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω τὰ δέοντα. Αὐτὸς πληρῶναι,
ὅσον δυστυχεῖς ἂν ὑποθεθῶν αἱ περιστάσεις, ὄχι πλείοτερον
τοῦ ὅτι ἐπλήρουν ἄχρι τοῦδε διὰ δέκατον εἰς εἶδη. Ἐκτὸς τού-
του διὰ τῆς ἀνωτέρω μεταλλαγῆς τοῦ φόρου δὲν φορολογεῖται
καὶ τὸ κεφάλαιόν του καὶ ἡ ἐπιμέλεια τὴν ὁποίαν καταβάλλει
διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του καὶ τὸ
ἐξ αὐτοῦ προϊόν. Περιπλέον ἀπαλλάττεται καὶ ἀπὸ πλῆθος
παρενοχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέκειτο ἄχρι τοῦδε, καὶ αἱ
ὁποῖαι ἐγέννησαν τόσα παράπονα, καὶ διαθέτει κατὰ τὸ δο-
κοῦν τὰ προϊόντα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τῷ φέρει μεγάλην
ὠφελειαν. Προσέτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς τακτικοῦ φορολο-
γικοῦ συστήματος μέλλει νὰ ἐλαφρυνθῇ εἰς τὸ μέλλον σημαντικῶς
ὁ γεωργός, διότι θέλουν φορολογεῖσθαι κατὰ δίκαιον λόγον καὶ
τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα, π. χ. τῶν τεχνῶν, ἐπιτηδεύ-
μάτων κτλ. συνεισφέροντα εἰς τὰ γενικὰ βάρη τῆς Ἐπικρα-
τείας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ἐνεργεῖτο. Διὰ τῆς
ἀναπτύξεως τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας
κρίθαι αἱ πηγαὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐπομένως
κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ αἱ τοῦ ἔθνικοῦ. Τὰ βάρη τῆς Ἐπι-
κρατείας διαμερίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς πλείοτερον
φορολογουμένους, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ γεωργός καὶ πᾶς ἄλλος
θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἐξῆς ὀλιγώτερον εἰς τὸ μέρος του,

Καὶ τὸ δημόσιον ὠφελεῖται διὰ τῆς μεταλλαγῆς τῆς εἰς εἶ-
δη ἀποδεκατώσεως. Τὸ σημαντικὸν κέρδος, τὸ ὁποῖον ἔκαμαν
ἄχρι τοῦδε οἱ ἐνοικιασταὶ θέλει: τὸ ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἐξῆς
τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ
εἰσοδήματος μειοῦται συγχρόνως τὸ ἀτομικὸν ποσὸν τοῦ φόρου,
καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίσῃ θετικῶς τὸ εἰσόδημά της,
πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦτον ἄχρι τοῦδε ἀδύνατον διὰ τὸ τυχερὸν
τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀ-
ναπόφευκτον διὰ τὴν μονιμότητα τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶσα Ἐπι-
κράτεια ἔχει ὡς καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας
της, αἵτινες πρέπει νὰ ἐκαιοποιηθῶν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν
τὸ εἰσόδημά του, διότι ἄλλως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ἐκ-
νοποίησις τούτων περὶ τῆς ἀθυπαρέσεως ὑπαγορευομένων ἀναγκ-
ῶν, δὲν πρέπει νὰ κρέμῃται ἀπὸ τὴν τύχην (cas), ἀλλ' οὔτε
δύναται νὰ κρέμῃται ἀπὸ τὴν τύχην ὁ φρόνιμος σκοπὸς τῆς ἀν-
θρωπίνου ὑπαρέσεως, ὅς τις δὲν δύναται νὰ ὑποθεθῇ εἰμὴ εἰς
κράτη κανονισμένα. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἀ-
ναπτυχθῇ πρεπόντως εἰμὴ μόνον ἀφοῦ παύσουν νὰ ᾔναι τὰ εἰ-
σοδήματά του τυχερά, καὶ ἀφοῦ προσδιορισθῇ τοῦλάχιστον
τὸ πλείστον μέρος αὐτῶν διὰ φόρων δικαίων καὶ ἀναλόγων
πληρονομημένων ἀπὸ τοὺς πολίτας πάσης τάξεως, καὶ τοῦτο δὲν
δύναται νὰ κατορθωθῇ εἰμὴ ἀφοῦ πρὸ πάντων ἀλλαγθῇ εἰς χρε-
ματικὴν φορολογίαν ἢ ἄχρι τοῦδε εἰς εἶδη ἀποδεκατώσεως.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο ὁ Ἕλληνας καὶ νὰ ἐννοήσῃ,

ὅτι ὅστις ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μισθοῦς,
συντάξεις, διακρίσεις κτλ. διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδου-
λεύσεις του, ὅστις εἰς διαφόρους περιστάσεις ζητεῖ τὴν συνδρο-
μὴν της, ὅστις ἀπολαμβάνει ἀσφάλειαν τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς
γυναικὸς, τῶν παιδιῶν του καὶ τῆς ἰδιοκτησίας του, ὅστις
θέλει νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ τέκνα του εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ ὠφελῆ-
ται ἀπὸ τὰ δημόσια καταστήματα, οἶον, δρόμους, γεφύρας
κτλ. καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν προϊόν-
των του, καὶ ἐν γένει ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ ὑπαρξὶν φρόνιμον καὶ
ἀνεξάρτητον, πρέπει νὰ συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ
Κράτους πληρῶνων φόρους καὶ δασμούς. Ἡ Ἐπικράτεια ὁμοιάζει
μὲ μίαν ἰδιωτικὴν ἐταιρίαν· δὲν δύναται τις νὰ λάβῃ ὄφελος,
ἂν δὲν συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰ βάρη αὐτῆς.

Ε'.

Ἄλλος πολλὰ οὐσιώδης σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νό-
μου εἶναι νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων σταθερὰν
ὑπαρξὶν καὶ εἰσόδημα δι' ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Εἰς τὰς νή-
σους λείπουν κατὰ μέγα μέρος αἱ διὰ τοὺς κατοίκους ἀναγκαῖαι
γαῖαι, τόσον διότι αὐταὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν,
ὅσον καὶ διότι ἡ φυσικὴ ποιότης τῶν νήσων δὲν περιέχει ἀρκε-
τὰς καλλιεργισίμους γαίας. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι εἶναι πε-
ριωρισμένοι εἰς κλάδους ἐπιτηδευμάτων, οἷτινες, ὡς π. χ. εἰς
τὴν Ἰδραν, περιορίζονται ἐτι πλέον διὰ περιστατικῶν τινῶν
καὶ μερικῶν περιστάσεων· καὶ τοιοῦτοτρόπως γίνεται δεινὴ ἡ
θεσις τῶν κτισιῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ
περὶ προικοδοτήσεως νόμου, οἱ κάτοικοι τοιοῦτων νήσων, εἰς τὰς
ὁποίας δὲν ὑπάρχον αἱ πρὸς προικοδοτήσιν ἀναγκαῖαι γαῖαι, δύ-
ναται νὰ λάβωσιν αὐτὴν εἰς ἄλλους δήμους χωρὶς νὰ διασθῶν
τὰ ἐγκαταλείψουν τὰς κατοικίας των, διότι δύναται νὰ πω-
λήσωσιν ἐνοικιάσωσιν ἢ νὰ ἀφήσωσιν κατὰ κληρονομίαν εἰς τὰ τέ-
κνα ἢ συγγενεῖς των τὰς γαίας ταύτας, ἂν δὲν θέλουν νὰ τὰς
καλλιέργησωσιν διὰ λογαριασμὸν των εἴτε ἰδίαις χερσὶ ἢ δι'
ἄλλων, βλέπομεν εὐκρινῶς ὅτι ὁ νόμος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν
λόγον ἐκαιοποιεῖ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Σ'.

Εἶναι εἰς τῶν χρεῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ διαθέσῃ
ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν
τὰς πολυαριθμούς ἐθνικὰς γαίας. Ἦτο λοιπὸν λαμπρὰ πράξις
τῆς Α. Μ. νὰ ἐκδώσῃ εὐθύς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν
του τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖ-
ται εἰς πάντα Ἑλληνα ἢ καὶ εἰς πάντα ὡς τοιοῦτον νομίμως
ἀναγνωρισθέντα ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τόσον εὐλόγους συμ-
φωνίας ἐθνικὰς γαίας ὡς ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς
ἑαυτὸν μόνιμον εἰσόδημα. Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν δὲν μᾶς δίδει
ἄλλο τοιοῦτον παράδειγμα. Οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖκοὶ περὶ γεωδαι-
σίας νόμοι ἐνεργήθησαν ὑπὸ διαφορετικὰς περιστάσεις καὶ ὄχι
εἰς τόσον μεγάλην ἑκτασιν.

Κρέματα λοιπὸν μόνον ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ὠφελθῇ
ἀπὸ αὐτὴν τὴν μὲ τόσην μεγαλοψυχίαν δεδομένην εἰς αὐτὸ πε-
ρίστασιν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν, ἢ νὰ ἀφέ-
σῃ νὰ παραχωρηθῶν αἱ γαῖαι εἰς ἀποίκους, οἷτινες δὲν θέλουν
λείπει μὲ τὸν καιρὸν νὰ συρῶσουν, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀπο-
έλθωσιν, (φθάνει μόνον νὰ παρέχουν τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυή-
σεις), αὐτὸ δὲ νὰ λάβῃ ἔπειτα γαίας κατὰ τὰς γενικὰς περὶ
ἐκπονήσεως ἐθνικῶν γαιῶν συμφωνίας, αἵτινες δὲν εἶναι τότε
ἐπωφελεῖς ὡς αἱ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Πρέπει ὅμως
νὰ περὶμένωμεν ἀπὸ τὸν πρακτικὸν νοῦν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
ὅτι θέλει ὠφελθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐν ᾧ μάλιστα
δεικνύει μεγάλην ἐρσιν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἰδιοκτησίας, καὶ
ἐν ᾧ κατὰ τὰς εἰδικὰς ἐπισήμους ἀναφορὰς ἐπαρουσιάσθησαν
διαφοραὶ αἰτήσεις διὰ παραχώρησιν γαιῶν κατὰ τὸν περὶ προ-

§. 11.

Ο εις τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος Ἐπικρατείας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας καὶ 30 ἐτῶν ηλικίαν.

§. 12.

Ὅταν μείνη θέσις κενὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀναπληροῦ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν ἐν ὑπουργήματι, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχοντας ἐξαιρέτην ἰκαίότητα πολιτίας.

§. 13.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἄλλας πρώτης τάξεως θέσεις. Ὡς θέσεις πρώτης τάξεως θεωροῦνται αἱ τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβευων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν Προέδρων τῶν συναρχιῶν τοῦ Κράτους (Landeskollegien), καὶ ἄλλαι, ὅσας ἠθέλαμεν συγκατατάξαι διὰ μελλόντων Διαταγμάτων. Οἱ εἰς το αὐτὰς θέσεις ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης διοριζόμενοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, χωρὶς ἐλάττωσιν ὁμῶς τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βαθμοῦ των.

§. 14.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἀπὸ καιρὸν τινὰς ἐκ τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεία εἴτε διὰ νὰ πληροφοροῦνται περὶ τῆς καταστάσεως κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ νὰ παρασκευάζωσι μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Νομοθετικὰς ἢ ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας.

§. 15.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουσι πέμπεσθαι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς Νομούς, διὰ νὰ πληροφοροῦνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, περὶ τῆς διοικήσεώς των, καὶ περὶ τῶν παρατόνων ἀναγκῶν καὶ εὐχῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ἀμέσως πρὸς ἡμᾶς.

§. 16.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὁμοίως καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς· οἱ εἰσηγηταὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν οἱ ὅρισμοί τοῦ δευτέρου Ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1835 Διατάγματος.

§. 17.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνέργεται εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς τελειωτικὴν σύσκεψιν. Δι' ὅλας τὰς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα ἰδίως προσδιοριζόμενας περιπτώσεις διακρίνεται τὸ Συμβούλιον εἰς τμήματα, εἴτε προπαρασκευάζοντα τὰ τῆς τελειωτικῆς συσκέψεως, εἴτε ἀποφασίζοντα περὶ τῶν αντικειμένων, ὅσα πρὸς τοῦτο τοῖς διευθύνονται.

§. 18.

Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι:

- α.) Τὸ διὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Νομοθεσίαν
- β.) Τὸ διὰ τὰ οἰκονομικά.
- γ.) Τὸ διὰ τὴν λοιπὴν διοίκεισιν.
- δ.) Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐκκλήσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§. 19.

Εἰς καὶ ὁ αὐτὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ᾖ ἐν ταύτῳ μέλος πολλῶν τμημάτων.

§. 20.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων θέλει προταθῆ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 21.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῆ εἰς τινὰς περιστάσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαρχομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν §§. 4—6 καὶ ἄλλους εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου.

§. 22.

Ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προηγούνται τῶν ὑπουργῶν, ἐνόσω διαρκοῦν αἱ ἐργασίαι των· ἀλλὰ πάντων προηγείται ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου.

§. 23.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἔπονται κατὰ τὸν βαθμὸν ἀμέσως μετὰ τοὺς ὑπουργούς· τούτους ἀκολουθοῦν οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἀνίσως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

§. 24.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁμοιοβάθμους μετὰ τὸν νεώτατον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθόν.

§. 25.

Οἱ εἰσηγηταὶ προηγούνται τῶν ὑπουργικῶν Συμβούλων ἀμέσως κατὰ τὸν βαθμὸν, ἀν δὲν ᾖ αἱ ἀπλοὶ ἐντολοδόχοι.

§. 26.

Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι προηγούνται τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων.

§. 27.

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 500 Δρα., καὶ ὁ τῶν εἰσηγητῶν εἰς 400 Δρα. συμπεριλαμβάνεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ὁ μισθὸς τῶν διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλων διορισθῆ ὁ Πρόεδρος λαμβάνει ὡς τοιοῦτος ἐπιμίσθον 300 Δρα. κατὰ μῆνα, ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνὰ 200 Δραχμὰς. Πᾶσα ἄλλη μισθοδοσία αὐτῶν θέλει θεωρεῖσθαι συμπεριλαμβανομένη εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Συμβούλου καθ' ἣν δὲ περιπτώσιν ὑπερβαίνει αὐτὸν, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὰ ῥηθέντα ἐπιμίσθια· οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δὲν λαμβάνουσι συνήθως ἄλλον μισθὸν παρὰ ἐκεῖνον τῆς ἰδιαίτερας πολιτικῆς θέσεώς των, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην.

§. 28.

Τὴν στολὴν τῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν εἰσηγητῶν θέλομεν κανονίσει ἐν καιρῷ δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτου θέλουσι φέρει τὰ ὅπλα καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἐπισήμους περιστάσεις ἔφερον ἐνδύματα.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 29.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας τὰ ἀφορῶντα προτάσεις εἴτε περὶ εἰσάξεως γενικῶν νέων Νόμων, εἴτε περὶ καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων, ἢ περὶ ἐπιστήμου ἐρμηνείας αὐτῶν, θέλουσι συζητεῖσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου θέλει πρὸς τοῦτο ἐρωτᾶσθαι ἡ γνώμη.

Τοῦ Συμβουλίου ἡ γνωμοδότησις θέλει ζητεῖσθαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων Νόμων, ἐξαιρουμένων ἰδίως κατεπειγουσῶν περιστάσεων, ἢ μὴ ἐπιδεχομένων ἀναβολῆς· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις θέλουσι κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸ

εἰς τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων καὶ πραγματειῶν, εἴτε ζητηθῆ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀπὸ ἐπιβάτην τινὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ξηρὰν, πληρόνεται τὴν ἡμέραν . . . Δραχ. 1. Λεπτ. 50

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία του διαρκῆ ὀλιγώτερον τῶν ἑξ ὡρῶν . . . Δρ. 5

5. Δι' ἕκαστον πλοίαρχον διοριζόμενον παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῆ τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα τὴν ἡμέραν . . . Δρ. 5.

6. Διὰ τὸ κάπνισμα τῶν μολυσμένων πραγματειῶν 1/2 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας.

Εἰς τοὺς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει μὲν λοιμοκαθατήριον, συγχωρεῖται δὲ ὁ ἀποβίβασμός καρπῶν καὶ ἄλλων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, φερομένων ἀπὸ ὑποπτα μέρη, προσδίδεται διὰ τὸν φύλακα, εἰς τὸν ὅποιον ἐπεφορτίσθη ἢ ἐπιτηρησὶς τοῦ πλοίου τὴν ἡμέραν Δραχ. 1.

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῆ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν . . . Λεπ. 15.

Ὅταν δύο πλοῖα ᾖναι προσωρισμένα τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου, δύναται νὰ διορισθῆ δι' αὐτὰ εἰς μόνος φύλαξ.

Παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ καθ' ὥρας διὰ τοὺς φύλακας εἰσπραττόμενα δικαιώματα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ προσδιορισμένον δι' ὅλην τὴν ἡμέραν ποσόν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ φύλαξ ἤθελε διορισθῆ εἰς ὑπηρεσίαν διαφόρων ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων,

Γ'. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῆς ὁποίας τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυμοῦμεν πανταχοῦ πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τὰ ξένα πλοῖα θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὅποια ὑποβάλλονται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Δ'. Ἡ πληρωμὴ, ἢ εἰσπραξις καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαριστικῶν δικαιωμάτων θελεῖ γίνεσθαι εἰς τὸ ἕξ ἀπαράλλακτα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 8 20 Φεβρουαρίου Π. Ε. Διατάγματος περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὄρμους τοῦ Βασιλείου προσερχόμενα πλοῖα.

Ε'. Τὰ Ἡμέτερα Ἰπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια Ταμεία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἐν γένει τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία δὲν παρέχουσιν ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας, κατ' ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, ἕως οὗ διατάξωμεν ἐφεξῆς ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται κατὰ διαταγὴν τῶν Δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητὰ, πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικά χρημάτων χαρτῖα, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατάστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν Δι-

καστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διορισμένην προθεσίαν ὡς δημόσια εἰσοδήματα εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὅποιον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περὶ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατάστιχα, τὰ διαλαμβάνόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 (26) Μαρτίου 1835. ἀριθ. 22764.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθηκῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων, παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον διέταξε τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως.

Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένη εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθῆν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ Νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἅμα παρουσιάσῃ τις τὸ ἐντάλμα τοῦ Δικαστηρίου περὶ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. ταμείου. Ἄνισως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια μένουσι διόλου ἀμετάβλητα καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μνημονευθῆν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ Δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ τὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθυνθῆ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Γεν. ταμεῖον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρὰ τῷ Γεν. ταμείῳ τὰ κατάστιχα διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ εἴσῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ ἀνακόντως τὴν κατάστασιν ἐκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ σκοπῷ εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον ἕνα λογιστὴν, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς Ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχόν παρατηρήσεις του θέλει τὰς καθυποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον Γεν. ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς τόσο, νὰ καταστρώσῃ ἰδιαιτέρον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει κατὰ συνέπειαν τούτων νὰ διατάξῃ τ' ἀναγκαῖα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τούτους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 20.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαιτέροι ὅρισμοί.

Διατάσσεται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕἶΛΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνανεώσεως τῶν δικαιογράφων ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τῶν ἰδιωτῶν τὴν κυριότητα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς καταστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, δηλ. ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τέλος πάντων τὰς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν διαρκεῖς καὶ ἀμετακινήτους βάσεις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτηματογραφικῶν πινάκων καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιωμάτων πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἧς εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐκδοθέντας νόμους καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 (Ἐγκλητῆς Κυβερν. ἀριθ. 32) ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσασμεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ὅσοι δι' ὁποιοῦδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 7 Ἰανουαρ. 1822, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐν Ἀστρεί Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐκποίησις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐγκρίσεως, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακοινώσωσι τὴν ἐγκρῆσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατοχῆς τὰ δικαιώματα.

Άρθρον 2.

Ἡ διακοίνωσις γίνεται ἔγγράφως, ἢτοι προφορικῶς κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἢτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακοίνωσιν ὅμως ταύτην ὀφείλει ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μὲ ἐν δι' ἰδίων του ἐξόδων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν ταύτοχρόνως παραδιδόμενων πρωτοτύπων.

Ἡ διακοίνωσις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρον πρωτόκολλον συνοπογεγραμμένον ὁπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον· ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θέλουν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθεωροῦνται

ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον· ὁ ἀπολογιζόμενος ὅμως λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἐνδειξὴν παραλαβῆς.

Άρθρον 3.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθείαν καὶ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευόμενα μὲ τὴν διακοίνωσιν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάνει ἔγγραφα νὰ ἐπισυνάπτωσι ταύτοχρόνως τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τὸν § 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεῖσα ποινή.

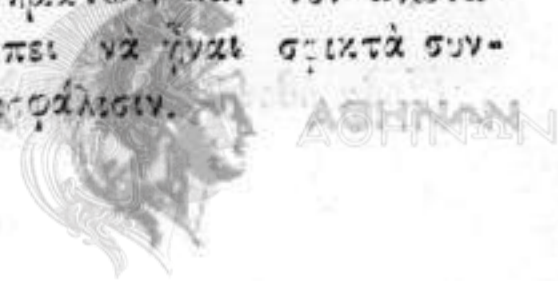
Άρθρον 4.

Ὅστις δὲν ζητήσῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιογράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸ εἰς τὸ προκηγθὲν ἄρθρον μνημονευθὲν διάταγμα μὲ 30 ἕως 300 Δραχμῶν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδώτῃ τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ἐφαρμοστά εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὔτε δύναται ποτὲ νὰ ἔχη κύρος ἢ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκαταστάθη.

Άρθρον 5.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκρίσεως δικαιώματα ἐπὶ τῆς βάσει τῶν περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κειμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλ. 1823, 10 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβ. 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλ. 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλ. 1829, 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγούστου 1830, 27 Ὀκτωβ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβρ. 1831 ἀνίσως τα εἰρη σύμφωνα, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι ἡμῶν εἰς εἶδος ψήφισματος τὴν ἀνανέωσιν, τὴν ὁποῖαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδοθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστὰ, καὶ τὴν ἐπιστημιοῖ τακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ν' ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὅρισμοὺς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἢ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἧς ὠρίσθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλ. 1832. ἀλλὰ τούτο γίνεται μόνον, ὅταν τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἢτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε κανεὶς σφετερισμὸς, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ δικαιότοχος μὲ καλὴν πίστιν (bona fide). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιογράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἐγέναν αἱ ἐκποιήσεις αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκοπὸν τῆς πολιτείας, ὅστις πρέπει νὰ ᾔται σικτὰ συνδεδεμένος μὲ τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἐξαφάρισιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 23.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς ζώων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ δικαίου Γραμματείας Ἡμῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῆς βλάβης, ἧτις προέρχεται τὸσον συχνὰ εἰς τὰ γωράφια ἕνεκα τῆς ἀσυγχωρήτου βοσκῆς τῶν ποιμνίων καὶ ζώων εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα θέλουσι ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ περὶ ἀγρῶν καὶ λειμῶνων νόμος.

Ἄρθρον 1.

Ἐκεῖνος, ὅστις βόσκει τὰ ζῶά του μόνος ἢ δι' ἄλλου ἐπὶ ξένων γαιῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἰσὸν μὲ τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ζημιωθείς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἐάν τις ἀφίρῃ τὰ ζῶά του νὰ βόσκωσι χωρὶς κάμμιν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτων, ἢ δὲ τὰ φυλάττει ὡς πρέπει, τότε αὐτὸς θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἰσὸν μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, ἧτις ἀνήκει εἰς τὸν παθόντα.

Ἄρθρον 3.

Ἐάν αἱ ἐν γαῖς ἀθροῖς 1 καὶ 2 ῥηθῆναι ἀποζημιώσεις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξυρθεῶσιν, ἢ ἐάν τυχόν δὲν ἀπαιτοῦντο παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα, τὸ καταγινωσκόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου πρόστιμον, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖναι μῆτε περισσότερον τῶν εἰκοσι, μῆτε ὀλιγώτερον τῶν τριῶν δραχμῶν· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀντικαθίσταται κράτησις, αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, μῆτε ὀλιγώτερον ἀπὸ μίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἐκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ἀγροφύλακες, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος, δύναται νὰ καταμνήσκει τὰς βλάβας ταύτας εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ νὰ λάβουσι εἰς κατάσχεσιν τὰ περιπλανώμενα χωρὶς κάμμιν ἐπιτήρησιν ζῶα.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ζώων ὑποχρεοῦται προσέτι, ὡς τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ του, νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὰ συμβαίνοντα ἐξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων μέχρι τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην, ἐκτὸς δὲ τούτου, δικαίωμα συλλήψεως, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς 10-20 λεπτά τὸ κομμάτι, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν συλλαβόντα τὰ ζῶα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΤΙΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ καταστήματος περὶ χειρουργίας φαρμακοποιίας καὶ μαιευτικῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα διαφορῶν αἰτιῶν δὲν δύναται νὰ συστηθῇ ὑψηλῶν ἐπιστημῶν σχολεῖον, ἀπεφασίσαμεν νὰ ρίψωμεν τὰ θεμέλια, ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, θεωρητικοῦ πρακτικοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος διὰ τὴν χειρουργίαν, φαρμακοποιίαν καὶ μαιευτικὴν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι διδάσκεσθαι ἀμισθὶ τὸσον οἱ ἤδη ἐμπειρικῶς μετερχόμενοι αὐτὰς τὰς ἐπιστήμας, καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπαγγέλλωνται αὐτάς.

Εἰς τὴν πραγματείαν τῶν μαθημάτων τοῦ σχολεῖου τούτου θέλουσι διδάσκεσθαι θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς ἡ ἀνατομία καὶ φυσιολογία, ἡ παθολογία, καὶ θεραπευτικὴ, ἡ χειρουργία, χημεία, φαρμακοποιία καὶ μαιευτικὴ ὅθεν τὸ διδασκαλικὸν τοῦτο κατάστημα θέλει συνδεθῆ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μὲ τὸ ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν (militaire lazaret) καὶ μὲ τὸ συστηθὲν ἀστυκὸν νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐγερθὲν μαιευτικὸν κατάστημα. Μετὰ ταῦτα θέλουσι γνωστοποιηθῆ τὰ περαιτέρω περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπισκέψεως, ἔτι δὲ περὶ τῆς διαρκείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθετήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος τούτου.

Διορίζομεν δὲ διδασκάλους εἰς αὐτό·

α. Διὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου.

β. Διὰ τὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν τὸν Κύριον Παπίτην, μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου.

γ. Διὰ τὴν χειρουργίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Τραχίμπερον.

δ. Διὰ τὴν χημείαν καὶ φαρμακοποιίαν τὸν Κύριον Λάντερερ, Βασιλικὸν φαρμακοποιὸν καὶ μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου.

ε. Διὰ τὴν μαιευτικὴν τὸν Κύριον Κωστὴν Νομοῦκτρον.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν ξυλίνων δοχείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν 13 (25) τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀποφασίζομεν, ὥστε τὰ μικρὰ ξύλινα δοχεῖα οἷον καδίτικοι (βαρελάκια), ἀνήτες (κανάτια) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἐκ ξύλου, ἀναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων φόρου

α. Από τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἴγας, κτλ, κατὰ κεφαλήν,	ἀνά Λεπ.	25
β'. Από τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, οἷον βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια	ἀνά Λεπ.	80
γ'. Από τοὺς ἵππους	ἀνά Δραχ.	1
δ'. » » ἡμιόνους	Λεπ.	80
ε. » » ὄνους	»	60
ς'. » » χοίρους	»	70
ζ'. » » καμήλους	Δραχ.	1,50

Ἄρθρον 7.

Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀνήκουσι διόλου εἰς τὸ δημόσιον προσδιορίζεται

α. Από τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἴγας κτλ, κατὰ κεφαλήν,	ἀνά Λεπ.	25
β'. Από τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια	ἀνά Λεπ.	80
γ'. Από τοὺς ἵππους	ἀνά Δραχ.	1
δ'. » » ἡμιόνους	Λεπ.	80
ε. » » ὄνους	»	60
ς'. » » χοίρους	»	70
ζ'. » » καμήλους	Δραχ.	1,50

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων ζῶα εἰσπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρ. 7. προσδιορισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν τῶν θέσεων.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῆται μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντεῶς καὶ παρακατατίθεται τὸ ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῆ καὶ ἀποδειχθῆ εἰ τίνα ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία.

Ἄρθρον 10.

Οἱ δύο φόροι, ὅτε ἐπὶ τῶν ζῶων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πληρόνονται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διὰ τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὠρισμένων θέσεων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

Ἄρθρον 11.

Διανομὴ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων δὲν γίνεται ὡς εἶναι προφανές, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὑποχρέωσός τοῦ νὰ πληρῶνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νεμόμενα ζῶα.

Ἄρθρον 12.

Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑπόκεινται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῶσι.

α. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίμων γαιῶν, καὶ β'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζῶων, ὅσα δύνανται νὰ τραφῶσιν ἐν ἐκάστῳ τμήματι, τὸσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα,

Ἄρθρον 13.

Τὸσον διὰ τὴν ὀροθέτησιν τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς χωρητικότητος ἐκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, ὅστις καὶ παρεδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατὰ τμήματα καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀπὸ δύο εὐπολύπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους γνώσεις ποιμένας, μεταξὺ τῶν ἔχόντων τὴν διαμονὴν τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν δήμων ἐκλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐπόλητοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐπολύπτων καὶ ἐμπειροτέρων κατοίκων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδρεύει καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος διὰ νὰ διδῆ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ, πρὸ πάντων, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς γνώσεις, ὅσον ἐνεστί, τελειοτέρως, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσσωνται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Ἐπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου θέλει διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας καὶ θέλει προσκαλέσῃ τὸσον αὐτοὺς, καθὼς καὶ τοὺς δημοτικούς ὑπηρετάς, διὰ νὰ κάμουν ἀνυπερθέτως ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ χωρητικότης ἐνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῆ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ζῶων θέλει ὀρισθῆ καὶ ἀναλογισθῆ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαίου εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χορτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαίου εἰς τὰ πρόβατα.

Ἄν τυχὸν εἰς τινὰ τμήματα ὑπάρχωσι βοσκήματα τὰ ὅποια δὲν χρησιμεύωσι μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰς δὲ ἀρμόδια δι' ἄλλα εἶδη ζῶων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῆ ἰδιαιτέρως ἡ χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ζῶων.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταρῶσει δύο καταλόγους, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει περιεχεῖ τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γενῆ σημείωσις ἐκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὄρια τοῦ εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζῶων, τὰ ὅποια δύνανται νὰ θρεψῆ ἕκαστον τμήμα.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁσὰκις συμβῆσιν ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὴν ἀρχεὶα τοῦ Ἐπαρχείου, δεύτερον τούτων λαμβάνει ὁ Βασιλ. Ἐφόρος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευθύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὴν αὐτὴ πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται παρὰ τῆ Νομαρχία. Συσταίνεται παρ' αὐτῆ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ ἢ ὁποῖα θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν παρεδρευοντα αὐτῆς Νομαρχον, τὸν Νομοδιευθυντὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ ἀπὸ δύο τιμίους, μηδὲν ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβάδιων καὶ τοὺς ἐμπειροτέους εἰς τὰ πράγματα καὶ τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι συγκαλοῦνται ἀπὸ καθε ἐπαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ νομοδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου. Ἐκ τῶν δυο τούτων ὀνομαζομένων ὁ εἰς πρέπει νὰ εἶναι ποιμὴν ἔχων τὰς εἰρημένας ιδιότητας.

Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς διανομῆς τῶν βοσκημάτων ἦναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῆ καὶ ἄλλη ἐπαρχία, παραλαβάνονται καὶ ἐξ αὐτῆς δυο ἀνθρώποι ἔχοντας τὰς εἰρημένας ιδιότητας.

Ὁ Γεν. Ἐφόρος, ὅστις ὀφείλει νὰ παρεδρεύῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, δὲν ἔχει ψῆφον ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νάλογα, και επιθυμούντες να τα επιβάλλωμεν κατ' ἴσιν δια-
νομήν, ἀπεφασίσαμεν να τα προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἐξῆς δι-
ατίμησιν, ἥτις θέλει ἔχει κύρος ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαρτίου 1835.

Διατίμησις τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὅποια θέλουν ὑπο- βάλλεσθαι τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.	Δρ. Λ.	1
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολο- γίου του.		2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν με σημείωσιν ἐνδε- χομένης ναυσιθλαθείας.		2
Ὁμοία με ἐξουολόγησιν τῶν ναυτῶν.		8
Ὁμοίαν ναυσιθλαθειῶν μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν.		6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου.		2
Καταχώρησις δηλωτικῶν πραγματειῶν εἰσαγομένων.		6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιοῦδήποτε ἀ- ριθμοῦ ἀνθρώπων.		3
Ὁμοία » δι' ἐπίβασιν ὡς ἄνω.		3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταστάσεώς του.		6
Ἐγγραφα ἀποδημητήρια.		6
Προσωρινὸν δίπλωμα με ναυτολόγιον.		20
Καταχώρησις δηλωτικῶν πραγματειῶν ἐξαγομένων.		3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον.		3
Ὁμοιον δι' ἐπιβάτην.	$\frac{1}{2}$	
Ναυλωτικὸν.		5
Φορτωτικὸν.		3
Ἐξασφαλιστικὸν.		3
Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ.		6
Πρωτόκολλον ναυαγιαίρεσεως και διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγήσαν ἢ κατασχεθὲν.		6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου και πραγματειῶν 1 $\frac{1}{2}$ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν πρᾶξασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.		12
Ἐξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν δι' ἑκάστην συνεδρίασιν και δι' ἕκαστον δοκιμαστήν.		6
Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου.		12
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν.		2
» διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 50 τόνων		2
» διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 και ἐπέκεινα.		4

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου και ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζε-
ται τὴν δημοσίευσιν και τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῆ και εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) δεκεμβρίου 1834.
Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,
I. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΙΣ

Περὶ τῆς Σουηκικῆς και Νορβηγικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς
τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα παραδεχθείσης ἀμοιβαιότητος.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας και Νορβηγίας εὐηρεστήθη
να παραδεχθῆ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βασιλικῆς

διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ
δικαιώματα, και ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης
ἐξεδόθησαν αἰχάναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς
λιμένας τοῦ λοιποῦ προσοριζόμενα πλοῖα τοῦ Βασιλείου τῆς
Σουηκίας και Νορβηγίας να ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀ-
μοιβαιότητος εἰς μὴνα ἐκεῖνα τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰς τὰ ὅποια
ὑπόκεινται και τὰ ἑλληνικὰ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας I. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ να εἰσερχωνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἐν-
δεχάται ἀνελλιπῆ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους προσδιω-
ρισμένα εἰσοδήματα, και διὰ ν' ἀντικρουσθῶσιν ἐντόμως αἱ
βλαβεραὶ τῶν χρεῶν καθυστερήσεις, ἀπεφασίσαμεν, μετὰ τὴν
γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.
Ὅσοι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν εἰς τὴν ἥτοι ἐν γένει, ἥτοι
ἰδιαιτέρως ὁρισμένην προθεσμίαν να πληρώνωσι τὸ χρέος των
εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον χωρὶς να περιμένουν προηγουμένως
προσκληθεῖν τινα.

Ἄρθρον 2.

Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς ἀποστέλ-
λει ὁ εἰσπράκτωρ πρὸς τοὺς καθυστερήσαντας ὀφειλέτας ἕνα ἢ
χρεῖας καλούσης, πλειότερους μὲνύτορας, και τοὺς προσκαλεῖ να
πληρώσωσιν ὅλον τὸ χρέος των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Τῶν μὲν-
τόρων τούτων τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τῶν ῥηθέντων ὀφειλε-
τῶν. Ὁ εἰσπράκτωρ δύναται να προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν
Ἐπαρχον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποῖου κατοικοῦν οἱ ὀφει-
λέται· ἀλλὰ τότε δίδει εἰς αὐτὸν σημείωσιν ἐμπεριέχουσαν με-
ἀκρίβειαν τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν και τὸ εἶδος και τὸ ποσὸν
τοῦ χρέους ἐκάστου τὰς τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλει ὁ Ἐπαρχος
να ἐνεργῆ πάντοτε ἀμέσως.

Ἐκαστος ὀφειλέτης πληρώνει εἰς τὸν μὲνύτορα δεκαπέντε λε-
πνὰ ὡς μὲνύτρον, και ἄλλα δεκαπέντε ὡς ἀποζημιώσιν δι' ἕ-
κάστην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ συνήθους δρόμου, τὸν ὁποῖον χρειά-
ζεται να περάσῃ διὰ να φθάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς
εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ὅταν ὁμοῦ ἢ παραγγελία γί-
νεται ταυτόχρονως πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τότε διαμοιρά-
ζονται μεταξύ των τὰ ἐξοδα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μὲνύτορος,

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἢ μετὰ τὴν παραγγελίαν ὀκταήμερος προθεσμία παρέλθῃ
ἐπὶ ματαίῳ, ὁ εἰσπράκτωρ, ἥτοι κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ὁ ἀρμό-
διος Ἐπαρχος, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἕνα ἥτοι πλειο-
τέρους ποινήτορας. Ἐκαστος ποινήτορ διαμένει εἰς τὴν κατοικίαν

α) Τὰ φορτωμένα πλοία με ἄλας, προσδιωρισμένον διὰ τὰ ξένῃ Κράτῃ, δὲν ἔχουν τὴν ἄδεια νὰ προσορμίσωσιν εἰς κἀνένα λιμένα, καὶ ἐν γένει εἰς κἀνέν μερὸς τῆς Ἑλλάδος· ἀν ὁμως εἰσθῶσιν ἀπὸ αἰρνηδίων περιστάσεις, δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὰ νὰ ἐκδιώσωσιν οὔτε τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ φορτίου τῶν, ἐκτὸς καταπειγούσης ἀνάγκης. Οἱ παραβάται ταύτης τῆς διατάξεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν παραγράφων 17 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος Μα. αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὸ εἰς περίπτωσιν καταπειγούσης ἀνάγκης ἐκδιώσθῃ ἄλας δὲν τεθῆ ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων τελωνιακῶν, λιμενικῶν ἢ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

β) Ὅσοι ἐξάγουν διὰ ξηρᾶς ἐγχώριον ἄλας, ὀφείλουσιν νὰ καταβάλλουσι δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν προσδιωρισμένην τιμὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους δαπανώμενον ἄλας· τὸ περιπλέον τῶν δύο λεπτῶν τὴν ὅκάν θέλει τοῖς ἐπιστρέφῃσθαι ὁμως εἰς τὰ σύνορα παρὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν Ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ὀφείλουσιν οἱ ἀποθηκάριοι, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐξάγοντας ἄλας ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύο χωριστὰ ἀποδεικτικά, τὸ μὲν ἐν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἄλατος πρὸς δύο λεπτά τὴν ὅκάν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὰ εἰς ἐκάστην ὅκάν περιπλέον πληρωθέντα ἑξ λεπτά. Τὸ τελευταῖον ἀποδεικτικὸν δίδεται, παρουσίαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ διαβατηρίου τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακὴν Ἀρχήν, ἣτις ἐπιστρέφει τ' ἀναλαγοῦντα χρήματα καὶ σημειώνει αὐτὰ εἰς τὰ διαβατήρια τῆς ἐξαγωγῆς· τὰ δὲ ληθέντα ἀποδεικτικά παραδίδει ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸ προϊστάμενον ταμεῖον. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Γενικὸν Ταμεῖον περνώνται ἀμοιβαίως ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐκ τῶν ἀλάτων εἰσόδημα καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ τελωνείου· ἄλλως δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν.

γ) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β' ἀναφερομένην περίπτωσιν ὀφείλουσιν καὶ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακῆς Ἀρχαὶ νὰ φροντίζωσιν, ὅστε νὰ συνθεσῇται πρὸ πέραν τῶν ὁρίων ἐξαγόμενον ἄλας ἀπὸ τοῦς τελωνιακοῦς φύλακας καὶ ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς, ἀνίσως ἢ ἐπιστροφή αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν δι' ἄλλου προσφορωτέρου τρόπου.

§. 7. Αἱ τελωνιακῆ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἂν τὸ δηλωθὴν πρὸς ἐξαγωγὴν ἄλας συμφωνῇ μετὰ τὴν σημειωμένην εἰς τὸ διαβατήριον τῆς ἐξαγωγῆς ποσότητα, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀμέσως τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάγων τὸ ἄλας δὲν ἔχει κἀνέν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀργπορίαν.

Ἀνίσως τὸ ἄλας εὐρεθῇ ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, καὶ δὲν ἦναι δυνατόν νὰ δοθῇ ὅν λόγοι διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐλαττώσεως ἢ αὐξήσεως, ἢ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἀποδειχθῇ ἄξιός πίστεως, τότε ἐμφιλοχωρεῖ ὑποψία, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐλλείπον ἐπωλήθη κρυφίως ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς τὴν δευτέραν, ὅτι τὸ περιπλέον ἀπεκτῆθη παρανόμως.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις δημεῖται ὅλον τὸ φορτίον ὁμοῦ μετὰ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσσεως εἰς τὴν πρώτην μάλιστα περίπτωσιν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ, τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ὁ §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 (Ἐφημ. τῆς Κυβ. 1833 Σελ. 100).

§. 8. Τὸ ἄλας τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἅπαξ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀποθήκην πρὸς ἐξαγωγὴν, δὲν λαμβάνεται πλέον ὀπισω.

§. 9. Αἱ περιεχόμενα συμφωνίαι εἰς τὸν § 18 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος θέλουσιν γίνεσθαι μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελαν Μᾶς προτρέφει νὰ παραδεχθῶμεν συμφωνίαν τινὰ διαφέρουσαν ἀπὸ τοὺς παρόντας ὁρισμούς.

§. 10. Αἱ τελωνιακαὶ καὶ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσιν νὰ

συνδράμωσιν ἐντόνως τοὺς ἀποθηκάριοις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ν' ἀναδέχεται ὡς πρὸς τοῦτο ἡ μία Ἀρχὴ τὰ καθήκοντα τῆς ἄλλης. Αἱ δὲ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συνεργῶσι πάντοτε ἐμβριθῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων.

§. 11. Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τοῦ ἀριθ. 20 (ἔτους 1835).

ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Τοῦ Νόμου περὶ τῆς προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835.

Α'.

Ὁ Νόμος οὗτος δὲν εἶναι Νόμος περὶ ἀμισθὴ παραχώρησεως χωρῶν, αἰτε δύναται νὰ ἦναι τοιοῦτος. Οἱ κατ' ἐξοχὴν διαπραγματευταὶ εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἢ παθόντες δι' αὐτὸν Ἕλληνες ἀπεζημιώθησαν μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν θύσεων, διὰ συντάξεων ἢ ἐξοικονομήσεων κατὰ τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἢ διὰ προσφοράς ἐθνικῶν γαιῶν (Νόμος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1834), καὶ διεκρίθησαν ἄλλως πως. Ἐκτὸς τούτου αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι εἶναι φυσικὴ ὑπόθηκη ὅλων τῶν σημαντικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους. Αὐταὶ παρέχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Κράτους. Ἐν καιρῷ ἀνάγκης καὶ κινδύνου παρέχουν, ὡς εἶδομεν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ μόνα μέσα τῆς υπάρξεως τοῦ Κράτους. Μέγα μέρος αὐτῶν καλλιεργεῖται ἤδη, ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐθνικοῦ δεκάτου 25 0/0. Ταῦτα πάντα εἶναι ἀρκετὰ διδόμενα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀμισθὴ παραχώρησιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὸσιν ποσότητα. Ἄν προσθέσωμεν εἰσέτι τὸ ἰδιότροπον τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ὁποῖον σχεδὸν ὅλαι αἱ γαῖαι τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἰδιόκτητοι, ἄλλαι κατέχονται μετ' ἐμφυτευτικὰ ἐπὶ τουρκοκρατίας δοθέντα δικαιώματα, ἄλλαι ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων, καὶ περὶ τούτων ἐξεδόθη ἤδη διάταγμα ἀπὸ τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 ἀφορῶν τὴν ἀνανέωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας· περὶ ἄλλων ὑπάρχουν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀγωγὰ εἰς τὰ δικαστήρια μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἢ ἀπαιτήσεις εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς (π. χ. τῶν νεοφωτίτων), ὅτι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα δὲν διεχωρίσθησαν εἰσέτι ἐντελῶς ἀπὸ τὰ δημότια, καὶ ὅτι ὅχι ὅλα τὰ κτήματα εἶναι κατάλληλα διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ἰδιοκτησίαν (ὄρα ἀρθρ. 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου) τότε θέλει ἐννοήσῃ ἕκαστος, ὅτι εἶναι ἀκατόρθωτος ἡ ἀμισθὴ παραχώρησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἂν καὶ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἤθελεν ἔχει τοιοῦτον σκοπὸν, καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδικίας πολυτρόπους.

των κτημάτων ισχύουν οι τακτικοί πολιτικοί νόμοι και πᾶσα περί αὐτῶν διένεξις μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὸν Πολιτικὸν Κώδικα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

Ἄρθρον 16

Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπιτῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἰδιαιτέρον πωλητήριον ἔγγραφο, ἀφοῦ καταγραφῆ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημαρχεῖον.

Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμμία ἄλλη πληρωμὴ παρὰ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Ἐπιχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου.

Ἄρθρον 17.

Ὡς ἀποζημιῶσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ἀπεκδύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν δοθησομένων κτημάτων, θέλει πληρῶνει ὁ προικοδοτηθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου καιροῦ· ἂν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα ἐξ χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸ κάμῃ πληρῶνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 18

Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἶδη ἀποδεκτώσεως, ἄρθρον 13 θέλουν πληρῶνει αἱ εἰς προικοδοτήσιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ἐλαιῶνες κτλ. εἰς τὴν ἀποδεκτώσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκειμένα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξακολουθεῖ καὶ ὅτι ἐμπεισθεὶς καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικρατείας. Ἐνταῦθα πᾶσαν προνομίαν ἢ εἰσαγωγὴν τοῦ γενικοῦ ἔγγειου φόρου ἀναδύθη, ὁ ῥηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν θέλει ἀναθεωρηθῆ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὐξήσῃ αὐτοῦ ὑπερ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθησόμενα σπήτια, μύλοι καὶ παρόμοια ἀκίνητα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δίδουν τοὺς ἤδη πληρονομένους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοίωμορος γενικὸς φόρος· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθῶς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνονται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμβαίνει 1 τοῦ ἑκατὸν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὡς κεφάλαιον τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῦ ἑκατὸν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 20.

ἕως οὗ σβεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομαζέσθαι προικοκτησίαι. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῆ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγραφαί. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῶρα τὸ χρεὸς νὰ λαμβάνουν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις ἕως οὗ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφὴ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνονται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἢ προθεσμίας, ὅποια δῆποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος καὶ ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι· ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν

δὲ τοῦ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς φυτείας, αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῆ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαιτέρας συγκαταβάσεις ἂν ζητηθῶσι.

Ἄν οἱ ῥηθέντες δύο φόροι καθυστερήσουν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα πρὸς ἀποζημιῶσιν τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδοτήσιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινήτην περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῆ ὅμως ἢ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησης, προτιμῶνται οἱ κατιόντες καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνιόντες, καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρῶνοντες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἴτησις τῶν ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἴτησις, ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυτεύσουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὸ ἐπιτρέπει, ἀριθμὸν τινα δένδρων κατὰ στρέμμα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ στρέμμα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν δὲν ἐνεργήσῃ ὁ προικοδοτηθεὶς τὴν φυτεύσιν τῶν δένδρων, πληρῶνει πρόστιμον ὄχι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς, καὶ ὄχι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ φυτευθέν δένδρον. Ἡ ἐκ τούτου προκύπτουσα ποσότης θέλει ἐξοδαθῆ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν φυτεύσιν τῶν ἐπιπλέον δένδρων ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ προικοδοτηθέντος, τὸ δὲ περιπλέον παραδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πρὸς ὄφελος τοῦ σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδοτήσις τῶν Δήμων.

Ἄρθρον 23.

Ἐξῆς ἀφ' οὗ τελειώσῃ εἰς ἓνα δῆμον ἡ γενικὴ προικοδοτήσις τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῆ ἑναρξίς τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις θέλει γενῆ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὅποια ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 24.

Ἡ προικοδοτήσις τῶν δήμων θέλει ἐνεργηθῆ ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 7. τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ ἔαρη καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἐκάστου δήμου. Ἡ προικοδοτήσις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, ἀφ' οὗ προσδιορισθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἔκτασις τῆς προικοδοτήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἡ προικοδοτήσις τοῦ Δήμου ἐννοεῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' Ἀρ' 13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆσις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1834. Ὁ Δῆμος χρεωστεῖ νὰ πληρῶνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμῆσεως τὸ διὰ τὸ ἄρθ. 17 προσδιοριζόμενον ἐτήσιον χρεωλύσιον, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθ. 19. Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ὁμοῦ μετὰ τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῦ ἑκατὸν, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁμιλεῖ τὸ ἄρθ. 18. ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ λιθαδίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3 τοῦ ἑκατὸν, θέλει, πληρῶνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ιδιωτι-

τίθεται ή δημοσιεύσις και εκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Εν 'Αθήναις, την 1 (13) 'Ιανουαρίου 1835.

'Εν ονόματι του Βασιλέως

Η 'Αντιβασιλεία

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οί Γραμματείς τής 'Επικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των κατά τον Πειραιά ιδιωτικών οικοδομών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επί τῇ προτάσει τῆς ἐπί των 'Εσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νά διατάξωμεν και διατάττομεν τά ακόλουθα.

Άρθρον 1.

'Εάν εἷς ή πολλοί συνάμα θέλουν νά ἀποκτήσωσιν εἰς τόν Πειραιά τόπον διά οἶκον, ἐργαστήριον, ή ἀποθήκην, ὑπόκεινται εἰς τās κάτωθεν συμφωνίας, και θέλουν ἐνεργήσει ὡς ἀκολουθῶς:

Άρθρον 2.

Η αἴτησις γίνεται πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν 'Εσωτερικῶν πρέπει νά σημειοῦται εἰς αὐτὴν τὸ μέρος ὅπου ζητεῖται ή παραχωρηθησομένη γῆ, ὁποιαν χρῆσιν αὐτῆς θέλει ὁ αἰτῶν, εἰς ἂν σκοπεύῃ νά κτίσῃ ἀπλοῦν οἶκον ή ἐργαστήριον ή εἰς ἂν σκοπεύῃ νά συστήσῃ βιομηχανικὸν κατάστημα· ὁ αἰτῶν πρέπει νά ὑποσχεθῇ πρὸς τούτους εἰς τὴν ἀναφορὰν του, ὅτι δεχεται ὅλας τās ἐμπειρομένας εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα συμφωνίας.

Άρθρον 3.

Η παραχωρηθεῖσα διά κατασκευὴν ἀπλῶν οἰκῶν, ή ἐργαστηρίων γῆ δὲν θά ὑπερβαίνῃ τās 400 ή 500 τετραγωνικάς πήχεις, ἀναλόγως δηλ. μετὴν ἔκτασιν, τὴν ὁποιαν ἐπιθυμεί ἕκαστος νά δώσῃ εἰς τὴν οἰκοδομήν του.

Άρθρον 4.

Αἱ παραχωρηθησοόμεναι γαῖαι δι' οἰκοδομὴν ξηνοδοχείων και ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποία ἐκ φύσεώς των ἀπαιτοῦν ἐκτεταμένας αὐλάς, και ἀποθήκας, θέλουν ἀναβαίνει ἕως τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικάς πήχεις.

Άρθρον 5.

Η παραχώρησις γίνεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν μόνον γαιῶν, και ἐκ τῶν ὅσων ἀνήκουν εἰς τὸ Μοναστήριον, ῥεζαιρουμένων τῶν ὅσων ἐφυλάχθησαν εἰς τὸ σχέδιον διά δημόσια καταστήματα.

Άρθρον 6.

Ἐκ τῶν γαιῶν τῶν προσδιορισμένων εἰς τās ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ περιλαμβανομένας οἰκοδομὰς ἐν ἕκτον ἐμπορεῖ νά ἀφιερωθῇ εἰς αὐτὴν ή κῆπον, ὅταν ή παραχωρηθεῖσα γῆ δὲν ὑπερβαίνῃ τās 400 τετραγωνικάς πήχεις, και ἐν πέμπτῳ μόνον ὅταν ή παραχώρησις ἀναβαίνῃ εἰς τās 600 πήχεις.

Άρθρον 7.

Η παραχώρησις μέχρι νεωτέρας διαταγῆς γίνεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μόνον μέρος, ἐμβαίνοντες εἰς τὸν Πειραιά, ή δὲ γραμμὴ τῆς παραχωρήσεως ἀρχεται ἀπὸ τὴν βρῦσιν και προχωρεῖ ἕως εἰς τὸν παλαιὸν μῶλον· ὅλον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος διαφυλάττεται διά τούς Χίους.

Άρθρον 8.

Πᾶς, ὅστις λάβῃ γῆν, συμφώνως μετὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποχρεοῦται:

α. Νά κτίσῃ κατὰ τὸ παρ' αὐτοῦ παρουσιασθὲν σχέδιον και ἐπικυρωθὲν ἀπὸ τὴν διορισθησομένην διά τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπιτροπήν·

β. Νά ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὴν δοθησομένην γραμμὴν·

γ. Νά ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς διάστημα τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβῃ τὸ περὶ ἰδιοκτησίας ἐγγραφὸν του·

δ. Νά τελειώσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν.

Διά τās ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 4 οἰκοδομὰς δίδεται ἐνὸς ἔτους προθεσμία.

Άρθρον 9.

Αἱ παραχωρήσεις αὗται γίνονται μετὰ τās ἰδίας συμφωνίας και ὑπόκεινται εἰς τās αὐτάς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι δι' ἰδιαιτέρου νόμου θέλουν προσδιορισθῇ διά τούς Χίους.

Άρθρον 10.

Πᾶς ὅστις δὲν ἐκπληρώσῃ τās ἀναφερομένας εἰς τὸ 8 ἄρθρον ὑποχρεώσεις, θέλει χάσει τὰ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν γῆν δικαιώματά του, και αὐτὴ μένει πάλιν ἐθνικὴ. Θέλει πρὸς τούτοις ἀναγκασθῇ νά μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ τὴν ὕλην του εἰς διάστημα ἕξ ἐβδομάδων, χωρὶς νά ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὸ κάμμιαν ἀποζημίωσιν. Διαφυλαττόμεθα ἐντοσούτω τὸ δικαίωμα νά παρατείνωμεν αὐτὴν τὴν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας.

Άρθρον 11.

Ο αἰτῶν γίνεται ἰδιοκτῆτης τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ή αἴτησις ἐγκριθῇ ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τῆς ἐπί τῶν 'Εσωτερικῶν Γραμματείας, ἐξ ἐνὸς τοῦ 'Ελεγκτικῶν Συνεδρίου και τοῦ πρώτου ἀρχιτέκτονος.

Τὸ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄνω ῥηθέντων συνταχθησομενον ἰδιοκτητικὸν ἐγγράφον περιλαμβάνει:

α. Τὴν ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, τὸν ἀριθμὸν του τετραγώνου, τὸν ἀριθμὸν τῶν πήγῶν, ἐξ ὧν συγκείται, και τὰ ὄρια αὐτοῦ·

β. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κτήτορος νά συμμορφωθῇ μετὰ τούς γενικοὺς κανονισμούς, τούς ὁποίους ἰδιαίτερον διάταγμα θέλει διαγραφῆ διὰ τās παραχωρηθησομένας εἰς τούς Χίους γαῖας.

Άρθρον 12.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει κοινοποιηθῇ διά τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, και δημοσιευθῇ περιπλέον εἰς ὅλους τούς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Η ἐπί τῶν 'Εσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νά τὸ δημοσιεύσῃ, και νά φροντίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν του συνεννοουμένη ὡς πρὸς τούτο μετὰ τῆς ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν.

'Εν 'Αθήναις, την 2 (14) Δεκεμβρίου 1834.

'Εν ονόματι του Βασιλέως.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ο ἐπί τῶν 'Εσωτερ. Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

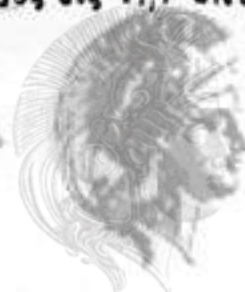
Περί τῆς διευθύνσεως τῆς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διά νά παρέξωμεν ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους εἰς τὴν ἐπί τῶν 'Εσω-

ατα όλων τῶν ζητούντων νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ προβιβασθῶσι, καὶ ἐπισυνάπτουσα τὰς πρωτοτύπους αὐτῶν ἀναφορὰς.

Γ'.

Αἱ ἀναφορὰὶ δύνανται νὰ διευθύνωνται πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸ Μᾶς ἐγγειρίζωνται ἀπ' εὐθείας, ἢ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ ἀνακτοβουλεῖον (cabinet) ἡμῶν κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις.

Α'. Ὅταν ὁ ἀναφερόμενος νομίζῃ, ὅτι τόσον ἡ ἀπόφασις τῆς πρώτης ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὅσον καὶ αἱ ἀποφάσεις ὅλων τῶν λοιπῶν κατὰ σειράν προϊσταμένων Ἀρχῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ παράπονα του, ὅτι εἶναι ἄδικοι, ἢ ὅτι πέβησαν ἀρνητικαί χωρὶς τινὰ ἀποχρῶντα λόγον.

Β'. Ὅταν ἡ αἴτησις ἴναι διὰ περιθάλψιν, χάριν, ἢ δι' ἀντιεῖμενα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχῆς τινος.

Δ'.

Αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἐκδιδεῖσαι ἀποφάσεις, ἤτοι οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀναφερόμενοι ἐζήτησαν ματαίως τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται πάντοτε εἰς τὰς ἀναφορὰς ὡς πιστοποιητικά, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις, ἤτοι ἡ ἀναγκαῖα διαταγή.

Ε'.

Διὰ νὰ δίδεται τακτικὴ ἀπόφασις, πρέπει ἡ ἀναφορὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ζητούμενον πρᾶγμα ἀκριβέστατα, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ ἔχουν ἐπιρροίαν τινὰ εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ἐπιπλέον ἡ σύνθεσις πρέπει νὰ ἴναι σύντομος, τὸ ὕφος σαφές, οἱ χαρακτηρισμοὶ εὐανάγνωστοι καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν· εἰς τὸ ἀνακτοβουλεῖον ἡμῶν ὅμως αἱ ἀναφορὰὶ δύνανται νὰ δοθῶσιν καὶ εἰς Γαλλικὴν ἢ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν ὀπισθεν πλευρὰν τῆς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ σημειώνεται πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ ἀντικείμενον προσέτι τῆς αἰτήσεως, εἰς συντομωτάτην περιλήψιν.

Σ'.

Δὲν εἶναι ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ φέρωσιν ἢ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἀναφερόμενοι αὐτοπροσώπως τὰς ἀναφορὰς των, καὶ νὰ περιμένωσι διὰ τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲν φέρει εἰς αὐτοὺς ἄλλο παρά δαπάνην καιροῦ καὶ χρημάτων, καὶ ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται σχεδὸν πάντοτε, ἀφοῦ πρῶτον ληρθοῦν πληροφορίαι.

Ζ'.

ὑποθέσεις στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται νὰ φερθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ ἀνακτοβουλεῖον ἡμῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἔχοντος συμφέρον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ὅμως ὀφείλουσιν ὄχι μόνον νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἐγκαίρως καὶ τακτικὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἀλλὰ χρεωστοῦν μάλιστα ὅταν ζητήτουν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ Μᾶς καθυποβάλλωσιν μὲ τὰ ἀνήκοντα πρακτικὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων των παράπονα, ἀνίσως ἡ ὑπόθεσις ἐξετάσθῃ ἤδη τακτικῶς.

Η'.

Γνωστοποιεῖται πρὸς τούτοις ῥητῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ εἰς ἡμᾶς καὶ νὰ πεμφθῇ εἰς τὸ ἀνακτοβουλεῖον ἡμῶν κάμμία ὑπόθεσις, ἥτις, ἐκκαλεσθεῖσα εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια, ἢ εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχάς, εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθη δικαστικὴ τις ἐξουσία, ἐκρίθη τελεσίδικος.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσιν νὰ ἐξηγήσωσιν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυ-

βερνήσεως, καὶ νὰ διαφροντίσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι ΡΙΖΟΣ,
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀνακτοβουλείου ΛΕΜΑΪΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ διὰ τὸ 1834 ἔτος προσδιορισθεὶς ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος (διάταγμα ἀπὸ 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1834, ἐφημερ. τῆς Κυβερ. σελ. 191) θέλει εἰσπραχθῆ ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὸ 1835.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ στρατηγοῦ Σμάλτς ὡς Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, κενῆς ἤδη οὔσης τῆς θέσεως ταύτης, εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑποστράτηγον καὶ ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων Κ. Σμάλτς.

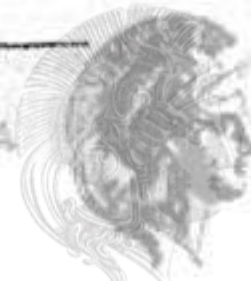
Διατάττομεν δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ προσυπογράψῃ τὸ παρὸν διάταγμα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

του Νομού της Αργολίδος και Κορινθίας, κατά το από 28 Απριλ. (10 Μαΐου) διάταγμα.

Από δε τους πρόποδας του όρους Ζαβίτσας, τα όρια προχωρούν προς το Άστρος κατά την θάλασσαν, εκτείνονται κατά μήκος αυτής μέχρι των εκβολών του ποταμίσκου Μούστου ακολουθούντα έπειτα τον ροήν αυτού, παραλείπουν τον Άγιον Ανδρέαν, το Κορακοβούνι, και τον Πραστόν εις τον Νομόν της Λακωνίας, συμπεριλαμβάνουν τα χωρία Σιταΐναν, Καστανίτσας, και Κολίνας, και προχωρούν προς το όρος το Χελμον έντευθεν καταβαίνουσιν εις το μικρόν χωρίον Κυπαρίσσι, και παραλείποντα αυτό εις τον Νομόν της Λακωνίας, προχωρούν μέχρι του όρους Ξηροβουνίου.

Εκείθεν αναβαίνουσι τα όρια προς άρκτον μέχρι Κοκάλων και προχωρούν έως εις το Ίσαρι, συμπεριλαμβάνοντα τα χωρία Κυράδες, Σούλο και Χράμον, εκείθεν δε προς το Τετράζι, και μετά ταύτα προχωρούν προς το Διαφόρτι, και συμπεριλαμβάνουν έν έαυτοίς το χωρίον Κερυαΐς, παραλείποντα εις τον Νομόν της Μεσσηνίας τα χωρία Βερέκλα και Άμπελώνα από δε το Διαφόρτι ακολουθούν την αυτήν διεύθυνσιν, και διαβαίνοντα διά του Βλαχοράφτη εκτείνονται μέχρι της παρά το χωρίον Πυρι, συμπιπτούσης συρροής του Λάδονος και του Άλφειου ποταμού.

Από δε το Πυρι ακολουθούν την ροήν του Λάδονος (Ρουφιά) ποταμού έως εις τους πρόποδας του όρους Σκιάθως, όπου συμπεριλαμβάνοντα το χωρίον Δάρα, και παραλείποντα και το χωρίον Παγκράτι εις τον Νομόν της Αχαΐας και Ηλιδος.

Αί έπαρχίαι του Νομού θέλουσι περιέχει τους ακόλουθους δήμους :

- Α' Η έπαρχία Μαντινείας θέλει περιέχει τους δήμους :
1 Τριπαλεως,	7 Φαλάνθου,	13 Άσέας,
2 Μυκηνείας,	8 Μπινάλλου,	14 Παλλαντίου,
3 Ορχομενού,	9 Βαλτεσίου,	15 Τεγέας,
4 Καφυών,	10 Ορεσθασίου,	16 Γερέας,
5 Νάσων,	11 Καλτεζών,	17 Κορυθίου.
6 Έλισσούντος,	12 Μανθουρέας,	

Β' Η έπαρχία Μεγαλοπόλεως περιέχει τους ακόλουθους δήμους :

1 Φαλαισίας,	5 Δασέας,
2 Θειουντίας,	6 Δυρρόρχιου,
3 Μεγαλοπόλεως,	7 Γρασεών.
4 Λυκοσούρας,	

Γ' Η έπαρχία Γόρτυνος περιέχει τους ακόλουθους δήμους :

1 Θεισάας,	6 Θελπούσης,	11 Ύψούντος,
2 Ζατούνης,	7 Τευθίδος,	12 Γόρτυνος,
3 Μεθυδρίου,	8 Λυκουρίας,	13 Βερένθης,
4 Άργυρού,	9 Ήραιας,	14 Τουθόας.
5 Καρνεσίου,	10 Τρικολώνων,	

Δ' Η έπαρχία Κυουρίας θέλει περιέχει τους ακόλουθους δήμους :

1 Θυρέας,	5 Πάρωνος,
2 Τανίας,	6 Σιτάνης,
3 Δολιανών,	7 Πλατανούντος.
4 Βερβαίνων,	

Άρθρ. 2.

Ο σχηματισμός των δήμων του Νομού της Άρκαδίας εγκρίνεται καθ' έν τρόπον παρίσταται εις τους έπισυναπτομένους πίνακας.

Ο Ήμέτερος επί των Έσωτερικών Γραμματέας παραγγέλλεται την έκτέσιν και δημοσίευσιν του παρόντος διατάγμα-

τος, το όποϊον θέλει κοινοποιηθῆ διά της Γεν. Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Ναυπλίω, 9 (21) Νοεμβρίου 1834.

Έν ονόματι του Βασιλέως

Η αντιβασιλεία

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ο επί των Έσωτερ. Γραμ. της Έπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 17.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου,

ΝΟΜΟΣ

Κανονίζων τον επί των ζώων φόρον διά το 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκελάμενοι ότι δεν υπάρχει καμμία αναλογία μεταξύ του επί των ζώων εισπραττομένου μέχρι τουδε φόρου, και του εγγείου, κατά σύγκρισιν του εκ των παιρνίων εισοδήματος προς το εκ της γεωργίας, θεωρήσαντες προσέτι ότι όλοι οι υπήκοοι Ημών δικαιούνται να μερίζονται εξ ίσου τα δημόσια θάρη, επί τη πεποιθήσει της Ημετέρας επί των Οικονομικών Γραμματείας, ακολουθάντες και την γνώμην του Ύπουργικου Ημών Συμβουλίου, αποφασισάμεν και διατάττομεν τα εξής.

ΜΕΡΟΣ Α'

Περί του επί των ζώων γενικού φόρου.

Άρθρον 1.

Ο κατά το έτος 1835 εισπραχθησόμενος γενικός επί των ζώων φόρος συνίσταται.

- α. Εξ φόρον επί των ζώων, και
- β. Εξ φόρον νομής.

Άρθρον 2.

Ο επί των ζώων φόρος θέλει εισπράττεσθαι από όλα τα κτήνη κατά κεφαλήν αριθμούμενα, οδικοφόρος αν αυτά νέμωνται επί ιδιοκτητών ή επί δημοσίων ενοσκημάτων.

Άρθρον 3.

Εξαιρούνται του επί των ζώων φόρου.

- α. Τα θηλάζοντα μικρά ζώα.
- β. Οί μόσχοι μέχρι δύο ετών.
- γ. Οί πώλοι των ίππων, ήμιόνων και καμήλων μέχρι τριών ετών.
- δ. Οί πώλοι των όνων μέχρι δύο ετών.
- ε. Οί προς γεωργίαν χρκισιμούντες άροτήρες βόες.

Άρθρον 4.

Ο δε της νομής φόρος θέλει εισπράττεσθαι προς το επί των ζώων φόρω ώσαύτως αφ' όσα νέμονται επί δημοσίων και ιδιοκτητών ενοσκημάτων.

Άρθρον 5.

Εξαιρούνται του της νομής φόρου μόνον και μόνον τα έτι θηλάζοντα και ακολουθούντα τας μητέρας των νεογνά ζώα.

ΜΕΡΟΣ Β'

Περί του ποσού του επί των ζώων φόρου και του της νομής.

Άρθρον 6.

Το ποσόν του επί των ζώων φόρου προσδιορίζεται ως εξής:

§. 59.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία ἐν περιπτώσεσι δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ τὸν κᾶ.

§. 60.

Αἱ ψῆφοι τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἔχουν ἰσχὺν, ἀλλὰ θέλει ἀναφερεῖσθαι ἐκάστοτε εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἂν διέφερον ἢ ὄχι αἱ γνώμαι των ἀπὸ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τί.

§. 61.

Οἱ τὴν διεύθυνσιν κλάδου τινὸς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐμπιστευμένοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅσκις πρόκειται περὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τούτου.

§. 62.

Τὰ σχέδια Νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, ἀφορῶντων εἰς τὰς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλουν ὑπερασπίζει καὶ ὑποστηρίζει οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἕκαστος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἡ ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέρους Β. Ἐπιτρόπους, ἢ διοριζομένους συμφώνως μὲ τὸς Γραμματεῖς, ἢ ὑποκειμένους εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀνεξαρτήτως. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὸν λόγον, ὁμοίως καὶ οἱ Β. Ἐπιτροποὶ ὡς τοιοῦτοι.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως εἰς αὐτοὺς οἱ ὁρισμοὶ τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων.

§. 63.

Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, δύναται νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἰς τῶν τμημάτων τὰς συνεδριάσεις, ὅσκις νὰ εἶναι νὰ συγκαλέσῃ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξὺ δύο συνεδριάσεων ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μόνον μὲ συμβουλευτικὴν φωνήν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων παρασπῆζονται ἀπλῶς ἀνὰ νὰ δώσων πληροφορίας.

§. 64.

Τ' ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, καὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι ἐκάστοτε εἰς τὸ τμῆμα τῆς Νομοθεσίας χάριν προσυζητήσεως ὁμοίως θέλουν προσυζητεῖσθαι τὰ τὴν οἰκονομίαν ἀφορῶντα, εἰς τὸ Οἰκονομικόν, οἱ δὲ Νόμοι, τὰ διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ μὴ ἀφορῶντες τὰ φηθέντα ἀντικείμενα, εἰς τὸ τμῆμα τῆς λοιπῆς διοικήσεως, καὶ αἱ περὶ ἀρμοδιότητος συγκρούσεις, εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀμφισβητουμένων.

§. 65.

Ἀντικείμενα μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα σύνταξιν νέων Νόμων καὶ ὀργανικῶν διατάξεων, ἢ τροποποιήσιν ὑπαρχόντων Νόμων, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν συζητεῖσθαι ἀκριβῶς καὶ προπαρασκευάζεσθαι δι' αὐτὴν ἀπὸ ἐπιτροπῆν, σχηματιζομένην κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τινος Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν προστιθεσθαι καὶ Εἰσηγηταί, Ὑπουργικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνηκόων Ὑπουργείων, ἢ καὶ ἄλλοι τῶν ἐν ὑπουργήμασι θέλει δὲ προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις. Ἄν ἡ ὑπόθεσις ἦναι τῆς ἀρμοδιότητος πολλῶν Ὑπουργείων ἐνταυτῶ, θέλει διατάττει ὁ Βασιλεὺς τὴν σύστασιν πολυμελεστερῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

Διὰ τ' ἀντικείμενα τὰ ἀριθμηθέντα εἰς τὸν §. 64 διορίζονται μέλη τῶν ἀνεκέντων τμημάτων ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλη προσυζήτησις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα καταντᾷ οὕτω περιττή.

§. 66.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν τμημάτων δύναται νὰ προσκαλῶνται κατὰ διαταγὴν ἢ ἐγκρισίν τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ δίδουν πληροφορίας περὶ τεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν ἢ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπαγομένων εἰς προσδιορισμένους κλάδους τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουν ψῆφον, καθυποβάλλουν δὲ ἀπλῶς τὴν γνώμην των.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς συνεδριάζοντας εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὸν §. 21.

§. 67.

Τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Συμβουλίου ὑπαγράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπαγράφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς πρὸντας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

§. 68.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου χρεωτεῖ νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, νὰ προσέχη εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις, νὰ προτείνῃ τὰς ἐρωτήσεις, νὰ κυρύττῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 69.

Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν καὶ διάλυσιν τῶν συνελεύσεων, καὶ θέλει ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τὸ τέλος αὐτῶν τὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεδριάσιν συζητηθῶμενα ἀντικείμενα. Δύναται κατὰ τὸν κανονισμὸν, ὅσκις κητεπεύσονται ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

§. 70.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου, ἢ ἐλλείψεως τούτου, ἐκπληροῖ εἰς ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του. Ἄν ἔσται πᾶσι Ἄντιπρόεδροι, διορίζει ὁ Βασιλεὺς μεταξὺ αὐτῶν τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Προέδρου, ἢ διατάττει τὴν κατὰ διαδοχὴν προεδρίαν αὐτῶν. Μηδενὸς τοιοῦτου διατάγματος ἐκδοθέντος, ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα ταῦτα ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 71.

Καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως εἶναι τὰ ἀκόλουθα.
 α.) Νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ διάφορα τμήματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως,
 β.) Νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συμβουλίου.
 γ.) Νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων εἰς Ἡμᾶς, ἢ κατ' Ἡμετέραν διαταγὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου.
 δ.) Νὰ προσυπογράψῃ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις.
 ε.) Νὰ διατηρῇ τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ ἀποσπάσματα καὶ νὰ τὰ ὑπογράψῃ.
 ς.) Νὰ συντάττῃ τὸ πρωτόκολλον, νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ εἰς ὑπῆκοον τοῦ Συμβουλίου, νὰ καταγράψῃ τοὺς Συμβούλους κατ' ἑνὴν τάξιν ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ζητήσουν τὸν λόγον, νὰ μετρήσῃ τὰς ψῆφους, νὰ σημειώσῃ τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κατέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως Θηβῶν θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκποίησεως κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμενον καὶ παρ' ἡμῶν ἐγκριθέν ἤδη σχέδιον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ οἰκόπεδον θέλει κάμει τὴν αἴτησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Βασιλ. Ἐφόρον. Οὗτος ἐνεργεῖ εὐθὺς κατὰ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὁρθεσίαν, καὶ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Ἐφόρου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἀρχοῦ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἅμα φθάσῃ ἢ παρὰ τὸν ἐλάχιστον ὄρον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ οἰκόπεδα παραχωροῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὅσακις λοιπὸν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἄν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ᾖ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἢ φανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπιταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ὅσοι εἴτε μὲ ἀδείαν ἢ ἀνευ ἀδείας τῶν παρελθουσῶν Κυβερνητικῶν ἀποκαταμνηστικῶν ἐπὶ ἐθνικοῦ οἰκόπεδου, θέλουσι πρὸς τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρῶντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς συνάξεως τῶν βαλανοκικιδίων εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν μέχρι τῆς εἰσαξέως μιᾶς τακτικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ δάση τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν ῥηθέντα Νομὸν συναξίν τῶν βαλανοκικιδίων.

Ἄρθρον 1.

Τὰ βαλανοκικίδια τὰ ὁποῖα συναξίζονται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου εἰς τὴν

συναξίν καὶ ἐναποταμίευσίν των, καὶ ἐπομένως εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνεργῇ τὴν συναξίν ἀνευ περαιτέρω διαταγῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὅτε δὲ ἐπιβιβάζονται ἢ φορτόνονται εἰς πλοῖον διὰ νὰ μετακομισθῶσι διὰ ξηρᾶς, ἀδιαφόρως ἂν τὸ φορτίον ᾖ πρὸς διωρισμένον διὰ τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θέλει πληρῶναι δασμὸν δραχ. 30 διὰ τὸ ψιλόν, καὶ δραχ. 18 διὰ τὸ χονδρὸν (τὰς χιλίας λίτρας), ἀποδοτέον εἰς τὸ ἀρμόδιον τελωνεῖον, καὶ περιέχοντα τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα καὶ τοὺς ἐγκλητικὸς φόρους.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργῇ τὸ παρὸν διάταγμα δημοσιευθὸς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ARMANΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 17 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἡμῶν Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τὸ προεῖμιον λόγους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος θέλει ἀρχίσαι ἀμέσως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς κατέχουν εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς πομπὰς τὸν πρῶτον τόπον, καὶ μάλιστα βαδίζουσι ἐγγύτατα Ἡμῶν ὅταν ἐμφανίζώμεθα αὐτοπροσώπως.

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Φάλαγγος εἶναι θέσεις τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται, ὡς ὠρίσθη ἤδη εἰς τὸν §.6 τοῦ σημερινοῦ Γενικοῦ Διατάγματος, νὰ καταταχθῶσι ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκων στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περιστασίν τιμιωτάτην διαγωγὴν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

βλ. αρ. 6 τῆς 147 Κυβ.

πόσπασμα, εις τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ παραιτούμενος, ἐκστρατεύῃ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ παραιτούμενος λαμβάνει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα λοχαγόν· οἱ δὲ τυχόν παραιτούμενοι λοχαγοὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν.

Οἱ παραιτούμενοι αὐτοθελῶς ἐξικολουθοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν, τὸν βαθμὸν, τὴν ἀνάλογον στολὴν, καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀνηκούσας τιμὰς, ἀνίσως ἐδείξαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φάλαγγος ἀμεμπτον διαγωγὴν· ἡ διαγωγὴ αὕτη θέλει σημειόεσθαι πρὸς πιστοποιήσιν εἰς τ' ἀποδεικτικὰ τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 23.

Ἐάν τις ὑπάρχη ἢ κατανήτη ἀνίκανος πρὸς ὑπηρεσίαν κατατάττεται εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος

Ἄρθρον 24.

Οἱ πρεσβύται προσκολλῶνται εἰς τὰς Τετραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ δύναμις προσδιωρίσθη εἰς τὸ ἀρθ. 12, ὡς πλεονάζων ἀριθμὸς· ἡ ἐκλογή τῆς Τετραρχίας μένει εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρα.

Ἄρθρον 25.

Οἱ πρεσβύται διατηροῦσι τὸν βαθμὸν, τὴν ἀξίαν, τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς καθὼς καὶ πρότερον· θέλουσι σημειόεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Τετραρχιῶν ὡς ὄντες εἰς ἀδιάκοπον ἀδειαν· δὲν δύνονται νὰ διαταχθῶσιν εἰς κανὸν εἶδος ὑπηρεσίας ἐναντίον τῆς βελήσεώς των, καὶ ἐκλέγουσι μόνον τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου προαίρουσιν.

Ὅταν οἱ πρεσβύται λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς παρατάξεις, τὰς πομπὰς καὶ τελετὰς τῆς φάλαγγος ἢ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, θέλει τοῖς δίδεσθαι πέντε τῶν τότε τιμῆς ἀνάλογος μετὰ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς των.

Ἀνίσως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, αἵτινες ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐκδεδιμένου τὴν 20 Μαΐου (Ἰουνίου) 1834 νόμου, καὶ ἡ δὲν ἀπῆλαυσαν αὐτὰς εἰσέτι ἢ δὲν πρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπῆλαυσαν, λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας· ὁ μισθὸς οὗτος δίδεται εἰς αὐτοὺς τακτικῶς τὴν 16 ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των Ταμείον.

Ἐπιφυλαττόμεθα ῥητῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρεσβύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεφυλάξαμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ ἀρθ. 19 ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας ἀδειαν ἀπουσίας.

Ἄρθρον 26.

Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑπερβῆ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τοὺς ἀπομάχους μεταθεσὶν του.

Ἄρθρον 27.

Ἡ Φάλαγγ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς πειθαρχικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους τοῦ στρατοῦ, ὑπεβάλλονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατευμάτων καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ δίδουσιν ὡσαύτως τὸν ὑπὲρ τῆς σημαίας ὄρκον.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαιοδοσία ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἔχοντες ὁποιαδήποτε θέσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐξαιρουμένων τῶν πρεσβυτῶν, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργίαν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

γὸν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ διαταγῇ εἰς τὸ ναυτικόν, ἀνίσως ὑπῆρξαν πρόην εἰς αὐτὸ, ἢ εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὰ ἐλαφρὰ τάγματα καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀνίσως ὑπῆρξαν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς· λαμβάνουσι ὅμως εἰς ταῦτα τὰ σώματα θέσεις ἀναλόγους μετὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα καὶ τὰς διωρισμένας εἰς ταύτας τὰς θέσεις ἀποδοχὰς, ὥστε ὁ λοχαγὸς μεταβαίνει ὡς συντάγματάρχης, ὁ ὑπολοχαγὸς ὡς ἀντισυντάγματάρχης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς ταγματάρχης, ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐπιλογί ὡς λοχαγός, ὁ δεκανεὺς ὡς ὑπολοχαγός καὶ οἱ Φαλαγγίται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ· οἱ δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ναυτικὸν θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς μετὰ ταύτας θέσεις ἀναλογούσας τάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Φάλαγγος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῆ μετὰ τὴν μεγίστην δραστηριότητα, καὶ νὰ τελειώσῃ, εἰ δυνατόν, ἕως τὴν 25 Ἰανουαρίου. (7 Ἰεβρουαρίου.) 1836.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ληφθῆ πρὸ πάντων πᾶσα φροντίς, ὥστε οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ νυμφευμένοι νὰ καταταχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς ἐκείνας τὰς Τετραρχίας, αἵτινες θέλουσι σχηματισθῆ εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ Ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι τὴν διαμονὴν των ἢ τὰ κτήματά των, ἢ θέλουσι προικοδοτηθῆ.

Ἐξαιρουμένων τούτων ὅσοι τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1835 δὲν εἶχαν τελειώσει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των ὅλοι οὗτοι θέλουσι συγκροτησθῆ μίαν ἢ καὶ δύο ἰδιαιτέρας Τετραρχίας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν παλαιῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι, καθ' ἃς δύναται ἢ πρέπει νὰ γείνη ἐξαιρέσις τοῦ κανόνος τούτου, θέλουσι προσδιορίσει δια Δικτατάγματος.

Ἄρθρον 32.

Ἐν τῷ σχηματισμῶν τῶν Τετραρχιῶν τῆς Φάλαγγος ἐπισημαίνουσι τὸν ἡμετέρον Ἀντιστράτηγον Ριχάρδον Τσέρτς, ἐνεργούντα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 33.

Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχαί, αἵτινες προσδιωρίσθησαν εἰς χρήματα ἐν τῷ ἀρθ. 17, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μηνός, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελε κἀμει τὴν προειδοποίησιν· θέλουσι δὲ πληρόεσθαι εἰς αὐτὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του Δημόσιον ταμείον κατ' ἀναλογίαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ διατάγματος ἢ δι' ἄλλων προτέρων ἀποφάσεων, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκτελῆ τὰ εἰς τὸ ἀρθ. 21 ἐδιαλαβανόμενα καθήκοντα· ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γείνην χωρὶς τινε ἐλάττωσιν καὶ ὅταν τὸ ἀνήκον ἄτομον ἤθελε μένει μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐκτὸς ἐνεργείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον μόνον διὰ τοὺς πρεσβύτας.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου ἰσχύουν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τῆς ἐνεργείας, τὴν ἀποπομπὴν εἰς ἀδειαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν πρεσβυτῶν, οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν.

Ἄρθρον 34.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν στρατὸν δ' ἰδιαιτέρας διαταγῆς καὶ ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἄμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους.

μένου ότι ούτος δύναται να παρουσιασθῆ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 5.

Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἢ μποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύλακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 430 ἀριθμὸς 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰ δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον Δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἐξόδα ὁδοιπορίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ δικαιώματα διαγράφονται (assigner) καὶ πληρόνεται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῶσι ῥητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὀρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπερέβλητος ὅρος.

Ἡδὴ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα ἐπερωτᾶται ἀπὸ τὸν δικαστὴν, ἢ ὄν ἐνεργοῦντα (instrumenter) δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐάν ἀπαιτῆ δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἡ ἀπόκρισις του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐάν αὕτη πρέπη νὰ τεθῆ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεως τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολὰς (Auslagen).

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβάνει περὶ τῆς μετριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐν ταύτῃ, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ πρὸς τὸ παρόντος διατάγματα μὴ προβλεφθεῖσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ 2.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 9.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἐνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα, δὲν ἢμποροῦν νὰ ἦναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ καθ' ἑπολογισμὸν ἡμεροῦσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος· ἐπὶ δύο μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνηθῶς ἐργάτας (ouvriers), ἐπὶ τρεῖς δὲ δραχμὰς διὰ τοὺς χειροτέχνους, καὶ ἐπὶ πέντε δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμισεῖα ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ· ἐάν ὁ μάρτυς πρέπη νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 12.

Ἐξόδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν

μάρτυρα, ὅταν οὔτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ὁδὸν πλειότεραν ἡμισεῖω μυριόμετρον (μίας ὥρας). Ἡ ἐκδοὶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμποσοῦται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐάν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μίας νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μὲ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύναται ν' ἀπαιτήσωσιν ἐξόδα πορείας καὶ διατροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὀρισμένα· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 10 μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπρέταται μὲ τοὺς χειροτέχνους, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ 3.

Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ὀρισμοὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, ἐκτὸς ἂν συμβῆ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυμένη ἐξαιρέσις, ἐάν δευτέρῃ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεως ἀξιολογώτεροι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμπορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ κανονισμὸς.

Ἄρθρ. 15.

Διὰ τὴν ὁροκομίαν καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰσῶς τὰ δικαιώματα, ἐάν πρὸς τοῦτο ἐχρησιάσθησαν ἰσῶς καὶ τὰ πραγματικὰ ἐξόδα τὰ γενόμενα διὰ τὸν οσημασμένον κατὰ τὸν νόμον, τοὺς ὁδοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὁμοίως δὲν εἴμπορεῖ νὰ γένῃ οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ 4.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μετεγγυηθησομένων κτημάτων (ἰδὲ ἄρθρον 888, 889, 917, 962, 1039 κλπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας) σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικούς μνηύτορας ὡς ἀνώτατος ὅρος, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, 10 δραχμαὶ τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ τυπωτικὰ κλπ. ἐξόδα καταλογίζονται καὶ πληρόνεται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολὰς.

Ἄρθρ. 18.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως φυλακωμένου ὀφειλέτου, τὰ ὁποία, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστῆι νὰ προκαταβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστὴς, θέλουσιν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει ὀρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους κρατήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ πᾶρεδροι δὲν λαμβάνουσι τι ἐνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

Άρθρον 5.

Εάν επίτραπη εις τοιαύτα άτομα τὸ νὰ ἀναφέρωσι (le referat), τότε ἡ ἀρμόδιος Γραμματεία εἰς τῆς ὁποίας τὸν κλάδον ὑπάγεται ἡ ὑπόθεσις, πρέπει πάντοτε νὰ συναναφέρῃ (le référer).

Άρθρον 6.

Ὅποταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι πρέδροι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει οὗτοι εἰδικῶς ν' ἀναμνησθῶνται πάντοτε τὴν ὀρκωσίαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των. ἂν οὗτοι δὲν ᾖναι εἰς κάμμίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τότε πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὄρκον. «Ἐπιτίχομαι πιστὸν εἰς τὸν Βασιλέα, τήρησιν τῶν Νόμων, εὐσυνείδητον μακροσιν τῆς γνώμης μου κατὰ τὴν ἐνδόμυχον παποιθήσιν, ἔργων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπολύτως τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ ἀπέχων ἀπὸ κάθε ἐκ πλαγίου σκοπὸν καὶ σκέψιν» πρὸς τοῦτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ «ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς κάμμίαν ἐκ τῶν ἀγνώστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐταιριῶν καὶ ὅτι θέλει τηρήσει μυστικότητά των συζητήσεων».

Άρθρον 7

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 8.

Σύμπαντες οἱ Ἰπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσουσι καὶ ἐτελέσουσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμισ ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΛΕΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἄριθ. 15.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἕξῃς εἰσάγεται κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐμβολιασμὸς τῆς δαμαλίδος (vaccine vaccinique).

Άρθρον 2.

Ὅστις δὲν ἐμβολιάσθῃ, ἢ δὲν ἐκβάλῃ φυσικὰς εὐλογίας, χρεωσται νὰ ἐμβολιασθῇ τὰ δὲ νεογνὰ παιδιά ἐμβολιάζονται κατ' αὐτὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς γεννησεως των.

Άρθρον 3.

ἂν ὁ ἐμβολιασμὸς δὲν ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἀκολουθοῦ ἔτους· μόνον μετὰ τὸν τρίτον ἐμβολιασμὸν ἀπαλλάττεται τις τοῦ τοιοῦτου χρέους. Εἰς τοὺς ἐναντία πράττοντας ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἀρθρ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διωρισμένη ποινὴ.

Άρθρον 4.

Ὅστις ἐξ ἀμελείας δὲν ἐμβολιάσῃ τὰ παιδιά ἢ τοὺς ἀφήλικας αὐτοῦ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν γέννησιν χρόνον, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατ' ἀριθ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν· ἂν παραμελήσῃ δὲ καὶ τὸν δεύτερον χρόνον, τότε ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπ' ἀρ. 568. § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένην ποινὴν.

Άρθρον 5.

Μόνη ἡ ἀπόδειξις ἰατροῦ ἢ Ἀρχῆς τινος μαρτυροῦσα ἀνυπερβλητόν τι ἐμπόδιον, δίδει ἱκανὴν συγχωρήσεως ἀφορμὴν (αἰτίαν).

Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀπόδειξις πρέπει νὰ σταλῇ ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν Κοινότητα, ἥτις θέλει τὴν διευθύνει πρὸς τὸν Ἐπαρχον.

Άρθρον 6.

Ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ὁ δὲ οὕτως ἐμβολιάζων καὶ ἐμβολιαζόμενος τιμωροῦνται μετ' 5 ταλήρων ζημίαν ἢ ἐξ ἐβδομάδων κράτησιν.

Άρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς σχολεῖον, διδασκαλεῖον, τεχνικὸν κατάστημα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα εἰς ὅλους ὅσοι δὲν ἔχθωλον εὐλογίας ἢ δὲν ἐμβολιάσθωσαν. Τοῦτο δὲ γνωρίζεται ἀπὸ τὰ ἴχνη των δύο εἰρημένων ἀσθενειῶν, ἢ ἀποδεικνύεται διὰ τῆς κατὰ νόμον τοῦ ἐμβολιασμοῦ μαρτυρίας.

Άρθρον 8.

Ὅθεν ἀπαιτῶν οἱ προεστώτες τῶν σχολείων, διδασκῆριων, βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχαγοὶ ὑποχρεοῦνται ὄχι μόνον νὰ μὴ παραβέβωται, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν ἐκείνοις, εἴτινες οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον, οὔτε ἐμβολιασμοῦ μαρτυρικά φέρουσιν. Οἱ ἐναντία τῶν ἐνταῦθα ἀποριζομένων πράττοντες πικιδεῦνται κατὰ τὸ 569 ἀρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 9.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦτου τοῦ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμου ἕκαστος παρὰ τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἀνεγνωσμένου ἰατροῦ καὶ χειρουργοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβολιάζῃ καὶ νὰ δίδῃ, εἰς τὴν κατὰ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν γεννησομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐμβολιασθέντος, ἀπόδειξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὸν ἐπ' ἀρ. 1 παρακειμένον τύπον. Ὅστις τῶν ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν παρόντα ὀρισμὸν, ὑποπίπτει εἰς τὴν ἐπ' ἀριθμὸν 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τεταγμένην ποινὴν.

Άρθρον 10.

Ἐκαστος ἰατρός ἢ χειρουργός, ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρον δαμαλίδα, δύναται νὰ λαβῇ χάριν ἀπὸ τοῦς διωρισμένους κοινούς ἐμβολιαστάς.

Άρθρον 11.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμβολιάζειν ὑποχρεοῖ τὸν ἰατρὸν καὶ χειρουργὸν νὰ στέλλῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν κοινότητα, ὅπου ἐμβολιάσῃ, κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐμβολιασθέντων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ τὸν ἐπ' ἀριθ. 11 παρακειμένον τύπον.

Άρθρον 12.

Ὅστις ἰατρός ἢ χειρουργός παραμελήσῃ νὰ στείλῃ τὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ μετὰ προσηγθεῖσαν ἀνωμασίαν τοῦ Ἐπαρχοῦ πρόσκλησιν, ὑποπίπτει εἰς 5 ταλήρων πρόστιμον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οίας ὀφείλει ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρηματικὸν ὑπεχρυσόν, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον θέλει διαλαμβάνει συνήθως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειώνει ὀριστικῶς τὴν τηρηθησομένην ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ἀποκρυφθῆ ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδιαιτέροι λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμοζομένη κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τοὺς ὑπάρχοντες κανονισμοὺς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑψηλῆς τῶν χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 22.

Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται νὰ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁδοὶν ὀφείλουσι νὰ φυλάττουν ὁδὸν, πρέπει νὰ παρουσιάζονται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιεστέρου Δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβατήριον.

Ἄρθρον 23.

Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν ἢ καὶ νήσων δύναται, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελον ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῶν, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιστάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν τῶν παρουσίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὰ διαβατήριά τῶν, καὶ ἐν δὲν ἴσθαι κατὰ τὴν τάξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἕως οὗ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου μίᾳ ἀνωτέρᾳ Ἀρχῇ.

Ἐν τοσοῦτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ ἀναγκαία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδίωξεως.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ὀφείλουσι οἱ κρασοπώλαι, ζενοδοχοί, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑποδοχὴν ὁδοιπόρων καὶ ἀλλοδαπῶν χρησιμοποιοῦσων οἰκιῶν, νὰ εἰδοποιοῦν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνομὸν περὶ τῆς ἀφίξεως ἐκάστου αὐτῶν ἐντὸς 24 ὥρων ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελον φθάσει.

Ἄρθρον 25.

Ἐκάστη εἰδοποίησις γίνεται διπλῆ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μηνύοντα (declarant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἤξέρῃ νὰ γράψῃ, ὀφείλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κάμῃ μνησὴν τούτου· καὶ ἡ μὲν μίᾳ τῶν διπλῶν εἰδοποιήσεων πορακατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη ὑπογραφθεῖσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (comissaire) τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπιστρέφεται εἰς τὸν μηνύοντα (declarant).

Ἄρθρον 26.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι τὰ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα ἄτομα νὰ καταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀνηκόντως μονογραφημένον (paraphé) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνομὸν, εἰς συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν ἐν τῷ μεταξὺ κενὰ διαστήματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονήν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ὧλων ἐκεῖνων, οἵτινες καταλόγουσι παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον (πρωτογέροντα) ἢ τὸν Ἀστυνομὸν, ὡςάκις ἤθελε τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαίτας, ἢ τυχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανωμένους τῆδε κακεῖσε, διὰ νὰ

μετέρχωνται τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου.

Ὅχι ὀλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένοι εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπόπτα ὅτι ἔπραξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσίς τῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ φόβον τινα διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἄλλὰ περὶ πρῶτων τούτων ἐπιφυλάττεται ἡ προσφύγη εἰς τὴν ἀμέσως προϋπταμένην Ἀρχήν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὀφείλουσι οἱ Δήμαρχοι ν' ἀποστελλοῦν εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβατηρίων.

Ἄρθρον 29.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1. (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ἤθελον σχηματισθῆ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, κατὰ τὰ περὶ Δήμων νόμου, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, ἐκεῖ θέλουσι ἐκδίδει οἱ Ἐπαρχοὶ τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ἐτοιμάζωσι οἱ δημογέροντες, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειώνωνται ὅλα τὰ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν διαβατηρίων ἀπαιτούμενα περιστατικά.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος· θέλει δὲ συμπράξει εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου κτλ. Γραμματεία, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμισ. ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀγορονομικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ὡς πρὸς τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ἀγορονομίαν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Περὶ τῶν ἀγορῶν.

Ἄρθρον 1

Ὁ ἀφορῶν τὰς ἀγορὰς κανονισμὸς διὰ τὰ τρόφιμα καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν καύσιμον ξυλείαν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχήν.

Τούτου ἕνεκεν πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται οἱ διὰ σφαγὴν προσδιορισμένοι χοῖροι, καὶ ἰδιαίτερος νὰ παρατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ἐὰν ἡ γλώσσά των δὲν ἔχῃ ἐμπυώδεις φλυκταῖνας (pustules suppurant)· ἀφοῦ δὲ σφαχθῶσι, πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ ἐντόσθιά των.

Ἄρθρον 41.

Οἱ Δήμαρχοι χρεωστοῦν νὰ παρατηροῦν ἐὰν τὰ ἐργαστήρια ἢ τὰ σφαγεῖα ἦναι ἀρκούντως ἐφωδιασμένα με ὑγιᾶς κρέας, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κατὰσχῶσι πᾶν διεσθαρμένον καὶ νοσῶδες κρέας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ κρεωπῶλαι, οἱ ὅποιοι ἐκθέτουσιν εἰς πώλησιν κρέας, ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν ὑγείαν, θέλουσι καταδιώκεσθαι δικαστικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἀρθρ. 582 καὶ 583.

Κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις θέλει ἀπαγορεύεσθαι εἰς αὐτοὺς ἢ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός των διὰ τινὰ καιρὸν, ἢ διὰ πάντοτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προστρέχωσι εἰς τὴν τοῦ Δημάρχου Ἀρχήν.

Ἄρθρον 43.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνώσιν αὐστηρῶς, ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ ἀπαιτούμενη καθαριότης εἰς τὰ ἐργαστήρια ἀποθήκας καὶ σφαγεῖα. Χρεωστοῦν ὅθεν νὰ ἐκδίδουσι ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαῖας περὶ τούτου διατάξεις, καὶ εἰς περίπτωσιν παραβάσεως, νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἀρθρὰ 577, 578 καὶ 579 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 44.

Ἐκάστος κρεωπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίσῃ τὸ κρέας ἐὰν ἐπιθυμῇ τούτο ὁ ἀγοραστὴς· ὅθεν χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ εἰς μέρους πρόχειρον καὶ πασιφανὲς τοῦ ἐργαστηρίου του ἐν ζύγῳ μετὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ προσηκόντως σεσημασμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ πώλησις τοῦ κρέατος ὑποκείται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὀριζόμενον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται νὰ πωλῇ κανεὶς· ὁ δὲ παραβάτης θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὸ ἀρθρὸν 584 καὶ 586 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 46.

Οἱ κρεωπῶλαι δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἀπαρνῶνται τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργαστηρίων των, ἀποθηκῶν των, κρεωπωλείων ἢ καὶ κτηνοστασίων, ἐὰν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ τὰ ὄργανά της, ἠθελον τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ ὀριζομένῃ ποινῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 581 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐδωδίων.

Ἄρθρον 47.

Τόσον διὰ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου, καθὼς καὶ διὰ ἐκείνην παντὸς εἴδους ἐδωδίων, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχουσι ὥστε ν' ἀπομακρύνεται πᾶν ὅ,τι ἤθελον εἶσθαι ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν ὑγείαν.

Χρεωστοῦσι διὰ τούτο νὰ λαμβάνουσιν ἐγκαίρως τ' ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ τὰ δημοσιεύωσι.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θέλουσιν ἐπεμβεῖν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὰ ἀρθρὰ 577, 578 καὶ 579 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄξιοι μεγαλύτερων ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Οἱ Δήμαρχοι λοιπὸν ὀφείλουσι διὰ τὸν λόγον τούτον νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν προφυλακτικὴν ἐπιτήρησιν ἔχι μόνον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ καθυποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐξέτασιν τὰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίων.

Πᾶς ὅστις ἐμπορεύεται ἐδωδίμα, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ τὴν

ἐξέτασιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῆς καταδίωξεως κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 581 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 49.

Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν μέτρα, ὥστε ἡ πώλησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων νὰ γίνεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν. Ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα τὸ νὰ ἐροδιάξῃ τὰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας του μετὰ αὐτὰ προϊόντα, καὶ νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 50.

Κανεὶς μολοντούτο δὲν δύναται νὰ πωλῇ ἐδωδίμα εἰς ἰδιαίτερας ἀποθήκας χωρὶς προηγουμένως νὰ φανερώτῃ τούτο εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ λάβῃ ἐγγράφον ἀδείας.

Τὸ ἐγγράφον τούτο εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις δὲν ἐκδίδεται, καθ' ὅς οἱ ὑπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα ἀπαγορεύουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτηδεύματος.

Εἰς τὰ περὶ ἀδείας ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ γίνεται μνεῖα καὶ ἀποπομπὴ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Διὰ δὲ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς καθαυτῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι χρεῖα οὐδενὸς ἐγγράφου ἀδείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Δημάρχους ἰδιαίτερος τὸ χρέος, ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἐδωδίων, τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι ἀρθροῖς 51—58 περιεχομένας διατάξεις, καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 52.

Ὅταν τῶν ἐσθαρμένων καὶ δολιευμένων κροτῶν καὶ ὀσπρίων ἢ πώλησις ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἀρθρὰ 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ἤθελον ἀποδειχθῆναι ὅτι τὰ γεννημένα ἐπαθεν φθορὰν τινὰ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὕλικου των ἐκ τῆς ὑγρασίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τότε πρέπει ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητὴς του, ἐπὶ τῇ προέσει δύο ἱατρῶν, ν' ἀπαγορεύωσι τὸ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα εἰς πώλησιν, ἐτι δὲ καὶ εἰς τοὺς μυλωθροὺς τὸ νὰ τ' ἀλέσωσιν, εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τὸ νὰ κατασκευάσωσιν ἄρτον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 584 ὀριζομένῃ ποινῇ.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλοῦντας γάλα, βούτυρον καὶ τυρὸν νὰ ἐκθέτωσιν εἰς πώλησιν γάλα ἀνακατωμένον με νερόν ἢ με κρόκον αὐγῶ, καὶ βούτυρον διεσθαρμένον ἢ μεμιγμένον με ἄλλο παλαιόν.

Ἄρθρον 55.

Οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἱ κηροπῶλαι, οἱ φαρμακοπῶλαι, οἱ ἀρωματοπῶλαι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι ἐμπορεύονται πραγματείας κακῆς καὶ βλαβείας ὀσμῆς, δὲν θέλουσι μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὸ 54 ἀρθρὸν ἀναφερομένων πωλητῶν.

Ἄρθρον 56.

Ἐὰν οἱ βουτυροπῶλαι ἐξελεγχθῶσιν ὅτι ἔμιξαν ἢ ἐνόθευσαν παλαιὸν βούτυρον με πρόσφατον, διὰ νὰ τοῦ δώσωσι καλλίτερον χρῶμα, οὔτοι καταδικάζονται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 582 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενον πρόστιμον, καὶ δημεύονται αἱ πραγματεαί των.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι δὲν θέλουσι ἐκθέτει κανέν πτηδὸν πνιγμένον ἢ ψοφῆσαν ἀφ' ἐαυτοῦ ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἀρθρὰ 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 58.

Ἀπαγορεύεται νὰ νοθεύωσι τοὺς ἰχθύς με ἀσβέστην, ἢ νὰ πωλῶσι φαρμένους θαλασσινοὺς ἰχθύς, ἢ τοιοῦτους, οἱ ὅποιοι

τοῦ σημειωθέντος ὀφειλέτου, πρὸς τοῦ ὁποίου λαμβάνει καθ' ἡμέραν δύο δραχμὰς προστίμημα. Φροντίζει ὅμως ὁ ἴδιος ποιητήτωρ διὰ τὴν τροφήν του. Ἐὰν ἀποσταλῆ εἰς ποινήτωρ πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τὸ προστίμημα μοιράζεται εἰς ἕαρος ὄλων ἐξ ἴσου. Ὅθεν πρέπει ὁ ποιητήτωρ νὰ παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθ' ἡμέραν. Κανείς ποινήτωρ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραδέχεται τι ἐκ τῶν χρεωστούμενων δημοσίων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ ποιητήτωρ δὲν ἀνακληθῆ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, συντάττει τὴν ἐνάτην ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν ὁποῖαν συνοπογράφουν ἀμφότεροι. Ἐπειτα ἀφίπων εἰς τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον τὴν φροντίδα μὴ γένη κάμμις ὑπαφαίσεις τῶν σημειωθέντων πραγμάτων, διὰ τὸ ὅποιον, χρεῖας καλούσης, διορίζεται καὶ φύλαξ, ἐπιστρέφει φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπογραφὴν.

Ἄρθρον 5.

Μετ' ἀνωφελῆ ἀποστολῆν τοῦ μνηύτωρος καὶ τοῦ ποιητήτωρος γίνεται κατασχέσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἡ μεσεγγύησις τῶν εἰσοδημάτων του κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων· ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς περιουσίας, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οικογενείας του ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Ὀνομαστί δὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 885 καὶ 920 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα ἀντικείμενα.

Ἡ διεύθυνσις τῆς κατασχέσεως ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Ἐπαρχον, ὅστις δυνάμει τῆς θέσεώς του διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, χωρὶς τινὰ περαιτέρω ἀφορμὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπρακτὸν ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος ποιητήτωρος, ἐπὶ προσακλήσει δὲ τοῦ εἰσπράκτορος, ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποιητήτωρος ἔγινε παρὰ τούτου. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας, καὶ ἡ σημειωτικὴ διαλαμβανούσα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐπισυναπτεται εἰς τὴν πρόσκλησιν ταυτην. Τὴν κατάχρησιν ἐκτελεεὶ εἰς ὑπάλληλος τοῦ Ἐπαρχοῦ ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον· τὰ δὲ κατασχέθισόμενα πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐκτιμῶνται καὶ μετὰ προηγουμένην διακήρυξιν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ εἰδοποιηθῆ περὶ τούτου ἐγκαιρῶς, ὥστε νὰ δύναται νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν δημοπρασίαν. Τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα χρήματα παραδίδονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσπράκτορα· τὸ δὲ περίσσευμα δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ μεσεγγύησις τῶν ὅσα ὁ ὀφειλέτης ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ἄλλους, γνωστοποιεῖται εἰς τούτους παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος, οἱ ὅποιοι ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐκτελέσουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀρκεῖ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του, πωλεῖται ἐν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας του· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ γίνεται πρόσκλησις εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχη περιουσίαν ἐπιδεκτικὴν κατασχέσεως ἢ μεσεγγύησεως, τότε γίνεται μετὰ τὴν ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποιητήτωρος προσωπικὴ κράτησις τὴν ὁποῖαν ὀφείλει ὁ ἔπαρχος κατ' αἰτησιν τοῦ εἰσπράκτορος νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπροφασίστως· ἡ κράτησις αὕτη διαρκεῖ ἕως οὗ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος.

Ἄρθρον 8.

Ὅταν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἦναι διόλου ἀκτήμων, καὶ ἡ παντελὴς ἀκτημοσύνη του διαβεβαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ τόπου, τὰ περαιτέρω

βίαια μέτρα δὲν ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποιητήτωρος. Ἡ μαρτυρία τῶν εἰρημένων παραδίδεται εἰς τὸν εἰσπράκτορα, καὶ ἡ ἀνωτέρα αὐτοῦ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν αἴτησιν τοῦ χρέους, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος ἕως οὗ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 9.

Οἱ σταλθησόμενοι μνηύτωρες καὶ ποιητήτορες καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ ἐροδιάζωνται μὲ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, τὴν νέαν προθεσίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ποιητήτορα δοθησόμενον προστίμημα καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν βικίων μέτρων, τὰ ὅποια παρακολουθοῦν τὴν ἀπειθειαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπεσταλμένοι (μνηύτωρ καὶ ποιητήτωρ) λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς πᾶσαν ἀπαιτουμένην βοήθειαν, λογίζονται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἡ ἀντίστασις εἰς αὐτοὺς θεωρεῖται ὡς πράξις ἀξιοποινισ.

Ἄρθρον 10.

Ὅλα τὰ προορισθέντα βίαια μέτρα προσαρμόζονται ἐαυτηδὸν καὶ εἰς ὄλους ἐκεῖνους, ὅσοι, ὄντες ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, δὲν θέλουσι νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὅσας ἀνεδέχθησαν συμφωνίας.

Ὁ ἐγγυητὴς καὶ πληρωτὴς ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν ἅμα παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ προθεσίμια, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

Ἀπὸ τοὺς ἀπλῶς ἐγγυητὰς τότε πρώτον ζητεῖται πληρωμὴ, ὅταν ἡ εἰσπράκτωρ δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ τι ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ λαμβάνονται ἐγγυητὰς, οἵτινες νὰ ἦναι συγχρόνως καὶ πληρωταί.

Ἄρθρον 11.

Χωρὶς ἰδιαιτέραν ἐγκρίσιν δὲν γίνεται συμψηφισμὸς δημοσίων δικαιωμάτων με ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, αὐτὴ δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ κἀρῃ ἐκκλησιν εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὅποια λαμβάνονται κατ' αὐτοῦ διὰ καθαρὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 12.

Οἱ Βασιλ. εἰσπράκτορες τότε μόνον ἀπαλλάττονται τῆς εὐθυνῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ὑποβάλλει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ οργανισμοῦ τῶν Ταμείων ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μετεχειρίσθησαν ἀνωφελῶς τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἀναδέχονται τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὰ βίαια μέτρα, καὶ αἱ Βασιλ. Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτὴν συνδρομὴν, ἥτις προδιωρίσθη ἀνωτέρω διὰ τοὺς Βασιλικούς εἰσπράκτορας.

Ἄρθρον 14.

Ὅλα τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα προσαρμόζοντα ἐντελῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παλαιούς ὀφειλέτας καθαρῶν χρεῶν ἀπὸ δημόσια δικαιώματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι θέλουσι συμπράξει κατὰ τοῦτο, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστην ἀνάγεται.

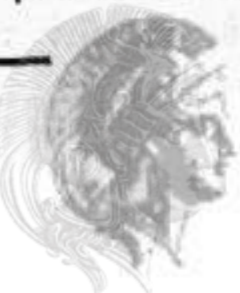
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΛΒΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

τέλος εκάστου χρόνου, εις δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καθέκαστον ἤνα.

Ἄρθρον 31.

Κατατάσσει τὰ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀνήκοντα βιβλία καὶ ἐργα-
εῖα, καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὰ μέλη, τὰ ὅποια θέλουν νὰ τὰ
εταχειρισθῶσιν ἀφ' οὗ λάβῃ πρῶτον ἀπόδειξιν διὰ τέσσαρας
βδομάδας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τούτων πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ
πίσω ἐπιστρέφων τὴν ἀπόδειξιν.

Σ. Κ. Μεγαλητέρα διορία πρὸς μεταχείρισιν ἔμπορεῖ νὰ
ἐγγωρηθῇ μόνον δι' ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν
ποῖον ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν
πυστολήν τοῦ βιβλίου.

Ε'. Τῶν τριῶν ἐπιτηρητῶν.

Ἄρθρον 32.

Χρεωστοῦν νὰ κρατῶσι καταλόγους ἀκριβεῖς τῶν αὐτοῖς ἐμ-
πιστευθέντων φυσικῶν προϊόντων, καὶ νὰ ἀναγγέλλωσι κατὰ
μῆνα εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἑταιρείας τὰς γενομένας προσ-
κλήσεις.

Ἄρθρον 33.

Θέλουν κατατάσσει τὰ φυσικὰ προϊόντα κατὰ τὸ ὅποιον νο-
μίζουσι προσφορώτερον σύστημα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατάστημα.

Ἄρθρον 34.

Πρέπει νὰ προσέχωσι νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ φθαρῇ τι τῶν εἰς αὐ-
τοὺς ἐμπιστευθέντων. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς
τοὺς τυχόντας τὴν εἰς τὰς συλλογὰς εἴσοδον.

Ἄρθρον 35.

Τόσῳ δὲ προθυμότερον χρεωστοῦν νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ τῆς
ἑταιρείας μέλη τὴν χρῆσιν τῶν συλλογῶν, μόνον ὅμως εἰς τὴν
συντηρητήριον.

Ἄρθρον 36.

Ἐκάστος ἐπιτηρητής δύναται νὰ λάβῃ προβλεπτικὰ μέτρα
πρὸς συμφέρον τῶν τῆς ἑταιρείας σκοπῶν, ταῦτα ὅμως δὲν
πρέπει ν' ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς ὑπ' ἀριθ. 32, 33, 34, 35 δια-
σμούς.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐπιτηρητής εἶναι υπεύθυνος διὰ τὰς συλλογὰς του.

Προνόμια ὅλων τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἐκάστον μέλος λαμβάνει δῖπλωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν
Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 39.

Ἐκάστον τακτικὸν μέλος δύναται νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἐπι-
τροπὴν τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 40.

Ἐκάστον τακτικὸν μέλος ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογὰς.

Ἄρθρον 41.

Ὅστις δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὰς συνελεύσεις, δὲν ἔχει φωνὴν
διὰ τὰ εἰς αὐτὰς διαπραγματευθέντα.

Ἄρθρον 42.

Περὶ τῶν προτάσεων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις κατὰ πλειο-
ψηφίαν.

Ἄρθρον 43.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 44.

Αἱ ὑπάρχουσαι συλλογαὶ εἶναι καθ' ἡμέραν ἀνοικταὶ εἰς διω-
ρισμένην ὥραν πρὸς θέαν τε καὶ χρῆσιν.

Ἄρθρον 45.

Ὅτε δὲ κανὲν μέλος ζητήσῃ νὰ λάβῃ τι πρὸς καιρὸν ἀπὸ
τὰς συλλογὰς, τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἀδεία τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 46.

Ἐκάστον μέλος δύναται νὰ ὀμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις, ἀφ'
οὗ ὅμως ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, καὶ δηλοποιηθῇ εἰς
αὐτὸ ὁ καιρὸς καὶ ἡ σειρά.

Ἄρθρον 47.

Ἡ ἑταιρεία ὑπάρχει ἐν ὅσῳ ἔμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μίαν
ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 48.

Ἄλλως δὲ διαλύεται ἡ ἑταιρεία, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῆς
ἑταιρείας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ποε
νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παρῆμικρότερον.

VI. Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἑταιρεία ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐνιαύσιον τῆς συ-
στάσεώς της ἡμέραν συνέρχεται εἰς ἐορτάσιμον συνέλευσιν,

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἀπαξ τοῦ μηνός· εἰς ἰδιαιτέρας δὲ
περιπτώσεις τὴν συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 51.

Εἰς τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός εἶναι μία γενικὴ συνέλευσις
ἐκτὸς μόνον ἐν τύχῃ κατὰ κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἐορτήν· τότε
δὲ ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ
μηνός.

Ἄρθρον 52.

Αἱ συνέλεύσεις ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐξακολου-
θοῦσι ἀεὶ ὁμιλίαι κατὰ τὴν παρὰ τούτου διορισθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρον 53.

Κι εἰς ἰδιαιτέρας ὀμιλίας ἀνήκουσαι διατριβαὶ παραπέμπον-
ται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κατὰ τὸ ἀρθ. 20 εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριά-
σεις· ἐπὶ τούτῳ διορίζεται ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως, καὶ κοι-
νοῦνται εἰς τὴν διορισμένον καιρὸν.

ΕΙΣΟΔΟΝΗΣΙΣ.

Κατὰ πρῶτον διαταγὴν ἀπὸ 18 (30) Μαΐου ἡ ὑποφαινομένη
ἑταιρεία ἀπερθεῖ νὰ παρακαλέσῃ τοὺς Κυρ. ἰατροσυνέδρους,
τοὺς ἰατροδικαστοὺς, τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς, τοὺς καθηγη-
τάς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τοὺς οἰκονόμους ἔθνικῶν κτημά-
των καὶ τοὺς δρυμεφόρους ὅσοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη ταύτης
τῆς ἑταιρείας, νὰ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, 6 (18) Ἰουνίου 1835.

Ἡ ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Δ. ΒΗΜΕΡ

Καθηγητής

Ἀρχίατρος καὶ ἰατροσύμβουλος

ὡς Γραμματεὺς.

ὡς Πρόεδρος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 22.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Βασιλ. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν δεόντως τὴν Τυπογραφίαν
καὶ Λιθογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συνενώσωμεν τὰ δύο
ταῦτα καταστήματα, ἀπεφασίσαμεν.

ζωσιν από εποχήν μεταξύ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833.

Β'. Ἐννοεῖται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰς πολυτελεῖς ἐνοικιάσεις, ἢ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνεργήθησαν πρὸ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, αἱ δόσεις τῶν πληρωμῶν, καὶ τοὶ ἀπαιτῶνται μετὰ τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1831, δὲν δύνανται νὰ πληρωθοῦν εἰμὴ εἰς μεταλλικὰ νομίσματα.

Γ'. Ἄν εἰς τὰ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαια ἐτέθη ῥητὴ συμφωνία νὰ πληρωθοῦν τὰ χρήματα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, τὸ χαρτονομίσμα δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοιούτων χρεῶν.

Δ'. Θέλουν εἶθαι δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας τὰ χαρτονομίσματα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων αἰτινες θέλουσιν λήγει εἰς τὸ μέλλον, ἂν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους πηγάσῃ ἀπὸ εποχὴν μεταξύ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ 20 Ἰανουαρίου, (1 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ἂν δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι ἡ ὀλικὴ ἀναλογία τοῦ χαρτονομίσματος.

Ε'. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χαρτονομίσματος πρὸς τὰ μεταλλικὰ, αὐτὴ θέλει εἶσθαι (ἐκτὸς μόνον ἂν εἰς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον ἀναφέρεται ῥητῶς ἄλλη ἀναλογία) ἀπαράλλακτος ἢ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν διορίζουν τὸ ἄρθρον Δ'. αἱ Ε'. τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 ψηφίσματος, τουτέστι.

1. Δι' ὅλα τὰ χρεῖ ἐν γένει (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Γ'. κατηγορίας) θέλει πληρῶνεσθαι τὸ τρίτον εἰς χαρτονομίσματα καὶ τὰ δύο τρίτα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα.

2. Διὰ τὰ ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων, ἢ πολυτελεῖς ἐνοικιάσεις (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ. κατηγορίας) προσερχόμενα χρεῖ, θέλει πληρῶνεσθαι ἢ ὅλη ἢ τιμὴ εἰς χαρτονομίσματα, ἢ μέρος εἰς χαρτονομίσματα καὶ μέρος εἰς μεταλλικὰ, ὅπως ὁ χρεώστης ἤθελε τοῦτο κατασκευάσει.

3. Ἄν τις δὲν ἔχη νὰ δώσῃ χαρτονομίσματα, τὰ Ταμεῖα θέλουσιν δέχεσθαι μεταλλικὰ ἀντ' αὐτῶν, ἀλλὰ χωρὶς τινος ἐπιπλεονεκτήματος.

ΣΤ'. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὰ καθυσπερήσαντα χρεῖ θέλει πληρωθῆ καὶ ὁ νόμιμος τόκος 8 τοῖς 0/0. Καὶ ὡς πρὸς τοῦ τόκου τὴν πληρωμὴν ἐννοοῦνται ἰσχύοντα τὰ ὡς ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Δημοσιεύουσα ἡ Γραμματεία τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εὐέλπιδες ὅτι ὅλοι, ὅσοι ὀφείλουσιν πρὸς τὸν δημοσίον, θέλουσιν σπεύσει ἤδη, ὅτε καὶ ἡ περὶ χαρτονομισμάτων συζήτησις διελύθη πρὸς ὄφελός των, νὰ πληρώσουν τὸ χρεὸς των, καὶ νὰ μὴ θέσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ μέτρα βίαια κατ' αὐτῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Μαρτίου 1835.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἰατρικῶν τμημάτων (tans).

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ-

ματείας ἀπερασίσαμεν νὰ διατάζωμεν, καὶ διατάττοτεν τὰ ἀκόλουθα.

Διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ διάπραξις καὶ ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ Βασίλειον Ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς σημαντικῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχει αὐτὴ εἰς τοὺς πάσχοντας, φροντίζοντες δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν προσδιορίζομεν τὸ νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ διὰ τοὺς κόπους των τὰς ἀκολουθοῦσας μισθοποδόσεις (honoraires).

Ἄρθρον 1.

Διὰ μὲν τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δῆμους α. κλάσεως ἰατροὺς προσδιορίζονται ὡς μισθοποδόσεις.

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἰατροῦ ἐπίσκεψιν	Δραχ.	1
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡμέρας μὲν . . . »		2-4
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, νυκτὸς δὲ . . . »		4-8
Διὰ μίαν διανυκτέρευσιν τοῦ ἰατροῦ παρὰ τῷ ἀσθενοῦντι		20
Διὰ τὸ πρῶτον συμβούλιον ἐντὸς τῆς πόλεως . . . »		10
Διὰ τὰ ἀκόλουθα		5

Διὰ ἓνα μικρὸν χειρουργῆμα ἢ χειρουργικὴν ἐγχείρησιν (operation chirurgicale) ὡς ἐπὶ παραδ. δι' ἀνοίγμα ἀποστήματος κορδύλην, ἢ παρακέντησιν » 15-50

Διὰ μεγαλητέραν χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, καθὼς δι' ἐκτομὴν, τρυπάνημα, κολοτομίαν » 50-100
Διὰ ῥυτιὰν μαίευσιν » 25-40
Διὰ τεχνικὴν μαίευσιν » 50-80

Ἀπασαὶ αἱ ἀποδόσεις αὗται προσδιορίζονται μετὰ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἐλάχιστου ὅρου τῆς διατιμῆσεως ταύτης κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀσθενείας, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ τῆς ἰδιαίτερης καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 2.

Ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα (tarifs) ὀλιγοστέρουν εἰς ἡμισίαν διὰ τοὺς ἐν ταῖς δῆμοις β', καὶ γ'. κλάσεως ἐνοικοῦντας ἰατροὺς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μὴ φέροντες δίπλωμα ἰατροῦ χειρουργοὶ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσιν εἰμὴ τὰ ἡμισίη τῶν εἰς τὸ 1 ἄρθρον προσδιορισμένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ μικρὰ χειρουργῆματα δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ ὡς ἀπλῆ ἐπίσκεψις.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς τῶν προκειμένων μισθοποδόσεων θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργοὺς, ἀπερχομένους ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου τῆς διαμονῆς των πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς, ἐκτὸς τῆς ὁδοιορικῆς δαπάνης καὶ μίᾳ ἰδιαίτερά ἀποζημίωσιν τριῶν μὲν Δραχ. εἰς τοὺς πρώτους, δύο δὲ εἰς τοὺς δευτέρους δι' ἐκάστης ὥρας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.
Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 (17) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Είς τοιαύτας κοινοποιήσεις οι ύπουργοί θέλουν αναφέρει την δοθείσαν εις αυτούς Β. άδειαν.

§. 47.

Το Συμβούλιον της Έπικρατείας αποφασίζει άνεκκλητώσ περι παραπόνων άφορώντων την παραβίασιν δημοτικών δικαιωμάτων ως προς την εκλογήν έπαρχιακών και νομαρχιακών συμβούλων. Αί περι τοιούτων άναφοράι θέλουν διδασθαι εις τό άνήκον Έπαρχεϊον, και διά της συνήθους όδοϋ της ύπηρεσίας θέλουν παραδιδεσθαι από την επί των Έσωτερικών Γραμματεϊαν εις τό Άνακτοβούλιον, όθεν θέλουν πέμπεσθαι υπό την σφραγίδα του Γραφείου τούτου εις την γενικην Γραμματεϊαν του Συμβουλίου. Η εκτέλεσις της αποφάσεως άνήκει εις τον επί των Έσωτερικών Γραμματέα, εις τον όποιον θέλει κοινοποιήσει προς τούτο ή απόφασις από τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου.

§. 48.

Είς τά καθήκοντα του Συμβουλίου της Έπικρατείας υπάγεται κατά τό άρθρον Θ της Πολιτικής Δικονομίας και ή περι συγκρούσεως της άρμοδιότητος μεταξύ δικαστικών και διοικητικών Αρχών απόφασις.

Περι των αντικειμένων των μη υπαγομένων εις τά δικαστήρια, θεωρουμένων δέ υπό των διοικητικών Αρχών, υπάρχουν ιδιαίτεροι Νόμοι και Διατάγματα, και θέλουν έκδοθή και έτερα εις τό μέλλον όρίζοντα περι αυτών έτι ακριβέστερα.

Είς τά περι συγκρούσεων άρμοδιότητος αποφάσεις του, θέλει έχει τό Συμβούλιον υπό όψιν την αρχήν, ότι εις την σφαιραν των Δικαστηρίων υπάγονται τ' αντικείμενα μόνα, όσα άνατίθενται εις αυτά διά των γενικών Πολιτικών ή Ποινικών Νόμων ή δι' ιδιαίτερων τινών νομοθετικών προσδιορισμών.

Τά πρακτικά περι των τοιούτων συγκρούσεων στέλλονται εις τό Συμβούλιον κλειστά υπό την σφραγίδα του Άνακτοβουλίου. Η περι αυτών συζήτησις και απόφασις γίνεται εις την γενικην συνελευσιν, αφού προηγουμένως γίνη προσυζήτησις εις τό τμήμα των άμφισβητουμένων διοικητικών υποθέσεων ή γνώμη του άνήκοντος ύπουργείου, και καθιποβληθή ή του τμήματος. Η ευθύνη της εκτελέσεως των αποφάσεων ανατίθεται εις τους άνήκοντας ύπουργούς, εις τους όποιους αί αποφάσεις διευθύνονται παρά του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου διά του Άνακτοβουλίου.

§. 49.

Το Συμβούλιον της Έπικρατείας αποφασίζει άνεκκλητώσ, αν ήναι αναγκαία ή παραχώρησις ιδιωτικής ιδιοκτησίας προς δημοσίον σκοπόν. Η συζήτησις και απόφασις γίνεται εις την γενικην συνεδρίασιν.

§. 50.

Το Συμβούλιον είναι ή ανωτάτη άνεκκλητος δικαστική αρχή ως προς τάς άγωγάς του Ελεγκτικού Συνεδρίου συμφώνως με τό διάταγμα της 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρίου) 1833. Η συζήτησις και απόφασις των τοιούτων υποθέσεων άνήκει εις τό τμήμα του άμφισβητουμένου διοικητικού.

Η διαδικασία προς τό παρόν θέλει είσθαι προσωρινώς όμοίομορφος με την των Έφετών του Κράτους, εκτός ότι αί συζητήσεις δέν είναι δημόσιαι· επιτρέπεται όμως ή είσοδος εις τον έναγοντα, όμοίως και εις τον αντιπρόσωπον του επί των Οικονομικών Γραμματέως, όσάκις δέν αντιπροσωπεύ ή ίδιος τό δημόσιον. Του Εισαγγελέως τά χρέη εκπληροΐ ή παρά τω Ελεγκτικω Συνεδριω Επίτροπος της Έπικρατείας.

§. 51.

Το Συμβούλιον αποφασίζει άνεκκλητώσ περι των άμφισβητουμένων διοικητικών υποθέσεων, συζητουμένων και αποφασιζομένων εις τό τμήμα του άμφισβητουμένου διοικητικού. Αί

συζητήσεις γίνονται δημοσίως, και προς τό παρόν προσωρινώς όμοιομόρφως με τους περι Πολιτικής Δικονομίας όρισμούς και ιδίως τους περι δικαστηρίων των Έφετών. Τά του Εισαγγελέως εκπληροΐ ή παρά τω Αρχίω Πάγω Εισαγγελέως.

§. 52.

Επίσης αποφασίζει τό Συμβούλιον της Έπικρατείας και περι όλων των αντικειμένων, όσα δι' ιδιαίτερων Νόμων και Διαταγμάτων εκηρύχθησαν της άρμοδιότητός του, ή θέλουν κηρυχθί εις τό μέλλον.

Η περι αυτών συζητησις και απόφασις γίνεται εις τό τμήμα του άμφισβητουμένου διοικητικού. Εξαιρούνται δέ επί τη βάση του περι προικοδοτήσεως των Έλληνικών οικογενειών νόμου έκδοθησόμεναι αποφάσεις, αίτινες θέλουν γίνεσθαι επί γενικών συνελεύσεων, ως και όσαι διά Νόμων ήθελον ρητώσ διευθύνεσθαι εις τάς συνεδριάσεις ταύτας.

§. 53.

Δι' όλα τά αντικείμενα, ως προς τά όποια τό Συμβούλιον της Έπικρατείας είναι Αρχή αποφασίζουσα, θέλει συνοδεύει τάς αποφάσεις του με αίτιολογίας.

§. 54.

Περι αντικειμένων μη κηρυττομένων της άρμοδιότητος του Συμβουλίου διά του παρόντος Διατάγματος ή δι' ιδιαίτερων Νόμων, Διαταγμάτων και Β. Αποφάσεων, δέν δύναται ούτε να συσκεφθί, ούτε ν' αποφασισθί

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Κανονισμός της ύπηρεσίας.

§. 55.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Έπικρατείας προσδιορίζει την καθήκοντα και τον χρόνον των συνεδριάσεων αναλόγως της πληθούς και της άποδιότητος των υποθέσεων. Συνάθει πρέπει να γίνεσθαι μία γενική συνελευσις άπαξ της εβδομάδος, αν υπάρχη ύλη. Η ήμερούσιος διάταξις, προσδιοριζομένη τουλάχιστον πρό 48 ώρων, εκτός περιστάσεων καταπειρωσών, θέλει τοιχοκολλασθαι εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων και πέμπεσθαι εις τό Άνακτοβούλιον και εις τους ύπουργούς.

Εκαστον μέλος παρόν εις την καθήκοντα υποχρεούται να παρευρίσκειται εις τάς γενικάς συνελεύσεις. Τό αυτό ισχύει και περι των μελών των τμημάτων.

§. 56.

Ουδεις Σύμβουλος της Έπικρατείας μακρύνεται της πρωτεύουσας άνευ άδείας του Βασιλέως.

§. 57.

Ο Πρόεδρος διευθύνει τάς συνεδριάσεις της γενικής συνελεύσεως και των τμημάτων. Όσάκις ή Βασιλεύς τιμᾶ την γενικην συνελευσιν με την παρευσιαν Του, θέλει ακολουθει ή Πρόεδρος τάς άμέσους διαταγᾶς Του.

Αν πολλά τμήματα συνεδριάζουν εν ταύτω, ή Πρόεδρος χρεωσται ν' αναδεχθί την διεύθυνσιν του τμήματος των διαφιλονεικουμένων διοικητικών υποθέσεων. Τά άλλα τμήματα προεδρεύει εις τοιαύτην περιπτώσιν εις Αντ. πρόεδρος, ή κωλυομένων τούτων, ή παλαιότερος εις τακτικην ύπηρεσιαν Σύμβουλος της Έπικρατείας.

§. 58.

Διὰ να θεωρώνται αί συνεδριάσεις ως πλήρεις απαιτείται, ώστε εις μεν τάς γενικάς συνελεύσεις να ήναι δώδεκα εις τάς του τμήματος των άμφισβητουμένων διοικητικών επτά, και εις τάς των λοιπών τμημάτων πέντε Σύμβουλοι της Έπικρατείας παρόντες.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω . Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπι-
φασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἀρχονται ἀπὸ τῆς νήσου Ἄνδρου, καὶ διήκουσι πρὸς τὸ ἀνατολικονότιον ἄχρι τῆς ἐρη-
μονήσου Διονυσίας (Στενόζα), καὶ ἐκείθεν πρὸς μεσημβρίαν διὰ
τῶν νήσων Ἀμοργοῦ καὶ Ἀστυπαλαίας ἄχρι τῆς νήσου Ἀνάφης,
ἀπὸ δὲ τῆς νήσου Ἀνάφης καταγράφουσιν εὐθεῖαν γραμμὴν ἄχρι
τῆς ἐρημονήσου Μαχίας (Παξιμάδι), καὶ ἐκείθεν ἀκολουθοῦσι πρὸς
τὸ δυτικοβόρειον ἄχρι τῆς νήσου Ἰερακίδος (Φαλκονέρα), καὶ
διαβαίνοντα πρὸς βορρῶν διὰ τοῦ Μυρτώου πελάγους καὶ τῶν
νήσων Κέω καὶ Ἐλένης (Μακρονῆσι) λήγουσιν εἰς τὸ βορειότερον
ἀκρωτήριο τῆς νήσου Ἄνδρου.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ τούτου θέλουσιν περιλαμβάνει τοὺς
ἐξῆς Δήμους·

Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου, συγχειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου, πε-
ριλαμβάνει καὶ τοὺς ἐξῆς Δήμους·

1. Ἄνδρου, 2. Κορθίου, 3. Ἄρνης, 4. Γαυρίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπαρχία Τήνου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκόνου,
Δήλου, Ῥηνεῖας τῆς ἐρημονήσου Τραγίας, περιέχει τοὺς
Δήμους·

1. Τήνου, 2. Τριποτάμου, 3. Στενῆς, 4. Περασίας, 5. Παν-
δρόμου, 6. Μυκόνου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπαρχία Σύρας, συγχειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου καὶ τῶν
ἐρημονήσων Γυάρου καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Ἐρμούπολεως, 2. Σύρας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπαρχία Κύθνου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Κύθνου, Κέω
καὶ Σεριφου, καὶ ἐρημονήσων μικρᾶς Πέπερηθου (Πεπέρης) Σε-
ρίφιδος (Σεριφοπούλας), περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Κύθνου, 2. Δρυοπίδος, 3. Κέω, 4. Σεριφου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπαρχία Μήλου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμώ-
λου, Σίφνου, Φολεγάνδρου καὶ Σικίνου, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἀν-
τιμήλου, Λαγούσης (Πολίνο), Μινώης (Ἄγ. Γεωργίου), Μαχίας
(Παξιμάδι), Ἰερακίδος (Φαλκονέρα) καὶ λοιπῶν περιέχει τοὺς
Δήμους·

1. Μήλου, 2. Ζεφυρίας, 3. Κιμώλου, 4. Σίφνου, 5. Ἀπολλω-
νίας, 6. Φολεγάνδρου, 7. Σικίνου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπαρχία Θήρας, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Θηρασίας, Ἴου,
Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἰεράς (μεγάλης Κα-
μένης), Θείας (μικρᾶς Καμένης), Λύτομάτης, Ἀναφίδος (Ἀναφο-
πούλας), Ἀμοργίδος (Ἀμοργοπούλας, καὶ Ἀσιανίας (Χριστιάνας)
καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Θήρας, 2. Καλλιστῆς, 3. Ἐμπορίου, 4. Οἴας, 5. Θηρασίας,
6. Ἴου, 7. Ἀνάφης, 8. Ἀμοργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπαρχία Νάξου, συγχειμένη ἐκ τῶν νήσων Νάξου, Πάρου
καὶ Ὠλιάρου (Ἀντιπάρου), καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἡρακλείας (Ῥα-
κλειάς), Πρεπесίνθου (Δεσποτικὸ), Στρογγύλης, Σχοινοῦτης (Σκι-
νόζα) Φακούσας (Κουφονῆσι), περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Νάξου, 2. Βύβλου, 3. Ἀπερανθίας, 4. Τραγίας, 5. Κοθ-
ρωνίδος, 6. Πάρου, 7. Ναούσης, 8. Ἰρίας, 9. Μακρήστης,
10. Ὠλιάρου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ σχηματισμὸς καὶ σύνθεσις τῶν εἰδικῶν καθ' ἐκάστων Δή-
μων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐγκρίνεται ὡς περιεστάνοντι εἰς
τοὺς παρακειμένους πίνακας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκ-
τέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον
πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω . Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου,
ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ
ὡς προσέθηκαν εἰς τὸ ἀρθ. 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἐάν μελῆ τινὰ τοῦ Δημοκρισιακοῦ Συνεδρίου ἀπαρνῶνται
ἀνευ αἰτίας ἀποχρώσεως νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη, τὰ ὅποια
εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου,
θέλουσιν στερηθῆ τοῦ δικαίωματος τούτου τῆς ἐκλογῆς, ἐάν ἦναι
ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 76 μᾶλλον φορολογουμένων τῶν προσκα-
λουμένων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου· εἴν δὲ ἔχωσι δικαί-
ωμα ψήφου ὡς μελῆ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἀποβάλλ-
ονται ἀπὸ τούτου· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλουσιν
ἀντικατασταθῆ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου οἱ μετ' αὐ-
αυτοὺς μᾶλλον φορολογούμενοι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μετὰ
τούτους τὰς πλειοτέρας ψήφους λαβόντες ὑπὲρ ἐαυτῶν εἰς τὴν
ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θελεῖ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ δημοσίευσιν καὶ ἢ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀνα-
τίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Αθήναις, τὴν 9 (21) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ (Instructions)

πρὸς τοὺς νεκροσκόπους.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκόπος προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἀληθῆς ἢ μόνον φαινόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής·

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ περὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ πληροφρηθῇ τις ψηλαρῶν πολλάς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας·

Β'. Ἀπὸ τὴν παύσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἣτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάσωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισκοπισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν ἢ χνοῦν (πτίλον), εἴρου ἢ βαμβακίου κροκκίδια, τὰ ὁποῖα θέλει σαλεύσει ὁ ἐξερχόμενος ἀέρ, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπέθανεν·

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀκίνησίαν τοῦτο δὲ φαίνεται ἢ νυττομένου (κεντουμένου) διὰ βελόνης τοῦ δέρματος, ἢ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σημαντρίδος).

Δ'. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἣτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κάμψωμεν αὐτά·

Ε'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὸν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας.

ΣΤ'. Ἀπὸ τὴν ὠχρίασιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων·

Ζ'. Ἀπὸ τὴν ἀγλὴν ἢ σκότωσιν καὶ χαλάρωσιν τοῦ κερατίου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος·

Η'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συθῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν δὲ τοῦ σώματος ἐξοδὸν ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν στομάχον ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἢ κεφαλὴ εἰς τὰ ὑπερθεῖν, ἀπὸ τὸν προκτοῦ, ὅστις μένει κενῆς, καὶ τοὺς γλουτοὺς οἱ ὁποῖοι πλατύνονται.

Θ'. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γινομένην ἢ ἠσῆψιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰδική τις ἀποφορὰ, τὰς πελιόνας ἢ πρασινοχρόους κηλίδας ἐπιφαινομένας εἰς τὴν γαστέρα, ἣτις τυμπανίζονται ἀπὸ τὴν ἐκφολίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοιπὰ σημεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιόπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθῆς δὲν ὑπάρχει ὡσάκις ἐν ἡ πλείω ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν παρ. γ. σώζηται ἔτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χεῶμα τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλῆνη συστραφῇ, τὰ μέλη κάμπωνται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἔπκυσαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσὶ δὲν ἐράντισαν.

Ἀλλὰ ζητῶν νὰ διακρίνη τὸν φαινόμενον ἀπὸ τὸν ἀληθῆ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος οφείλει μάλιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος. Ὅσάκις ὁ θάνατος ἐπισκύψῃ αἰφνῆδιος μετὰ τινα αἰμορραγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμούς, λιπθυμίαν, ἠθικὴν παραλίην, ἐπώδυνον γέννην (τοκετὸν), ἐξωτερικὴν βίαν, φαρμακεῖαν κτλ. ὅταν μάλιστα ὁ θάνατος προέρχεται ἀπὸ ασφυξίαν, ἀγχόνην, πνιγμόν, εἰσπνοὴν δηλητηρίου ἢ ἀπνοήτου ἀέρος, καταποντισμόν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελής ἐρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος οφείλει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς περισταμένους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρρώστιας κτλ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονιθεῖσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1835.)

λόγιον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος, ὁ νεκροσκόπος οφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρῆσῃ τὴν ἤδη ἀποσβενημένην ζωὴν. Εἰς τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῆ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἀρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπετείας βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὰς τρίψεις τοῦ δέρματος με ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ τριχογναφίδα (βοῦρτσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὄψρανσιν δριμείας τινὸς ὀσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεθιστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ῥινόσ ἢ τοῦ προκτοῦ, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίτου, τὰ θερμὰ λουτρά, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὅσάκις συμβαίνουσι τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲ ὑπάρχῃ χειρουργός, ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσει τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κείμενον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Εἰς τὸν νεκροσκόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα.

Ἀπέθανεν ἄρα γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας; (Ὁ βίαιος θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον·

Α'. Ἀπὸ ἐξωτερικὴν λώβην (αἰκίαν)· ὅθεν ὁ νεκροσκόπος παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτώμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἰδημα, ἢ ἐκχύμωσις, κηλιδωσὶς, τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κληῖδας. Εἰς τὴν ἐρεῖαν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' ἐξετάσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχῆν.

Β'. Ἀπὸ ασφυξίαν (ἀγχόνην, πνιγμόν, καταποντισμόν) διαγιγνωσκόμενῃ ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνωτάτην τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἐξοδὸν τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τραχηλὸν ἐκχυμώσεις καὶ τοῦ τύπου (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλίβηται.

Γ'. Ἀπὸ τὴν φαρμακεῖαν, ἣτις γίνεται μάλιστα ὑποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ θανάτου ἐξαίφνης ἀφοῦ ὑπέφερε κώϊκας, σπασμούς, ἔμετον καὶ διάρροϊαν ἢ γαστῆρ φαίνεται πολλάκις ἐξωγκωμένη, τὸ δῆμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ἡ γλώσσα καὶ τὰ ἀδοῖα οἰδηματώδη ἢ ἐπίδερμικα ἀποφολιδῶνται εὐκόλως, αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες ἀποπτῶνται, καὶ ἡ σῆψις δὲν ἀργοπορεῖ. Καθ' ὅλα ταῦτα τα συμβάντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ ὀδηγῆται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὄχι ὀλιγώτερον παρὰ τῆς λοιπῆς περιστάσεως.

Ὁ αν μὲν ἐλπίς περὶ τῆς ζωῆς, πρέπει ὁ νεκροσκόπος νὰ σπουδάσῃ, ὅπωςδήποτε δυναθῇ, νὰ τὴν ἐμφύχωσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἐρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλχθῇ, ὁποῖα ἦτο ἡ θέσις καὶ λοιπὴ κατάστασις τοῦ σώματος, ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰς ἄνθρωπον, τίμιον καὶ ἀξιόπιστον, ἕως οὗ ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ Δικαστήριον ἐρευνήσωσι περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφιαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ἡ με νόσον τινὰ, τῆς ὁποίας ἢ λοιμώδης